ဝိနည်းပိဋကတ်

ပရိဝါပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘိက္ခု ဝိဘင်း

၁–ကတ္ထပညတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိက လေးပါး

၁။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသနည်း။ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်သည် ရှိသလော၊ အနုပညတ် 'နောက်ထပ်ပညတ်' သည် ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ် 'ပြစ်မှုမပေါ်သေးမီ သိစေအပ်သော ပညတ်'သည် ရှိသလော၊ ထိုပဌမ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် မဏ္ဍိမဒေသ, ပစ္စန္တိမဇနပုဒ် အရပ်နှစ်ပါးလုံး၌ သိစေအပ်သော ပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ် 'မဏ္ဍိမဒေသအရပ်၌သာ သိစေအပ်သော ပညတ်'လော၊ သာမာရဏာပညတ် 'ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့အား ဆက်ဆံသော ပညတ်'လော၊ အသာမာရဏာပညတ် 'ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် မဆက်ဆံဘဲ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အားသာ, ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံဘဲ ရဟန်းမိန်းမတို့အားသာ ဆက်ဆံသော ပညတ်'လော၊ ဧကတောပညတ် 'ရဟန်းယောကျ်ားအတွက်သာ သက်သက်သိစေအပ်သော, ရဟန်း မိန်းမအတွက်သာ သက်သက်သိစေအပ်သော ပညတ်'လော၊ ဥဘတောပညတ် 'ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ဦးလုံးတို့အား သိစေအပ်သော ပညတ်'လော။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် ငါးပါးသော ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း၊ လေးပါးသော ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း' တို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း' နည်း၊ အာပတ်ခုနစ်ပုံတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အပုံနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း၊ အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင်အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌–

ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း'ကား အဘယ်နည်း။

သမ္ပတ္တိ 'ပြည့်စုံခြင်း'ကား အဘယ်နည်း။

ပဋိပတ္တိ 'ပြုကျင့်ခြင်း'ကား အဘယ်နည်း။

အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည်ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့၌ တည်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စကားနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း၊ (ဤကား အမေးစကားစုတည်း)။

၂။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကလန္ဒသူဌေးသား သျှင်သုဒိန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကလန္ဒသူဌေးသား သျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်း၌ မေထုန်မှီဝဲခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်တစ်မျိုး အနုပညတ်နှစ်မျိုးတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ အနုပွန္နပညတ်မရှိ။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်–

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။

သာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ဥဘတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်းငါးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ် အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

ဒုတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း' လေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

သီလဝိပတ္တိ 'သီလပျက်စီးခြင်း' တည်း။

အဘယ်အာပတ်အစု ဖြစ်သနည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

အကြောင်းတစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်း ဖြစ်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသ နည်း။

သမ္မုခါဝိနယ ပဋိညာတကရဏ နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

ပညတ် 'အကြင်ရဟန်းသည် အစရှိသဖြင့် ဟောအပ်သောမာတိကာ'သည် ဝိနယ မည်၏၊ ဝိဘင်း'ပုဒ်ကို ခွဲခြားဝေဖန်ခြင်း ပဒဘာဇနီ'သည် အဘိဝိနယ မည်၏။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း။

ပညတ်သည် ပါတိမောက် မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဓိပါတိမောက် မည်၏။

ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း'ကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို မစောင့်စည်းခြင်း 'လွန်ကျူးခြင်း' သည် ဝိပတ္တိ 'ပျက်စီးခြင်း' မည်၏။

သမ္ပတ္တိ 'ပြည့်စုံခြင်း'ကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်စည်းခြင်း 'မလွန်ကျူးခြင်း'သည် သမ္ပတ္တိ 'ပြည့်စုံခြင်း' မည်၏။

ပဋိပတ္တိ 'အကျင့်'ကား အဘယ်နည်း။

"ဤသို့သဘောရှိသော မကောင်းသော အကျင့်ကို အသက်ရှည်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် ငါ မပြုလုပ်တော့အံ့"ဟု ဆောက်တည်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းသည် ပဋိပတ္တိ 'အကျင့်' မည်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

(၁) သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်

(၂) သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်

(၃) အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်

(၄) အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်

(၅) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်

(၆) နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲ အထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်

(၇) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်

(၈) ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်

(၉) သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန်

(၁၀) ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်း ဥပဒေ' ကိုချီးမြှောက်ရန်ဟူသော အကျိုးထူးဆယ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း။

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် (ရဟန္တာကို ကြဉ်၍ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော အရိယာခုနစ်ယောက်)၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်သနည်း။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်သနည်း။

ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် 'ကျင့်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်' တို့၌ တည်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ဆောင်ကုန်သနည်း။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို လေ့လာကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆောင်ကုန်၏။

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် အဘယ်သူ၏ စကားဖြစ်သနည်း။

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် ဖြစ်၏။

အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင်ခဲ့၏။

၃။ ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာ အသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် မဟိန္ဒမထေရ်၊ ဣဋ္ဌိယမထေရ်၊ ဥတ္တိယမထေရ်၊ ဘဒ္ဒသာလမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဘဒ္ဒနာမမထေရ်။

ကြီးသော ပညာရှိကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်တို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းမှ ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ကြွလာတော်မူကြကုန်၏။

(မဟိန္ဒမထေရ်စသော) ထိုရဟန္တာတို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချတော်မူကုန်၏။ နိကာယ် ငါးရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုးထွင်းသောပညာရှိသော အရိဋ္ဌမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌သိသော) ပညာရှိသော တိဿဒတ္တမထေရ်၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ပညာရှိသော ကာဠသုမနမထေရ်၊ ဒီဃအမည်ရှိသော မထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒီဃသုမနမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ကာဠသုမနထေရ်၊ နာဂမထေရ်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောတိဿမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒေဝ မထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်း၍ သိသော ဉာဏ်ပညာရှိသောသုမနမထေရ်၊ ဖျက်ဆီးထိုးပစ်နိုင်ခဲသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ များသော အကြားအမြင်ရှိသောစူဠနာဂမထေရ်။

ရောဟဏဇနပုဒ်၌ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်သော ဓမ္မပါလိတ အမည်ရှိသောမထေရ်၊ ထိုဓမ္မပါလိတမထေရ်၏တပည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးသောပညာရှိသည်ဖြစ်၍ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့၏ မင်းဖြစ် သော လကဲ့သို့၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ပညာရောင်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော ခေမမည်သော မထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောဥပတိဿမထေရ်၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သော ဖုဿဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော သုမနမထေရ်၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသောမဟာပဒုမမထေရ် (သို့မဟုတ် မဟာသုမနမထေရ်)၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာနိုင်နင်းသောတရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော မဟာသိဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသောဥပါလိမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ကြီးသော ပညာရှိသော မဟာနာဂမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အဘယမထေရ်၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုတိဿမထေရ်၏တပည့်ကြီးဖြစ်သော ပညာရှိသော များသော အကြားအမြင်ရှိသော ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လျက် တည်နေတော်မူသော သုမနအမည် ရှိသော မထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠာဘယမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်း ကင်းရဲတင်းသော စူဠဒေဝမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော သိဝမထေရ်။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်း၌ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီး၌ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြသတော်မူကြကုန်၏။

၄။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယ၏ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏ သစ်တို့ကို မပေးလျှဘဲ ခိုးယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၅။ တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များပြားလှစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များပြားလှစွာသော ရဟန်းတို့၏ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်မှုအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၆။ စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းအနီးအနား၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၏ အနီးအနား၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အချင်းချင်း၏ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လူတို့အား ပြောဆိုကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

ပါရာဇိကလေးပါး ပြီး၏။

ထိုပါရာဇိကလေးပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

မေထုန်မှီဝဲခြင်း 'မေထုန' သိက္ခာပုဒ်၊ အရှင်မပေးသော သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်း'အဒိန္နာဒါန'သိက္ခာပုဒ်၊ လူကို သတ်ဖြတ်ခြင်း 'မနုဿဝိဂ္ဂဟ' သိက္ခာပုဒ်၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား ကို လူတို့အား ပြောကြားခြင်း 'ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ' သိက္ခာပုဒ်၊ ဤလေးပါးသော ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းအဖြစ်ကို ဖြတ်ခြင်းအကြောင်းတို့တည်း၊ ယုံမှားသံသယ မရှိ အပ်ကုန်။ ဤရွေ့ကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၂–သံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါး

၇။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်သော (လွှတ်စေသော) ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော၊ သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် ငါးပါးသော ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း၊ လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ် အစုနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင်အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ် နည်း။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း၊ သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း၊ ပဋ္ဌိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လပြု၍ သုက်ကိုလွှတ်သော (လွှတ်စေသော) ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အဘယ်သူတို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့် 'သိက္ခာ'ရှိကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့၌ တည်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုံ (ပါဠိအနက်) ဆောင်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စကားနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

(ဤကား အမေးစကားစုတည်း)။

၈။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လပြု၍ သုက်ကိုလွှတ်သော (လွှတ်စေသော) ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သေယျသကကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သေယျသက၏ လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ မူလပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်တစ်မျိုး အနုပညတ်တစ်မျိုး ရှိ၏၊ အနုပွန္နပညတ် မရှိ။

ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏာပညတ်လော၊ အသာဓာရဏာပညတ်လော။ အသာဓာရဏာပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။ ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း ငါးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

တတိယ အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

သီလဝိပတ္တိ 'သီလပျက်စီးခြင်း' တည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုဖြစ်သနည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်မျိုးတို့တွင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

အကြောင်းတစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

မျက်မှောက် မေးမြန်းစိစစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သမ္မုခါဝိနယ'၊ဟုတ်မှန်ပါသည်ဟု ဝန်ခံခြင်း'ပဋ္ဌိညာတကရဏ' ဤသမထနှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

သိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

ပညတ်သည် ဝိနယ မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဘိဝိနယ မည်၏။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း။

ပညတ်သည် ပါတိမောက် မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဓိပါတိမောက် မည်၏။

ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို မစောင့်စည်းခြင်း 'ကျူးလွန်ခြင်း'သည် ဝိပတ္တိ မည်၏။

သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်စည်းခြင်း 'မလွန်ကျူးခြင်း'သည် သမ္ပတ္တိ မည်၏။

ပဋ္ဌိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

"ဤသို့ သဘောရှိသော (မကောင်းသော) အကျင့်ကို အသက်ရှည်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် ငါမပြုလုပ်တော့အံ့"ဟု ဆောက်တည်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းသည် ပဋ္ဌိပတ္တိမည်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ လုံ့လပြုလျက်သုက်ကို လွှတ်သော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

(၁) သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်

(၂) သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်

(၃) အကျင့် သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်

(၄) အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်

(၅) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်

(၆) နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲ အထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်

(၇) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်

(၈) ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်

(၉) သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန် (၁၀) ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော ဤအကျိုးထူးဆယ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ လုံ့လပြုလျက် သုက်ကို လွှတ်သော ရဟန်းအား

(သုက္ကဝိဿဇ္ဇီ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း။

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်သနည်း။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်သနည်း။

ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် 'ကျင့်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်' တို့၌ တည်၏။

အဘယ်သူတို့သည် ဆောင်ကုန်သနည်း။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (သုက္ကဝိဿဇ္ဇီ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို လေ့လာကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆောင်ကုန်၏။

အဘယ်သူ၏ စကားဖြစ်သနည်း။

လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ဖြစ်၏။

အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း၊ ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက် မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဗမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် မဟိန္ဒမထေရ်၊ ဣဋ္ဌိယမထေရ်၊ ဥတ္တိယမထေရ်၊ ထိုမှတစ်ပါး သမ္ဗလ မထေရ် (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဘဒ္ဒနာမမထေရ်၊ ကြီးသော ပညာရှိကုန်သောထိုရဟန္တာအသျှင်တို့သည် ဗမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းမှ ဤသီဟိုဠ် ကျွန်းသို့ ကြွလာတော်မူကြကုန်၏။

(မဟိန္ဒမထေရ်စသော) ထိုရဟန္တာတို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချတော်မူကုန်၏၊ နိကာယ် ငါးရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုးထွင်းသော ပညာရှိသော အရိုဋ္ဌမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုး နှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော တိဿဒတ္တမထေရ်၊ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ပညာရှိသော ကာဠသုမနမထေရ်၊ ဒီဃအမည်ရှိသော မထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒီဃသုမနမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ကာဠသုမနမထေရ်၊ နာဂမထေရ်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောတိဿမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်း၍ သိသော ဉာဏ်ပညာရှိသောသုမနမထေရ်၊ ဖျက်ဆီးထိုးပစ်နိုင်ခဲသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ များသော အကြားအမြင်ရှိသောစူဠနာဂမထေရ်။

ရောဟဏေနပုဒ်၌ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်ကုန်သော ဓမ္မပါလိတ အမည်ရှိသောမထေရ်၊ ထိုဓမ္မပါလိတမထေရ်၏တပည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်တက် အာဂုံ ဆောင်ပြီးလျှင်ကြီးသောပညာရှိသည်ဖြစ်၍ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့၏ မင်းဖြစ် သော လကဲ့သို့ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ပညာရောင်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော ခေမအမည်ရှိ သော မထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောဥပတိဿမထေရ်၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော ဖုဿဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော သုမနမထေရ်၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသောမဟာပဒုမမထေရ် (သို့မဟုတ် မဟာသုမနမထေရ်)၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာနိုင်နင်းသောတရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော မဟာသိဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကဋ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာ ရှိသောဥပါလိမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ကြီးသော ပညာ ရှိသော မဟာနာဂမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အဘယမထေရ်၊ ဝိနည်းပိဋကဋ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုတိဿမထေရ်၏တပည့် ကြီးသော ပညာရှိသော များသော အကြားအမြင်ရှိသော ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်း၌သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လျက် တည်နေတော်မူသော သုမန အမည်ရှိသော မထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠဘယမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠဒေဝမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော သိဝမထေရ်။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်း၌ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီး၌ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာ အသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြတော်မူကြကုန်၏။

၉။ (ထိုထို သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မာတုဂါမနှင့် အတူတကွကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော် မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူပါအပ်သည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၀။ မာတုဂါမကို ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမကို ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၁။ မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုသောရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှာ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ် ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၂။ အောင်တမန်သွားလာခြင်း 'အောင်သွယ်ခြင်း' သို့ ရောက်သော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ အောင်တမန်သွားလာခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ် ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၃။ ကိုယ်တိုင် တောင်းယူအပ်သော ပဲခွပ်စသော အဆောက်အဦးဖြင့် ကျောင်းကို ပြုစေသောရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့၏ ကိုယ်တိုင် တောင်းယူအပ်သော ပဲခွပ်စသော အဆောက်အဦးဖြင့်ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄။ ကြီးသောကျောင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်၏ ကျောင်းမြေရာကို သုတ်သင်သောအခါ အမှတ်မရှိ ပူဇော်ရာဟူ၍ သမုတ်အပ်သော သစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၅။ ရဟန်းတစ်ပါးပါးကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိဘဲ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့၏ မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဒဗ္ဗကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်းရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိဘဲ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူ အပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၆။ ရဟန်းတစ်ပါးပါးကို မနုဿဇာတ် ရဟန်းအဖြစ်မှ တစ်ပါးသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ်စသော အဖို့ရှိသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခုသော အမြွှက်မျှကို စွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့၏ မလ္လာမင်း၏သား အသျှင်ဒဠှကို မနုဿဇာတ် ရဟန်းအဖြစ်မှတစ်ပါးသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ်စသော အဖို့ရှိသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်အပ်သော အမြွှက်မျှကို စွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၇။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမပါလျက် အယူကို မစွန့်ဘဲ သံဃာကိုသင်းခွဲသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်၏ ညီညွတ်သော သံဃာကို ကွဲပြားစိမ့်သောငှာ လုံ့လပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၈။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမပါလျက် အယူကို မစွန့်ဘဲ သံဃာကိုသင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များပြားလှစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သံဃာကွဲပြားစိမ့်သောငှာ လုံ့လပြုသော ဒေဝဒတ်၏ နောက်သို့ လိုက်ကြကုန်သော များပြားလှစွာသော ရဟန်းတို့၏ မညီညွတ်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၉။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမပါလျက် အယူကို မစွန့်မူ၍ အပြောခက်သောရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမသောအခါ အသျှင်ဆန္နရဟန်း၏ မိမိကိုယ်ကို မဆိုအပ် မဆုံးမအပ်သည်ကို ပြုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ ၀။

၂၀။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမပါလျက် အယူကို မစွန့်ဘဲ ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသဒိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သံဃာက နှင်ထုတ်ခြင်း 'ပဗ္ဗာဇနီယ' ကံပြုထားသော အသဒိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏နှင်ထုတ်ခြင်း'ပဗ္ဗာဇနီယ' ကံပြုသော ရဟန်းတို့ကို ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိလိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ ၀။

သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါး ပြီး၏။

ထိုသံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

သုက်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း 'သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ' သိက္ခာပုဒ်၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောသော 'ကာယသံသဂ္ဂ' သိက္ခာပုဒ်၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုသော 'ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ' သိက္ခာပုဒ်၊

ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးရန်ပြောဆိုသော 'အတ္တကာမပါရိစရိယ' သိက္ခာပုဒ်၊ အောင်တမန်သွားလာသော 'သဠရိတ္တ' သိက္ခာပုဒ်၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းယူအပ်သော ပဲခွပ်စသည်ဖြင့် ကျောင်းကို ပြုသော 'သညာစိကာယ' သိက္ခာပုဒ်၊ ကြီးသော ကျောင်းကို ပြုသော 'မဟလ္လကဝိဟာရ' သိက္ခာပုဒ်၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိဘဲ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲပြောဆိုသော 'ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ'သိက္ခာပုဒ်၊

အမြွက်မျှကိုစွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲပြောဆိုသော 'ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ' သိက္ခာပုဒ်၊ သံဃာကို သင်းခွဲသော 'သံဃဘေဒ' သိက္ခာပုဒ်၊ သံဃာကိုသင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်သော'ဘေဒါနုဝတ္တက' သိက္ခာပုဒ်၊ ဆိုဆုံးမခက်ခဲသော (အပြောမခံသော) 'ဒုဗ္ဗစ' သိက္ခာပုဒ်၊ ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော 'ကုလဒူသက' သိက္ခာပုဒ်၊ ဤသို့ တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သောသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၃–အနိယတသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါး

၂၁။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမအနိယတ 'ဤအာပတ်တည်းဟု အမြဲမှတ်အပ်သော အာပတ်မရှိသော' သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိ သလော။

(ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော၊ သာဓာရဏာပညတ်လော၊ အသာဓာရဏာပညတ်လော။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ငါးပါးသော ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း၊ လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောအကြောင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း၊ အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးသနည်း။

ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထို ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်၌–

ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

ပဋိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း။

အဘယ်သူတို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့၌ တည်သနည်း၊ အဘယ်သူတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုံ 'ပါ၌အနက်' ဆောင်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စကားနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း၊ (ဤကား အမေးစကားစုတည်း)။

၂၂။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်အချင်းချင်း မျက်စိ၏ ဆိတ်ကွယ်ရာဖြစ်သော နံရံစသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မေထုန်မှီဝဲခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်သော နေရာ၌ ထိုင်နေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ အနုပညတ် အနုပွန္နပညတ် နှစ်ပါးမရှိ။

(ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။ အသာဓရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။ ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်းငါးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

စတုတ္ထအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိ၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိဖြစ်၏။

ခုနစ်မျိုးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုနည်း။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစု၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော ငြိမ်းအေးကြောင်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါသမ္မုခါဝိနယ 'မျက်မှောက်မေးမြန်း စိစစ်ခြင်း' ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ 'ဟုတ်မှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံခြင်း'ဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယ'မျက်မှောက်မေးမြန်း စိစစ်ခြင်း' ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရက 'မစင်ကို မြက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ အဓိကရုဏ်းကို ဖုံးလွှမ်းကြောင်း ဖြစ်သော' ဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

ပညတ်သည် ဝိနယ မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဘိဝိနယ မည်၏။

ထိုပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ် နည်း။

ပညတ်သည် ပါတိမောက် မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဓိပါတိမောက် မည်၏။

ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို မစောင့်စည်းခြင်းသည် ဝိပတ္တိ မည်၏။

သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်စည်းခြင်းသည် သမ္ပတ္တိ မည်၏။

ပဋ္ဌိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

"ဤသို့သဘောရှိသော (မကောင်းသော) အကျင့်ကို ငါ မပြုလုပ်တော့အံ့"ဟု အသက်ရှည်သရွေ့ကာလပတ်လုံး အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ဆောက်တည်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းသည် ပဋိပတ္တိ မည်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

(၁) သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်

(၂) သံဃာတော်များချမ်းသာစေရန်

(၃) အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်

(၄) အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရန်

(၅) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်

(၆) နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်

(၇) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်

(၈) ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်

(၉) သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန် (၁၀) ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော ဤအကျိုးထူး ဆယ်ပါးတို့ကို

အကြောင်း ပြု၍ ဤပဌမအနိယတ သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူ၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း။

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်ကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်သနည်း။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်သနည်း။

ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်၏။

အဘယ်သူတို့သည် ဆောင်ကုန်သနည်း။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို) လေ့လာကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (ပါဠိ အနက်အာဂုံ) ဆောင်ကုန်၏။

(ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်သည်) အဘယ်သူ၏ စကားနည်း။

လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်တည်း။

အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ် ငါးပါးတို့သည် ဧမ္ဗျာဒိပ်ကျွန်းခ္ခ်ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် မဟိန္ဒမထေရ်၊ ဣဋ္ဌိယမထေရ်၊ ဥတ္တိယမထေရ်၊ ထိုမှတစ်ပါး သမ္ဗလ မထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဘဒ္ဒနာမမထေရ်၊ ကြီးသော ပညာရှိသောထိုရဟန္တာအသျှင်တို့သည် ဧမ္ဗျာဒိပ်ကျွန်းမှ ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွလာတော်မူကြကုန်၏။

(မဟိန္ဒမထေရ်စသော) ထိုရဟန္တာတို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချတော်မူကြကုန်၏၊ နိကာယ် ငါးရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုးထွင်းသော ပညာရှိသော အရိဋ္ဌမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုး နှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော တိဿဒတ္တမထေရ်၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ပညာ ရှိသော ကာဠသုမနမထေရ်၊ ဒီဃအမည်ရှိသော မထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာကျိုး နှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒီဃသုမနမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ကာဠသုမနမထေရ်၊ နာဂမထေရ်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောတိဿမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်း၍သိသော ဉာဏ်ပညာရှိသောသုမနမထေရ်၊ ဖျက်ဆီးထိုးပစ်နိုင်ခဲသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ များသော အကြားအမြင်ရှိသောစူဠနာဂမထေရ်။

ရောဟဏဇနပုဒ်၌ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်သော ဓမ္မပါလိတ အမည်ရှိသောမထေရ်၊ ထိုဓမ္မပါလိတမထေရ်၏တပည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးသောပညာရှိသည်ဖြစ်၍ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့၏ မင်း ဖြစ်သော လကဲ့သို့ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ပညာရောင်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော ခေမမည်သော မထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောဥပတိဿမထေရ်၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သော ဖုဿဒေဝ မထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော သုမနမထေရ်၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသောမဟာပဒုမမထေရ် (သို့မဟုတ် မဟာသုမနမထေရ်)၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာနိုင်နင်းသောတရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော မဟာသိဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာ ရှိသောဥပါလိမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ပညာရှိကြီးဖြစ်သော မဟာနာဂမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အဘယမထေရ်၊ ဝိနည်းပိဋ္ဌကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုတိဿမထေရ်၏တပည့် ကြီးသောပညာရှိသော များသော အကြားအမြင်ရှိသော ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လျက် တည်နေတော်မူသော သုမန အမည်ရှိသော မထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋ္ဌကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠဘဘယမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋ္ဌကတ်၌ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠဒေဝမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋ္ဌကတ်၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော သိဝမထေရ်။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်း၌ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန် လမ်းခရီး၌ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋ္ဌကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြတော်မူကြကုန်၏။

၂၃။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီသည် မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက်အချင်းချင်း ရှုန့်ရင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းငှာ သင့်လျော်သော နား မျက်စိ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ထိုင်နေခြင်းကို ပြုခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အနုပညတ် အနုပွန္နပညတ် နှစ်ပါးမရှိ။

(ထိုဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ သဗ္ဗတ္ထပညတ် တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။ အသာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။ ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း ငါးပါးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

စတုတ္ထအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိ၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိ ဖြစ်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုနည်း။

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' ခုနစ်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ ရံခါသမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ပ။

အနိယတသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါး ပြီး၏။

ထိုအနိယတသိက္ခာပုဒ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းငှာ ခံ့သော အလံကမ္မနိယေဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သောပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအပ်၌ မာတုဂါမနှင့်အတူ ထိုင်နေခြင်းတည်းဟူသောနဟေဝခေါဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်၊ ဤနှစ်ပါးသောအနိယတသိက္ခာပုဒ်တို့ကို သည်းခံခြင်း ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားမြတ်သည် ကောင်းစွာပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၄–နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သုံးဆယ်

၁–ကထိနဝဂ်

၂၄။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အတိရေက'အဓိဋ္ဌာန်မတင် ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သေးသော' သင်္ကန်းကို ဆယ်ရက်ထက် လွန်စေသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိယ 'စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှေးရှိသော' ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်မတင် ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သေးသော (အတိရေက) သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၂၅။ တစ်ညဉ့်မျှ တိစီဝရိုက် 'သင်္ကန်းသုံးထည်' နှင့် ကင်း၍ နေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ ရဟန်းတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထား၍ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်နှင့်တကွဇနပုဒ်သို့ လှည့်လည်သွားလာခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၂၆။ အကာလသင်္ကန်းကို ခံယူ၍ တစ်လကို လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အကာလသင်္ကန်းကို ခံယူ၍ တစ်လကို လွန်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၂၇။ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်ခိုင်းသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၂၈။ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၂၉။ အဆွေအမျိုးမတော်သော ဒါယကာယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယိကာမိန်းမကိုလည်းကောင်းသင်္ကန်းတောင်းသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ အဆွေအမျိုးမတော်သော သူဌေးသားကို သင်္ကန်းတောင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၀။ အဆွေအမျိုးမတော်သော ဒါယကာယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယိကာမိန်းမကိုလည်းကောင်းထိုသင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန် သင်္ကန်းကို တောင်းသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြကုန်ဘဲ များစွာသော သင်္ကန်းကို တောင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၁။ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ အဆွေအမျိုးမတော်သော ဒါယကာယောကျ်ားသို့ ချဉ်းကပ်၍သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ အဆွေအမျိုးမတော်သော ဒါယကာယောကျ်ားသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၂။ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ အဆွေအမျိုးမတော်ကုန်သော ဒါယကာယောကျ်ားတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ အဆွေအမျိုးမတော်ကုန်သောဒါယကာယောကျ်ားတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ် တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၃။ သုံးကြိမ်ထက် အလွန်တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ထက် အလွန်ရပ်ခြင်းဖြင့် သင်္ကန်းကို ပြီးစေသောရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ဒါယကာက "အသျှင်ဘုရား ယနေ့တစ်ရက်မျှ စောင့်ဆိုင်းပါဦး"ဟု လျှောက်ထားသည်ရှိသော် မစောင့်ဆိုင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ပဌမ ကထိနဝဂ် ပြီး၏။

၂–ကောသိယဝဂ်

၃၄။ ပိုးချည်နှင့် ရောသော အခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ပိုးချည်လုပ်သူတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာတို့ သင်တို့သည် များစွာကုန်သောအအိမ်လုပ်သော ပိုးတို့ကို ပြုတ်ကြကုန်လော့၊ ငါတို့အား လည်း ပေးလှူကြကုန်၊ ငါတို့သည်လည်းပိုးချည်နှင့် ရောသော အခင်းကို ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏"ဟု ပြောဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော် မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၅။ အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၆။ သိုးမွေးအဖြူ တစ်ချိန် (လေးပုံတစ်ပုံ)၊ သိုးမွေးအကြောင် တစ်ချိန် (လေးပုံတစ်ပုံ) ကို မယူမူ၍အခင်းသစ်ကို ပြုလုပ်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သိုးမွေးအဖြူကို အစွန်အဖျားခ်ိ အနည်းငယ်မျှသာ ယူ၍ ထိုရှေးနည်းအတူသာ လျှင်အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၇။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၈။ အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ထွာ အတိုင်းအရှည်ကို မယူမူ၍နိသီဒိုင်အခင်းသစ်ကို ပြုလုပ်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အခင်းတို့ကို စွန့်ပစ်ကုန်၍ အရည်ကင်ရှုတင် ပိတ္ထာပါတ်ရှုတင် ပံသုကူ ရှုတင်ဆောက်တည်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၃၉။ သိုးမွေးတို့ကို ခံယူ၍ သုံးယူဇနာခရီးကို လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ်ိ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ သိုးမွေးတို့ကို ခံယူ၍ သုံးယူဇနာခရီးကို လွန်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၄၀။ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လျှော်ခိုင်းသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အဆွေအမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမတို့အား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လျှော်ခိုင်းကြ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၁။ ရွှေငွေကို ခံယူသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၂။ အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေကို ဖလှယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေကို ဖလှယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၃။ အထူးထူးအပြားပြား ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ပြုသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ပရိဗိုဇ်နှင့်အတူ ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ဒုတိယ ကောသိယဝဂ် ပြီး၏။

၃–ပတ္တဝဂ်

၄၄။ အတိရေက 'အဓိဋ္ဌာန်မတင် ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သေးသော' သပိတ်ကို ဆယ်ရက်ထက် လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အတိရေကသပိတ်ကို သုံးဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၄၅။ အဖွဲ့ငါးခု မပြည့်သေးသော သပိတ်ရှိလျက် အခြားသပိတ်သစ်ကို တောင်းသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အနည်းငယ်သော အက်ခြင်းဖြင့် အနည်းငယ်သော ကွဲခြင်းဖြင့် အနည်းငယ်ခြစ်မိကာမျှဖြင့် များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၆။ (ထောပတ် ဆီဦး ဆီ ပျား တင်လဲ)ဟူသော ဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ (သိုမှီး သိမ်းဆည်းလျက်) ခုနစ်ရက်ကို ကျော်လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ ဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၄၇။ တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သေးသော နွေလ၌ မိုးရေခံသက်နှံကို ရှာမှီးသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာမှီးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၈။ ရဟန်းတစ်ပါးအား ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကို ပေးပြီး၍ အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် (ပြန်၍) လုယက်ယူဆောင်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရဟန်းတစ်ပါးအား ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကို ပေးပြီး၍ အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် (ပြန်၍) လုယက်ယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၄၉။ ချည်ကို ကိုယ်တိုင်တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းအရက်ခိုင်းသော ရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ချည်ကို ကိုယ်တိုင်တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်ခိုင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၅၀။ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့သို့ ချဉ်း ကပ်၍သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာ၏ရက်ကန်းသည်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၅၁။ အဆောတလျင်လှုပ်သော သင်္ကန်းကို အလှူခံ၍ သင်္ကန်းအခါကာလကို လွန်စေသောရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အဆောတလျင်လှုပ်သော သင်္ကန်းကို အလှူခံကြကုန်၍ သင်္ကန်းအခါကာလကို လွန်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၅၂။ သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်သော သင်္ကန်းကို ရွာတွင်း၌ ထား၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန်ထိုသင်္ကန်းနှင့် ကင်း၍နေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တစ်ထည်သော သင်္ကန်းကို ရွာတွင်း၌ထား၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန် (ထိုသင်္ကန်းနှင့်) ကင်း၍ နေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၅၃။ သံဃာအား ညွတ်လေပြီးသော သံဃာပိုင် 'သံဃိက' ဖြစ်သော လာဘ်ကို သိပါလျက် မိမိအားညွတ်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် သံဃာအား ညွတ်လေပြီးသော သံဃာပိုင် 'သံဃိက' ဖြစ်သော လာဘ်ကို မိမိအားညွတ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တတိယပတ္တာဝဂ် ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သုံးဆယ် ပြီး၏။

ထိုနိဿဂ္ဂိပါစိတ် သုံးဆယ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ဒသသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်၊ ဧကရတ္တသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၊ မာသသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းဟောင်းကိုဖွပ်လျှော်ခိုင်းသော သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းကို ခံယူသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဆွေမျိုးမတော်သောသူကို တောင်းသောသိက္ခာပုဒ်၊ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်ထက်လွန်၍ တောင်းသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒ္ဒိဿသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောသင်္ကန်း၌ အထူးကြိုစည်သော ပဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ ဥဘိန္နံသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ ဒူတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ရာဇသိက္ခာပုဒ်။

သိုးမွေးဖြင့် မှတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၊ အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးဖြင့် မှတ်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်၊ (သိုးမွေးဖြူ သိုးမွေးကြောင်နှစ်ဖို့) ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်၊ ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်၊ နိသီဒိုင်အခင်းသိက္ခာပုဒ်၊ နှစ်ပါးကုန်သော သိုးမွေးသိက္ခာပုဒ်၊ သိုးမွေးဖွပ်ခိုင်းသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဥဂ္ဂဏှာသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ရွှေငွေကို ခံယူသော သိက္ခာပုဒ်၊ နှစ်ပါးကုန်သော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ရွှေငွေတို့ကို ဖလှယ်သော သိက္ခာပုဒ်၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်သိက္ခာပုဒ်။

နှစ်ပါးကုန်သော ပဌမသပိတ်သိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယသပိတ်သိက္ခာပုဒ် (ငါးဖွဲ့အောက် ယုတ်သောသပိတ်သိက္ခာပုဒ်)၊ ဆေးကို ပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်း သိက္ခာပုဒ်၊ ငါးခုမြောက်လုယူခြင်းဖြင့် မှတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၊ ချည်ကို ကိုယ်တိုင် တောင်းသော သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းကိုရက်စေသော သိက္ခာပုဒ်၊ အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်းသိက္ခာပုဒ်၊

သက်နှ်းကို ရှာတွင်းခ်ဋ္ဌထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ သံဃာ ၏လာဘ်ကို မိမိသို့ ညွှတ်စေသော သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၅–ပါစိတ်ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး

၁–မုသာဝါဒဝဂ်

၅၄။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဟတ္ထကကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဟတ္ထက၏ တိတ္ထိတို့နှင့် စကားပြောဆိုသောအခါ ပယ်ပြီးသော စကားကိုဝန်ခံခြင်း၊ ဝန်ခံပြီးသော စကားကို ပယ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၅၅။ ဆဲဆို ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ သီလချစ်ခင်သော ရဟန်းတို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သော သီလချစ်ခင်သောရဟန်းတို့ကို ဆဲဆိုကဲ့ရဲ့သောစကားကို ဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၅၆။ ရဟန်းတို့ကို ချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား ကုန်းတိုက်သောစကားကို ဆောင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၅၇။ လူသာမဏေကို အဖို့အဖို့အားဖြင့် (ပုဒ်ပြိုင်) တရားစာပေကို ပို့ချသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ (ရတနာသုံးပါး၌ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူ) ဥပါသကာတို့ကို အဖို့အဖို့အားဖြင့် (ပုဒ်ပြိုင်) တရားစာပေကို ပို့ချခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၅၈။ လူသာမဏေနှင့် (တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌) နှစ်ညဥ့် သုံးညဥ့်ထက် အလွန် အတူတကွ အိပ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ လူသာမဏေနှင့် တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌ အတူတကွ အိပ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၅၉။ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ (တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌) အိပ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသောကျောင်း၌ အိပ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဧဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၆၀။ မာတုဂါမအား ငါးပုဒ် ခြောက်ပုဒ်ထက်အလွန် တရားကို ဟောသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမအား ငါးပုဒ် ခြောက်ပုဒ်ထက်အလွန် တရားကို ဟောခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိ၏၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၆၁။ လူသာမဏေအား ဧကန်အမှန်ဖြစ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား 'ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ' ကို ပြောသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းအနီးဌ် နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းအနီးဌ် နေကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အချင်းချင်း ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လူတို့အား ပြောကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းမဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၆၂။ ရဟန်းယောကျ်ား၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို လူသာမဏေကိုပြောကြားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်ဌ် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ဌ် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို လူသာမဏေအားပြောကြားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၆၃။ မြေကိုတူးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်ဌ် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်ဌ် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သားရဟန်းတို့၏ မြေကိုတူးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရှေးဦးစွာသော မုသာဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ဇွေကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း၊ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း – စသော စကား၏ ဆိုလိုရင်းမှာ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းဟူသမျှ ထုတ်ဖော်လျက် မဟောရာ၌ ညွှန်းပြသော စကားတည်း၊ ဥပမာ ဤဒုတိယ သဟသေယျသိက္ခာပုဒ်သည် အာပတ် သင့်ခြင်းအကြောင်းကို ရှာသော် အကြောင်းနှစ်မျိုး ဖြစ်၏၊ ဇွေကလောမသိက္ခာပုဒ်လည်း အကြောင်းနှစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏၊ အကြောင်းနှစ်မျိုးမှာ– (၁) ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ (၂) ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ဤကား သိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါး၏ အကြောင်းနှစ်ပါးတည်း၊ ဤသို့ တူမျှ၍ ထုတ်ဖော်လျက် မဟောရာဝယ် ညွှန်းပြသော စကားတည်း။

♣

၂–ဘူတဂါမဝဂ်

၆၄။ ဘူတဂါမ် ဗီဇဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့၏ သစ်ပင်ခုတ်ဖြတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၆၅။ တစ်ပါးသော စကားဖြင့် တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်း၍ ပြောဆိုခြင်းကြောင့် (မေးသည်ကိုမပြောဘဲ) ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သံဃာကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္ဗီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အရှင်ဆန္နဏ၏ သံဃာ့အလယ်၌ အာပတ်ဖြင့် မေးမြန်း စိစစ်သောအခါ တစ်ပါးသောစကားဖြင့်တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်းကာကွယ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင်သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၆၆။ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့၏ မလျှောမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၆၇။ သံဃာ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ဘုံလျှို့ ကပ်ကျစ်အခင်း 'ခတ်အခင်း' ကိုလွင်တီးခေါင်၌ ခင်းပြီးလျှင် မသိမ်းဆည်း မပန်ကြားမူ၍ ဖဲသွားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အိပ်ရာနေရာကို လွင်တီးခေါင်၌ ခင်းပြီးလျှင်မသိမ်းဆည်း မပန်ကြားမူ၍ ဖဲသွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၆၈။ သံဃိကကျောင်း၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပြီးလျှင် မသိမ်းဆည်း မပန်ကြားမူ၍ ဖဲသွားသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သံဃိကကျောင်း၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပြီးလျှင် မသိမ်းဆည်း မပန်ကြား မူ၍ဖဲသွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၆၉။ သံဃိကကျောင်း၌ သိလျက် ရှေးဦးစွာ ရောက်နေသော ရဟန်းကို တိုးဝှေ့လုယက်ကာအိပ်ခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ထိုမထေရ်ကြီးရဟန်းတို့ကို တိုးဝှေ့လုယက်၍ အိပ်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၇၀။ အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် တစ်ပါးသော ရဟန်းကို သံဃိကကျောင်းမှ နှင်ထုတ်သောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် တစ်ပါးသော ရဟန်းကို သံဃိကကျောင်းမှနှင်ထုတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၇၁။ သံဃိကကျောင်းဝယ် (အလယ်အလတ်တန်းစား ယောကျ်ား၏ ဦးခေါင်းမထိသော) အထက်ဟင်းလင်း ကောင်းကင်ရှိသော ကုဋ္ဌိ၌ အပေါင်၌ အခြေတပ်သော ညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အင်းပျဉ် ကိုလည်းကောင်း ဖိ၍ ထိုင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ သံဃိကကျောင်းဝယ် (အလယ်အလတ်တန်းစားယောကျ်ား၏ ဦးခေါင်းမထိသော) အထက်၌ ဟင်းလင်းကောင်းကင်ရှိသော ကုဋ္ဌိ၌ အပေါင်၌ အခြေတပ်သော ညောင်စောင်းကိုအဆောတလျင် ဖိ၍ ထိုင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းမဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၇၂။ နှစ်ထပ် သုံးထပ် (ကျောင်းကို) မိုးပြီး၍ ထိုနှစ်ထပ် သုံးထပ်ထက်အလွန် ထပ်၍ မိုးသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္ဗီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်၏ အလွန်လေးသောကြောင့် ကျောင်းသည် ပြိုကျအောင် မိုးပြီးသောကျောင်းကိုအဖန်တလဲလဲ (ထပ်ကာ ထပ်ကာ) မိုးစေခြင်း အဖန်တလဲလဲ (ထပ်ကာ ထပ်ကာ) လိမ်းကျံစေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၇၃။ ပိုးရှိသော ရေဟု သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို မြက်၌လည်းကောင်း၊ မြေ၌လည်းကောင်းသွန်းလောင်းသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့၏ ပိုးရှိသော ရေဟု သိပါလျက် ပိုးရှိသော ရေကို မြက်၌လည်းကောင်း၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ သွန်းလောင်းခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နှစ်ခုမြောက် ဘူတဂါမဝဂ် ပြီး၏။

၃-သြဝါဒဝဂ်

၇၄။ (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) မသမုတ်အပ်ဘဲ 'သမ္မုတိမရဘဲ' ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) မသမုတ်အပ်ဘဲ 'သမ္မုတိမရဘဲ'ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုသြဝါဒသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ ထိုသြဝါဒသိက္ခာပုဒ်၌ အနုပွန္နပညတ် မရှိ။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၇၅။ နေ့ဝင်သည်ရှိသော် ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ် အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်စူဠပန္ထကမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်စူဠပန္ထကမထေရ်၏ နေ့ဝင်သည်ရှိသော် ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၇၆။ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၇၇။ “ (ဆွမ်း သက်နှံ စသော) အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမကြကုန်၏”ဟု ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ “ (ဆွမ်း သက်နှံ စသော) အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းတို့သည်ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမကြကုန်၏”ဟု ပြောဆိုကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၇၈။ ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမကို သက်နှံပေးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သက်နှံကို ပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၇၉။ ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၈၀။ ရဟန်းမိန်းမနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်' ၍ တစ်ကြောင်းတည်းသော ခရီးသို့ သွားသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်' ၍ တစ်ကြောင်းတည်းသောခရီးသို့ သွားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၈၁။ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်အတူတကွ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်' ၍ လှေတစ်စင်းတည်းစီးသော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်' ၍ လေ့တစ်စင်းတည်း စီးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၈၂။ ရဟန်းမိန်းမ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းကို သိလျက် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်သော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်၏ ရဟန်းမိန်းမ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းကို သိလျက် ဘုဉ်းပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၈၃။ ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိ နား နှစ်ပါး၏) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိ နား နှစ်ပါး၏) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ထိုင်နေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

သုံးခုမြောက် ဩဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

၄–ဘောဇနဝဂ်

၈၄။ ဧည့်သည်တို့ တည်းခိုရာ ဧရပ်စသည်၌ ဝတ်တည်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို တစ်နေ့ထက် အလွန်ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ် ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နေ၍ ဧည့်သည်တို့ တည်းခိုရာ ဧရပ်စသည်၌ ဝတ်တည်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၈၅။ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်၏ ပရိသတ်နှင့်တကွ ဒါယကာအိမ်တို့၌ တောင်း၍ တောင်း၍ စားခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်ခုနစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၈၆။ ပရမ္မရဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အရပ်တစ်ပါး၌ ပင့်ဖိတ်အပ်ပါကုန်လျက် အရပ်တစ်ပါး၌ 'ပင့်ဖိတ်အပ် သည်မှတစ်ပါးသောအရပ်၌' စားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်လေးပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၈၇။ နှစ်သပိတ် သုံးသပိတ်အပြည့် မုန့်တို့ကို ခံယူပြီး၍ ထို့ထက် အလွန် ခံယူသော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်မူ၍ (မုန့်တို့ကို) ခံယူကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၈၈။ ဆွမ်းစားစဉ် တန်ပြီဟု 'တော်ပြီဟု' မြစ်မိပါလျက် အတိရိုက်ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း စားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော် မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ ဆွမ်းစားစဉ် တော်ပြီဟု မြစ်မိကြပါကုန်လျက် အရပ်တစ်ပါး၌ စားကြ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၈၉။ ဆွမ်းစားစဉ် တော်ပြီဟု မြစ်မိသော ရဟန်းကို အတိရိုက်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သော ခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း ယူစေခြင်းငှာ ဖိတ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ ဆွမ်းစားစဉ် တော်ပြီဟု မြစ်မိသော ရဟန်းကို အတိရိုက်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သောခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း ယူစေခြင်းငှာ ဖိတ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၉၀။ နေလွဲသောကာလ၌ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း စားသောရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ နေလွဲသောကာလ၌ ဘောဇဉ်ကို စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမ သမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၉၁။ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း စားသော ရဟန်းအားပါစိတ် အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဗေလဋ္ဌသီသကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဗေလဋ္ဌသီသ၏ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ဘောဇဉ်ကိုစားခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၉၂။ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏အကျိုးငှာ တောင်း၍ စားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏ အကျိုးငှာ တောင်း၍ စားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၉၃။ အကပ်မခံရသေးသော အာဟာရကို ခံတွင်းဝသို့ ဆောင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ အကပ်မခံရသေးသော အာဟာရကို ခံတွင်းဝသို့ ဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

လေးခုမြောက် ဘောဇနေဝဂ် ပြီး၏။

၅–အစေလကဝဂ်

၉၄။ အဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိ 'တက္ကတွန်း' အားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း၊ မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ တစ်ယောက်သော ပရိဗိုဇ်မအား မုန့်တစ်ချပ် 'မုန့်တစ်ရက်' သာ ထင်မှတ်၍မုန့်နှစ်ချပ်တို့ကို ပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၉၅။ ရဟန်းကို "ငါ့သျှင် လာလော့၊ ရှာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂုံးသို့လည်းကောင်း ဆွမ်းအလို့ငှာဝင်ကုန်အံ့"ဟု ခေါ်၍ ထိုရဟန်းအား (တစ်စုံတစ်ခုသော အာမိသကို) ပေးစေ၍လည်းကောင်း၊ မပေးစေ၍လည်းကောင်း (ပြန်) လွှတ်လိုက်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရဟန်းကို "ငါ့သျှင် လာလော့၊ ရှာသို့ ဆွမ်းအလို့ငှာ ဝင်ကုန်အံ့"ဟု ခေါ်၍ ထိုရဟန်းအား (တစ်စုံတစ်ခုသော အာမိသကို) မပေးဘဲ (ပြန်) လွှတ်လိုက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၉၆။ လင်မယားနှစ်ယောက် အတူရှိသော 'စည်းစိမ်ခံဖော်ရှိသော' အိမ်၌ တိုးဝှေ့၍ ထိုင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ လင်မယားနှစ်ယောက် အတူရှိသော အိမ်၌ တိုးဝှေ့၍ ထိုင်နေ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၉၇။ မာတုဂါမနှင့် အတူ ဆိတ်ကွယ်သော (နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်းသော နေရာ၌ နေခြင်းကို ပြုသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ မာတုဂါမနှင့်အတူ ဆိတ်ကွယ်သော (နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်း သောနေရာ၌ နေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၉၈။ မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိနှား နှစ်ပါး) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိ နှား နှစ်ပါး) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၉၉။ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိလျက် ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားမူ၍ ဆွမ်းစားရာ ကာလမှရှေး၌လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းစားရာကာလမှ နောက်၌လည်းကောင်း အိမ်တို့၌ သွားလာလှည့်လည်သောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိသည်ဖြစ်လျက် ဆွမ်းစားရာကာလမှရှေး၌လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းစားရာကာလမှ နောက်၌လည်းကောင်း အိမ်တို့၌ သွားလာလှည့်လည်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်လေးပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၀၀။ ထိုဖိတ်အပ်သော ဆေးအပိုင်းအခြား ညဉ့်အပိုင်းအခြားထက်အလွန် ဆေးကို တောင်းသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော မဟာနာမ်သည် "အသျှင်ဘုရားတို့ ယနေ့တစ်ရက်မျှ ဆိုင်းငံ့တော်မူကြပါကုန်လော့"ဟု ဆိုသည်ရှိသော် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ မဆိုင်းငံ့ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၀၁။ ချီတက်သော စစ်တပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ချီတက်သော စစ်တပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၀၂။ သုံးညဉ့်ထက်အလွန် စစ်တပ်၌ နေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သုံးညဉ့်ထက်အလွန် စစ်တပ်၌ နေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော့်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၀၃။ စစ်တိုက်ရာအရပ်သို့ သွားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ စစ်တိုက်ရာအရပ်သို့ သွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ငါးခုမြောက် အစေလကဝဂ် ပြီး၏။

၆–သုရာပါနဝဂ်

၁၀၄။ (သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါး) သေအရက်တို့ကို သောက်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သာဂတကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သာဂတ၏ အရက်ကို သောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းမဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၀၅။ ချိုင်းထိုးကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရဟန်း (တစ်ပါး) ကို ချိုင်းထိုးကစားသဖြင့် ရယ်မြူးစေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၀၆။ ရေ၌ မြူးထူးပျော်ပါးကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အစိရဝတီမြစ်ရေ၌ ကစားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၁၀၇။ (ပုဂ္ဂလ ဓမ္မ နှစ်ပါးတို့ကို) မရိုသေခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမ၏ (ပုဂ္ဂလ ဓမ္မ နှစ်ပါးကို) မရိုမသေပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၀၈။ ရဟန်းကို ခြောက်သော (ကြောက်စေသော) ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရဟန်းကို ကြောက်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၀၉။ မီး (ကို) ညှိ၍ လှုံသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဘဂ္ဂတိုင်း၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသောရဟန်းတို့၏ မီးကို ညှိ၍ လှုံကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၁၀။ (ရေချိုးပြီးသည်မှ) လခွဲအတွင်း၌ ရေချိုးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ် အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ (ရေချိုးလိုသော) မင်းကို မြင်၍သော်လည်း အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြကုန်ဘဲ ရေချိုးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်ခြောက်ပါး ရှိ၏။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ ပဒေသပညတ်တည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၁၁။ သုံးပါးသော ကပ္ပဗိန္ဒု 'အဆင်းပျက်ခြင်းကို ပြုကြောင်း' တို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ကပ္ပဗိန္ဒုကိုမယူမူ၍ သင်္ကန်းသစ်ကို သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ မိမိ၏သက်နှံကို မသိကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

၁၁၂။ ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ သိက္ခာမာန်အားလည်းကောင်း၊ သာမဏေယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ သာမဏေမိန်းမအားလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်သက်နှံကိုဝိကပ္ပနာပြု၍ ပစ္စုဒ္ဓိရ်မပြုဘဲ သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ ရဟန်းအား ကိုယ်တိုင် သက်နှံကို ဝိကပ္ပနာပြု၍ ပစ္စုဒ္ဓိရ် မပြုဘဲသုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

၁၁၃။ ရဟန်း၏ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သက်နှံကိုလည်းကောင်း၊ နိသီဒိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ်ကျည်'အပ်ဘူး' ကိုလည်းကောင်း၊ ခါးပန်းကြိုးကိုလည်းကောင်း ဝှက်ထားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတို့၏ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သက်နှံကိုလည်းကောင်း ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ဝှက်ထားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ခြောက်ခုမြောက် သုရာပါနဝဂ် ပြီး၏။

၇–သမ္ပါဏကဝဂ်

၁၁၄။ (သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့် တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်) စေ့ဆော်၍ (တိရစ္ဆာန်) သတ္တဝါကို ဧဝိတိန္ဒြေမှ ချသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ (သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်) စေ့ဆော်၍ (တိရစ္ဆာန်) သတ္တဝါကို ဧဝိတိန္ဒြေမှ ချခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၁၅။ သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို သုံးဆောင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၁၆။ သိလျက် တရားအားလျော်စွာ ငြိမ်းပြီးသော အဓိကရဏ်းကို တစ်ဖန် ကံပြုခြင်းငှါ လှုံ့ဆော်သောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သိလျက် တရားအားလျော်စွာ ငြိမ်းပြီးသော အဓိကရုဏ်းကို တစ်ဖန် ကံပြုခြင်း ၄ါလှုံ့ဆော်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၁၇။ သိလျက် ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ သိလျက် ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်း ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၁၈။ သိလျက် (ပဋိသန္ဓေမှ စ၍) အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ သိလျက် (ပဋိသန္ဓေမှ စ၍) အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို (ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၁၉။ သိလျက် ခိုးသူကုန်သည်နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်းသော ခရီးရှည် သွားသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ သိလျက် ခိုးသူကုန်သည်နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်း ခရီးရှည်သွားခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၂၀။ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်း ခရီးရှည်သွားသော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်း ခရီးရှည်သွားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

၁၂၁။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်မာသော အယူကို မစွန့်သောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

လင်းတသတ် အမျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသော အရိုင်ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

လင်းတသတ် အမျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသော အရိုင်ရဟန်း၏ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်မာသော အယူကို မစွန့်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၂၂။ သိလျက် ထိုသို့အယူရှိသော (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းခြင်းကို မပြုရသေးသော ထိုမှားသောအယူကို မစွန့်သော ရဟန်းနှင့်အတူ (အာမိသ ဓမ္မ သံဘောဂနှစ်ပါးကို) သုံးဆောင်သော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သိလျက် ထိုသို့အယူရှိသော (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းခြင်းကို မပြုရသေးသောထိုမှားသော အယူကို မစွန့်သော အရိုင်ရဟန်းနှင့်အတူ သုံးဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ။ပ။

၁၂၃။ သိလျက် ထိုသို့ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော သာမဏေကို ဖြားယောင်းသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ သိလျက် ထိုသို့ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကဏ္ဍကသာမဏေကို ဖြားယောင်းကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ။ပ။

ခုနစ်ခုမြောက် သပ္ပါဏကဝဂ် ပြီး၏။

၈–သဟဓမ္မိကဝဂ်

၁၂၄။ ရဟန်းတို့က သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် "ငါ့သျှင် ငါသည် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ဝိနည်းကို ဆောင်သော အခြားရဟန်းကို မမေးရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ မကျင့်အံ့"ဟုပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္ဗီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတို့က သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် "ငါ့သျှင် ငါသည် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ဝိနည်းကို ဆောင်သော အခြားရဟန်းကို မမေးရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ မကျင့်အံ့"ဟုအသျှင်ဆန္နေ ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၂၅။ ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၂၆။ မသိဟန်ဆောင်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ မသိဟန်ဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၂၇။ ရဟန်းအား စိတ်ဆိုးသဖြင့် မနှစ်သက်သဖြင့် ပုတ်ခတ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် စိတ်ဆိုးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မနှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့အား ပုတ်ခတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၂၈။ ရဟန်းအား စိတ်ဆိုးသဖြင့် မနှစ်သက်သောကြောင့် လက်ဝါးပြင်ကို မိုးသော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် စိတ်ဆိုးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မနှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့အား လက်ဝါးပြင်ကို မိုးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

၁၂၉။ ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အကြောင်းရင်းမရှိသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အကြောင်းရင်းမရှိသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၃၀။ ရဟန်းကို (မချမ်းသာစေလိုသော) စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ကိုဖြစ်စေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ရဟန်းတို့အား (မချမ်းသာစေလိုသော) စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ တွေးတောမှု'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ကို ဖြစ်စေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၃၁။ မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြားသော ရဟန်းတို့၏ အသံကြားလောက်ရာ အရပ်၌ရပ်တည်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြားသော ရဟန်းတို့၏ အသံကြားလောက်ရာ အရပ်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ ရပ်တည်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၃၂။ တရားနှင့်လျော်သော ကံတို့အား ဆန္ဒပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ တရားနှင့်လျော်သော ကံတို့အား ဆန္ဒပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၃၃။ သံဃာ၌ အဆုံးအဖြတ် စကားဖြစ်စဉ် ဆန္ဒမပေးဘဲ နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားသော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ သံဃာ၌ အဆုံးအဖြတ်စကားဖြစ်စဉ် ဆန္ဒမပေးဘဲ နေရာမှထ၍ ဖဲသွားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၃၄။ ညီညွတ်သောသံဃာနှင့် (အတူတကွ) သင်္ကန်းကို ပေးပြီး၍ နောက်မှ ရှုတ်ချသော ရဟန်း အားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ညီညွတ်သောသံဃာနှင့် (အတူတကွ) သင်္ကန်းကို ပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

၁၃၅။ (သံဃာအား) ညွတ်ပြီးသော သံဃာ၏ ဥစ္စာ 'သံဃိက' ဖြစ်သော (သင်္ကန်းစသော) လာဘ် ကို (သံဃာအား ညွတ်ပြီးဟု) သိလျက် ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွတ်စေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ (သံဃာအား) ညွတ်ပြီးသော သံဃာ၏ ဥစ္စာ 'သံဃိက' ဖြစ်သော (သင်္ကန်း စသော) လာဘ်ကို (သံဃာအား ညွတ်ပြီးဟု) သိလျက် ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွတ်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရှစ်ခုမြောက် သဟဓမ္မိကဝဂ် ပြီး၏။

၉–ရာဇဝဂ်

၁၃ဖ။ ရှေးဦးစွာ မိမိလာသည်၏ အဖြစ်ကို မသိစေဘဲ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်အာနန္ဒာ၏ ရှေးဦးစွာ မိမိလာသည်၏ အဖြစ်ကို မသိစေဘဲ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၃၇။ ရတနာ (ဆယ်ပါး) ကို ကောက်ယူသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ ရတနာ (ဆယ်ပါး) ကို ကောက်ယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၃၈။ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားမူ၍ နေလွဲသော အခါ၌ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ နေလွဲသောအခါ၌ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်သုံးပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၁၃၉။ အရိုး ဆင်စွယ် သားချိုဖြင့် ပြီးသော အပ်ကျည် 'အပ်ဘူး'ကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သင်္ကန်တိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အတိုင်းအရှည် မသိကြကုန်ဘဲ များစွာသော အပ်ကျည် 'အပ်ဘူး' တို့ကိုတောင်းကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၀။ ပမာဏကို လွန်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ မြင့်သော ညောင်စောင်း၌ အိပ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၁။ လဲသွတ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ လဲသွတ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြုစေခြင်း အကြောင်းတို့ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၂။ ပမာဏကို လွန်သော နိသီဒိုင်အခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ပမာဏနှင့် မယှဉ်သော နိသီဒိုင်အခင်းတို့ကို ဆောင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၃။ ပမာဏကို လွန်သော အမာလွမ်းသက်နံ်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အတိုင်းအထွာ 'ပမာဏ'နှင့် မယှဉ်သော အမာလွမ်းသက်နံ်းတို့ကို ဆောင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၄။ ပမာဏကို လွန်သော မိုးရေခံသက်နံ်းကို ပြုစေသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ အတိုင်းအထွာ 'ပမာဏ'နှင့် မယှဉ်ကုန်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၅။ မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော်၏ အတိုင်းအထွာ'ပမာဏ'ရှိသော သင်္ကန်းကို ပြုစေသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်နန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်နန္ဒ၏ မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော် အတိုင်းအထွာ 'ပမာဏ'ရှိသော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကိုးခုမြောက် ရာဇဝေါ် ပြီး၏။

ပါစိတ်အာပတ် ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး ပြီး၏။

ထိုသုဒ္ဓပါစိတ် ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုသော (မုသာဝါဒ) သိက္ခာပုဒ်၊ နှုတ်လှဲ့ထိုးသော (သြမသ ဝါဒ) သိက္ခာပုဒ်၊ လူသာမဏေနှင့် အတူတကွ အိပ်သော (ပဌမသဟသေယျ) သိက္ခာပုဒ်၊ မိန်းမနှင့် အတူတကွ အိပ်သော (ဒုတိယသဟသေယျ) သိက္ခာပုဒ်၊ အညတြ ဝိညုနှာဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော တရားဟောသော (ဓမ္မဒေသနာ) သိက္ခာပုဒ်၊ဟုတ်မှန်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ပြောကြားသော (ဘူတာရောစနာ) သိက္ခာပုဒ်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာ ပတ္တိဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ရုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို ပြောကြားသော (ဒုဋ္ဌုလ္လာ ရောစနာ) သိက္ခာပုဒ်၊ မြေကို တူးသော (ပထဝီခဏန) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား မုသာဝါဒဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

သစ်ပင် မျိုးစေ့ ဖျက်ဆီးသော (ဘူတဂါမ) သိက္ခာပုဒ်၊ တစ်ပါးသော စကားကို ဆိုသော (အညဝါဒက) သိက္ခာပုဒ်၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသော (ဥဇ္ဈာပနက) သိက္ခာပုဒ်၊ ညောင် စောင်းဖြင့် မှတ်အပ်သော (ပဌမသေနာသန) သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ အိပ်ရာဖြင့် မှတ်အပ်သော (ဒုတိယသေနာသန) သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း ဆိုအပ်၏၊ ပုဗ္ဗံဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (အနုပခဇ္ဇ) သိက္ခာပုဒ်၊ နှင်ထုတ်သော (နိက္ကဍန) သိက္ခာပုဒ်၊ အာဟစ္စဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဝေဟာသကုဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်၊ ဒွါရံဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (မဟလ္လကဝိဟာရ)

သိက္ခာပုဒ်၊ ပိုးရှိသော ရေကို သွန်းလောင်းသော (သပ္ပါဏက) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား–ဘူတဂါမဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

သမ္မုတိမရဘဲ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော (ဩဝါဒ) သိက္ခာပုဒ်၊ နေဝင်သော အခါရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော (အတ္ထင်္ဂတ) သိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့ သွားသော (ဘိက္ခုနုပဿယ) သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းစသောအာမိသကြောင့်ဟု ဆိုသော (အာမိသ) သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းပေးသော (စီဝရဒါန) သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းချုပ်သော (စီဝရ သိဗ္ဗန) သိက္ခာပုဒ်၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်၍သွားသော (သံဝိဓာန) သိက္ခာပုဒ်၊ လှေစီးသော (နာဝါဘိရုဟန) သိက္ခာပုဒ်၊ ဘုဥ္ဇယျဟူသော ပုဒ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော (ဘိက္ခုနီပရိ ပါစိတ) သိက္ခာပုဒ်၊ အတူတကွနေသော (ရဟောနိသဇ္ဇ) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ဆွမ်းစသော (အာဝသထပိဏ္ဍ) သိက္ခာပုဒ်၊ ဂဏဘောဇနေ သိက္ခာပုဒ်၊ ပရမ္မရဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ နှစ်သပိတ် သုံးသပိတ်ပြည့်အောင် မုန့်ကို ခံသော (ကာဏမာတာ) သိက္ခာပုဒ်၊ ပဌမပဝါရိတ် (ပဌမပဝါရဏာ) သိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယပဝါရိတ် (ဒုတိယပဝါရဏာ) သိက္ခာပုဒ်၊ နေလွဲညစာစားသော (ဝိကာလဘောဇနေ) သိက္ခာပုဒ်၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်းသော (သန္နိဓိကာရက) သိက္ခာပုဒ်၊ ခီရံဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ပဏီတဘောဇနေ) သိက္ခာပုဒ်၊ အကပ်မခံသော အာဟာရကို ခံတွင်းဝသို့ဆောင်သော (ဒန္တပေါဏ) သိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ထိုဘောဇနဝဂ်၌ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဤကား ဘောဇနဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းတို့အား ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးသော (အစေလက) သိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းကိုခေါ်၍ ပြန်လွှတ်လိုက်သော (ဥယျောဇန) သိက္ခာပုဒ်၊ အနုပခဇ္ဇဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော လင်မယားနှစ်ယောက် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ထိုင်သော (သဘောဇန) သိက္ခာပုဒ်၊ မိန်းမနှင့်အတူ ဆိတ်ကွယ်ရာဖုံးလွှမ်းရာ အရပ်၌ နေထိုင် သော (ရဟောပဋ္ဌိ ဋ္ဌန) သိက္ခာပုဒ်၊ မာတုဂါမနှင့်အတူ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌နေထိုင် သော (ရဟောနိသဇ္ဇ) သိက္ခာပုဒ်၊ နိမန္တ္ဏိတောဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (စာရိတ္တ) သိက္ခာပုဒ်။ ပစ္စယဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (မဟာနာမ) သိက္ခာပုဒ်၊ စစ်သည် တို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသော (ဥယျုတ္တသေန) သိက္ခာပုဒ်၊ စစ်သည်ဘောင်၌ နေသော (သေနာဝသန) သိက္ခာပုဒ်၊ တက်၍ တက်၍ ထိုးပစ်ရာ အရပ်သို့ သွားသော (ဥယျောဓိက) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား အစေလကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

သေကို သောက်သော (သုရာပါန) သိက္ခာပုဒ်၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့် ထိုး၍ကစားသော (အင်္ဂုလိပတောဒက) သိက္ခာပုဒ်၊ ရေ၌ ရွှင်မြူးကစားသော (ဟသဓမ္မ) သိက္ခာပုဒ်၊ မရိုသေသော (အနာဒရိယ) သိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းတို့ကို ခြောက်သော (ဘိံသာပန) သိက္ခာပုဒ်၊ မီးညှိ၍လှုံသော (ဇောတိသမာဒဟန) သိက္ခာပုဒ်၊ ရေချိုးသော (နှာန) သိက္ခာပုဒ်၊ အဆင်းပျက်ခြင်းကို မယူသော (ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏ) သိက္ခာပုဒ်၊ သာမံဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ဝိကပ္ပန) သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ကန်းစသည်ကိုဝှက်သော (စီဝရ အပနိဓာန) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား သုရာပါနဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်၏ အသက်ကို သတ်သော (သဉ္စိစ္စပါဏ) သိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒကဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပိုးရှိသော ရေကို သုံးဆောင်သော (သပ္ပါဏက) သိက္ခာပုဒ်၊ ကမ္မဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော လှုံ့ချောက်ချားသော (ဥက္ကောဋ္ဌန) သိက္ခာပုဒ်၊

ရုန်းရင်းသောအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသော (ဒုဋ္ဌုလ္လ) သိက္ခာပုဒ်၊ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းခံသော (ဥနဝီသတိဝဿ) သိက္ခာပုဒ်၊ ခိုးသူကုန်သည်နှင့်အတူ တကွ သွားသော (ထေယျသတ္ထ) သိက္ခာပုဒ်၊ မိန်းမနှင့် ချိန်းချက်၍ သွားသော (သံဝိဓာန) သိက္ခာပုဒ်၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို ကျင့်သော အရိုင်္ဂသိက္ခာပုဒ်၊ တကွပေါင်းသင်းသော (ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ) သိက္ခာပုဒ်၊ နာသိတဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သောဖြားယောင်းသော (ကဏ္ဏက) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား သပ္ပါဏကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

တရားအားလျော်စွာ ဆိုသော (သဟဓမ္မိက) သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့သော (ဝိလေခန) သိက္ခာပုဒ်၊ မသိဟန်ဆောင်သော (မောဟန) သိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းကို ပုတ်ခတ်သော (ပဟာရ) သိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းကိုလက်ဝါးပြင်မိုးသော ဥဂ္ဂိရေဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (တလသတ္တိက) မသိက္ခာပုဒ်၊ အရင်းမရှိသောသံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသော (အမူလက) သိက္ခာပုဒ်၊ စေတနာနှင့်တကွ ကုက္ကုစ္စဖြစ်စေသောသဉ္ဇိစ္စသိက္ခာပုဒ်၊ သောသာမိဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ဥပဿုတိ) သိက္ခာပုဒ်၊ ခိယျနဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ကမ္မပဋိဗာဟန) သိက္ခာပုဒ်၊ ပက္ကမေယျဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သောဆန္ဒမပေးဘဲ ပြန်သွားသော (ဆန္ဒံအဒတ္တွာဂမန) သိက္ခာပုဒ်၊ သံဃာနှင့် အတူတကွ သင်္ကန်းကို ပေးပြီး၍နောက်ကာလမှ ရှုတ်ချသော (ဒုဗ္ဗလ) သိက္ခာပုဒ်၊ ပုဂ္ဂလဿ ပရိဏာမေယျဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ပရိဏာမန) သိက္ခာပုဒ်။ ဤကား သဟဓမ္မိကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ရညောဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (အန္တေပုရ) သိက္ခာပုဒ်၊ ရတနာကို ခံယူသော (ရတန) သိက္ခာပုဒ်၊ သန္ဓိဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (ဝိကာလဂါမပဝေသန) သိက္ခာပုဒ်၊ အပ်ကျည် 'အပ်ဘူး'ကိုပြုသောသိက္ခာပုဒ်၊ ညောင်စောင်းကို ပြုသော (မဉ္စ) သိက္ခာပုဒ်၊ လဲဖြင့် စီရင်သော (တုလောနဒ္ဓ) သိက္ခာပုဒ်၊ အမာလွှမ်းသင်္ကန်းကို ပြုသော (ကဏ္ဏုပဋိစ္ဆာဒိ) သိက္ခာပုဒ်၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ပြုသော (ဝဿိကသာဋိက) သိက္ခာပုဒ်၊ သုဂတေနဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော (နန္ဒထေရ) သိက္ခာပုဒ်။

ဤကား ရာဇဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ သိက္ခာပုဒ် အကျဉ်းချုပ် ဤရွှေ့အပြီးတည်း။ ထိုဝဂ်တို့၏ အကျဉ်းချုပ်ကား

မုသာဝါဒဝဂ်၊ ဘူတဂါမဝဂ်၊ ဩဝါဒဝဂ်၊ ဘောဇနဝဂ်၊ အစေလကဝဂ်၊ သုရာပါနဝဂ်၊ သပ္ပါဏကဝဂ်၊ သဟဓမ္မိကဝဂ်၊ ရာဇဝဂ်နှင့်တကွ ထိုဝဂ်တို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ဝဂ်အကျဉ်းချုပ် ဤရွှေ့အပြီးတည်း။

၆–ပါဋိဒေသနီလေးပါး

၁၄၆။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရွှာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့်ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းအား ပါဋိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမလက်မှ (ဆွမ်းစသော) အာမိသကို ရဟန်းတစ်ပါးခံယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းမဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၄၇။ စီရင်သော ရဟန်းမိန်းမအား မတားမြစ်မူ၍ စားသော ရဟန်းအား ပါဠိဒေသနီအာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စီရင်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ မတားမြစ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ စိတ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၁၄၈။ သေက္ခဟု သမုတ်အပ်သော 'သဒ္ဓါပွါးများ ဥစ္စာပါးသော' အမျိုးတို့၌ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍စားသော ရဟန်းအား ပါဠိဒေသနီအာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြကုန်ဘဲ (ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို) များစွာသော ရဟန်းတို့ခံယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

၁၄၉။ တောကျောင်းတို့၌ ရှေးဦးက ဘေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို မသိစေအပ်ဘဲ (ဆောင်လာသော) ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း အရံတွင်း၌ မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းအားပါဠိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အရံတွင်း၌ ခိုးသူတို့နေသည်ကို (လူတို့အား) မပြောကြားခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

ပါဠိဒေသနီလေးပါး ပြီး၏။

ထိုပါဠိဒေသနီအာပတ်လေးမျိုး၏ အကျဉ်းချုပ်

အဆွေမတော်သော (အညာတိက) ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဌမပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းမိန်းမသည်စီရင်သော (ဘိက္ခုနိယာဝေါသာသန္တိယာ) ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒုတိယပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်၊ သေက္ခဟုသမုတ်အပ်သော (သေက္ခသမ္မတ) ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော တတိယပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်၊ တောကျောင်း (အာရညကသေနာသန)ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော စတုတ္ထပါဠိဒေသနီ သိက္ခာပုဒ်၊ ဤသို့လေးပါးကုန်သော ပါဠိဒေသနီ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပြတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤရွှေ့အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၇–သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး

၁–ပရိမဏ္ဍလဝဂ်

၁၅၀။ (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏ အခါကို) သိတော်မူသော (ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်း၏အကျိုးထူးတို့ကို) မြင်တော်မူသော (ကိလေသာ ရန်သူတို့ကို) ပယ်သတ်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသဖြင့် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ့်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချကုန်လျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသဖြင့် (သင်္ကန်းကို) ရုံသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချကုန်လျက် (သင်္ကန်းကို) ရုံကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ 'ပုဆစ်ဒူး, ရင်'ဟု ဆိုအပ်သော ကိုယ်ကို ဖွင့်၍ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ 'ပုဆစ်ဒူး, ရင်'ဟု ဆိုအပ်သော ကိုယ်ကို ဖွင့်၍ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေကိုလည်းကောင်း ကစားစေသဖြင့် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေကိုလည်းကောင်း ကစားစေသဖြင့် ရွာတွင်း'ဂေါစရဂါမ်'၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်သဖြင့် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်သဖြင့် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်း အားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သင်္ကန်းကို ပင့်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သင်္ကန်းကို ပင့်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ရှေးဦးစွာသော ပရိမဏ္ဍလဝဂ် ပြီး၏။

၂-ဥဒ္ဒ ဋ္ဌိကဝဂ်

၁၅၁။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ပြင်းစွာရယ်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ပြင်းစွာရယ်ကြလျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ပြင်းစွာရယ်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့သည် ပြင်းစွာ ရယ်ကြလျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုလျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုကြကုန်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌သွားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုလျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ နေသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုကြလျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကိုယ်ကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကိုယ်ကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်မောင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်မောင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

နှစ်ခုမြောက် ဥဒ္ဒေဿိကဝဂ် ပြီး၏။

၃-ခမ္ဘ ကတဝဂ်

၁၅၂။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခါးထောက်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခါးထောက်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းခြုံလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းခြုံလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ ရှာတွင်း၌ နေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဖဝါးစွန်းဖြင့် နင်းလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်အာယောဂပတ်[1] ပုဆိုးအာယောဂပတ်[2] ဖွဲ့လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌နေသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သတိကို မဖြစ်စေဘဲ ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်လျက် ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုသာလျှင် များစွာခံယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းကို မောက်တက်လာအောင် ခံသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

သုံးခုမြောက် ခမ္ဘ ကတဝက် ပြီး၏။

၁။ လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်၍ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ပိုက်ထားခြင်း။
၂။ သင်္ကန်း (အဝတ်) ဖြင့် ဒူးနှစ်ဖက်ကို ရစ်သိုင်းထားခြင်း။

♣

၄–ပိဏ္ဍပါတဝဂ်

၁၅၃။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သတိကို မဖြစ်စေဘဲ ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်လျက် ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုဝတ္ထုကို သုံးသပ်လျက် ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခ၌ အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုသာလျှင် များစွာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခ၌အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းကို အလယ်ထိပ်မှ နှိပ်လျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခ၌အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ငါး အမဲဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း ဆွမ်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား ဒုက္ခ၌အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း မနာမဖျားဘဲ မိမိ၏အကျိုးငှါတောင်း၍ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခ၌အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်း၍စားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်ပါးသော သူတို့၏ သပိတ်ကို ကြည့်ရှု သောရဟန်းအား ဒုက္ခ၌အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကြီးသော ဆွမ်းလုတ်ကို ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှည်စွာသော ဆွမ်းလုတ်ကို ပြုသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

လေးခုမြောက် ပိဏ္ဍပါတဝဂ် ပြီး၏။

၅–ကဗဠဝဂ်

၁၅၄။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်သည် ခံတွင်းဝသို့ မရောက်မီ ခံတွင်းဝကို ဖွင့်သော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းစားစဉ် လက်ငါးချောင်းလုံးကို ခံတွင်း၌ ထည့်သွင်းသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်နှင့် တကွသော ခံတွင်းဖြင့် စကားပြောသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းလုတ်နှင့် တကွသော ခံတွင်းဖြင့် စကားပြောကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်ကို မြှောက်ကာ မြှောက်ကာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်ကို ဖြတ်ကာ ဖြတ်ကာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မျောက်ကဲ့သို့ ပါးစောင်၌ ထားလျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ် ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကို ခါလျက် ခါလျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုံးကို ကြဲလျက် ကြဲလျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လျှာကို ထုတ်ကာ ထုတ်ကာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စပ်စပ် မြည်အောင် ပြုလျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ငါးခုမြောက် ကဗဠဓဝဂ် ပြီး၏။

၆–သုရသုရဝဂ်

၁၅၅။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှုတ်ရှုတ်အသံ ပြုလျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဒဏ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ရှုတ်ရှုတ်အသံ ပြုလျက် နို့ရည်ကို သောက်ကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း

အကြောင်း ခြောက်မျိုး တို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကို လျက်ကာ လျက်ကာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သပိတ်ကို ခြစ်လျက် ခြစ်လျက် စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နှုတ်ခမ်းကို လျက်ကာ လျက်ကာ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွသော လက်ဖြင့် ရေသောက်ခွက်ကို ကိုင်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွသော လက်ဖြင့် ရေသောက်ခွက်ကိုကိုင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုံးနှင့်တကွသော သပိတ်ဆေးရေကို ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ စွန့်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဆွမ်းလုံးနှင့်တကွသော သပိတ်ဆေးရေကို ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌စွန့်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထီးကိုင်ထားသူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် လက်၌ ထီးကိုင်ထားသူကို တရားဟောကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ တုတ်ကိုင်ထားသူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဓားသန်လျက်ကိုင်ထားသူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လေးလက်နက် ကိုင်ထားသူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ခြောက်ခုမြောက် သုရသုရဝဂ် ပြီး၏။

၇– ပါဒုကဝဂ်

၁၅၆။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခြေနင်းစီးသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဖိနပ်စီးသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုး သောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ယာဉ်စီးသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ အိပ်ရာ၌နေသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်အာယောဂပတ် ပုဆိုးအာယောဂပတ်ဖွဲ့လျက် နေသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ (ဆံအဆုံး မထင်အောင်) ဦးရစ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းရှိသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခေါင်းမြီးခြုံသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မြေ၌ ထိုင်နေလျက် နေရာ၌ ထိုင်နေသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအားဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နိမ့်သော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြင့်သော နေရာ၌ ထိုင်သူကို တရားဟောသောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုင်သော သူကို ရပ်လျက် တရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နောက်မှ သွားလျက် ရှေ့မှ သွားသော သူကို တရားဟောသော ရဟန်းအားဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက် မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခရီးလမ်းမဟုတ်သဖြင့် သွားလျက် ခရီးလမ်းဟုတ်သဖြင့် သွားသောသူကိုတရားဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း ရပ်လျက် စွန့်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်ရှိရာ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ပ။ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ခုနစ်ခုမြောက် ပါဒုကဝဂ် ပြီး၏။

သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး ပြီး၏။

ထိုသေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ သုသံဝုတသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ ဩကို့ဓိတ္တစက္ခုသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ ဥက္ခိတ္တကာယသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ ဥဇ္ဇဂ္ဃိကသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ အပ္ပသဒ္ဒသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ သုံးပါးကုန်သော ကာယပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ ဗာဟုပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါး၊ သီသပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး။

ခမ္ဘ ကတသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ သြဂုဏ္ဌိတသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး၊ ဥက္ကုဋိကသိက္ခာပုဒ်၊ ပလ္လတ္ထိကသိက္ခာပုဒ်၊ သက္ကစ္စပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်၊ ပတ္တသညီပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်၊ သမသူပကပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်၊ သမတိတ္ထိကသိက္ခာပုဒ်။

သက္ကစ္စဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်၊ ပတ္တသညီဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်၊ သပဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ သမသူပကဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်၊ ထူပကတသိက္ခာပုဒ်၊ သြဒနပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒ္ဓါနသညီသိက္ခာပုဒ်။

နာတိမဟန္တသိက္ခာပုဒ်၊ ပရိမဏ္ဍလအာလောပသိက္ခာပုဒ်၊ မုခဒ္ဒါရသိက္ခာပုဒ်၊ သဗ္ဗဟတ္ထသိက္ခာပုဒ်၊ နဗျာဟရသိက္ခာပုဒ်၊ ပိဏ္ဍုက္ခေပကသိက္ခာပုဒ်၊ ကဗဠဝစ္ဆေဒကသိက္ခာပုဒ်၊ အဝဂဏ္ဍကာရကသိက္ခာပုဒ်၊ ဟတ္ထနိဒ္ဒုနကသိက္ခာပုဒ်၊ သိတ္ထာဝကာရကသိက္ခာပုဒ်။

ဇိဝှါနိစ္ဆာရကသိက္ခာပုဒ်၊ စပုစပုကာရကသိက္ခာပုဒ်၊ သုရုသုရုကာရကသိက္ခာပုဒ်၊ ဟတ္ထနိလ္လေဟကသိက္ခာပုဒ်၊ ပတ္တနိလ္လေဟကသိက္ခာပုဒ်၊ သြဋ္ဌနိလ္လေဟကသိက္ခာပုဒ်၊ သာမိသသိက္ခာပုဒ်၊ သသိတ္ထကသိက္ခာပုဒ်။

မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လက်၌ ထီးရှိသော သူအား သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို မဟောကုန်၊ (ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ်)၊ ဤအတူပင် လက်၌ တုတ်တောင်ဝှေးရှိသော သူအားလည်းကောင်း၊ လက်၌ဓား သန်လျက်ရှိသောသူ, လက်၌ လက်နက်ရှိသော သူတို့အား လည်းကောင်း (သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို) မဟောကုန်၊ (ဒဏ္ဍပါဏိ သတ္ထပါဏိ အာဝုဓပါဏိသိက္ခာပုဒ်)။

ပါဒုကာရုဠ္ဟသိက္ခာပုဒ်၊ ဥပါဟနာရုဠ္ဟသိက္ခာပုဒ်၊ ယာနဂတသိက္ခာပုဒ်၊ သယနဂတ သိက္ခာပုဒ်၊ ပလ္လတ္ထိကာနိသိန္နသိက္ခာပုဒ်၊ ဝေဋ္ဌိတသီသသိက္ခာပုဒ်၊ သြဂုဏ္ဌိတသီသ သိက္ခာပုဒ်။ ဆမာသိက္ခာပုဒ်၊ နီစာသနသိက္ခာပုဒ်၊ ဌိတနိသိန္နသိက္ခာပုဒ်၊ ပစ္ဆတောဂစ္ဆန္တသိက္ခာပုဒ်၊

ဥပွထသိက္ခာပုဒ်၊ ရပ်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်ရှိရာ၌ လည်းကောင်း၊ ရေ၌လည်းကောင်းမစွန့်. မထွေးအပ်။ ဤရွေ့. သိက္ခာပုဒ်အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ထိုဝဂ်တို့၏ အကျဉ်းချုပ်

ပရိမဏ္ဍလဝဂ်၊ ဥဒ္ဓရိုက်ဝဂ်၊ ခမ္ဘ ကတဝဂ်၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ပိဏ္ဍပါတဝဂ်၊ ကဗဠဝဂ်၊ သုရသုရဝဂ်၊ ခုနစ်ခုမြောက် ပါဒုကဝဂ်။ ဤရွေ့. ဝဂ်အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

မဟာဝိဘင်း၌ ကတ္ထပညတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၂–ကတာပတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိက လေးပါး

၁၅၇။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သေ၍ ခွေးစသည် မစားအပ်သေးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစသည် စားအပ်ပြီးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟင်းလင်းဖွင့်သော ခံတွင်း၌ မထိစေဘဲ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ရောက်၏။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

၁၅၈။ (အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းသည်အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

(အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ငါးပဲထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ငါးပဲထက် အလွန်ထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း (အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပဲထက်အလွန်ထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ငါးပဲအောက် အယုတ်ထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း (အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပဲထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ပဲအောက် အယုတ်ထိုက်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း (အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းသည် ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

၁၅၉။ သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသောရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသော ရဟန်း သည်သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

"ကျ၍ သေလတ္တံ့"ဟု လူကို ရည်၍ တွင်းကို တူးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(လူ) ကျသော အခါ ဆင်းရဲခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ' သည် ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏၊

(လူ) သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသော ရဟန်း သည်ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

၁၆၀။ ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ဟုပြောအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သင့်ကျောင်းဌေနေသော ရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်းဟု ပြောဆိုအံ့၊ (အပြောခံရသူ) သိသည်ရှိသော်ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(အပြောခံရသူ) မသိသည်ရှိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့သည် ပြီးကုန်၏။

၂–သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါး

၁၆၁။ လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စေ့ဆော်အံ့ လုံ့လပြုအံ့ သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စေ့ဆော်အံ့ လုံ့လပြုအံ့ သုက်မလွတ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းကုန်သော စကားတို့ဖြင့် ပြောသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ရည်ရွယ်၍ ချီးမွမ်းသော စကားကိုလည်း ပြောအံ့၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကို လည်းပြောအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ထား၍ ညှပ်ရိုးမှ အောက်, ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ အထက်ကို ရည်ရွယ်၍ ချီးမွမ်း သောစကားကိုလည်း ပြောအံ့၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကိုလည်း ပြောအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို ရည်ရွယ်၍ ချီးမွမ်းသော စကားကိုလည်း ပြောအံ့၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကိုလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဏ္ဍာက်ထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တိရစ္ဆာန်ထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အောင်တမန်သွားလာခြင်း 'အောင်သွယ်ခြင်း'သို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်မဆောင်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့ မစုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်မဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်တိုင် တောင်းယူအပ်သော ပဲခွပ်စသော အဆောက်အဦဖြင့် ကျောင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် 'ကျောင်းဆောက်သော ရဟန်းသည်' သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နောက်ဆုံး) မြေစိုင်ခဲတစ်ခုသို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နောက်ဆုံး) မြေစိုင်ခဲ ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကြီးသော ကျောင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည်' သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နောက်ဆုံး) မြေစိုင်ခဲတစ်ခုသို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နောက်ဆုံး) မြေစိုင်ခဲ ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှုံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး'သော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွင့်မပြုစေဘဲ 'ခွင့်မတောင်းဘဲ' (သာသနာတော်မှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွင့်ပြုစေ၍ 'ခွင့်တောင်း၍' ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(တစ်ပါးသော) ရဟန်းကို မနုဿဇာတ်ဘိက္ခုသဘောမှ တစ်ပါးသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၏ တည်ရာ ဖြစ်သောဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခုညွှန်းအပ်သော အမြွှက်မျှကို စွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး'သော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွင့်မပြုစေဘဲ 'ခွင့်မတောင်းဘဲ' (သာသနာတော်မှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွင့်ပြုစေ၍ 'ခွင့်တောင်း၍' ဆဲရေးလိုသည် ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော သံဃာကို သင်းခွဲသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ကြကုန်သော သံဃာကိုသင်းခွဲသော 'သံဃဘေဒက' ရဟန်းသို့ လိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်ကုန်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဆိုနိုင်ခက်သောရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဒါယကာတို့၏သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သည် ပြီးကုန်၏။

၄–နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သုံးဆယ်၊ ၁–ကထိနဝဂ်

၁၆၂။ (အဓိဋ္ဌာန်မတင်, ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သေးသော) အတိရေကသင်္ကန်းကို ဆယ်ရက်လွန်စေသောရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်၏။

သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့် တစ်ညဉ့်ကင်း၍ နေသော ရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ် အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကာလသင်္ကန်းကို ခံယူ၍ တစ်လကို လွန်စေသော ရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်ခိုင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖွပ်ခိုင်းအုံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဖွပ်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခံယူအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယူပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း သင်္ကန်းတောင်းသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်းယူပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာကိုလည်းကောင်း၊ ဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း ထိုသင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်ထက် အလွန်သင်္ကန်းကို တောင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်းပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးအခါက မဖိတ်ဖူးဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးအခါက မဖိတ်ဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်ထက်အလွန် တောင်းခြင်းဖြင့် ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန် ရပ်ခြင်းဖြင့် သင်္ကန်းကို ပြီးစေသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြီးစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြီးစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးဦးစွာသော ကထိနဝဂ် ပြီး၏။

၂–ကောသိယဝဂ်

၁၆၃။ ပိုးချည်နှင့် ရောသော အခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အမည်းသက်သက် ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိုးမွေးအဖြူ တစ်ချိန် ‘တစ်ပုံ’ သိုးမွေးအကြောင် တစ်ချိန်‘တစ်ပုံ’ကို မယူမူ၍ အသစ်ဖြစ်သော အခင်းကိုပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား တစ်ထွာ အတိုင်းအရှည်ကို မယူမူ၍ အသစ်ဖြစ်သော နိသီဒိုင်အခင်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိုးမွေးတို့ကို ခံယူ၍ သုံးယူဇနာကို လွန်စေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း သုံးယူဇနာကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်း သုံးယူဇနာကို လွန်စေအံ့၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လျှော်ခိုင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း‘ပယောဂ’၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဖွပ်လျှော်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရွှေငွေစသည်ကို ခံယူသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခံယူအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခံယူပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(အထူးထူး အပြားပြား) များသော အပြားရှိသော ရွှေ, ငွေစသည်တို့ဖြင့် ဖလှယ်ခြင်းသို့ ရောက် သောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖလှယ်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ဖလှယ်ခြင်းသို့) ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(အထူးထူး အပြားပြား) များသော အပြားရှိသော ရွှေငွေစသည်တို့ဖြင့် ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရောင်းပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ကောသိယဝဂ် ပြီး၏။

၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ထွာသည် မဏ္ဍိမပုရိသ၏ တတောင့်ထွာနှင့်လည်းကောင်း
ယခုလက်ရှိပကတိလူတို့၏ နှစ်တောင့် လက်ခြောက်သစ်နှင့်လည်းကောင်း ညီမျှ၏။

♣

၃–ပတ္တဝဂ်

၁၆၄။ (အဓိဋ္ဌာန်မတင်, ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သေးသော) အတိရေကသပိတ်ကို ဆယ်ရက်လွန်စေသောရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ငါးဖွဲ့'အဖွဲ့အစပ်ငါးခု'အောက်ယုတ်သော 'အဆက်ငါးခု မပြည့်သေးသော'သပိတ်ဖြင့် တစ်ပါးသောအသစ်ဖြစ်သော သပိတ်ကို 'သပိတ်သစ်ကို' တောင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်းပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေသော ရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်လထက် အလွန် ကြွင်းကျန်သေးသော နွေလ၌ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာမှီးသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှာမှီးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှာမှီးပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးအား ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကို ပေးပြီး၍ အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် (ပြန်၍) လုယက်ယူသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

လုယက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လုယက်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချည်ကို ကိုယ်တိုင် တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်ခိုင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(သင်္ကန်း) ရက်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(သင်္ကန်း) ရက်စေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးအခါက မဖိတ်ကြားဖူးဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဆောတလျင် လျှုအပ်သော သင်္ကန်းကို အလျှုခံ၍ သင်္ကန်းအခါ 'ကာလ'ကုန်လွန်စေသော ရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သင်္ကန်းကို ရွာတွင်း၌ ထား၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန် (ထိုသင်္ကန်းနှင့်) ကင်း၍ နေသော ရဟန်းသည် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာအား ညွှတ်လေပြီးသော သံဃာပိုင် 'သံဃိက'ဖြစ်သော လာဘ်ကို သိပါလျက် မိမိအား ညွှတ်စေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ညွှတ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ညွှတ်စေပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးခုမြောက် ပတ္တာဝဂ် ပြီး၏။

စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်သုံးဆယ်တို့သည် ပြီးကုန်၏။

၅–ပါစိတ်ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး၊ ၁–မုသာဝါဒဝဂ်

၁၆၅။ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် ငါးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုရမ္မက် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ (ဟု) ပြောဆိုအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး'အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သင်၏ ကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်းဟု ပြောအံ့၊ သိသည်ရှိသော် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မသိသည်ရှိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဆဲဆို 'ကဲ့ရဲ့'သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို ဆဲရေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူသာမဏေကို ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ဆောင်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းအား ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူသာမဏေအား ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူသာမဏေကို အဖို့အဖို့အားဖြင့် (ပုဒ်ပြိုင်) တရားကို ပို့ချသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပို့ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူ သာမဏေနှင့် (တစ်မိုး တစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌) နှစ်ညဉ့် သုံးညဉ့်ထက် အလွန် အတူတကွအိပ်ခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အိပ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အိပ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမနှင့် (တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌) အတူတကွ အိပ်ခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အိပ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အိပ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမအား ငါးပုဒ် ခြောက်ပုဒ်ထက် အလွန် တရားဟောသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဟောအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူ သာမဏေအား အဟုတ်အမှန်ဖြစ်သော လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ပြောဟောသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြောကြားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြောကြားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောက်ျား၏ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို လူ သာမဏေအား ပြောကြားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြောကြားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြောကြားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မြေကို တူးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တူးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အချက်တိုင်း အချက်တိုင်း 'တူးဆွတိုင်း တူးဆွတိုင်း' ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးဦးစွာသော မုသာဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

၂-ဘူတဂါမဝဂ်

၁ဖဖ။ ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖျက်ဆီးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အချက်တိုင်း အချက်တိုင်း 'ဖျက်ဆီးတိုင်း ဖျက်ဆီးတိုင်း' ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော စကားဖြင့် တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်း၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အညဝါဒကက်သို့ မတင်မီ တစ်ပါးသော စကားဖြင့် တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်းပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အညဝါဒကက်သို့ တင်ပြီးသည်ရှိသော် တစ်ပါးသော စကားဖြင့် တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်းပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ဘုံလျှို၊ ကပ်ကျစ်အခင်း 'ခတ်အခင်း'ကို လွင်တီးခေါင်၌ ခင်း၍ ပြန်မသိမ်းဘဲ မပန်ကြားမူ၍ ဖဲသွားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း ခဲတစ်ကျကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃိကကျောင်း၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်း၍ ပြန်မသိမ်းဘဲ မပန်ကြားမူ၍ ဖဲသွားသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း ကျောင်းအရံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃိကကျောင်း၌ သိလျက် ရှေးဦးစွာ ရောက်နေသော ရဟန်းကို တိုးဝှေ့ လုယက်ကာ အိပ်ခြင်းကိုပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အိပ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အိပ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သို့ ရောက်၏။

အမျက်ထွက်ကာ မနှစ်သက်သဖြင့် တစ်ပါးသော ရဟန်းကို သံဃိကကျောင်းမှ နှင်ထုတ်သောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃိကကျောင်းဝယ် (အလယ်အလတ်တန်းစား ယောကျ်း၏ ဦးခေါင်းမထိသော) အထက်၌ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ်သော ကုဋီ၌ အပေါင်၌ အခြေတပ်သော ညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း ဖြ၍ ထိုင်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖြ၍ ထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဖြ၍ ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ထပ် သုံးထပ် (ကျောင်းကို) မိုးပြီး၍ ထိုနှစ်ထပ် သုံးထပ်ထက်အလွန် ထပ်၍ မိုးသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စီရင်အံ့ 'မိုးအံ့'၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စီရင်၍ ပြီးသည်ရှိသော် 'မိုးပြီးသော်' ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပိုးရှိသော ရေဟု သိပါလျက် ပိုးရှိသော ရေကို မြက်၌လည်းကောင်း၊ မြေ၌လည်းကောင်းသွန်းလောင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွန်းလောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွန်းလောင်းပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ဘူတဂါမဝဂ် ပြီး၏။

၃-ဩဝါဒဝဂ်

၁၆၇။ သမ္မုတိမရဘဲ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဆုံးမအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆုံးမပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေဝင်သည်တိုင်အောင် ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဆုံးမအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆုံးမပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဆုံးမအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆုံးမပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ဆွမ်း သက်နှံ့ စသော) အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုဆုံးမကြကုန်၏ဟု ပြောသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြောဆိုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြောဆိုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား သင်္ကန်းကို ပေးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ပေးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ချုပ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အပ်နုတ်တိုင်း အပ်နုတ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်' ၍ တစ်ကြောင်းတည်း အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင် 'ချိန်းချက်'၍ လှေတစ်စင်းတည်း စီးသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စီးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စီးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းကို (ရဟန်းမိန်းမ စီရင်အပ်သော ဆွမ်းဟု) သိလျက် စားသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိ နား နှစ်ပါး၏) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ နေခြင်းကိုပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးခုမြောက် ဩဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

---

၄ – ဘောဇနဝဂ်

၁၆၈။ ဧည့်သည်တို့ တည်းခိုရာ ဧရပ်စသည်၌ ဝတ်တည်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို တစ်ရက်ထက် အလွန်စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဂဏဘောဇဉ်ကို စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပရမ္ပရဘောဇဉ်ကို စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်သပိတ် သုံးသပိတ်အပြည့် မုန့်တို့ကို ခံယူပြီးနောက် ထိုနှစ်သပိတ် သုံးသပိတ်ထက် အလွန်ခံယူသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခံယူအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခံယူပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွမ်းစားစဉ် တန်ပြီဟု 'တော်ပြီဟု' မြစ်မိပါလျက် အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုစားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွမ်းစားစဉ် တော်ပြီဟု မြစ်မိသော ရဟန်းကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ဖြင့်ယူစေခြင်းငှါ ရှေးရှုဆောင်၍ ဖိတ်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုရဟန်း၏ စကားဖြင့် ခဲအံ့ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

စားပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေလွဲသော အခါကာလ၌ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ခဲအံ့ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိမ့ိခြင်းပြု၍ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခဲအံ့ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏ အကျိုးငှါ တောင်း၍ စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကပ်မခံရသေးသော အာဟာရကို ခံတွင်းဝသို့ ဆောင်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လေးခုမြောက် ဘောဇနဝဂ် ပြီး၏။

၅–အစေလကဝဂ်

၁၆၉။ အဝတ်မရှိသော တိတ္ထိ 'တက္ကတွန်း' အားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို "ငါ့သျှင် လာလော့၊ ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂုံးသို့လည်းကောင်း ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်ကြကုန်အံ့"ဟု ခေါ်၍ ထိုရဟန်းအား (တစ်စုံတစ်ခုသော အာမိသကို) ပေးစေ၍လည်းကောင်း၊ မပေးစေမူ၍လည်းကောင်း (ပြန်) လွှတ်လိုက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

လွှတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လွှတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လင်မယားနှစ်ယောက် အတူတကွရှိသော 'စည်းစိမ်ခံဖော်ရှိသော' အိမ်၌ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ ထိုင်နေခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမနှင့် အတူ ဆိတ်ကွယ်သော (နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်းသော နေရာ၌ နေခြင်းကို ပြုသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နေထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (မျက်စိ, နား နှစ်ပါး) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကိုပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်နေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်နေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ဘောဇဉ်ဖြင့်) ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိလျက် (ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားမူ၍) ဆွမ်းစားရာကာလမှ ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းစားရာကာလမှ နောက်၌လည်းကောင်း အိမ်တို့၌ သွားလာလှည့်လည်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမခြေဖဝါးလှမ်း တံခါးခုံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယခြေဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုဖိတ်အပ်သော ဆေးအပိုင်းအခြား ညဉ့်အပိုင်းအခြားထက် အလွန် ဆေးကို တောင်းသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်းပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချီတက်သော စစ်တပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းအလို့ငှါ သွားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ် တို့သို့ရောက်၏။

သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကြင်အရပ်၌ ရပ် (တည်) လျက် မြင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးညဉ့်ထက် အလွန် စစ်တပ်၌ နေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တက်၍ တက်၍ ထိုးပစ်ရာအရပ်သို့ သွားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကြင်အရပ်၌ ရပ် (တည်) လျက် မြင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ငါးခုမြောက် အစေလကဝဂ် ပြီး၏။

---

၆ – သုရာပါနဝဂ်

၁၇၀။ သေအရက်ကို သောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သောက်အံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို လက်ချောင်းတို့ဖြင့် (လက်ကတီးကြားကို) ထိုးကစားသဖြင့် ရယ်မြူးစေသော ရဟန်း သည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရယ်မြူးစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရယ်မြူးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေ၌ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖမျက်မနစ် (မမြုပ်) သော ရေ၌ ကစားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဖမျက်နစ် (မြုပ်) သော ရေ၌ ကစားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုဂ္ဂိုလ် တရား 'ပုဂ္ဂလ ဓမ္မ' နှစ်ပါးတို့ကို မရိုသေခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(မရိုသေခြင်းကို) ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို ခြောက်သော 'ကြောက်စေသော' ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခြောက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခြောက်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မီးကို ညှိ၍ လှုံသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မီးညှိအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မီးညှိပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ရေချိုးပြီးသည်မှ) လခွဲအတွင်း၌ ရေချိုးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဆင်းပျက်ခြင်းကို ပြုကြောင်း 'ကပ္ပဗိန္ဒု' သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အဆင်းပျက်ခြင်းကိုပြုကြောင်း 'ကပ္ပဗိန္ဒု' ကို မယူမူ၍ သင်္ကန်းသစ်ကို သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ သိက္ခာမာန်အားလည်းကောင်း၊ သာမဏေယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ သာမဏေမိန်းမအားလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကိုဝိကပ္ပနာ ပြု၍ ပစ္စုဒ္ဓိရ်မပြုဘဲ သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင် 'ဝတ်ရုံ' ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်း၏ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ နိသီဒိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ်ကျည်'အပ်ဘူး'ကိုလည်းကောင်း၊ ခါးပန်းကြိုးကိုလည်းကောင်း ဝှက်ထားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝှက်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝှက်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခြောက်ခုမြောက် သုရာပါနဝဂ် ပြီး၏။

---

၇ – သပ္ပါဏကဝဂ်

၁၇၁။ (သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်) စေ့ဆော်၍ သတ္တဝါကိုဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

(သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်) စေ့ဆော်၍ သတ္တဝါကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှချသော ရဟန်းသည် လေးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

"တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ကျ၍ သေလတ္တံ."ဟု (ကြံ၍) မရည်ရွယ်မူ၍ တွင်းကို တူးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူသည် ထိုတွင်း၌ ကျ၍ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဘီလူးသည်လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းသော တိရစ္ဆာန်သည်လည်းကောင်း ထိုတွင်း၌ ကျ၍ သေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တိရစ္ဆာန်သည် ထိုတွင်း၌ ကျ၍ သေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်) စေ့ဆော်၍ သတ္တဝါကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှချသော ရဟန်းသည် ဤလေးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(ပိုးသေအံ့ဟု) သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် တရားအားလျော်စွာ ငြိမ်းပြီးသော (လေးပါးသော) အဓိကရုဏ်းကို တစ်ဖန် ကံပြုခြင်းငှါလှုံ့ဆော်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

လှုံ့ဆော်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

လှုံ့ဆော်ပြီးသည် ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်း သည်ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် (ပဋ္ဌိသန္ဓေမှစ၍) အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်းခံ ပေးသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် ခိုးသူကုန်သည်နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်း ခရီးရှည်သို့ သွားသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ တစ်ကြောင်းတည်း ခရီးရှည်သို့ သွားသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်မာသော အယူကို မစွန့်သော ရဟန်း သည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို ဆိုတတ်သော သွင်းခြင်းကို မပြုရသေးသော ထိုမှားသော အယူကိုမစွန့်သော ရဟန်းနှင့် အတူ (အာမိသ ဓမ္မ သံဘောဂနှစ်ပါးကို) သိလျက် သုံးဆောင်သော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိလျက် ထိုသို့သဘောရှိသော ဒဏ်အမှုဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော သာမဏေကို ဖြားယောင်းသောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဖြားယောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဖြားယောင်းပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သပ္ပါဏကဝဂ် ပြီး၏။

---

၈ – သဟဓမ္မိကဝဂ်

၁၇။ ရဟန်းတို့သည် သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ဆိုအပ်သည်ရှိသော် "ငါ့သျှင် ငါသည် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ဝိနည်းကို ဆောင်သော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို မမေးရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုသိက္ခာပုဒ်၌မကျင့်အံ့"ဟု ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြောဆိုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြောဆိုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မသိဟန်ဆောင်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မောဟာရောပနကံသို့ မတင်မီ မသိဟန်ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မောဟာရောပနကံသို့ တင်ပြီးသည်ရှိသော် မသိဟန်ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းအား စိတ်ဆိုးကာ မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပုတ်ခတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုတ်ခတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းအား စိတ်ဆိုးကာ မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ လက်ဝါးပြင်ကို မိုးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိုးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အကြောင်းရင်းမရှိသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းအား (မချမ်းသာစေလိုသော) စေတနာရှိသည် ဖြစ်၍ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ကိုဖြစ်စေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ကို) ဖြစ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ရောက်၏။

(တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ကို) ဖြစ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျက်ကွယ်မျက်မှောက်ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏အသံကို ကြားလောက်ရာအရပ်၌ ရပ်တည်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နားထောင်အံ့ဟု သွားအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကြင်အရပ်၌ ရပ်လျက် ကြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟုတ်မှန်သော သဘောရှိကုန်သော (လေးပါးသော) ကံတို့အား အလို 'ဆန္ဒ'ကို ပေးပြီး၍ နောက်မှရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာ၌ အဆုံးအဖြတ် စကားဖြစ်စဉ် ဆန္ဒမပေးဘဲ နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပရိသတ်၏ နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ'ကို စွန့်စဉ် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ'ကို) စွန့်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ညီညွတ်သော သံဃာနှင့် အတူတကွ သက်နှံးကို ပေးပြီး၍ နောက်မှ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ရောက်သော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(သံဃာအား) ညွတ်ပြီးသော သံဃာ၏ ဥစ္စာ 'သံဃိက' ဖြစ်သော (သက်နှံးစသော) လာဘ်ကိုသိလျက် ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွတ်စေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ညွတ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ညွတ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက် သဟမ္မိကဝဂ် ပြီး၏။

---

၉ – ရာဇဝင်

၁၇၃။ ရှေးမဆွက မိမိလာသည်၏ အဖြစ်ကို မသိစေဘဲ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်သောရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း တံခါးခုံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရတနာဆယ်ပါးကို ကောက်ယူသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(ကောက်) ယူအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ကောက်) ယူပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ နေလွဲသော အခါကာလ၌ ရှောင်းသို့ ဝင်သော ရဟန်း သည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း အရံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်း (အရံ) ကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အရိုး ဆင်စွယ် ဦးချိုတို့ဖြင့်ပြီးသော အပ်ကျည် 'အပ်ဗူး'ကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန် သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ကို လွန်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြုစေသော ရဟန်းသည်နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လဲသွတ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ကို လွန်သော နိသီဒိုင်ကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ကို လွန်သော အမာလွမ်းသင်္ကန်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ကို လွန်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော်၏ အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ရှိသော သင်္ကန်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော်၏ အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ရှိသော သင်္ကန်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော်၏ အတိုင်းအထွာ (ပမာဏ) ရှိသော သင်္ကန်းကို ပြုစေသော ရဟန်းသည် ဤနှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကိုးခုမြောက် ရာဇဝင် ပြီး၏။

သေးငယ်သော 'ခုဒ္ဒက' အာပတ်တို့သည် ပြီးကုန်၏။

---

၆ – ပါဋိဒေသနီလေးပါး

၁၇၄။ ရှာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ရှာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့်ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့်ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် ဤနှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စီရင်သော ရဟန်းမိန်းမအား မတားမြစ်မူ၍ စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သေက္ခဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော 'သဒ္ဓါပွါးများ ဥစ္စာပါးကုန်သော' အမျိုးတို့၌ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုမိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောကျောင်းတို့၌ (ဘေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို) ရှေးဦးစွာ မသိစေအပ်ဘဲ (ဆောင်လာသော) ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို အရံတွင်း၌ မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် အာဘယ်မျှလောက်ကုန်သောအာပတ် တို့သို့ ရောက်သနည်း။

တောကျောင်းတို့၌ (ဘေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို) ရှေးဦးစွာ မသိစေအပ်ဘဲ (ဆောင်လာသော) ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို အရံတွင်း၌ မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောကျောင်းတို့၌ (ဘေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို) ရှေးဦးစွာ မသိစေအပ်ဘဲ (ဆောင်လာသော) ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို အရံတွင်း၌ မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းသည် ဤနှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ် လေးပါးတို့သည် ပြီးကုန်၏။

---

၇ – သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး

၁ – ပရိမဏ္ဍလဝဂ်

၁၇၅။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသည် ဖြစ်၍ (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်သော ရဟန်းသည် အာဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသည် ဖြစ်၍ (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသည် ဖြစ်၍ (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်သော ရဟန်းသည် ဤဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရှိချသည် ဖြစ်၍ (သင်္ကန်းကို) ရုံသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ (ပုဆစ်ဒူး, ရင်ဟု ဆိုအပ်သော) ကိုယ်ကို ဖွင့်၍ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ (ပုဆစ်ဒူး, ရင်ဟု ဆိုအပ်သော) ကိုယ်ကို ဖွင့်၍ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေကိုလည်းကောင်း ကစားစေသည် ဖြစ်၍ ရွာတွင်း'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေကိုလည်းကောင်း ကစားစေသည် ဖြစ်၍ ရွာတွင်း'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်သည် ဖြစ်၍ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်သည် ဖြစ်၍ ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ နေထိုင်သောရဟန်းသည် ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သင်္ကန်းကို ပင့်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သင်္ကန်းကို ပင့်လျက် ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည်ဒုက္ခဋ္ဌာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးဦးစွာသော ပရိမဏ္ဍလဝဂ် ပြီး၏။

---

၂ – ဥဒ္ဒ ဂ္ဂိကဝဂ်

၁၇၆။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ပြင်းစွာရယ်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ပြင်းစွာရယ်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြု၍ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို ပြု၍ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သောရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကိုယ်ကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကိုယ်ကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်မောင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသောရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်မောင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သောရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်း သည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းကို လှုပ်ကာ လှုပ်ကာ ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌နေထိုင်သော ရဟန်းသည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ဥဇ္ဇဋ္ဌိကဝဂ် ပြီး၏။

---

၃ – ခမ္ဘ ကတဝဂ်

၁၇၇။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခါးထောက်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခါးထောက်လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းခြုံလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ သွားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးခေါင်းခြုံလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်'၌ နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခ၌အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဖဝါးစွန်းနင်းလျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ သွားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်အာယောဂပတ်[1] ပုဆိုးအာယောဂပတ်[2] ဖွဲ့လျက် ရှာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌နေထိုင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သတိကို မဖြစ်စေဘဲ ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်လျက် ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုသာလျှင် များစွာ ခံယူသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မောက်တက်လာအောင် ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးခုမြောက် ခမ္ဘ ကတဝက် ပြီး၏။

၁။ လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်၍ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ပိုက်ထားခြင်း။
၂။ သင်္ကန်း "အဝတ်" ဖြင့် ဒူးနှစ်ဖက်ကို ရစ်သိုင်းထားခြင်း။

♣

၄ – ပိဏ္ဍပါတဝဂ်

၁၇၈။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သတိကို မဖြစ်စေဘဲ ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာကို ကြည့်လျက် ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုထိုဝတ္ထုကို သုံးသပ်၍ ဆွမ်းကို စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုသာလျှင် များစွာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းကို အလယ်ထိပ်မှ နှိပ်လျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒုတိယအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ စမဲဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း ဆွမ်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း မနာမဖျားဘဲ မိမိ၏ အကျိုးငှါ တောင်း၍ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကဲ့ရဲ့လိုသည် ဖြစ်၍ တစ်ပါးသော သူတို့၏ သပိတ်ကို ကြည့်ရှုသော ရဟန်း သည်ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ကြီးသော ဆွမ်းလုတ်ကို ပြုသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှည်စွာသော ဆွမ်းလုတ်ကို ပြုသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ် သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လေးခုမြောက် ပိဏ္ဍပါတဝဂ် ပြီး၏။

---

၅ – ကဗဠဝဂ်

၁၇၉။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်သည် ခံတွင်းဝသို့ မရောက်မီ (ခံတွင်းဝကို) ဖွင့်သောရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းစားသောအခါ လက်ငါးချောင်းလုံးကို ခံတွင်း၌ ထည့်သွင်းသော ရဟန်း သည်ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်နှင့်တကွသော ခံတွင်းဖြင့် စကားပြောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်ကို မြှောက်ကာ မြှောက်ကာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုတ်ကို ဖြတ်ကာ ဖြတ်ကာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မျောက်ကဲ့သို့ ပါးစောင်၌ ထားလျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကို ခါလျက် ခါလျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုံးကို ကြဲလျက် ကြဲလျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လျှာကို ထုတ်ကာ ထုတ်ကာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စပ်စပ်မြည်အောင် ပြု၍ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ငါးခုမြောက် ကဗဠဝဂ် ပြီး၏။

---

၆ – သုရသုရဝဂ်

၁၈၀။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှုရှုရှုမြည်အောင် ပြုလျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်ကို လျက်ကာ လျက်ကာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ သပိတ်ကို ခြစ်လျက် ခြစ်လျက် စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နှုတ်ခမ်းကို လျက်ကာ လျက်ကာ စားသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ (ဆွမ်းစသော) အာမိသနှင့် တကွသော လက်ဖြင့် သောက်ရေခွက်ကို ကိုင်သောရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဆွမ်းလုံးနှင့်တကွသော သပိတ်ဆေးရေကို ရွာတွင်း 'ဂေါစရဂါမ်' ၌ စွန့်သောရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထီးကိုင်သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ တုတ်ကိုင်သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဓား သန်လျက်ကိုင်သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လေးလက်နက်ကိုင်သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဌအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခြောက်ခုမြောက် သုရသုရဝဂ် ပြီး၏။

---

၇ – ပါဒုကဝဂ်

၁၈၁။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခြေနင်းစီးသော သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဖိနပ်စီးသော သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ယာဉ်ထက်မှ နေသော သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏ အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ အိပ်ရာ၌ နေသော သူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ လက်အာယောဂပတ် ပုဆိုးအာယောဂပတ် ဖွဲ့လျက် နေထိုင်သောသူအားတရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ဦးရစ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းရှိသောသူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခေါင်းမြီးခြုံသောသူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မြေ၌ နေလျက် နေရာ၌ နေထိုင်သောသူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နိမ့်သော နေရာ၌ နေလျက် မြင့်သော နေရာ၌ နေထိုင်သောသူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ထိုင်နေသောသူအား ရပ်လျက် တရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ နောက်မှ သွားလျက် ရှေ့မှ သွားသောသူအား တရားဟောသော ရဟန်းသည်ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ခရီးလမ်းမဟုတ်သဖြင့် သွားလျက် ခရီးလမ်းဟုတ်သဖြင့် သွားသော သူအားတရားဟောသော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရပ်လျက် ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကို စွန့်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင် (စသည်) ၌ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ခဒ္ဏအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သောရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သောရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သောရဟန်းသည် ဤဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခုနစ်ခုမြောက် ပါဒုကဝဂ် ပြီး၏။

သေခိယတို့ ပြီးကုန်၏။

နှစ်ခုမြောက် ကတာပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

---

၃ – ဝိပတ္တိဝါရ

၁၈၂။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသောဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

သုံးခုမြောက် ဝိပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

---

၄ – သင်္ကိတဝါရ

၁၈၃။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင်သုံးပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

လေးခုမြောက် သင်္ဂီဟိတဝါရ ပြီး၏။

---

၅ – သမုဋ္ဌာနဝါရ

၁၈၄။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

ငါးခုမြောက် သမုဋ္ဌာနဝါရ ပြီး၏။

---

၆ – အဓိကရဏဝါရ

၁၈၅။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင်အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းတည်း။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခြောက်ခုမြောက် အဓိကရဏဝါရ ပြီး၏။

---

၇ – သမထဝါရ

၁၈၆။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်း၏ အာပတ်တို့သည် သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် သုံးပါးကုန်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်သည် သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် သုံးပါးကုန်သော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သမထဝါရ ပြီး၏။

---

၈ – သမုစ္စယဝါရ

၁၈၇။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သေ၍ ခွေးစသည်မစားအပ်သေးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ရောက်၏။

သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစသည်စားအပ်ပြီးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟင်းလင်းပွင့်သော ခံတွင်း၌ မထိစေဘဲ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသော ရဟန်းသည် ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (သုံးပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် သုံးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။

သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် သုံးမျိုးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ 'မျက်မှောက်'သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သော ရဟန်းသည် တစ်ပါးသော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်သောရဟန်းသည် ဤတစ်ပါးသော (ဒုက္ကဋ်) အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်သ နည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ထိုအာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် တစ်ပါးသော ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဟု ဆိုအပ်သော အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ရှစ်ခုမြောက် သမုစ္စယဝါရ ပြီး၏။

ရှစ်ပါးကုန်သော ဤဝါရတို့ကို (သံဂါယနာတင်ဆရာတို့) ရွတ်ဖတ် 'သရဇ္ဈာယ်' သော အစဉ်ဖြင့် ရေးအပ်ကုန်၏။

ထိုဝါရရှစ်ပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

ကတ္ထပညတ္တိဝါရ ကတာပတ္တိဝါရ ဝိပတ္တိဝါရ သင်္ကဟဝါရ သမุဋ္ဌာနဝါရ အဓိကရဏဝါရ သမထဝါရ သမุစ္စယဝါရ။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

---

၁ – ကတ္ထပညတ္တိဝါရ

၁ – ပါရာဇိကလေးပါး

၁၈၈။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။ပ။ အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ထိုပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကလန္ဒသူဌေးသား အသျှင်သုဒိန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကလန္ဒသူဌေးသား အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်း၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိ၏။ အနုပွန္နပညတ် မရှိ။

(ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။

သာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ဥဘတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း ငါးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်းငါးမျိုးတို့တွင် နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

ဒုတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုနည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်အစုတည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အကြောင်းတစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်၍ ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။ပ။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်း၌လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီး၌ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်၍ ပြတော်မူကြကုန်၏။ ဤရွေ့ကား အဖြေအပြီးတည်း။

၁၈၉။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မပေးသည်ကို ယူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဒုတိယ) ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယ၏ (ဗိမ္မိသာရ) မင်းကြီး၏ သစ်တို့ကို မပေးဘဲ ခိုးယူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၉၀။ စေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍ လူကို သတ်ခြင်းကြောင့် (တတိယ) ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကိုအာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ အချင်းချင်း သတ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၁၉၁။ ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ် သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွားရ၏ ပြောခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (စတုတ္ထ) ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းအနီးအနား၌ နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း။

အချင်းချင်း၏ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လူတို့အား ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းအနီးအနား၌ နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ပြောကြားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မူလပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ရံခါ

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ် ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

ပါရာဇိကလေးပါး ပြီး၏။

---

၂ – သံဃာဒိသိသ်စသည်

၁၉၂။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်ခြင်း 'လွှတ်စေခြင်း'တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်သူကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။ပ။ အဘယ်သူသည်ဆောင်ခဲ့ပါသနည်း။

သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်ခြင်း 'လွှတ်စေခြင်း'တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သေယျသကကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်သေယျသက၏ လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပ္ပန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏၊ အနုပ္ပန္နပညတ် မရှိ။

(ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။ အသာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။ ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း ငါးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

တတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။ သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုဖြစ်သနည်း။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

အကြောင်းတစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းခ္ဍဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်နက်အာဂုံ) ဆောင်၍ ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။ပ။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်းခ္ဍ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးခ္ဍ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ် တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းခ္ဍဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်၍ ပြတော်မူကြကုန်၏။

မာတုဂါမနှင့်အတူ ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမနှင့်အတူ ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ပ။

မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အောင်တမန်သွားလာခြင်း 'အောင်သွယ်ခြင်း' သို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဥဒါယီ၏ အောင်တမန်သွားလာခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ် ကြောင့်လည်းကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

ကိုယ်တိုင် တောင်းယူအပ်သော (ပဲခွပ်စသော) အဆောက်အဦဖြင့် ကျောင်းကို ပြုစေခြင်း 'ကျောင်းဆောက်ခြင်းတည်း'ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဌဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဌဝီပြည်သား ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အာဌဝီပြည်သား ရဟန်းတို့၏ ကိုယ်တိုင်တောင်းယူအပ်သော (ပဲခွပ်စသော) အဆောက်အဦဖြင့်ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကြီးသောကျောင်းကို ပြုစေခြင်း 'ဆောက်လုပ်စေခြင်း' တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္ဗီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်၏ ကျောင်းမြေရာကို သုတ်သင်သောအခါ အမှတ်မရှိ ပူဇော်ရာဟူ၍ သမုတ်အပ်သော သစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသောရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး' ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယဘုမ္မဇကရဟန်းတို့၏ မလ္လမင်း၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဒဗ္ဗကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး' ကြခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော ရဟန်းကို မနုဿဇာတ် (ရဟန်းအဖြစ်) မှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ် ၏တည်ရာဖြစ်သော ဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခုညွှန်းအပ်သော အမြွက်မျှကိုစွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး'ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့၏ မလ္လမင်း၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဒဗ္ဗကို မနုဿဇာတ် (ရဟန်းအဖြစ်) မှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်းအပ်သော အမြွက်မျှကို စွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ 'နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး' ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

သံဃာကို သင်းခွဲသော ရဟန်း၏ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃဘေဒက သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဒေဝဒတ်၏ ညီညွတ်သော သံဃာကို ကွဲပြားစိမ့်သောဌါ လုံ့လပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

သံဃာကို သင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းတို့၏ သံဃာကွဲပြားစိမ့်သောဌာ လုံ့လပြုသော ဒေဝဒတ်သို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းမညီညွတ်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

အပြောခက်သော ရဟန်း၏ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသျှင်ဆန္နမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းတို့က မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်အသျှင်ဆန္နမထေရ်၏ မိမိကိုယ်ကို (မိမိအား) မဆိုအပ် မဆုံးမအပ်သည်ကို ပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါ 'ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်မှု'တရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်း၏ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမအပ်ပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း ကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

အသဒိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သံဃာက နှင်ထုတ်ခြင်း 'ပဗ္ဗာဇနီယ' ကံပြုထားသော အသဒိ ပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်း'ပဗ္ဗာဇနီယ' ကံပြုသော ရဟန်းတို့ကို ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိ လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရှေးဦးစွာသော ကတ္ထပညတ္တိဝါရ ပြီး၏။

---

၂ – ကတာပတ္တိဝါရ

၁ – ပါရာဇိကလေးပါး

၁၉၃။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွေးစသည် မစားအပ်သေးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ရောက်၏။

များသောအားဖြင့် ခွေးစသည် စားအပ်ပြီးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟင်းလင်းပွင့်သော ခံတွင်း၌ မထိစေဘဲ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချိပ်တောင့်ဖြင့် ထိုးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မပေးသည်ကို ယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

မပေးသည်ကို ယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ငါးပဲ ငါးပဲထက်အလွန်ထိုက်သော ဥစ္စာကို မပေးဘဲ ခိုးလိုသောစိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပဲထက်အလွန် ငါးပဲအောက် အယုတ်ထိုက်သော ဥစ္စာကို မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပဲ တစ်ပဲအောက် အယုတ်ထိုက်သော ဥစ္စာကို မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ခိုးယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မပေးသည်ကို ခိုးယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လူကို သတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လူကို သတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကျ၍ သေလတ္တံ့ဟု လူကို ရည်၍ တွင်းကို တူးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(လူ) ကျသောအခါ ဆင်းရဲခံစားခြင်း 'ဒုက္ခဝေဒနာ'သည် ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(လူ) သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူကို သတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါး သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိဘဲမဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား ကိုငါရ၏ဟု ပြောအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သင့်ကျောင်း၌နေသော ရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်းဟု ပြောဆိုအံ့၊ (အပြောခံရသူ) သိသည်ရှိသော်ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(အပြောခံရသူ) မသိသည်ရှိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို ငါရ၏ဟု ဝါကြွား၍ ပြောခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါးကုန်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပါရာဇိကလေးပါး ပြီး၏။

၂–သံဃာဒိသိသ်အခန်းစသည်

၁၉၄။ လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စေ့ဆော်အံ့၊ လုံ့လပြုအံ့၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စေ့ဆော်အံ့၊ လုံ့လပြုအံ့၊ (သုက်) မလွတ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အောက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် (ရဟန်း၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ရဟန်း၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထု 'အကျီလုံချည်စသည်'ကို သုံးသပ်အံ့ 'ပွတ်တိုက်အံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ရဟန်း၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော (သင်္ကန်းစသော) အရာဝတ္ထုဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော (အကျီ လုံချည်စသော) အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့ 'ပွတ်တိုက်အံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကလီထိုး၍ ကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြောခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝစ္စမဂ်ပဿာဝမဂ်ကို ရည်၍ ကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ချန်ထား၍ ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အောက်, ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်ကို ရည်၍ကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုကို ရည်ရွယ်၍ ကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာကိုလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မာတုဂါမထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဏ္ဍာက်ထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တိရစ္ဆာန်ထံ၌ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အောင်တမန်သွားလာခြင်း 'အောင်သွယ်ခြင်း'သို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့၊ စုံစမ်းအံ့၊ တစ်ဖန်ဆောင်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့၊ စုံစမ်းအံ့၊ တစ်ဖန်မဆောင်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝန်ခံအံ့၊ မစုံစမ်းအံ့၊ တစ်ဖန်မဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်တိုင် တောင်းယူအပ်သော (ပဲခွပ်စသော) အဆောက်အဦဖြင့် ကျောင်းကို ပြုစေခြင်း 'ကျောင်းကိုဆောက်လုပ်ခြင်း' တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နောက်ဆုံး မြေစိုင်ခဲတစ်ခုသို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နောက်ဆုံး မြေစိုင်ခဲသို့ ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကြီးသောကျောင်းကို ပြုစေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နောက်ဆုံး မြေစိုင်ခဲတစ်ခုသို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နောက်ဆုံး မြေစိုင်ခဲသို့ ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးမျိုးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွင့်မပြုစေဘဲ 'ခွင့်မတောင်းဘဲ' (သာသနာတော်မှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည် ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွင့်ပြုစေ၍ 'ခွင့်တောင်း၍' ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော ရဟန်းကို မနုဿဇာတ် (ရဟန်းအဖြစ်) မှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော, တိရစ္ဆာန်ဇာတ် ၏တည်ရာဖြစ်သော ဆိတ်ဖို၏ တစ်စုံတစ်ခုညွှန်းအပ်သော အမြွှက်မျှကို စွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွင့်မပြုစေဘဲ 'ခွင့်မတောင်းဘဲ' (သာသနာတော်မှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည် ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွင့်ပြုစေ၍ 'ခွင့်တောင်း၍' ဆဲရေးလိုသည် ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာကို သင်းခွဲသော ရဟန်းသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဝါစာတို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာကို သင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ လိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဝါစာတို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဝါစာတို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် အယူကို မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဝါစာတို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ပါးသော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤတစ်ပါးသော (ဒုက္ကဋ်) အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ကတာပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

---

၃ – ဝိပတ္တိဝါရ

၁၉၅။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည် လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည် လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

သုံးခုမြောက် ဝိပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၄–သင်္ကိတဝါရ

၁၉၆။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကိုခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်ကို

ခုနစ်ပါးကုန်သောအာပတ်အစု တို့တွင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

လေးခုမြောက် သင်္ကာဒိတဝါရ ပြီး၏။

၅–သမုဋ္ဌာနဝါရ

၁၉၇။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည်အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည်အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ငါးခုမြောက် သမုဋ္ဌာနဝါရ ပြီး၏။

၆–အဓိကရဏဝါရ

၁၉၈။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းတည်း။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည်အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည် လေးမျိုးသောအဓိကရုဏ်း တို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခြောက်ခုမြောက် အဓိကရဏဝါရ ပြီး၏။

၇–သမထဝါရ

၁၉၉။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်သည် ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထ့တို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သမထဝါရ ပြီး၏။

၈–သမုစ္စယဝါရ

၂၀၀။ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွေးစသည် မစားအပ်သေးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ရောက်၏။

များသောအားဖြင့် ခွေးစသည် စားအပ်ပြီးသော အသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟင်းလင်းပွင့်သော ခံတွင်း၌ မထိစေဘဲ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချိပ်တောင့်ဖြင့် ထိုးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (လေးပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

(ထိုလေးပါးသောအာပတ်တို့ကို) ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (လေးပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ရံခါသမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ပ။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်ဟူသော အာပတ်တစ်ပါးသို့ ရောက်၏။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထို (ဒုက္ကဋ်) အာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ထို (ဒုက္ကဋ်) အာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသောဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ရှစ်ခုမြောက် သမုစ္စယဝါရ ပြီး၏။

ရှစ်ပါးသော ပစ္စယဝါရတို့သည် ပြီးကုန်၏။

မဟာဝိဘင်း၌ ဝါရကြီး တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့သည် ပြီးကုန်၏။

ဘိက္ခုဝိဘင်း မဟာဝါရ ပြီး၏။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်းပါဠိတော်

၁–ကတ္ထပညတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိက ရှစ်ပါး

၂၀၁။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ငါးခုမြောက်ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်[1]ကို အဘယ်အရပ်ဒေသ၌ အဘယ် ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထိုပဋ္ဌမပါရာဇိက၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထို (ပဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်) သည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော၊ သာဓာရณပညတ်လော၊ အသာဓာရณပညတ်လော၊ ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

လေးပါးသော ပါတိမောက်ပြခြင်း[2] တို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်အဖြစ်သို့ရောက်သနည်း၊ လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်အာပတ်အစုနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အဓိကရณ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရณ်းနည်း၊ သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်သမထ တို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးသနည်း။

ထိုပဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

ထိုပဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ် နည်း။

ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

ပဋ္ဌိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ပဋ္ဌမပါရာဇိကကိုပညတ်တော်မူအပ်သနည်း။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့် 'သိက္ခာ' ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့၌ တည်သနည်း၊ အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုံ (ပါဠိအနက်) ဆောင်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စကားနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဆရာစဉ်ဆက် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

၂၀၂။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ငါးခုမြောက် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာမည်သော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာမည်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သောယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏၊ အနုပညတ်, အနုပွန္နပညတ်သည် မရှိ။

ထို (ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်) သည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။

အသာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးပါးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးပါးတို့တွင် နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

ဒုတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုဖြစ်သနည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ အကြောင်းတစ်မျိုးကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

သမထခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ထိုပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဘိဝိနယဟူသည် အဘယ်နည်း။

(မာတိကာ) ပညတ်သည် ဝိနယ မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဘိဝိနယ မည်၏။

ထိုပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ အဓိပါတိမောက်ဟူသည် အဘယ် နည်း။

(မာတိကာ) ပညတ်သည် ပါတိမောက် မည်၏၊ ဝိဘင်းသည် အဓိပါတိမောက် မည်၏။

ဝိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို မစောင့်စည်းခြင်း 'လွန်ကျူးခြင်း' သည် ဝိပတ္တိ မည်၏။

သမ္ပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်စည်းခြင်း 'မလွန်ကျူးခြင်း' သည် သမ္ပတ္တိ မည်၏။

ပဋိပတ္တိကား အဘယ်နည်း။

"ငါသည် ဤသို့သဘောရှိသော မကောင်းသော အကျင့်ကို မပြုလုပ်တော့အံ့"ဟု အသက်ရှည် သရွေ့ကာလပတ်လုံး အသက်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် ဆောက်တည်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကျင့်သုံးခြင်းသည်ပဋိပတ္တိမည်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်သော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်၊ သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်၊ အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို နှိမ်နင်းရန်၊ အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းမိန်းမတို့ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်၊ မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်၊ သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန်၊ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို

ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော ဤအကျိုးထူး ဆယ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ကျင့်ကုန်သနည်း။

သေက္ခရဟန်းမိန်းမနှင့် ကလျာဏပုထုဇဉ် ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ကျင့်ကုန်၏။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်သနည်း။

ရဟန္တာမတို့သည် ကျင့်အပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့၌ တည်သနည်း။

ကျင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၌ တည်၏။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမတို့သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ကုန်သနည်း။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို လေ့လာကုန်၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ကုန်၏။

(ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်) အဘယ်သူ၏ စကားနည်း။

(ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်) လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်တည်း။

အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် မဟိန္ဒမထေရ်၊ ဣဋ္ဌိယမထေရ်၊ ဥတ္တိယမထေရ်၊ ထိုမှတစ်ပါး သမ္ဗလ မထေရ် (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဘဒ္ဒနာမမထေရ်၊ ကြီးသော ပညာရှိကုန်သောထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းမှ ဤသီဟိုဠ် ကျွန်းသို့ ကြွလာတော်မူကြကုန်၏။

(မဟိန္ဒမထေရ်စသော) ထိုရဟန္တာတို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချ တော်မူကြကုန်၏။ နိကာယ်ငါးရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတို့ကိုလည်း ကောင်း ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုးထွင်းသော ပညာရှိသော အရိဋ္ဌမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော တိဿဒတ္တမထေရ်၊ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ပညာရှိသော ကာဠသုမနမထေရ်၊ ဒီဃအမည်ရှိသောမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒီဃသုမနမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ကာဠသုမနမထေရ်၊ နာဂမထေရ်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောတိဿမထေရ်၊ (ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ၌ သိသော) ပညာရှိသော ဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်း၍ သိသော ဉာဏ်ပညာရှိသောသုမနမထေရ်၊ ဖျက်ဆီးထိုးပစ်နိုင်ခဲသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ များ သော အကြားအမြင်ရှိသောစူဠနာဂမထေရ်။

ရောဟဏေနပုဒ်၌ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်သော ဓမ္မပါလိတ အမည်ရှိသောမထေရ်၊ ထိုဓမ္မပါလိတမထေရ်၏တပည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်တက်အာဂုံ ဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးသောပညာရှိသည် ဖြစ်၍ နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာတို့၏ မင်းဖြစ် သော လကဲ့သို့ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ပညာရောင်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော ခေမအမည် ရှိသော မထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောဥပတိဿမထေရ်၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော ဖုဿဒေဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော သုမနမထေရ်၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသောမဟာပဒုမမထေရ်၊ (သို့မဟုတ် မဟာသုမနမထေရ်)၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာနိုင်နင်းသောတရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော မဟာသိဝမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသောဥပါလိမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ကြီးသော ပညာရှိသော မဟာနာဂမထေရ်။

တစ်ဖန်တုံ ပိဋကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံ၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အဘယမထေရ်၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ် ပညာရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုတိဿမထေရ်၏တပည့် ကြီးသောပညာရှိသော များသော အကြားအမြင်ရှိသော ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်း၌သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လျက် တည်နေတော်မူသော ပုပ္ပအမည်ရှိသော မထေရ်။

ထိုးထွင်းသောဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠာဘယမထေရ်၊ သူတော်ကောင်းတရားအနွယ်၌ လိမ္မာသော ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာ ရှိသော တိဿမထေရ်။

ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော စူဠဒေဝမထေရ်၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပညာရှိသော အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော သိဝမထေရ်။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်း၌ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် လမ်းခရီး၌ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ် တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြတော်မူကြကုန်၏။

၂၀၃။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆဋ္ဌပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ သိလျက် ပါရာဇိကကျသော ရဟန်းမိန်းမကို မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မမေးမစိစစ်ခြင်း၊ ရဟန်းမိန်းမဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။ပ။

၂၀၄။ ရဟန်းမိန်းမတို့အား သတ္တမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်အမျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသောအရိုင်ခမည်သော ရဟန်းသို့ (အယူကိုယူသောအားဖြင့်) အတုလိုက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၀၅။ ရဟန်းမိန်းမတို့အား အဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထု 'အဌမဝတ္ထု' ကို ပြည့်စေကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ပါရာဇိကရှစ်ပါး ပြီး၏။

ထိုပါရာဇိက ရှစ်ပါး၏ အကျဉ်းချုပ်

မေထုန်သိက္ခာပုဒ်၊ အဒိန္နာဒါန်သိက္ခာပုဒ်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းကြောင့် ပညတ်အပ်သော ဥဇ္ဈ ဇာဏု မဏ္ဍလိကသိက္ခာပုဒ်၊ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒိကသိက္ခာပုဒ်၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကသိက္ခာပုဒ်၊ အဋ္ဌဝတ္ထုက သိက္ခာပုဒ်၊ ယုံမှားသံသယမရှိအပ်ကုန်သော (သာသနာတော်မှ) ဖြတ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ပါရာဇိကရှစ်ပါးတို့ကိုကြီးမားသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ပညတ်တော်မူ၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ ရဟန်းယောကျ်ား၏ ပါရာဇိကလေးပါးသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား သက်ဆိုင်ခဲ့၍ ထိုရဟန်းယောကျ်ား၏ ပါရာဇိကလေးပါးကို ထောက်က ယခုဘိက္ခုနီဝိဘင်းအစ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် ငါးခုမြောက် (ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်) မည်၏။
၂။ ရဟန်းမိန်းမတို့အား အနိယတုဒ္ဒေသသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် လေးပါးသော ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့တွင်ဟု စတုသန်ဿတပ် ထား၏။

♣

၂–သံဃာဒိသိသ်ဆယ်ပါး

၂၀၆။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မာန်အမျက်ပွားသဖြင့် ငြင်းခုံသော တရားတွေ့သော ရဟန်းမိန်းမအား သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။ပ။ အဘယ်သူသည် ဆောင်ခဲ့သနည်း။

၂၀၇။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မာန်အမျက်ပွားသဖြင့် ငြင်းခုံသော တရားတွေ့သော ရဟန်းမိန်းမအား ဥဿယဝါဒိကသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မာန်အမျက်ပွါးသဖြင့် ငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍ နေခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထို (ဥဿယဝါဒိကသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်) ၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

ထို (ဥဿယဝါဒိကသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်) ၌ (မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏၊ အနုပညတ်နှင့် အနုပွန္နပညတ်နှစ်ပါး မရှိ။

ထို (ဥဿယဝါဒိကသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏပညတ်လော၊ အသာဓာရဏပညတ်လော။

အသာဓာရဏပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးမျိုးတို့တွင် နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

တတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစု ဖြစ်သနည်း။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဠိအနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် (ပါဠိအနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်းခ္ဍဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။ပ။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်းခ္ဍ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးခ္ဍကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းခ္ဍ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြသတော်မူကြကုန်၏။

၂၀၈။ ခိုးသူမကို ဥပဒ္ဓာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေသော ရဟန်းမိန်းမအား (စောရီဝုဋ္ဌာပန) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ခိုးသူမကို ဥပဒ္ဓာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

၂၀၉။ (အဖော်မပါ) တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးကို သွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ဂါမန္တရသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ (အဖော်မပါ) တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်သုံးပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၀။ ညီညွတ်သော သံဃာက ဓမ္မဝိနယ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသောရဟန်းမိန်းမအား ကံပြုသော သံဃာကို မပန်ကြားဘဲ ဂိုဏ်း၏ အလို (ဆန္ဒ) ကို မသိဘဲ (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းသော ရဟန်းမိန်းမအား (ဥက္ခိတ္တာ)သြသာရဏာ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ညီညွတ်သော သံဃာက ဓမ္မဝိနယ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းမိန်းမအား ကံပြုသော သံဃာကို မပန်ကြားဘဲ ဂိုဏ်း၏ အလို (ဆန္ဒ) ကို မသိဘဲ (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၁။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည် ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍စားသော ရဟန်းမိန်းမအား (ပဌမ အဝသုတ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည် ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ား ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ (ဆွမ်းစသော) အာမိသကို ခံယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၂။ သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့် သင့်အား ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်လည်းဖြစ်စေ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည်လည်းဖြစ်စေ အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။

သျှင်မ တိုက်တွန်း၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း သင့်အား ပေးအံ့၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို သင်သည် မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့ဟု တိုက်တွန်းသော ရဟန်းမိန်းမအား (ဒုတိယအဝသုတ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူ အပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့် သင့်အား ဤယောကျ်ား ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေအသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ သျှင်မ တိုက်တွန်း၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း သင့်အား ပေးအံ့၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို သင်သည် မိမိလက်ဖြင့်ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့ဟု တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ တိုက်တွန်းခြင်းအကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

၂၁၃။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော အမျက်ထွက်သော ရဟန်းမိန်းမအား (ပဌမကုပိတ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စိတ်ဆိုးသည် မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ "ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်၏၊ တရားတော်ကို စွန့်၏၊ သံဃာတော်ကို စွန့်၏၊ သိက္ခာကို စွန့်၏"ဟု စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမ၏ ဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

မူလပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၄။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင် ့) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသော ရဟန်းမိန်းမအား (ဒုတိယကုပိတ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသည် ဖြစ်၍ စိတ်ဆိုးကာ မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍"ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဒေါသာဂတိသို့ လည်းလိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏"ဟု စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ ဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၅။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ဘဲ လူတို့နှင့်ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမတို့အား (သံသဋ္ဌ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လူတို့နှင့် ရောနှော၍ နေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

၂၁၆။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ဘဲ "သျှင်မတို့သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှော၍သာလျှင် နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် အသီးအခြား မနေကြကုန်လင့်"ဟု တိုက်တွန်းသော ရဟန်းမိန်းမအား (ဒုတိယသံသဋ္ဌ) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ် အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

"သျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှော၍သာလျှင် နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် အသီး အခြားမနေကြကုန်လင့်"ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တိုက်တွန်းခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

သံဃာဒိသိသ်ဆယ်ပါး ပြီး၏။

ထိုသံဃာဒိသိသ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ဥဿယဝါဒိကသိက္ခာပုဒ်၊ စောရီဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်၊ ဂါမန္တရဂမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥက္ခိတ္တာ သြသာရဏာသိက္ခာပုဒ်၊ ဘုဉ္ဇနကြိယာဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဌမအဝသုတ သိက္ခာပုဒ်၊ ကိုယ်တေဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောဒုတိယအဝသုတသိက္ခာပုဒ်၊ ပဌမကုပိတ သိက္ခာပုဒ်၊ ကိသ္မိဉ္စိဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်မှတ်အပ်သော ဒုတိယ ကုပိတသိက္ခာပုဒ်၊ ပဌမသံသဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယသံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ထိုသံဃာဒိသိသ်တို့သည်ဆယ်ပါးတို့ တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၃–နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး

၂၁၇။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သပိတ်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြုသောရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ သပိတ်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ် ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

"အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်း"ဟူ၍ ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်ခွဲဝေစေသော ရဟန်းမိန်းမအားနိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ "အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်း"ဟူ၍ ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်ခွဲဝေ စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းမိန်းမ (တစ်ယောက်) နှင့်အတူ သင်္ကန်းကို (သဘောတူ) လဲလှယ်ပြီးနောက် (မိမိသင်္ကန်းကိုပြန်၍) လုယူသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ရဟန်းမိန်းမ (တစ်ယောက်) နှင့်အတူ သင်္ကန်းကို (သဘောတူ) လဲလှယ်ပြီးနောက် (မိမိသင်္ကန်းကို ပြန်၍) လုယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော ထောပတ်စသည်ကို တောင်းပြီး၍ တစ်ပါးသော ဆီစသည်ကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တစ်ပါးသော ထောပတ် စသည်ကို တောင်းပြီး၍ တစ်ပါးသော ဆီ စသည်ကိုတောင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော ထောပတ် စသည်ကို ဝယ်စေပြီး၍ တစ်ပါးသော ဆီ စသည်ကို ဝယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တစ်ပါးသော ထောပတ် စသည်ကို ဝယ်စေပြီး၍ တစ်ပါးသော ဆီစသည်ကိုဝယ်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော သံဃိကဖြစ်သော (အပ်သော သက်နှံးစသော) ပရိက္ခရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိက္ခရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသောသက်နှံးစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော သံဃိကဖြစ်သော (အပ်သော သက်နှံးစသော) ပရိက္ခရာဖြင့်တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိက္ခရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော သံဃိကဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သော သက်နှံးစသော) ပရိက္ခရာဖြင့်တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိက္ခရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသောသက်နှံးစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော သံဃိကဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သောသက်နှံးစသော) ပရိက္ခရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိက္ခရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သက်နှံးစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော ဂိုဏ်းအား စွန့် (လွှတ်၍ လှူ) အပ်သော (အပ်သော သက်နှံးစသော)

ပရိကၠရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေး စသော) ပရိကၠရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသောသင်္ကန်းစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော ဂိုဏ်းအား စွန့် (လွှတ်၍လှူ) အပ်သော (အပ်သောသင်္ကန်းစသော) ပရိကၠရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေး စသော) ပရိကၠရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော ဂိုဏ်းအား စွန့် (လွှတ်၍လှူ) အပ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သော သင်္ကန်းစသော) ပရိကၠရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိကၠရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသောသင်္ကန်း စသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သော သင်္ကန်းစသော) ပရိကၠရာဖြင့် တစ်ပါးသော (ဆေးစသော) ပရိကၠရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ပ

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော ပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သော သင်္ကန်းစသော) ပရိကၠရာဖြင့်တစ်ပါးသော (အပ်သော ဆေးစသော) ပရိကၠရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လျှုအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ရည်ညွှန်း၍ လျှုအပ်သော ပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (အပ်သော သင်္ကန်းစသော) ပရိက္ခရာဖြင့် တစ်ပါးသော (အပ်သော ဆေးစသော) ပရိက္ခရာကို လဲလှယ် (ဝယ်) စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

လေးကံသထက်လွန်၍ အဖိုးထိုက်သော (ချမ်းသောအခါ ခြုံစရာ) လေးသော အရုံကို တောင်းသောရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ကောသလမင်းကြီးအား ကမ္မလာ (အပေါ်ရုံ) ကို တောင်းခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အခွဲနှင့်တကွ သုံးကံသထက်လွန်၍ (နှစ်ကံသခွဲ=ငွေတစ်ဆယ့်နှစ်ကျပ်ထက် လွန်၍) အဖိုးထိုက်သော (ပူအိုက်သောအခါ ခြုံစရာ) ပေါ့သော အရုံကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ကောသလမင်းကြီးအား (ခေါမတိုင်းမှဖြစ်သော) ခေါမပုဆိုးကို တောင်းခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နိဿဂ္ဂိပါစိတ် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ပြီး၏။

ထိုနိဿဂ္ဂိပါစိတ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ပတ္တသန္ဓိစယသိက္ခာပုဒ်၊ အကာလစီဝရသိက္ခာပုဒ်၊ ကာလသင်္ကန်းကို လဲလှယ်ဖလှယ်သောစီဝရပရိဝတ္တနသိက္ခာပုဒ်၊ အညဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်၊ စေတာပေတွာဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော အညစေတာပနသိက္ခာပုဒ်၊ အညဒတ္ထိကသံဃိကသိက္ခာပုဒ်၊ သံဃိကသညာစိကသိက္ခာပုဒ်၊ မဟာဇနိကသိက္ခာပုဒ်၊ မဟာဇနိကသညာစိကသိက္ခာပုဒ်၊ ပုဂ္ဂလသညာစိကသိက္ခာပုဒ်၊ စတုက္ကံသဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ဂရုပါဝုရဏသိက္ခာပုဒ်၊ အမတေယျဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောလဟုပါဝုရဏသိက္ခာပုဒ်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၄–ပါစိတ်အာပတ်များ

၁–လသုဏာဝဂ်

၂၁၈။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကြက်သွန်ကို စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမူ၍ ကြက်သွန်ကို ဆောင်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ကျဉ်းမြောင်းသော 'ပဿာဝမဂ်အနီး ပေါင်ကြား လက်ကတီးကြား' အရပ်၌ အမွေးကို ရိတ်နုတ်သောရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျည်းမြောင်းသော 'ပဿာဝမဂ်အနီး ပေါင်ကြား လက်ကတီးကြား' အရပ်၌အမွေးကို ရိတ်နုတ်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

(ပဿာဝမဂ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ယောက်တို့၏ (ပဿာဝမဂ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

ချိပ်တောင့်ဖြင့် ထိုးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ချိပ်တောင့်ကို ယူသော 'ထိုးသော' အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ထက်အလွန် (ပဿာဝမဂ်ကို) ရေဆေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အလွန်နက်စွာ (ပဿာဝမဂ်ကို) ရေဆေးခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဆွမ်းစားသော ရဟန်းယောကျ်ားအား သောက်ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခတ်သဖြင့်လည်း ကောင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) တည်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ဆွမ်းစားသော ရဟန်းအား သောက်ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခတ်သဖြင့်လည်းကောင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) တည်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

စပါးစိမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ စပါးစိမ်းကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း နံရံ၏ တစ်ဖက်၌ စွန့်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ကျင်ကြီးကို နံရံ၏ တစ်ဖက်၌ စွန့်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း စိမ်းသော ကောက်ပဲရိုရာအရပ်၌ စွန့်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း စိမ်းသော ကောက်ပဲရိုရာအရပ်၌ စွန့်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ သွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရှေးဦးစွာသော လသုဏာဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ကြက်သွန်ဟူသည် မဂဓတိုင်းခ်ဖြစ်သော အမြောင်းများသော ကြက်သွန်စိမ်း၊ ၀ါ–ကြက်သွန်ဖြူတည်း။

♣

၂–ရတ္တနကာရဝဂ်

၂၁၉။ (ဆီမီးရောင်စသော) အရောင်အလင်းမရှိသော ညဉ့်မိုက်သောအခါ၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူတကွ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာ၀တ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ဆီမီးစသော အရောင်အလင်းမရှိသော ညဉ့်မိုက်သောအခါ၌ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် အတူတကွ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထေယျသတ္ထကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်းသော အရပ်၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် အတူတကွ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာ၀တ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ (နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်းသောအရပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထေယျသတ္ထကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဟင်းလင်းအပြင် 'လွင်တီးခေါင်' အရပ်၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ဟင်းလင်းအပြင် 'လွင်တီးခေါင်' အရပ်၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် အတူတစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထေယျသတ္ထကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခရီးလမ်းမ၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော လမ်းခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌လည်းကောင်း ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်သောရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ခရီးလမ်းမ၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော လမ်းခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌လည်းကောင်း ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း (နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်၌) ရပ်တည်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထေယျသတ္ထကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ နေရာ၌ ထိုင်၍ အိမ်ရှင်တို့ကိုမပန်ကြားဘဲပြန်သွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ နေရာ၌ ထိုင်၍အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ပြန်သွားခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

နေလွဲသောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားမူ၍ နေရာ၌ထိုင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ နေလွဲသောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အိမ်ရှင်တို့ကိုမပန်ကြားမူ၍ နေရာ၌ ထိုင်နေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

နေဝင်သောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားမူ၍ အိပ်ရာ နေရာကိုမိမိခင်း၍လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ခင်းစေ၍လည်းကောင်း ထိုင်သော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ နေဝင်သောအခါ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အိမ်ရှင် တို့ကိုမပန်ကြားမူ၍ အိပ်ရာနေရာကို ခင်း၍ ထိုင်နေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

အယူအဆလွဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထင်မှားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း (ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော) သူတစ်ပါးကိုကဲရဲ့သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အယူအဆလွဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထင်မှားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း (ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော) သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

မိမိကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ မိမိကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

နှစ်ခုမြောက် ရတ္တညနှကာရဝဂ် ပြီး၏။

၃–နဟာနဝဂ်

၂၂၀။ (အဝတ်မပါ) အချည်းနှီး ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ (အဝတ်မပါ) အချည်းနှီး ရေချိုးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ပမာဏကိုလွန်သော ရေသနုပ် 'ရေလဲ'ကို ပြုစေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ ပမာဏကိုလွန်သော ရေသနုပ် 'ရေလဲ' တို့ကို ဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို မိမိဖြေ၍လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ဖြေစေ၍လည်းကောင်း မိမိလည်းမချုပ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စိမ့်သောငှာ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို မိမိဖြေ၍လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ဖြေစေ၍လည်းကောင်း မိမိလည်း မချုပ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စိမ့်သောငှါ လုံ့လမပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

သင်္ကန်းငါးထည် လှည့်လည်၍ ဝတ်ခြင်း၌ ငါးရက်ကို လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထား၍ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်နှင့် တကွ ဇနပုဒ်၌ များစွာသောရဟန်းမိန်းမတို့ ဖဲသွားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(ငါးရက်ကိုမလွန်စေဘဲ) ပြောင်းရွှေ့၍ ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို မပန်ကြားဘဲ တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ရုံခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဂိုဏ်း၏ သင်္ကန်းလာဘ်ကို အန္တရာယ်ပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဂိုဏ်း၏ သက််နိ်းလာဘ်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တရားနှင့်လျော်သော သက််နိ်းဝေဖန်ခြင်းကို တားမြစ်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တရားနှင့်လျော်သော သက််နိ်းဝေဖန်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

လူအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း ရဟန်း၏သက််နိ်းကို ပေးစေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ့သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ လူအား ရဟန်း၏သက််နိ်းကို ပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အားနည်းသော သက််နိ်းရနိုးခြင်းဖြင့် သက််နိ်းကာလကို လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အားနည်းသော သက်နိ်းရနိုးခြင်းဖြင့် သက်နိ်းကာလကို လွန်စေခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တရားနှင့်လျော်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တရားနှင့်လျော်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

သုံးခုမြောက် နဟာနဝဂ် ပြီး၏။

၄-တုဝဋ္ဋဝဂ်

၂၂၁။ ညောင်စောင်းတစ်ခုတည်း၌ အိပ်ကြကုန်သော ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့အား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ညောင်စောင်းတစ်ခုတည်း၌ ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့ အိပ်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်း အိပ်ကြကုန်သော ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့အား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်း နှစ်ဦးတို့ အိပ်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(မချမ်းသာစေလိုသော) စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ရဟန်းမိန်းမအား (မချမ်းသာစေလိုသော) စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ဖျားနာသော အတူနေတပည့်မကို မိမိလည်း မလုပ်ကျွေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါလုံ့လ မပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဖျားနာသော အတူနေတပည့်မကို မိမိလည်း မလုပ်ကျွေးခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရဟန်းမိန်းမအား (မိမိပိုင်) ကျောင်းကို ပေးပြီး၍ စိတ်ဆိုးကာ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍ နှင်ထုတ်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ရဟန်းမိန်းမအား (မိမိပိုင်) ကျောင်းကို ပေးပြီး၍ စိတ်ဆိုးကာ နှလုံးမသာယာသည် ဖြစ်၍ နှင်ထုတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆိုဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော (လူတို့နှင့်) ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ (လူတို့နှင့်) ရောနှော၍ နေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းပြည်အတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းပြည် အတွင်း၌အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းတစ်ပါး၌အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဝါတွင်း၌ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဝါတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဝါကျွတ်သောအခါ ဒေသစာရီ လှည့်လည်မသွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဝါကျွတ်သောအခါ ဒေသစာရီ လှည့်လည်မသွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

လေးခုမြောက် တုဝဋ္ဌဝဂ် ပြီး၏။

၁။ မိမိနေရာ တိုင်းနိုင်ငံအတွင်းကို အနှောရဋ္ဌဟု ခေါ်သည်။
၂။ မိမိနေရာ တိုင်းနိုင်ငံမှ တစ်ပါးသော တိုင်းနိုင်ငံကို တိရောရဋ္ဌဟု ခေါ်သည်။

♣

၅-စိတ္တာဂါရဝဂ်

၂၂၂။ မင်း၏ (ကစားရာ) အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊[1] (ပန်းချီဆေးရေးစသည်ဖြင့်) ဆန်းကြယ်သော (ကစားရာ) ဧရပ်ကိုလည်းကောင်း၊[2] (ကစားရာ) အရံကိုလည်းကောင်း၊[3] (ကစားရာ) ဥယျာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊[4] (ကစားရာ) ရေကန်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ မင်း၏ (ကစားရာ) အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပန်းချီဆေးရေးစသည်ဖြင့်) ဆန်းကြယ်သော (ကစားရာ) ဧရပ်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ် တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သားရဲရုပ်အခြေရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သားရဲရုပ်အခြေရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ချည်ကိုင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ ချည်ကို ငင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရဟန်းမိန်းမက 'သျှင်မ လာလော ့ ဤအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့'ဟု ဆိုအပ်သောအခါကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မငြိမ်းစေ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်း လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ရဟန်းမိန်းမက 'သျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့'ဟုဆိုအပ်သောအခါ ကောင်းပါဗြီဟု ဝန်ခံ၍ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မငြိမ်းစေ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းငြိမ်းစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

လူအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း၊ မိမိလက်ဖြင့်ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ လူအား မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဥတုနှီးသင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဥတုနှီးသင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

တံခါးဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို မစွန့်မူ၍ (ဒေသစာရီ) လှည့်လည်သွားလာသော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ တံခါးဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို မစွန့်မူ၍ (ဒေသစာရီ) လှည့်လည်သွားလာခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို သင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို သင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို ပို့ချသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို ပို့ချခြင်းအကြောင်းတို့ကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ငါးခုမြောက် စိတ္တာဂါရဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ရှင်ဘုရင်များ ပျော်ပါးကစားရန်အတွက် သီးခြားဆောက်လုပ်ထားအပ်သော အိမ်တော်ကို (ရာဇဂါရ) မင်း၏ ကစားရာ အိမ်ဟု ခေါ်၏။

၂။ တိုင်းပြည်လူထု ပျော်ပါးကစားရန် ထိုထိုအရပ်၌ ဆောက်လုပ်ထားအပ်သော ဇရပ်ကို (စိတ္တာဂါရ)ဟု ခေါ်၏။

၃။ တိုင်းပြည်လူထု ပျော်ပါးကစားရန် မြို့တွင်း၌ ထားအပ်သော အရံခြံကြီးကို (အာရာမ)ဟု ခေါ်၏။

၄။ တိုင်းပြည်လူထုအတွက် ပျော်ပါးကစားရန် ထားအပ်သော ဥယျာဉ်ကို (ဥယျာန)ဟု ခေါ်၏။

♣

၆–အာရာမဝဂ်

၂၂၃။ သိပါလျက် ရဟန်းယောကျ်ားရှိသော အရံသို့ မပန်ကြားဘဲ ဝင်သော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အရံသို့ မပန်ကြားဘဲ ဝင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်နှစ်ပါး ရှိကုန်၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရဟန်းယောကျ်ားကို ဆဲရေးတိုင်းထွာသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသျှင်ဥပါလိကို ဆဲရေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသဖြင့် ရဟန်းမိန်းမသံဃာကို ရေရွတ်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသဖြင့် ရဟန်းမိန်းမသံဃာကို ရေရွတ်ခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း အရပ်တစ်ပါး၌ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဆွမ်းစားကြစဉ် ပဝါရိတ်သင့်ကြကုန်လျက် အရပ်တစ်ပါး၌ (ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို) စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အမျိုးဒါယကာကို ဝန်တိုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အမျိုးဒါယကာကို ဝန်တိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းယောကျ်ားမရှိသော ကျောင်း၌ မိုးလေးလပတ်လုံးနေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရဟန်းယောကျ်ားမရှိသော ကျောင်း၌ မိုးလေးလပတ်လုံး နေကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဝါကျွတ်ပြီးလျက် ဥဘတောသံဃာ၌ (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းတည်းဟူသော) သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် မဖိတ်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဝါကျွတ်ပြီးလျက် ရဟန်းယောကျ်ားသံဃာကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းတည်းဟူသော) သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် မဖိတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဂရုမံတရား ရှစ်ပါးကို နာကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာမေးခြင်းငှါလည်းကောင်း မသွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ သြဝါဒကို ခံယူရန် မသွားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဥပုသ်ကိုလည်း မမေး၊ သြဝါဒကိုလည်း မတောင်းသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဥပုသ်ကိုလည်း မမေးကြခြင်း၊ သြဝါဒကိုလည်း မတောင်းကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိုက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခက်မဋ္ဌ ပေါက်ရောက်သော အိုင်းအနာကိုလည်းကောင်း၊ အမာကိုလည်းကောင်း၊ သံယာကိုလည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း မပြောကြားမူ၍ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ခွဲစေဖောက်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ခက်မဋ္ဌ ပေါက်ရောက်သော အိုင်းအနာကို ယောကျ်ားနှင့်အတူတစ်ယောက်ချင်းချင်း ခွဲစေ ဖောက်စေခြင်း အကြောင်းတို့ကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခြောက်ခုမြောက် အာရာမဝဂ် ပြီး၏။

၇–ဂဇ္ဈီနီဝဂ်

၂၂၄။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နို့တိုက်သော မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ နို့တိုက်သော မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသောသိက္ခမာန်မအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသော သိက္ခမာန်မအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ ကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသောသိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူး သောသိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံးခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသောနှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌

အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသောနှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာကမသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး မိမိလည်း မချီးမြှောက်သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် နှစ်နှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံးမိမိလည်း မချီးမြှောက်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ပဋ္ဌင်းပေးခံသော ဥပဇ္ဈာယ်မကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍ မလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းမိန်းမ အားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ပဋ္ဌင်းပေးခံသော ဥပဇ္ဈာယ်မကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍မလုပ် ကျွေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် မိမိလည်း ခေါ်၍မသွား၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းခေါ်၍ မသွားစေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် မိမိလည်း ခေါ်၍ မသွား၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်၍ မသွားစေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခုနစ်ခုမြောက် ဂဇ္ဈိနီဝဂ် ပြီး၏။

၈–ကုမာရီဘူတဝဂ်

၂၂၅။ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သာမဏေမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သောသာမဏေမကို ဥပဇ္ဈာယ်၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကိုမကျင့်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသောရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါး သောတရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကိုကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါး သောတရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါမပြည့်ဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါမပြည့်ဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်သည် ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်အပ်ဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသောရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်သည်ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်အပ်ဘဲဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

"သျှင်မ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသဖြင့် သင့်အား မတော်သေးပါ"ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော်"ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍ ဝန်ခံပြီးလျှင် နောက်မှ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ "သျှင်မ သင့်အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသဖြင့် မတော်သေး"၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော် "ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍ ဝန်ခံပြီးလျှင် နောက်မှ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

သိက္ခာမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့အား သက်နှံးပေးလျှင် သင့်ကို ငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့"ဟု ဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေး စေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ သိက္ခာမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့အား သက်နှံးပေးလျှင် သင့်ကိုငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့"ဟု ဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေးခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

သိက္ခာမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့ကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍ လုပ်ကျွေးလျှင် သင့်ကို ငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့"ဟု ဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ သိက္ခာမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့ကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍လုပ်ကျွေးလျှင် သင့်ကို ငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့"ဟု ဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေးခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီး) ယောကျ်ားကြီး, (အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ကြွယ်) ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့်ရောနှောသည့်ပြင် (ယောကျ်ားတို့၏အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော

ကြမ်းတမ်းသော သိက္ခာမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသည့်ပြင် (ယောကျ်ားတို့၏အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော သိက္ခာမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အမိအဖတို့ကလည်းကောင်း၊ လင်ယောကျ်ားကလည်းကောင်း ခွင့်မပြုအပ်သော သိက္ခာမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အမိအဖတို့ကလည်းကောင်း၊ လင်ယောကျ်ားကလည်းကောင်း ခွင့်မပြုအပ်သောသိက္ခာမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ရံခါ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခာမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခာမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံ့ပေးခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ် အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တစ်နှစ်တည်း၌ နှစ်ယောက်သော သိက္ခာမာန်မတို့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်နှစ်တည်း၌ နှစ်ယောက်သော သိက္ခာမာန်မတို့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရှစ်ခုမြောက် ကုမာရိဘူတဝဂ် ပြီး၏။

၉–ဆတ္တပြါဟနဝဂ်

၂၂၆။ ထီး ဖိနပ် (အစုံ) ကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ထီး ဖိနပ် (အစုံ) ကို ဆောင်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ယာဉ်ဖြင့် သွားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ယာဉ်ဖြင့် သွားလာကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခါးဝတ်တန်ဆာကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ခါးဝတ်တန်ဆာကို ဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇွေကလောမသမုဒ္ဓာန်တည်း။ပ။

မိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ မိန်းမ (ဦးခေါင်းတန်ဆာစသော) အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇွေကလောမသမုဒ္ဓာန်တည်း။ပ။

နံ့သာ နံ့သာပျောင်းဖြင့် ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ နံ့သာ နံ့သာပျောင်းဖြင့် ရေချိုးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇွေကလောမသမုဒ္ဓာန်တည်း။ပ။

နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကြခြင်း အကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

ရဟန်းမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရဟန်းမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်း့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

သိက္ခမာန်မကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ သိက္ခမာန်မကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဒ္ဒာန်တည်း။ပ။

သာမဏေမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ သာမဏေမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

လူမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လူမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

မပန်ကြားဘဲ ရဟန်းယောကျ်ား၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ ထိုင်နေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ မပန်ကြားဘဲ ရဟန်းယောကျ်ား၏ ရှေ့မှ ထိုင်နေခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကထိနသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းယောကျ်ားကို အမေးပုစ္ဆာ (ပြဿနာ) ကို မေးသော ရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းယောကျ်ားကို အမေးပုစ္ဆာ (ပြဿနာ) မေးကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရင်လွှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွှာသို့ ဝင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ရင်လွှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွှာသို့ ဝင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

ကိုးခုမြောက် ဆတ္တုပါဟနဝဂ် ပြီး၏။

ဝဂ်ငယ်ကိုးခု ပြီး၏။

ထိုဝဂ်ငယ်ကိုးခု၏ အကျဉ်းချုပ်

လသုဏာသိက္ခာပုဒ်၊လောမသံဟရသိက္ခာပုဒ်၊ တလဃာတကသိက္ခာပုဒ်၊ ဇတုမဋ္ဌက သိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒကသုद्ध်ကာဒိယနသိက္ခာပုဒ်၊ ဘုဉ္ဇ နွှသိက္ခာပုဒ်၊ အာမကဓညသိက္ခာပုဒ်၊ နှစ်ပါး ကုန်သောပဌမဝိဃာသသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယဝိဃာသသိက္ခာပုဒ်၊ ဒဿနာဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သောဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်။

ရတ္တန္ဓကာရသိက္ခာပုဒ်၊ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်၊ အဠောကာသသိက္ခာပုဒ်၊ ရထိကသိက္ခာပုဒ်၊ ပုရေဘတ္တသိက္ခာပုဒ်၊ ပစ္ဆာဘတ္တသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိကာလသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုဂ္ဂဟိတဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ပရံဥဏ္ဍာပနသိက္ခာပုဒ်၊ နိရယေနသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော အဘိသ ပနသိက္ခာပုဒ်၊ ဝမိတ္တာ ရောဒနသိက္ခာပုဒ်။

နဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိသိဗ္ဗေတ္တာဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောစီဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ်၊ ပဋ္ဌာဟိကသိက္ခာပုဒ်၊ စီဝရသင်္ကမနီယသိက္ခာပုဒ်၊ ဂဏစီဝရ လာဘသိက္ခာပုဒ်၊ စီဝရဝိဘင်္ဂသိက္ခာပုဒ်၊ သမဏစီဝရဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုဗ္ဗလစီဝရပစ္စာသာ သိက္ခာပုဒ်၊ ကထိနုद्ध်ရသိက္ခာပုဒ်။

ဧကမဋ္ဌဟူသောပုဒ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဌမတုဝဋ္ဋသိက္ခာပုဒ်၊ အတ္ထရဏဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောဒုတိယတုဝဋ္ဋသိက္ခာပုဒ်၊ သဠိစ္ဆဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော

အဖာသုကရဏသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုက္ခိတသဟဇီဝိနီသိက္ခာပုဒ်၊ ဒတ္တာဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ် သော ဥပဿယဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ သံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ အန္တောရဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ တိရောရဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊ အန္တောဝဿသိက္ခာပုဒ်၊ နပဏ္ဍမနသိက္ခာပုဒ်။

ရာဇဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော စိတ္တာဂါရသိက္ခာပုဒ်၊ အာသန္နိသိက္ခာပုဒ်၊ သုတ္တကန္တနသိက္ခာပုဒ်၊ ဂိဟိဝေယျာဝစ္စသိက္ခာပုဒ်၊ ဂူပသမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဒါနကြီယာဖြင့် မှတ်အပ်သော အာဂါရိကသိက္ခာပုဒ်၊ ပဌမအာဝသထသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယအာဝသထ သိက္ခာပုဒ်၊ ပရိယာပုဏနသိက္ခာပုဒ်၊ ဝါစနသိက္ခာပုဒ်။

အာရာမသိက္ခာပုဒ်၊ အကြောသနသိက္ခာပုဒ်၊ စဏ္ဍိကတာသိက္ခာပုဒ်၊ အညတြဘုဉ္ဇန သိက္ခာပုဒ်၊ ကုလမဒ္ဓရိသိက္ခာပုဒ်၊ အဘိက္ခုကာဝါသသိက္ခာပုဒ်၊ နပ္ပဝါရဏသိက္ခာပုဒ်၊ ဩဝါဒသိက္ခာပုဒ်၊ ဒွေဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၊ ပသာခသိက္ခာပုဒ်။

ဂဗ္ဘ ဝိနီသိက္ခာပုဒ်၊ ပါယန္တိသိက္ခာပုဒ်၊ ဆသုဓမ္မေသုဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒွေဝဿသိက္ခာပုဒ်၊ သံဃေနအသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၊ ဥနဒ္ဓါဒသဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ် သော ပဌမဂိဟိဂတသိက္ခာပုဒ်၊ ပရိပုဏ္ဏသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒုတိယဂိဟိဂတ သိက္ခာပုဒ်၊ သံဃေနဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သောတတိယဂိဟိဂတသိက္ခာပုဒ်၊ ပဌမ သဟဇီဝိနီသိက္ခာပုဒ်၊ ဝုဋ္ဌာပိတသိက္ခာပုဒ်၊ ဆပဋ္ဌဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်မှတ်အပ်သော ဒုတိယ သဟဇီဝိနီသိက္ခာပုဒ်။

နှစ်ပါးကုန်သော ပဌမကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုတိယကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ်၊ သံဃေနဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်မှတ်အပ်သော တတိယကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ်၊ ဥနဒ္ဓါဒသဝဿ ဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်၊ အသမ္မတဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ပရိပုဏ္ဏဝဿဝုဋ္ဌာပန သိက္ခာပုဒ်၊ အလံတာဝသိက္ခာပုဒ်၊ သစေဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်မှတ်အပ်သော စီဝရ သိက္ခာပုဒ်၊ ဒွေဝဿသိက္ခာပုဒ်၊ ပုရိသသံသဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၊ သာမိကေနဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်မှတ်အပ်သော အနနုညာတသိက္ခာပုဒ်၊ ပါရိဝါသိက ဆန္နဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ အနုဝဿဝုဋ္ဌာပန သိက္ခာပုဒ်၊ ဒွေဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်။

ဆတ္တုပါဟနသိက္ခာပုဒ်၊ ယာနသိက္ခာပုဒ်၊ သဃ်ာဏိသိက္ခာပုဒ်၊ ဏ္ဍတ္ထာလက်ာရ သိက္ခာပုဒ်၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်၊ ဝါသိတပိညာကသိက္ခာပုဒ်၊ ဘိက္ခုနီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ်၊ သိက္ခမာနဥမ္မဒ္ဒန သိက္ခာပုဒ်၊ သာမဏေရီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ်၊ ဂိဟိနီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ်၊ ဘိက္ခု သယုရတောသိက္ခာပုဒ်၊ အနောကာသကတပုဗ္ဗသိက္ခာပုဒ်၊ အသံကစ္စိကသိက္ခာပုဒ်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ထိုဝဂ်တို့၏ အကျဉ်းချုပ်

လသုဏာဝဂ်၊ အန္ဓကာရဝဂ်၊ နာနဝဂ်၊[1] တုဝဋ္ဌဝဂ်၊ စိတ္တာဂါရဝဂ်၊ အာရာမဝဂ်၊ ဂဗ္ဘ ဝိနီဝဂ်၊ ကုမာရိဘူတဝဂ်၊ ဆတ္တုပါဟနဝဂ်၊[2] ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ နဂ္ဂဝဂ်ဟုလည်း အမည်ပေး၏။
၂။ ဆတ္တဝဂ်ဟုလည်းအမည်ပေး၏ (ကခ်ါအဋ္ဌကထာ)

♣

၅–ပါဠိဒေသနာအာပတ်များ

၂၂၇။ ထောပတ်ကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနာအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ထောပတ်ကို တောင်း၍ စားကြခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ဆီကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနာအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဆီကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါ သည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ပျားရည်ကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနာအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းမိန်းမတို့၏ ပျားရည်ကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

တင်လဲကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ တင်လဲကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ငါးကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ ငါးကိုတောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အမဲသားကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဠိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ အမဲသားကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နို့ရည်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဋိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ နို့ရည်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဋိဒေသနီအာပတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ နို့ခမ်းကိုတောင်း၍ စားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏၊ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်ရှစ်ပါး ပြီး၏။

ထိုပါဋိဒေသနီအာပတ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ပျားရည်ကိုလည်းကောင်း၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း၊ ငါးကိုလည်းကောင်း၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်ကိုလည်း ကောင်း၊ နို့ဓမ်းကိုလည်းကောင်းတောင်း၍ (စားသော) ရဟန်းမိန်းမအား ရှစ်ပါး ကုန်သော ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့ကိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဘိက္ခုဝိဘင်း၌ (မြတ်စွာဘုရားသည်) အကျယ်ချဲ့အပ်ကုန်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဘိက္ခုနီဝိဘင်းပါဠိတော်၌ အကျဉ်းချုံး၍ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်ကုန်၏)။

ရှေးဦးစွာသော ကတ္ထပညတ္တိဝါရသည် ပြီး၏။

၂–ကတာပတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိကအာပတ်

၂၂၈။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏အောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏အထက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အောက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထု၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤသုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အပြစ် 'အာပတ်' ကို ဖုံးလွှမ်းသော ဝဇ္ဇပဋိစ္စာဒိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက် သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

အပြစ် 'အာပတ်' ကို ဖုံးလွှမ်းသော ဝဇ္ဇပဋိစ္စာဒိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ (ပါရာဇိကအာပတ်ကို) ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကျင့်ပျက်စီးခြင်း 'အာစာရဝိပတ္တိ' ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အပြစ် 'အာပတ်'ကို ဖုံးလွှမ်းသော ဝဇ္ဇပဋိစ္စာဒိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤသုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထု 'အဌမဝတ္ထု'ကို ပြည့်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက်ကုန် သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ယောကျ်ားက "ဤမည်သော အရပ်သို့ လာခဲ့လော့"ဟု ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(မှာထားသော) ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' အတွင်းသို့ သက်ဝင်ကာမျှ 'ရောက်ကာမျှ' ၌ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သောဝတ္ထုကို ပြည့်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သောဝတ္ထုကို ပြည့်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပါရာဇိကအာပတ် ပြီး၏။

၂–သံဃာဒိသိသ် အာပတ်များ

၂၂၉။ တရားတွေ့သော ဥဿယဝါဒိကမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

တစ်ယောက်သော သူအား ပြောကြားအံ့၊ ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ယောက်မြောက်သော သူအား ပြောကြားအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တရားတော့သည်၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခိုးသူမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်းကို (ရွာအပိုင်းအခြား) အရံအတားကို လွန်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟုတ်မှန်သော (မြတ်စွာဘုရား၏) ဝိနည်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ (ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာ) အဆုံးအမတော်ဖြင့် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းမိန်းမကို အမှုဆောင်သံဃာ'ကာရကသံဃာ' ကို မပြောကြားဘဲ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို မသိဘဲ (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည်သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခဲအံ့ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့ ရောက်၏။

"သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့် ကိလေသာစိုစွတ်သည် ဖြစ်စေ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည် ဖြစ်စေ၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင့်အား အသို့ပြု လတ္တံ့နည်း၊ သျှင်မ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင့်အား အကြင်ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးအံ့၊ သင်သည်

ထိုခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့”ဟု တိုက်တွန်းသောရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (တိုက်တွန်းသော) ရဟန်းမိန်းမ၏ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် “ခဲအံ့ စားအံ့”ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သို့ရောက်၏၊

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

စားသည်၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော အမျက်ထွက်သောရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသည်ဖြစ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါ စာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ကြသော လူတို့နှင့်ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်ကုန်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

“သျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍သာ နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည်အသီးအခြား မနေကြကုန်လင့်”ဟု တိုက်တွန်းသည် ဖြစ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာဒိသိသ် ပြီး၏။

၃–နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်များ

၂၃၀။ သပိတ်သိုမှီး 'သိမ်းဆည်း' ခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် တစ်ပါးသော စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်းဟု ဆောက်တည်၍ ခွဲခြား 'ဝေဖန်'သော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွဲခြား 'ဝေဖန်' အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွဲခြား 'ဝေဖန်' ပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဘိက္ခုနီမ (တစ်ဦး) နှင့်အတူ သင်္ကန်းကို လဲလှယ်၍ (မိမိသင်္ကန်းကို ပြန်၍) လုယူသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

လုယူအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လုယူပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော ထောပတ်စသည်ကို တောင်းပြီး၍ တစ်ပါးသော ဆီစသည်ကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်း၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော ထောပတ်စသည်ကို ဝယ်စေ၍ တစ်ပါးသော ဆီစသည်ကို ဝယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝယ်၍ ရပြီးသည် ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ညွှန်း၍လှူအပ်သော သံဃာအား စွန့်အပ်သော အပ်သောဘဏ္ဍာဖြင့် တစ်ပါးသော ဆေးစသည်ကို ဝယ်စေသောရဟန်း မိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝယ်၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ညွှန်း၍လှူအပ်သော သံဃာအားစွန့်အပ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အပ်သော (ကပ္ပိယ) ဘဏ္ဍာဖြင့်တစ်ပါးသော ဆေးစသည်ကို ဝယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝယ်၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည် အကျိုးငှါ လျှုအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ညွှန်း၍လျှုအပ်သော ဂိုဏ်းအား စွန့်အပ်သော အပ်သောဘဏ္ဍာဖြင့် တစ်ပါးသော ဆေးစသည်ကို ဝယ်စေသောရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝယ်၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည် အကျိုးငှါ လျှုအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ညွှန်း၍လျှုအပ်သော ဂိုဏ်းအား စွန့်အပ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အပ်သော ဘဏ္ဍာဖြင့် တစ်ပါးသောဆေး စသည်ကို ဝယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ဝယ်၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည် အကျိုးငှါ လျှုအပ်သော တစ်ပါးသော သင်္ကန်းစသည်ကို ညွှန်း၍လျှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်အပ်သော ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အပ်သောဘဏ္ဍာဖြင့် တစ်ပါးသောဆေးစသည်ကို ဝယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝယ်၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လေးကံသ 'တစ်ဆယ့်ခြောက်ကျပ်' ထက် လွန်၍ အဖိုးထိုက်သော (ချမ်းသောအခါခြုံစရာ) လေးသောအရုံကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်း၍ ရပြီးသည် ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခွဲနှင့်တကွသုံးကံသ 'နှစ်ကံသခွဲ=ငွေကျပ်တစ်ဆယ်' ထက် လွန်၍ အဖိုးထိုက်သော (ပူအိုက်သောအခါခြုံစရာ) ပေါ့သော အရုံကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တောင်း၍ ရပြီးသည်ရှိသော် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် ပြီး၏။

၄–ပါစိတ်အာပတ်များ

၁–လသုဏာဝဂ်

၂၃၁။ ကြက်သွန်ကို စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခဲအံ့၊ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကျဉ်းမြောင်းသော 'ပဿာဝမဂ်အနီးပေါင်ကြား လက်ကတီးကြား ချိုင်းကြား' အရပ်၌ အမွေးကိုရိတ်နုတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရိတ်နုတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရိတ်နုတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဿာဝမဂ်အပြင်ကို ပုတ်ခတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုတ်ခတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ဖြင့် (ပဿာဝမဂ်သို့) ထိုးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(ချိပ်တောင့်ဖြင့်) ထိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လက်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ထက် အလွန် (ပဿာဝမဂ်ကို) ရေဆေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဆေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆွမ်းစားသော ရဟန်းယောကျ်ားအား သောက်ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခတ်သဖြင့်လည်းကောင်းအနီး၌ တည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ' အတွင်း၌ တည်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ' ကို စွန့်၍ တည်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

စပါးစိမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း နံရံတစ်ဖက်၌ စွန့်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စွန့်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စွန့်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း စိမ်းစိုသော ကောက်ပဲ စသည် ရှိရာအရပ်၌ စွန့်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စွန့်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

စွန့်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှု (နားထောင်) ခြင်းငှါ သွားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကြင်အရပ်၌ တည်လျက် ကြည့်မူလည်း ကြည့်အံ့၊ နားထောင်မူလည်း နားထောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှေးဦးစွာသော လသုဏာဝဂ် ပြီး၏။

၂-ရတ္တန္ဓကာရဝဂ်

၂၃၂။ (ဆီမီးရောင်စသော) အရောင်အလင်းမရှိသော ညဉ့်မိုက်သောအခါ၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်း တည်နေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' အတွင်း၌ တည်နေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' ကို စွန့်၍ တည်နေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နံရံစသည်ဖြင့်) ဖုံးလွှမ်းသော အရပ်၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်း တည်နေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်'အတွင်း၌ တည်နေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်'ကို စွန့်၍ တည်နေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟင်းလင်းအပြင် 'လွင်တီးခေါင်' ၌ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်း တည်နေသောရဟန်းမိန်းမအား နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်'အတွင်း၌ တည်နေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ'ကို စွန့်၍ တည်နေအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခရီးလမ်းမ၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော လမ်းခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌လည်းကောင်း ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်း တည်နေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ'အတွင်း၌ တည်နေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ'ကို စွန့်၍ တည်နေအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် နေရာ၌ ထိုင်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲဖဲသွားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်း တံစက်ကြောင်းကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေလွဲသောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာ၌ထိုင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နေဝင်သောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ အိပ်ရာနေရာကို မိမိကိုယ်တိုင်ခင်း၍လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ခင်းစေ၍လည်းကောင်း ထိုင်သော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှားခြင်းဖြင့် (ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော) သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကဲ့ရဲ့ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော) သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ကျိန်ဆဲအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကျိန်ဆဲပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထုအံ့၊ ငိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထုသာ ထု၍ မငိုအံ့၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ရတ္တနကာရဝဂ် ပြီး၏။

၃–နဟာနဝဂ်

၂၃၃။ (အဝတ်မပါ) အချည်းနှီး ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပမာဏကို လွန်သော ရေသနုပ် 'ရေလဲ'ကို ပြုစေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုစေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမ၏ သင်္ကန်းကို မိမိဖြေ၍လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ဖြေစေ၍လည်းကောင်း (ပြန်၍) မိမိလည်း မချုပ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သင်္ကန်းငါးထည် လှည့်လည်၍ ဝတ်ခြင်းကို ငါးရက်လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်၏။

ပြောင်းရွှေ့၍ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ရဟန်းမိန်းမ) သံဃာ၏ သင်္ကန်းလာဘ်ကို အန္တရာယ်ပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တရားနှင့်လျော်သော သင်္ကန်းခွဲဝေခြင်းကို တားမြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တားမြစ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တားမြစ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း ရဟန်း၏သင်္ကန်းကို ပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အားနည်းသော သင်္ကန်းရနိုးခြင်းဖြင့် သင်္ကန်းကာလအခါကို လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(သင်္ကန်းအခါကို) လွန်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

လွန်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တရားနှင့်လျော်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ် တို့သို့ရောက်၏။

တားမြစ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တားမြစ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးခုမြောက် နဟာနဝဂ် ပြီး၏။

၄-တုဝဋ္ဌဝဂ်

၂၃၄။ ညောင်စောင်းတစ်ခုတည်း၌ အိပ်ကြသော ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ဦးတို့သည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်ကုန်၏။

အိပ်ကုန်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အိပ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခင်းအရုံတစ်ခုတည်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အိပ်ကြသော ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့သည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်ကုန်၏။

အိပ်ကုန်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အိပ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမအား မချမ်းသာစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နာဖျားနေသော အတူနေတပည့်မကို မိမိလည်း မလုပ်ကျွေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငါလုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမအား (မိမိပိုင်) ကျောင်းကို ပေးပြီးနောက် စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်၍ နှလုံးမသာယာသည် ဖြစ်၍နှင်ထုတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော (လူတို့နှင့်) ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းပြည်အတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲဒေသစာရီလှည့်လည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးရှိသော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝါတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝါကျွတ်သောအခါ ဒေသစာရီမလှည့်လည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လေးခုမြောက် တုဝဋ္ဌဝဂ် ပြီး၏။

၅–စိတ္တာဂါရဝဂ်

၂၃၅။ မင်း၏ (ကစားရာ) အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပန်းချီဆေးရေးစသည်ဖြင့်) ဆန်းကြယ်သော (ကစားရာ) ဧရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ကစားရာ) အရံကိုလည်းကောင်း၊

(ကစားရာ) ဥယျာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ကစားရာ) ရေကန်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသောရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ် တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကြင်အရပ်၌ တည်လျက် ကြည့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သားရဲရုပ်အခြေရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း (အိပ်၍ နေထိုင်) သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချည်ကိုင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

(ချည်ကို) ငင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝင်ရိုး၌ ရစ်တိုင်း ရစ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပြုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

"သျှင်မ လာလော ့၊ ဤအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့"ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် "ကောင်းပါပြီ"ဟုဝန်ခံ၍ မိမိကိုယ်တိုင်းလည်း မငြိမ်းစေ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအားလည်းကောင်း၊ မိမိလက်ဖြင့်ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥတုနှီးသက်နှီးကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်အံ့၊

အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တံခါးဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို မစွန့်မူ၍ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမခြေဖဝါးလှမ်း အရံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယခြေဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို သင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ကို ပို့ချသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပို့ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ငါးခုမြောက် စိတ္တာဂါရဝဂ် ပြီး၏။

၆–အာရာမဝဂ်

၂၃ဖ။ သိလျက် ရဟန်းယောကျ်ားရှိသော အရံသို့ မပန်ကြားဘဲ ဝင်သော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပဌမခြေဖဝါးလှမ်း အရံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားကို ဆဲရေးရေရွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဆဲရေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆဲရေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းမိန်းမဂိုဏ်းကို ရေရွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရေရွတ်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေရွတ်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပင့်ဖိတ်သည်ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း (အရပ်တစ်ပါး၌) စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ခဲအံ့ စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အမျိုး (ဒါယကာ) ကို ဝန်တိုသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဝန်တိုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝန်တိုပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ား (အနီးအနား) မရှိသော ကျောင်း၌ မိုးလေးလပတ်လုံး နေသော 'ဝါဆိုရှိနေသော'ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မိုးလေးလပတ်လုံးနေအံ့ 'ဝါဆိုအံ့'ဟု အိပ်ရာနေရာကို ခင်းအံ့၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို တည်ထားအံ့၊ ပရိဝုဏ် (ကျောင်းဝိုင်းဥပစာ) ကို တံမြက်စီးလှည်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အရုဏ်တက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝါကျွတ်ပြီးလျက် ဥဘတောသံဃာ၌ (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းတည်းဟူသော) သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် မဖိတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဂရုံခံတရား ရှစ်ပါးကို နာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာမေးခြင်းငှါလည်းကောင်း မသွားသောရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပုသ်ကိုလည်း မမေး၊ ဩဝါဒကိုလည်း မတောင်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခက်မ၌ ပေါက်ရောက်သော အိုင်းအနာကိုလည်းကောင်း၊ အမာကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း မပန်ကြားမူ၍ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ခွဲဖောက်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခွဲဖောက်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွဲဖောက်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏ ခြောက်ခုမြောက် အာရာမဝဂ် ပြီး၏။

၇–ဂဏ္ဍီ နီဝဂ်

၂၃၇။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့တိုက်သော မိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ် တို့သို့ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသောသိက္ခာမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာကမသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို မကျင့်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသောရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး မိမိလည်း မချီးမြှောက် (သူတစ်ပါးကိုလည်း) မချီးမြှောက်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ် သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်မကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍ မလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းမိန်းမ သည်ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အတူနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးလျှင် မိမိလည်း ခေါ်၍ မသွား၊ (သူတစ်ပါးကိုလည်း) ခေါ်မသွားစေသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခုနှစ်ခုမြောက် ဂဿိနီဝဂ် ပြီး၏။

၈–ကုမာရီဘူတဝဂ်

၂၃၈။ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သာမဏေမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာကိုမကျင့်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသောရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ အကျင့်သိက္ခာ ကိုကျင့်ပြီးသော သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီး (အပျိုစင်) ဖြစ်သော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါမပြည့်ဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်သည်ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်အပ်ဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

"သျှင်မ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသဖြင့် သင့်အား မတော်သေးပါ"ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော်ကောင်းပြီဟူ၍ ဝန်ခံပြီးလျှင် နောက်မှ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှုတ်ချပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိက္ခမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့အား သက်နံ့ကို ပေးလျှင် သင့်ကို ငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးမည်"ဟုဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိက္ခမာန်မကို "သျှင်မ သင်သည် ငါ့ကို နှစ်နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး လိုက်၍ လုပ်ကျွေးလျှင် သင့်ကို ငါဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးမည်"ဟု ဆို၍ မိမိလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံမပေး၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးစေခြင်းငှါ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပါစိတ်အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသည့်အပြင် (ယောကျ်ားတို့အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု ၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အမိအဖတို့ကလည်းကောင်း၊ လင်ယောကျ်ားကလည်းကောင်း ခွင့်မပြုအပ်သော သိက္ခမာန်မကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမ သည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်နှစ်တည်း၌ နှစ်ဦးသော သိက္ခမာန်မတို့ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက် ကုမာရိဘူတဝဂ် ပြီး၏။

၉–ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၂၃၉။ ထီးဖိနပ် (အစုံ) ကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယာဉ်ဖြင့် သွားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သွားပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခါးဝတ်တန်ဆာကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ဆောင်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ'၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆောင်ပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နံ့သာ နံ့သာပျောင်းဖြင့် ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နံ့..သာဖြင့် ထုံအပ်သော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

ရေချိုးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သိက္ခာမာန်မကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သာမဏေမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူမိန်းမကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်စေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ား၏ ရှေ့မှ မပန်ကြားဘဲ နေရာ၌ ထိုင်နေသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုင်နေအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုင်နေပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းယောကျ်ားကို ပြဿနာမေးသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

မေးအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မေးပြီးသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရင်လွှမ်းတဘက် မပါဘဲ ရှာသို့ ဝင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ပဌမ ခြေဖဝါးလှမ်း အရံကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယ ခြေဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုးခုမြောက် ဆတ္တုပါဟနဝဂ် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကဝဂ် ပြီး၏။

၅–ပါဋိဒေသနီအာပတ်

၂၄၀။ ထောပတ်ကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆီကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပျားရည်ကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တင်လဲကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ငါးကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသားကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့ရည်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးဆောင်အံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားအံ့ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပါဠိဒေသနီရှစ်ပါး ပြီး၏။

နှစ်ခုမြောက် ကတာပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၃–ဝိပတ္တိဝါရ

၂၄၁။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။ပ။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တွင်အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

သုံးခုမြောက် ဝိပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၄–သင်္ဂီဟဝါရ

၂၄၂။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်သုံးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ် အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

လေးခုမြောက် သင်္ဃာဝါရ ပြီး၏။

၅–သမုဋ္ဌာနဝါရ

၂၄၃။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

ငါးခုမြောက် သမုဒ္ဒာနဝါရ ပြီး၏။

၆–အဓိကရဏဝါရ

၂၄၄။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင်အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရုဏ်း လေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင်အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် အဓိကရုဏ်း လေးပါးတို့တွင်အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခြောက်ခုမြောက် အဓိကရဏဝါရ ပြီး၏။

၇–သမထဝါရ

၂၄၅။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ပ။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင်သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သမထဝါရ ပြီး၏။

၈–သမုစ္စယဝါရ

၂၄ဖ။ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက် သနည်း။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အောက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်၌ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အထက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အောက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထု၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာသော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (သုံးပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့ သို့သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (သုံးပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် သုံးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

စားမည်ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမသည် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊

ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရှစ်ခုမြောက် သမုစ္စယဝါရ ပြီး၏။

၁–ကတ္ထပညတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိက

၂၄၇။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို

အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။ပ။ အဘယ်သူသည် (ပါ၌အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့ပါ သနည်း။

သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောက်ျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိ သလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ အနုပညတ်နှင့် အနုပွန္နပညတ် နှစ်ပါး မရှိ။

(ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။

သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရဏာပညတ်လော၊ အသာဓာရဏာပညတ်လော။

အသာဓာရဏာပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။

ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း။ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးမျိုးတို့တွင် နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ် အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

ဒုတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစု ဖြစ်သနည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် ပါရာဇိကအာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အကြောင်းတစ်မျိုးကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်းခ္ဍဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်၍ ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။ပ။

ကြီးမားသောပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်းခ္ဍ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးခ္ဍကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းခ္ဍ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဌ်အနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြတော်မူကြကုန်၏။ ဤရွှေ့အဖြေ အပြီးတည်း။

အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခြောက်ခုမြောက် 'ဆဋ္ဌ' ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ပါရာဇိကကျသော ရဟန်းမိန်မကို (ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်းမိန်းမဟု) သိလျက် မိမိကိုယ်တိုင် မမေးမစိစစ် 'မစောဒနာ' ခြင်း၊ ရဟန်းမိန်းမဂိုဏ်းအား (လည်း) မပြောကြားခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခုနစ်ခုမြောက် 'သတ္တမ' ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ညီညွတ်သောသံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်အမျိုးခ်ု ဖြစ်ဖူးသောအရိုင္ဒရဟန်းသို့ (အယူကို ယူသောအားဖြင့်) အတုလိုက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိုက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရှစ်ခုမြောက် 'အဋ္ဌမ' ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ်ု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ်ု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိုက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ပါရာဇိက ပြီး၏။

၂–သံဃာဒိသိသ်စသည်

၂၄၈။ သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မာန်အမျက်ပွားသဖြင့် ငြင်းခုံသော ရဟန်းမိန်းမအား တရားတွေ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ်ုအဘယ် သူကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဠိအနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မာန်အမျက်ပွားသဖြင့် ငြင်းခုံသော ရဟန်းမိန်းမအားတရားတွေ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ်ု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ်ု ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ မာန်အမျက်ပွားသဖြင့် ငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍ တရားတွေ့ခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

ထို (ဥဿယဝါဒိက) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်၌ (မူလ) ပညတ်ရှိသလော၊ အနုပညတ်ရှိသလော၊ အနုပွန္နပညတ်ရှိသလော။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ ထို (ဥဿယဝါဒိက) သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်၌ အနုပညတ်နှင့် အနုပွန္နပညတ် နှစ်ပါးမရှိ။

(ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်) သဗ္ဗတ္ထပညတ်လော၊ ပဒေသပညတ်လော။ သဗ္ဗတ္ထပညတ်တည်း။

သာဓာရณပညတ်လော၊ အသာဓာရณပညတ်လော။ အသာဓာရณပညတ်တည်း။

ဧကတောပညတ်လော၊ ဥဘတောပညတ်လော။ ဧကတောပညတ်တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးပါးတို့တွင် အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အတွင်းဝင်သနည်း၊ အဘယ်ပါတိမောက်ပြခြင်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်း လေးပါးတို့တွင် နိဒါန်း၌ အတွင်းဝင်၏၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်၏။

အဘယ်အကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။

တတိယအကျဉ်းပြခြင်းဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဝိပတ္တိလေးပါးတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။

သီလဝိပတ္တိတည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစု ဖြစ်သနည်း။

အာပတ်အစု ခုနစ်ပါးတို့တွင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု ဖြစ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

အဘယ်သူသည် (ပါဌ်နက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ဆရာအဆက်ဆက်သည် (ပါဌ်အနက်အာဂုံ) ဆောင်ခဲ့၏။

ဥပါလိမထေရ်၊ ဒါသကမထေရ်၊ သောဏကမထေရ်၊ သိဂ္ဂဝမထေရ်၊ ငါးပါးမြောက်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်နှင့်တကွ ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်ငါးပါးတို့သည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းခ္ဍဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပို့ချတော်မူကြကုန်၏။ပ။

ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော ဝိနည်းခ္ဍ လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးခ္ဍကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူကြကုန်သော ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့ သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းခ္ဍ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို (ပါဠိအနက်အာဂုံဆောင်၍) ပြတော်မူကြကုန်၏။

ခိုးသူမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ခိုးသူမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏၊

ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ပ။

(အဖော်မပါ) တစ်ယောက်တည်း ရွာတစ်ပါးသို့သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်သုံးပါး ရှိ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

ဟုတ်မှန်သော (မြတ်စွာဘုရား၏) ဝိနည်းကဲ့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့် ညီညွတ်သောသံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းမိန်းမကို အမှုဆောင် 'ကာရက' သံဃာကို မပန်ကြားဘဲ (ရဟန်းမိန်းမ) ဂိုဏ်း၏ အလို 'ဆန္ဒ' ကို မသိဘဲ (ရဟန်းမိန်းမသံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းကဲ့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့် ညီညွတ်သောသံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းမိန်းမကို အမှုဆောင် 'ကာရက'သံဃာကို မပန်ကြားဘဲ (ရဟန်းမိန်းမ) ဂိုဏ်း၏ အလို 'ဆန္ဒ'ကို မသိဘဲ (ရဟန်းမိန်းမသံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းစေခြင်း အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါးရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ (ဆွမ်းစသော) အာမိသကို ခံယူခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

"သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့် သင့်အား ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ သျှင်မ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း သင့်အား ပေးလှူ၏၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို သင်သည် မိမိလက်ဖြင့်ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း

စားလော့"ဟု တိုက်တွန်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

တစ်ပါးသောရဟန်းမိန်းမ၏ "သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့်သင့်အား ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ အသို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ သျှင်မ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း သင့်အား ပေးလျှ၏၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုသင်သည် မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့"ဟု တိုက်တွန်းသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် အမျက်ထွက်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ စိတ်ဆိုးသည် မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ "မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်၏၊ တရား တော်ကိုစွန့်၏၊ သံဃာတော်ကို စွန့်၏၊ သိက္ခာကို စွန့်၏"ဟု ပြောဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသော ရဟန်းမိန်းမ၏ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်ကို အာဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အာဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ၏ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသည်ဖြစ်၍ စိတ်ဆိုး သည်ဖြစ်၍မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ "ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်ဒေါသာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏"ဟု ဆိုခြင်းအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

(လူတို့နှင့်) ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

များစွာကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ (လူတို့နှင့်) ရောနှောသည် ဖြစ်၍ နေကြကုန်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

"သျှင်မတို့ သင်တို့သည် (လူတို့နှင့်) ရောနှောသည်ဖြစ်၍သာလျှင် နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည်အသီးအခြား မနေကြကုန်လင့်"ဟု တိုက်တွန်းသော ရဟန်းမိန်းမ၏ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ "သျှင်မတို့ သင်တို့သည် (လူတို့နှင့်) ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် အသီးအခြား မနေကြကုန်လင့်"ဟု တိုက်တွန်းခြင်းအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဓုရနိက္ခေပသမုဋ္ဌာန်တည်း။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသနည်း။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမိန်းမတို့၏ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကြခြင်း အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်။

(မူလ) ပညတ်တစ်ပါး၊ အနုပညတ်တစ်ပါး ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရှေးဦးစွာသော ကတ္ထပညတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၂–ကတာပတ္တိဝါရ

၁–ပါရာဇိကအာပတ်

၂၄၉။ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အောက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် (မိမိ၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ရောက်၏။

(မိမိ၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သို့ရောက်၏။

(မိမိ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သောအရာဝတ္ထုဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချိုင်းထိုး၍ ကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယုံမှားသည်ဖြစ်၍ (ပါရာဇိကအာပတ်ကို) ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာစာရဝိပတ္တိကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏

အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်အံ့၊ ဥတ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်မာသောအယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

ယောကျ်ားက "ဤမည်သော အရပ်သို့ လာလော့"ဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သို့ရောက်၏။

ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ' သို့ သက်ဝင်ကာမျှ၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ပါရာဇိက ပြီး၏။

၂–သံဃာဒိသိသ်စသည်

၂၅၀။ မာန်အမျက်ပွါးသဖြင့် ငြင်းခုံသော ရဟန်းမိန်းမ၏ တရားတွေ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

တစ်ယောက်သောသူအား ပြောကြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

နှစ်ယောက်မြောက်သောသူအား ပြောကြားအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တရားတွေ့သည်၏အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ခိုးသူမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဖော်မပါ တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဌမဖဝါးလှမ်းအရံအတားကို လွန်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယဖဝါးလှမ်းကို လွန်စေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဟုတ်မှန်သော (မြတ်စွာဘုရား၏) ဝိနည်းကံဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ (ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာ) အဆုံးအမတော်ဖြင့် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းမိန်းမကို အမှုဆောင် 'ကာရက'သံဃာကို မပြောကြားဘဲ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို မသိဘဲ (သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ယူ၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

"ခဲမည် စားမည်"ဟု ခံယူအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရေ ဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

"သျှင်မ အကြင့်ကြောင့် သင်သည် (ကိလေသာ) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့် ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိလေသာ) စိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ (ကိလေသာ) မစိုစွတ်သည်လည်း ဖြစ်စေ သင့်အားအသို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ သျှင်မ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သင့်အား အကြင် ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း ပေးလျှုအံ့ ၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့"ဟု တိုက်တွန်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (တိုက်တွန်းသော) ရဟန်းမိန်းမ၏ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ခဲမည် စားမည်ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

စားပြီးသည် အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အမျက်ထွက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူတို့နှင့် ရောနှောသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

"သျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကြကုန်လော့၊ သင်တို့ သည်အသီးအခြား မနေကြကုန်လင့်"ဟု တိုက်တွန်းသော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသောအာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သံဃာဒိသိသ် ဆယ်ပါးပြီး၏။ပ။

(အောက်၌ကဲ့သို့ပင် ချဲ့ရမည်၊ "အကြောင်းကြောင့်"ဟူသည်သာလျှင် ထူး၏)။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ခဲမည် စားမည်ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

နှစ်ခုမြောက် ကတာပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၃–ဝိပတ္တိဝါရ

၂၅၁။ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ သည်လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊

ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

သုံးခုမြောက် ဝိပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၄–သင်္ဃာဝါရ

၂၅၂။ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကိုခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ကို ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါဋိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

လေးခုမြောက် သင်္ဃာဝါရ ပြီး၏။

၅–သမုဋ္ဌာနဝါရ

၂၅၃။ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့ သည်အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ရုံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရုံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရုံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရုံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

ငါးခုမြောက် သမုဋ္ဌာနဝါရ ပြီး၏။

၆–အဓိကရဏဝါရ

၂၅၄။ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းတည်း။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းတည်း။

ခြောက်ခုမြောက် အဓိကရဏဝါရ ပြီး၏။

၇–သမထဝါရ

၂၅၅။ ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ပ။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (သင့်သော) အာပတ်တို့သည်ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင်သုံးပါးကုန်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ခုနစ်ခုမြောက် သမထဝါရသည် ပြီး၏။

၈–သမုစ္စယဝါရ

၂၅၆။ ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

(ကိလေသာ) စိုစွတ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် (ကိလေသာစိုစွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်၏ အောက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် (မိမိ၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သို့ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် (မိမိ၏) ကိုယ်ဖြင့် (မိန်းမ၏) ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ချိုင်းထိုး၍ ကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိုယ်လက်နီးနှောခြင်းကို သာယာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့ သို့ရောက်၏။

ထို (ငါးပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (ငါးပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါသမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ပ။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

စားမည်ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

နို့ခမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ထို (နှစ်ပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သောဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (နှစ်ပါးကုန်သော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟုဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရှစ်ခုမြောက် သမုစ္စယဝါရ ပြီး၏။

ပစ္စယဝါရရှစ်ပါး ပြီး၏။

ဘိက္ခုနိဒိဘင်းခ် ဝါရကြီး (၁၆) ပါး ပြီး၏။

သမုဒ္ဒာန် ခေါင်းစဉ် အကျဉ်း

အာပတ္တိသမုဒ္ဒာန်၏ အကျဉ်းချုပ်

၂၅၇။ သခ်ါရတရားအားလုံးတို့သည် မမြဲကြကုန်၊ သခ်ံတတရားအားလုံးတို့သည် ဆင်းလည်းဆင်းရဲကုန်၏၊ အတ္တလည်း မဟုတ်ကုန်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် ပညတ်ကို အတ္တမဟုတ် 'အနတ္တ'ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဘုရားတည်းဟူသော လမင်းသည် မပေါ်ထွန်းမပွင့်သည်ရှိသော် ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည် (မပေါ်မထွက်) မတက်သည်ရှိသော် ထိုအနိစ္စစသော သဘောတရားတို့၏ အမည်မျှသည်လည်းမထင်ရှား (မသိနိုင်)။

အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော ပြုနိုင်ခဲသော စွန့်ကြဲခြင်းစသောအမှုကို ပြုတော်မူကုန်၍သူမြတ်တို့၏ဥစ္စာ (ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်) တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူကုန်ပြီးလျှင်ဗြဟ္မာနှင့်တကွသောလောကခ္ခ် မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူကုန်သော ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူကြကုန်၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာကိုရွက်ဆောင်တတ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို ဟောတော်မူကုန်၏။

ကိုယ်တော်မှပြိုးပြိုးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော သတ္တဝါခပ်သိမ်းကိုသနားတော်မူတတ်သော–

သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ခြေသုံ့မင်းနှင့်တူသော သာကီနွယ်ဖွား (ငါတို့) ဘုရားသည်လည်း များသော အာနိသင် 'အကျိုး' ရှိသော သုတ္တန် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟူသောပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

ဝိနည်းပရိယတ်သည် မကွယ်မပျောက် တည်သည်ရှိသော် သူတော်ကောင်းတို့၏ (ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓ) တရားသည်လည်း တည်၏။ ဥဘတောဝိဘင်း ခန္ဓက မာတိကာတို့ သည်–

ပန်းသည် ပန်းသီတံချည်ဖြင့် သီကုံးဖွဲ့ ခြင်းဖြင့် တည်သကဲ့သို့ ပရိဝါပါဠိတော်ဖြင့် သီကုံးဖွဲ့ပါကုန်မူကားတည်ကုန်၏။ ထိုပရိဝါပါဠိတော်ခ္ခ်ပင်လျှင် အမြဲပြအပ်သော နိယတသမုဒ္ဒာန်သည်လည်းကောင်း။

(နိယတသမုဒ္ဒာန်မှ) တစ်ပါးသော သမ္ဘ ိန္ဒသမုဒ္ဒာန်သည်လည်းကောင်း၊ နိဒါန်းသည်လည်းကောင်းအထက်ဖြစ်သော ပရိဝါပါဠိတော်ခ္ခ်ပင် ထင်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် တရား တော်ကို အလိုရှိသော ကောင်းစွာသီလကို ချစ်သော သူတော်ကောင်းသည် ပရိဝါ ပါဠိတော်ကို သင်ရာ၏။

ဤတွင်ရွှေ့တိုက်တွန်းချက်ပြီး၏။

သမုဋ္ဌာန်တစ်ဆယ့်သုံးပါး

ဝိဘင်းနှစ်ပါးတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်သည့်ပြင် ဥပုသ်နေ့၌ ပြအပ်သော (သိက္ခာပုဒ်၏) သမုဋ္ဌာန်ကိုသိထိုက်သော သမုဋ္ဌာန်နည်းအားလျော်စွာ ဆိုပေအုံ့၊ ငါ၏ (အထံမှ) နာကြကုန်လော့။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ နှစ်ခုမြောက် အဒိန္နာဒါနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါးသဠရိတ္တသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ အတိရေကစီဝရသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ (ကထိနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း) ဧဠကလောမသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ ဘူတာရောစနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း၊ ထေယျသတ္ထသမုဋ္ဌာန်ဓမ္မဒေသနာသမုဋ္ဌာန်စောရီဝုဋ္ဌာပနသမုဋ္ဌာန်လည်းကောင်း အနနုညာတသမုဋ္ဌာန်နှင့်တကွ တစ်ဆယ့်သုံးပါး သောသမုဋ္ဌာန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုတစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သမုဋ္ဌာန်နည်းတို့ကို ပညာရှိတို့သည် ကြံစည်အပ်ကုန်၏၊ ဤဥဘတောဝိဘင်း၌ (တစ်ဆယ့်သုံးပါးသောသမုဋ္ဌာန်တို့တွင်) တစ်ခုတစ်ခုသော သမုဋ္ဌာန်၌ တူသောသမုဋ္ဌာန်တို့သည် ဝင်ကုန်၏။

၁–ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်

၂၅၈။ မေထုနသိက္ခာပုဒ် သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ် ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်ပုဗ္ဗုပဂတသိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုနီပရိပါစိတပိဏ္ဍပါတသိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုနီမ နှင့်တကွ ဆိတ်ကွယ်ရာနေသောဘိက္ခုနီရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်။

သဘောဇနကုလအနုပခဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော မာတုဂါမရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဂ်ုလိပတောဒကသိက္ခာပုဒ် ဥဒကဟသဓမ္မသိက္ခာပုဒ် ပဟာရဒါနသိက္ခာပုဒ် တလသတ္တိကဥဂ္ဂိရဏသိက္ခာပုဒ် ငါးဆယ့်သုံးပါးသော သေခိယသိက္ခာပုဒ်များ။

အဓက္ခကသိက္ခာပုဒ် ဂါမန္တရဂမနသိက္ခာပုဒ် အဝသုတခါဒနီယဂဟဏသိက္ခာပုဒ် တလဃာတကသိက္ခာပုဒ်ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပုဒ် ဥဒကသုဒ္ဓိကာဒိယနသိက္ခာပုဒ် ဝဿံဝုဋ္ဌ ဆပဋ္ဌယောဇနသိက္ခာပုဒ်သြဝါဒါဂမနသိက္ခာပုဒ် ပဝတ္တိနီနာနုဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်။

ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကိုယ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်သည် တစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သ ကဲ့သို့ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့သည် တစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၂–ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန်

၂၅၉။ အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပုဒ် မနုဿဝိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသိက္ခာပုဒ် ဒုဋ္ဌုလ္လ ဝါစာသိက္ခာပုဒ်အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ် အမူလကသိက္ခာပုဒ် အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်။

စီဝရဒါနအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပုဒ် အတ္တပရိဏာမနသိက္ခာပုဒ် မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် ဩမသဝါဒ သိက္ခာပုဒ်ဘိက္ခုပေသုညသိက္ခာပုဒ် ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိအာရောစနသိက္ခာပုဒ် ပထဝီခဏန သိက္ခာပုဒ် ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ် ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပုဒ်။

ဝိဟာရနိက္ကမနသိက္ခာပုဒ် ဥဒကသိဉ္စနသိက္ခာပုဒ် အာမိသဟေတုသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယ ပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်ဥယျောဇနသိက္ခာပုဒ် အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုဘိံသာပနက သိက္ခာပုဒ် အပနိဓာပနသိက္ခာပုဒ်ဇီဝိတာဝေါရောပနသိက္ခာပုဒ် (သဠ္ဌိစ္ဆပါဏာသိက္ခာပုဒ်)။

ဇာနသပ္ပါဏာကဥဒကသိက္ခာပုဒ် ဥက္ကောဋနသိက္ခာပုဒ် ဥိနဝိသတိဝဿသိက္ခာပုဒ် ဥက္ခိတ္တကသံဝါသသိက္ခာပုဒ်နာသိတကသာမဏေရသမ္ဘောဂသိက္ခာပုဒ် သဟဓမ္မိကဝုစ္စမာန သိက္ခာပုဒ် ဝိလေခနသိက္ခာပုဒ်မောဟနကပါစိတ္တိယသိက္ခာပုဒ် အမူလကအနုဒ္ဓံသန သိက္ခာပုဒ်။

ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနသိက္ခာပုဒ် ဆန္ဒဒတ္တာခိယနသိက္ခာပုဒ် စီဝရံဒတ္တာခိယနသိက္ခာပုဒ် ပုဂ္ဂလ ပရိဏာမနသိက္ခာပုဒ်ဒုတိယအဝဿုတသိက္ခာပုဒ် အကာလစီဝရဘာဇနသိက္ခာပုဒ် စီဝရ ပရိဝတ္တနအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပုဒ်ပရံဥဇ္ဈာပနသိက္ခာပုဒ် အဘိသပနသိက္ခာပုဒ်။

ဂဏစီဝရလာဘသိက္ခာပုဒ် စီဝရဝိဘင်္ဂသိက္ခာပုဒ် ဒုဗ္ဗလစီဝရပစ္စာသာသသိက္ခာပုဒ် ကထိနုဒ္ဒါရသိက္ခာပုဒ်အဖာသုကရဏာသိက္ခာပုဒ် ဥပဿယသိက္ခာပုဒ် အက္ကောသန သိက္ခာပုဒ် စဏ္ဍိကသိက္ခာပုဒ်ကုလမစ္ဆရသိက္ခာပုဒ် ဂဗ္ဘိနီသိက္ခာပုဒ် ပါယန္တိသိက္ခာပုဒ်။

ဒွေဝဿသိက္ခာပုဒ် သံဃေနအသမ္မတသိက္ခာပုဒ် သုံးပါးသော ပဌမဂိဟိဂတသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယဂိဟိဂတသိက္ခာပုဒ် တတိယဂိဟိဂတသိက္ခာပုဒ်များ၊ သုံးပါးသော ပဌမကုမာရိ ဘူတသိက္ခာပုဒ်ဒုတိယကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ် တတိယကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ်များ ဥိနဒ္ဓါဒသဝဿဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်အသမ္မတာသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ပရိပုဏ္ဏဒ္ဓါဒသဝဿ ဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်။

ခိယျမ္မသိက္ခာပုဒ် ပုရိသသံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပါရိဝါသိကဆန္ဒဒါနသိက္ခာပုဒ် အနုဝဿ ဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်ဒွေဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်၊ ခုနစ်ဆယ်ကုန်သော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဒုတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့တိကသမုဋ္ဌာန်တို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ကိုယ် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ နှုတ် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်။ သုံးပါးသော ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၃–သဠ္ဌရိတ္တသမုဋ္ဌာန်

၂၆၀။ သဠာရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပုဒ် ဝိဟာရသိက္ခာပုဒ် ပုရာဏစီဝရ ဓောဝနသိက္ခာပုဒ်စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် တတုတ္တရိ သာဒိယနသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသောပဌမဥပကွဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယဥပကွဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ရာဇသိက္ခာပုဒ်။

ကောသိယသိက္ခာပုဒ် သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ် ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ် ဆဗ္ဗဿသသိက္ခာပုဒ်နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ် ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ် ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသောရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ် ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်များ။

ဥိနပဠဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ် ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ် သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် ပေသကာရ သိက္ခာပုဒ်မဟလ္လကဝိဟာရသိက္ခာပုဒ် စီဝရဒါနသိက္ခာပုဒ် စီဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ် ကာဏ မာတာသိက္ခာပုဒ်မဟာနာမသိက္ခာပုဒ် ဇောတိသမာဒဟနသိက္ခာပုဒ်။

ရတနသိက္ခာပုဒ် သူစိဃရသိက္ခာပုဒ် မဠသိက္ခာပုဒ် တူလောနဒ္ဓသိက္ခာပုဒ် နိသီဒန သိက္ခာပုဒ်ကဏ္ဏုပဋိ္ဌ စ္ဆာဒိသိက္ခာပုဒ် ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ် နန္ဒထေရသိက္ခာပုဒ် အည ဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်အညစေတာပနသိက္ခာပုဒ်။

နှစ်ပါးသော အညဒတ္ထိသံဃိကသိက္ခာပုဒ် သံဃိကသညာစိကသိက္ခာပုဒ်များ နှစ်ပါး သောမဟာဇနိကသိက္ခာပုဒ် မဟာဇနိကသညာစိကသိက္ခာပုဒ်များ ပုဂ္ဂလိကသညာစိက သိက္ခာပုဒ်ဂရုပါဝုရဏသိက္ခာပုဒ် လဟုပါဝုရဏသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော ပဌမဝိဃာသ သိက္ခာပုဒ်ဒုတိယဝိဃာသသိက္ခာပုဒ်များ ဥဒကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ် သမဏစီဝရဒါန သိက္ခာပုဒ်။

အမ္ပျင်းဆယ်သော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့သည် ခြောက်ပါးသော သမုဋ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ် စိတ်တို့ကြောင့်မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ် နှုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ် စိတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ နှုတ် စိတ်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ သုံးပါးကုန်သော ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ငါးဆယ်တို့သည်သမုဋ္ဌာန်ခြောက်ပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန် ၏၊ သဠာရိတ္တသိက္ခာပုဒ် နှင့် တူကုန်၏။

သဠာရိတ္တသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၄–သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာန်

၂၆၁။ သံဃဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ် ဒုဗ္ဘစသိက္ခာပုဒ် ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ် ဒုဋ္ဌုလ္လ ပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ဆန္ဒံအဒတ္တွာဂမနသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော ဥဒ္ဓေ၂ိက ဂမနသိက္ခာပုဒ်ဥဒ္ဓေ၂ိကနိသီဒနသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော အပ္ပသဒ္ဒဂမနသိက္ခာပုဒ် အပ္ပသဒ္ဒနိသီဒနသိက္ခာပုဒ်နဗျာဟရဏသိက္ခာပုဒ်။

ဆမာနိသီဒနသိက္ခာပုဒ် နိစ္စာသနနိသီဒနသိက္ခာပုဒ် ဌိတနိသီဒနသိက္ခာပုဒ် ပစ္ဆတော ဂမနသိက္ခာပုဒ်ဥပ္ပထဂမနသိက္ခာပုဒ် ဝဇ္ဇပဋိ္ဌ စ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ် ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက သိက္ခာပုဒ် အဠဝတ္ထုကသိက္ခာပုဒ်ဥက္ခိတ္တသြသာရဏသိက္ခာပုဒ် ပဌမကုပိတသိက္ခာပုဒ်။

ဒုတိယကုပိတသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသောပဌမသံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယသံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ဝမိတ္တာရောဒနသိက္ခာပုဒ် စီဝရဝိသိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ် ဒုက္ခိတသဟဓီဝိနီသိက္ခာပုဒ် တစ်ဖန် သံသဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်နဝူပသမနသိက္ခာပုဒ် အာရာမသိက္ခာပုဒ် နပ္ပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်။

ဒွေမမ္မသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော ပဌမသဟဓီဝိနီသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယသဟဓီဝိနီသိက္ခာပုဒ် စီဝရသိက္ခာပုဒ်ဒွေဝဿသိက္ခာပုဒ်။

ဤသမနုဘာသနသိက္ခာပုဒ် သည် ကိုယ်နှုတ်စိတ်အားဖြင့် ဧကသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သကဲ့သို့ အလုံးစုံသောဤသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်စိတ်အားဖြင့် ဧကသမုဋ္ဌာန်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၅–ကထိနသမုဋ္ဌာန်

၂၆၂။ သုံးပါးသော ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ် တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်ပဌမပတ္တသိက္ခာပုဒ် ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် သာသင်္ကေတ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသောပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပုဒ်များ။

ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပုဒ် ပရမ္မရဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ် စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဝိကပ္ပနသိက္ခာပုဒ် အန္တေပုရသိက္ခာပုဒ် ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယပါဋိဒေသနီ သိက္ခာပုဒ်စတုတ္ထပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်။

ဥဿယဝါဒိကသိက္ခာပုဒ် ပတ္တသန္နိစယသိက္ခာပုဒ် ပုရေဘတ္တသိက္ခာပုဒ် ပစ္ဆာဘတ္တသိက္ခာပုဒ်ဝိကာလသိက္ခာပုဒ် ပဋ္ဌာဟိကသိက္ခာပုဒ် စီဝရသင်္ကေတနီယသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးလည်းဖြစ်သောပဌမအာဝသထသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယအာဝသထသိက္ခာပုဒ်များ။

ပသာခသိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုဿပုရတောသိက္ခာပုဒ်။ တစ်ခုယုတ် သုံးဆယ်သော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့သည်ကိုယ် နှုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ သုံးပါးသော ကိုယ်နှုတ် စိတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ် နှစ်ဆယ့် ကိုးပါးတို့သည် ဒွိသမုဋ္ဌာန်တို့တည်း၊ ကထိနသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူကုန်၏။

ကထိနသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၆–ဧဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန်

၂၆၃။ ဧဋ္ဌကလောမသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်များ ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပုဒ် အာဝသထပိဏ္ဍဘောဇနသိက္ခာပုဒ်

ဂဏ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် သန္နိဓိကာရကသိက္ခာပုဒ် ဒန္တပေါန သိက္ခာပုဒ် အစေလကသိက္ခာပုဒ်။

ဥယျုတ္တသေနသိက္ခာပုဒ် သေနာဝသနသိက္ခာပုဒ် ဥယျောဓိကသိက္ခာပုဒ် သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်သြရေနဒ္ဓမာသနှာနသိက္ခာပုဒ် ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏသိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသော ပဌမ ပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်တတိယပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် လသုဏသိက္ခာပုဒ် ဘုဥ္ဇန္တသိက္ခာပုဒ် ဂိရိဂ္ဂသမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်။

နဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယတုဝဋ္ဋသိက္ခာပုဒ် ညောင်စောင်းတစ်ခုတည်း၌ အိပ်သော ပဌမ တုဝဋ္ဋသိက္ခာပုဒ်အန္တောရဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ထိုမှတစ်ပါး တိရောရဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အန္တောဝသ သိက္ခာပုဒ် စိတ္တာဂါရသိက္ခာပုဒ့်အာသန္ဒိသိက္ခာပုဒ် သုတ္တကန္တနသိက္ခာပုဒ်။

ဂိဟိဝေယျာဝစ္စသိက္ခာပုဒ် အာဂါရိကသိက္ခာပုဒ် ဆတ္တုပါဟနသိက္ခာပုဒ် ယာနသိက္ခာပုဒ် သဃ်ဏိသိက္ခာပုဒ်ဂ္ဂတ္ထာလက်ံဂရသိက္ခာပုဒ် ဂန္ဓဝဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ် ဝါသိတပိညာက သိက္ခာပုဒ်။

ဘိက္ခုနီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ် သိက္ခမာနဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ် သာမဏေရီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ် ဂိဟိနီဥမ္မဒ္ဒနသိက္ခာပုဒ်အသံ်ကစ္စိကသိက္ခာပုဒ် လေးပါး။

လေးဆယ့်လေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်စိတ် ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အလုံးစုံသော လေးဆယ့်လေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဒွိသမုဋ္ဌာန်တို့တည်း၊ ဇဋ္ဌကလောမသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူကုန်၏။

ဇဋ္ဌကလောမသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၇–ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန်

၂၆၄။ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ် ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပုဒ် သြဝါဒသိက္ခာပုဒ် ထိုမှတစ်ပါး အတ္ထဂ်ိတသိက္ခာပုဒ်ဟောတော်မူအပ်သော နှစ်ပါးသော ပဌမတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ဒုတိယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်များအနောကာသကတပဥ္စာသိက္ခာပုဒ်။

ခုနစ်ပါးသော ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည် နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ နှုတ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အလုံးစုံသော (ခုနစ်ပါးသော) သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဒွိသမုဋ္ဌာန်တို့တည်း၊ ပဒသောဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်နှင့်တူကုန်၏။

ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၈–အဒ္ဒါနသမုဋ္ဌာန်

၂၆၅။ အဒ္ဓါနသိက္ခာပုဒ် နာဝါဘိရူဟနသိက္ခာပုဒ် ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ် မာတုဂါမသံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်လောမသံဟရသိက္ခာပုဒ် အာမကဓညသိက္ခာပုဒ် အညတြ ဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ် ရှစ်ပါးသောဘိက္ခုနီပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်များ။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ်နှုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ်စိတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ် (တစ်ဆယ့်ငါးပါး) တို့သည် နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ကိုယ် နှုတ်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဒ္ဓါနသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသော လေးပါးအပြားရှိသော (ကာယစသော) သမုဋ္ဌာန်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသောမြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့် ပညတ်တော်မူ၏။

အဒ္ဓါနသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၉–ထေယျသတ္ထသမုဋ္ဌာန်

၂၆၆။ ထေယျသတ္ထသိက္ခာပုဒ် ဥပသုတိသိက္ခာပုဒ် သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် ရတ္တန္ဓကာရသိက္ခာပုဒ်ပဋ္ဌိ စ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ် အဇ္ဈောကာသသိက္ခာပုဒ် ခုနစ်ခုမြောက်သော ရထိကသိက္ခာပုဒ်။

ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကိုယ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည် နှုတ် ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ သုံးပါးသောကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒွိသမုဋ္ဌာန်ဖြစ် သော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုထေယျသတ္ထသမုဋ္ဌာန်တို့ဟူ၍ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ၏။

ထေယျသတ္ထသမုဋ္ဌာန် ပြီး၏။

၁၀–ဓမ္မဒေသနာသမုဋ္ဌာန်

၂၆၇။ ထီးကိုင်ထားသူအား မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သူတော်ကောင်းတရားကို မဟောကုန်၊ ဤအတူပင် တုတ် တောင်ဝှေးကိုင်ထားသူအားလည်းကောင်း၊ ဓား သန်လျက် ကိုင်ထားသူလေးကိုင်ထားသူတို့အား လည်းကောင်း။

ခြေနင်းစီးသူ ဖိနပ်စီးသူ ယာဉ်စီးသူ အိပ်ရာနေရာ၌နေသူ လက်အာယောဂပတ် ပုဆိုးအာယောဂပတ်ဖွဲ့သူအားလည်းကောင်း၊ (ဆံအဆုံး မထင်သော) ဦးရစ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းရှိသူ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ခြုံသူအားလည်းကောင်း၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် မဟောကုန်၊ မယုတ်လျော့သော တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ် တို့သည်–

နှုတ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဧကမုဌာန်တို့တည်း၊ ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူကုန်၏။

ဓမ္မဒေသနာသမုဌာန် ပြီး၏။

---

၁၁ – ဘူတာရောစနသမုဌာန်

၂၆၈။ ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်သည် ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့်လည်းမဖြစ်။ နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့်လည်း မဖြစ်။

ကိုယ် နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့်ကား မဖြစ်၊ ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ် မည်သည်သုံးပါးသော (ကိုယ် နှုတ် စိတ်) တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ဘူတာရောစနသမုဌာန် ပြီး၏။

---

၁၂ – စောရိဝုဋ္ဌာပနသမုဌာန်

၂၆၉။ စောရိဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်သည် နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏၊ (ထိုစောရိဝုဋ္ဌာပန) သိက္ခာပုဒ်သည် ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ သုံးပါးသော ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ ကြောင့် ဖြစ်၏။

ဤစောရိဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်ကို အသစ်ဖြစ်သော (တစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် မရောယှက်သက်သက်ပြုအပ်သော) ဒွိသမုဌာန်ဟူ၍ တရားမင်းဘုရားသည် ဟောတော်မူ၏။

စောရိဝုဋ္ဌာပနသမုဌာန် ပြီး၏။

---

၁၃ – အနနုညာတသမုဌာန်

၂၇၀။ အနနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည် နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့်လည်း မဖြစ်။ ကိုယ် နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ထိုအနနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည် စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။

နှုတ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ထိုအနနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည် ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ သုံးပါး သောကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ အသစ်ဖြစ်သော (တစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ် တို့နှင့် မရောယှက်သက်သက် ပြုအပ်သော) စတုသမုဌာန်တည်း။

အနနုညာတသမုဌာန် ပြီး၏။

အကျဉ်းအားဖြင့် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော မတွေ့ဝေခြင်းကို ပြုတတ်သော မတွေ့ဝေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိနည်းတရားတော်အား လျောက်ပတ်သော ဤ တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကို (နှုတ်တက်အာဂုံ) ဆောင်သော ပညာရှိသည် သမုဒ္ဒာန်၌ မတွေ့ဝေနိုင်။ ဤတွင်ရှေ့ သမုဒ္ဒာန်အပြီးတည်း။

သမုဒ္ဒာန်ခေါင်းစဉ် အကျဉ်းပြီး၏။

အန္တရပေယျာလ

ကတိပု စ္ဆာဝါရ

၂၇၁။ အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

အာပတ်အစုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

မရှိသေခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ရှိသေခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဝိပတ္တိတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဝိဝါဒမူလ 'ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်းရင်း' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

အနုဝါဒမူလ 'စွပ်စွဲခြင်းအကြောင်းရင်း' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

သာရဏီယတရားတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ဘေဒကရဝတ္ထု 'ကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်း' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

သမထတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

အာပတ်[1]တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

အာပတ်အစု[2]တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

အာပတ်[3]တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

အာပတ်အစု[4]တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

မရိုသေခြင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ရိုသေခြင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဝိပတ္တိတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဝိဝါဒမူလတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

အနုဝါဒမူလတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

သာရဏီယတရားတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဘေဒကရဝတ္ထုတို့သည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့တည်း။

အဓိကရုဏ်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အာပတ်ငါးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်၊ ပါစိတ်အာပတ်၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ အာပတ်ငါးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အာပတ်အစုငါးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်အစု၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု၊ ပါစိတ်အာပတ်အစု၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်အစု၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစု။ အာပတ်ငါးပါးအစုတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ ဝိနီတဝတ္ထု ငါးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့မှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ကင်း၍ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း အသီးအသီးကင်း၍ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ (ရာဂ အစရှိသော) ရန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း မကျင့်ခြင်း မပြုခြင်း၊[7] (အာပတ်အစုသို့လွန်ကျူး၍) မရောက်ခြင်း၊[8] (ပညတ်တည်းဟူသော) ကမ်းကို မလွန်ခြင်း၊ အာပတ်အစုကို ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဝိနီတဝတ္ထုငါးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အာပတ်ခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်၊ ပါစိတ်အာပတ်၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်။ အာပတ်ခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အာပတ်အစုခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ပါရာဇိကအာပတ်အစု၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစု၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်အစု၊ ပါစိတ်အာပတ်အစု၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်အစု၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစု၊ ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်အစု။ အာပတ်အစုခုနစ်ပါးတို့ဟူသည်ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ ဝိနီတဝတ္ထုခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့မှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ကင်း၍ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း အသီးအသီးကင်း၍ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ (ရာဂ အစရှိသော) ရန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း မကျင့်ခြင်း မပြုခြင်း၊ (အာပတ်အစုသို့) လွန်ကျူး၍ မရောက်ခြင်း၊ (ပညတ်တည်းဟူသော) ကမ်းကို မလွန်ခြင်း၊ အာပတ်အစုကို ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီးခြင်း။ ဝိနီတဝတ္ထု ခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ မရိုသေခြင်းခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

မြတ်စွာဘုရား၌ မရိုသေခြင်း၊ တရားတော်၌ မရိုသေခြင်း၊ သံဃာတော်၌ မရိုသေခြင်း၊ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌ မရိုသေခြင်း၊ မမေ့လျော့ခြင်း 'အပ္ပမာဒလက္ခဏာ' ၌ မရိုသေခြင်း၊ အစေ့အစပ်ပြုခြင်း 'အာမိသပဋိသန္ဓာရ ဓမ္မပဋိသန္ဓာရ' ၌ မရိုသေခြင်း။ မရိုသေခြင်းခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ ရိုသေခြင်းခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဘုရား၌ ရိုသေခြင်း၊ တရား၌ ရိုသေခြင်း၊ သံဃာ၌ ရိုသေခြင်း၊ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌ ရိုသေခြင်း၊ မမေ့လျော့ခြင်း၌ ရိုသေခြင်း၊ အစေ့အစပ်ပြုခြင်း 'အာမိသပဋိသန္ဓာရ ဓမ္မပဋိသန္ဓာရ' ၌ ရိုသေခြင်း။ ရိုသေခြင်းခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ ဝိနီတဝတ္ထု ခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

မရိုသေခြင်းခြောက်ပါးတို့မှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း ကင်း၍ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း အသီးအသီးကင်း၍ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ (ရာဂအစရှိသော) ရန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း မကျင့်ခြင်း မပြုခြင်း (အာပတ်အစုသို့) လွန်ကျူး၍မရောက်ခြင်း၊ (ပညတ်ဟူသော) ကမ်းကို မလွန်ခြင်း၊ အာပတ်အစုကို ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီးခြင်း။ ဝိနီတဝတ္ထုခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ ဝိပတ္တိလေးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

သီလဝိပတ္တိ 'သီလပျက်စီးခြင်း'၊ အာစာရဝိပတ္တိ 'အကျင့်ပျက်စီးခြင်း'၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ 'အယူပျက်စီးခြင်း'၊ အာဇီဝဝိပတ္တိ 'အသက်မွေးမှု ပျက်စီးခြင်း'။ ဝိပတ္တိလေးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင် တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ကိုယ်ကြောင့်သာ ဖြစ်၍ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နှုတ်ကြောင့်သာ ဖြစ်၍ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၍ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်သော အာပတ် သည်ရှိ၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၍ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်သော အာပတ် သည်ရှိ၏။

နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၍ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်သော အာပတ် သည်ရှိ၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်သောအာပတ်သည် ရှိ၏။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၂၇။ ထိုအဖြေ၌ ဝိဝါဒမူလ ခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ရှိ၏၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိ၏။

အမျက်ထွက်လေ့ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသော ရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

တရားတော်၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

သံဃာတော်၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

သိက္ခာသုံးပါး၌လည်း ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ မရှိ။

မြတ်စွာဘုရား၌ မရိုသေမတုပ်ဝပ်ဘဲ နေသော တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ သိက္ခာသုံးပါး၌ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ မရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာတော်၌ ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ယင်းငြင်းခုံခြင်းသည် လူအများ၏ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ လူအများ မချမ်းသာခြင်းငှါ လူအများအကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ အစီးအပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝိဝါဒမူလ 'ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်းရင်း' ကို မိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကိုပင် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြကုန်လော့။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝိဝါဒမူလကို မိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကိုပင်နောင်အခါ၌ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ ကျင့်ကြကုန်လော့၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော် ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ ပယ်သည်ရှိသော် ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလသည် နောင်အခါ၌ မဖြစ်တော့ပေ။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်လေ့ရှိ၏၊ အဖျင်းမူ (ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ပြု) လေ့ရှိ၏။ပ။ ငြူစူလေ့ရှိ၏၊ ဝန်တိုလေ့ရှိ၏။ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်၏၊ လှည့်ပတ်တတ်၏။ ယုတ်ညံ့သောအလိုရှိ၏၊ မှားသော အယူရှိ၏။ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်၏၊ မြဲမြံစွာ ယူ၏၊ (အယူကို) စွန့်နိုင်ခဲ၏။

မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်၍ မြဲမြဲစွာ ယူသည့်ပြင် (အယူကို) စွန့်နိုင်ခဲသော ထိုရဟန်းသည့်မြတ်စွာဘုရား၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ တရားတော်၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ သံဃာတော်၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌လည်း ဖြည့်ကျင့် ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ။

မြတ်စွာဘုရား၌ မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေသော တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ယင်းငြင်းခုံခြင်းသည် လူအများ၏ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ လူအများ မချမ်းသာခြင်းငှါ လူအများ၏အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ အစီးအပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲကို ပြု ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝိဝါဒမူလကို မိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် ထိုမိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြကုန်လော့။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝိဝါဒမူလကို မိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မမြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္တာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္တာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကိုပင်နောင်အခါ၌မဖြစ်စိမ့်သောငှါ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ ပယ်ဖျောက်သော် ယုတ်ညံ့သော ထိုဝိဝါဒမူလသည် နောင်အခါ မဖြစ်တော့ပေ။ ဝိဝါဒမူလခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၂၇၃။ ထိုအဖြေ၌ အနုဝါဒမူလခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ရှိ၏၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိ၏။

အမျက်ထွက်လေ့ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသော ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

တရားတော်၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

သံဃာတော်၌လည်း မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏။

သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌လည်း ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ။

မြတ်စွာဘုရား၌ မရှိသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေသော တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ စွပ်စွဲခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ယင်းစွပ်စွဲခြင်းသည် လူအများ၏ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ လူအများ မချမ်းသာခြင်းငှါ လူအများ၏အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ အစီးအပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အနုဝါဒမူလကို မိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလကိုပင် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါအား ထုတ်ကြကုန်လော့။

သင်ရဟန်းတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အနုဝါဒမူလကို မိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မမြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သောထိုအနုဝါဒမူလကိုပင် နောင်အခါ၌ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဤသို့ ကျင့်လတ်သော် ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ပယ်ဖျောက်လတ်သော် ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလသည် နောင်အခါ မဖြစ်တော့ပေ။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်လေ့ရှိ၏၊ အဖျင်းပြု (ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ပြု) မူလေ့ရှိ၏။ပ။ ငြူစူလေ့ရှိ၏၊ ဝန်တိုလေ့ရှိ၏။ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်၏၊ လှည့်ပတ် တတ်၏။

ယုတ်ညံ့သော အလိုရှိ၏၊ မှားသော အယူရှိ၏။ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်၏၊ မြဲမြံစွာယူ၏၊ (အယူကို) စွန့်နိုင်ခဲ၏။

မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်၍ မြဲမြံစွာယူသည့်ပြင် (အယူကို) စွန့်နိုင်ခဲသော ရဟန်းသည်မြတ်စွာဘုရား၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ တရားတော်၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ သံဃာတော်၌လည်း မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲ နေ၏၊ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌လည်း ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ။

မြတ်စွာဘုရား၌ မရိုသေ မတုပ်ဝပ်ဘဲနေသော တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ သိက္ခာ (သုံးပါး) ၌ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ စွပ်စွဲခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ယင်းစွပ်စွဲခြင်းသည် လူအများ၏ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ လူအများ မချမ်းသာခြင်းငှါ လူအများ၏အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

သင်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အနုဝါဒမူလကို မိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော် သင်တို့သည် ထိုမိမိသန္ဓာန် မိမိ အသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလကိုပင် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြကုန်လော့။

သင်ရဟန်းတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အနုဝါဒမူလကို မိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌လည်းကောင်း ဤသို့ မမြင်ကြကုန်သည်ရှိသော်ထိုမိမိသန္ဓာန် မိမိအသင်းအပင်း သူတစ်ပါးသန္ဓာန် သူတစ်ပါးအသင်းအပင်း၌ ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလ၏ အကြောင်းကိုပင် နောင်အခါ၌

မဖြစ်စိမ့်သောဌာ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဤသို့ ကျင့်လတ်သော်ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလကို ပယ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ပယ်လတ်သော် ယုတ်ညံ့သော ထိုအနုဝါဒမူလသည် နောင်အခါ မဖြစ်တော့ပေ။ အနုဝါဒမူလခြောက်ပါးဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၂၇၄။ ထိုအဖြေ၌ သာရဏီယတရား ခြောက်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်ဝယ် မျက်မှောက်ဖြစ်စေ မျက်ကွယ် ဖြစ်စေမေတ္တာကာယကံကို ရှေးရှုဆောက်တည်၏။ ဤမေတ္တာကာယကံ တရားသည်လည်း အောက်မေ့ထိုက်သော တရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်သော တရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကို ပြုတတ်သောတရားတည်း၊ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်း ညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်ဝယ် မျက်မှောက်ဖြစ်စေ မျက်ကွယ် ဖြစ်စေမေတ္တာဝစီကံကို ရှေးရှုဆောက်တည်၏။ ဤမေတ္တာဝစီကံတရားသည်လည်း အောက်မေ့ထိုက်သောတရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်သော တရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကို ပြုတတ်သော တရားတည်း။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်း ညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်ဝယ် မျက်မှောက်ဖြစ်စေ မျက်ကွယ် ဖြစ်စေမေတ္တာမနောကံကို ရှေးရှုဆောက်တည်၏။ ဤမေတ္တာမနောကံတရားသည်လည်း အောက်မေ့ ထိုက်သောတရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်သော တရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကို ပြုတတ် သောတရားတည်း။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်းညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် တရားနှင့် ညီစွာဖြစ်၍ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်သော လာဘ်'ပစ္စည်း'တို့ကို အယုတ်သဖြင့် သပိတ်အတွင်း၌ ဝင်သော တစ်ယောက်မ နှစ်ယောက်မသော ဆွမ်းမျှကိုသော်လည်း သီလရှိသော သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်၏၊ ဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်၏။ ဤတရားသည်လည်း အောက်မေ့ထိုက်သော တရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်သောတရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကို ပြုတတ်သော တရားတည်း။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံး ဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်း ညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် မကျိုး မပေါက် မကျား မပြောက်သည့်ပြင် တော်လှန်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ် အမှားမသုံးသပ်အပ် (ဥပစာ အပ္ပနာ) သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော သီလတို့၌ သီးတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် မျက်မှောက်ဖြစ်စေ မျက်ကွယ်ဖြစ်စေ တူမျှသော သီလရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဤသီလတရားသည်လည်း အောက်မေ့ထိုက်သော တရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကိုပြုတတ်သော တရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကို ပြုတတ်သော တရားတည်း။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်း ညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်းငှါဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အပြစ်မရှိသည့်ပြင် ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ထိုမြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူတိုင်း ကျင့်သောသူအား ကောင်းစွာ ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ (ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ) ထွက် မြောက်စေတတ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့် သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် မျက်မှောက်ဖြစ်စေမျက်ကွယ် ဖြစ်စေတူသော အယူရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဤ (မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ) တရားသည်လည်းအောက်မေ့ ထိုက်သော တရားတည်း၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်သော တရားတည်း၊ လေးစားအပ်ရာကိုပြုတတ်သော တရားတည်း။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့၏) ထောက်ပံ့ခြင်း (သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်) မငြင်းခုံခြင်း ညီညွတ်စွာ ဖြစ်ခြင်း တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။ သာရဏီယတရားခြောက်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင် တည်း။

၂၇၅။ ထိုအဖြေ၌ ဘေဒကရဝတ္ထု 'ကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်းတရား' တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတို့သည် တရားမဟုတ်သည်ကို 'တရား'ဟူ၍ ပြ၏။

တရားကို 'တရားမဟုတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို 'ဝိနည်း'ဟူ၍ ပြ၏။

ဝိနည်းကို 'ဝိနည်းမဟုတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

ဘုရားဟောမဟုတ်သည်ကို 'ဘုရားဟော'ဟူ၍ ပြ၏။

ဘုရားဟောကို 'ဘုရားဟောမဟုတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

မြတ်စွာဘုရား အလေ့အကျက်မဟုတ်သည်ကို 'မြတ်စွာဘုရား အလေ့အကျက်'ဟူ၍ ပြ၏။

မြတ်စွာဘုရား အလေ့အကျက်ကို 'မြတ်စွာဘုရား အလေ့အကျက်မဟုတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

မြတ်စွာဘုရား မပညတ်သည်ကို 'မြတ်စွာဘုရား ပညတ်၏'ဟူ၍ ပြ၏။

မြတ်စွာဘုရား ပညတ်သည်ကို 'မြတ်စွာဘုရား မပညတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

အာပတ်ကို 'အာပတ်မဟုတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

အာပတ်မဟုတ်သည်ကို 'အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

ပေါ့သော အာပတ်ကို 'လေးသော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

လေးသော အာပတ်ကို 'ပေါ့သော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို 'အကြွင်းမရှိသော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို 'အကြွင်းရှိသော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

ရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို 'မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။

မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို 'ရှုန့်ရင်းသော အာပတ်'ဟူ၍ ပြ၏။ ဘေဒကရဝတ္ထုတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတို့တည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့ဟူသည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ထိုအဖြေ၌ သမထခုနစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထတို့တည်း။ သမထခုနစ်ပါးတို့ဟူသည်ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ကတိပုစ္ဆာဝါရ ပြီး၏။

ထိုကတိပုစ္ဆာဝါရ၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ်၊ အာပတ်အစု၊ ဝိနီတဝတ္ထု၊ တစ်ဖန် အာပတ်ခုနစ်ပါး၊ အာပတ်အစု ခုနစ်ပါး၊ ဝိနီတဝတ္ထု၊ အဂါရဝ၊ ဂါရဝ၊ (မူလ ဝိဝါဒမူလ)[?]

တစ်ဖန် ဝိနီတဝတ္ထု၊ ဝိပတ္တိ၊ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်၊ ဝိဝါဒမူလ၊ အနုဝါဒမူလ၊ သာရဏီ ယဓမ္မ၊ ဘေဒကရဝတ္ထု၊ အဓိကရဏနှင့်တကွ ခုနစ်ပါးသာ ဖြစ်ကုန်သော ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ'တို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤ (ကတိပုစ္ဆာဝါရ၌လာသော) ပုဒ်တို့သည် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဤသည်ကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ မာတိကာ၌ပါသောအာပတ်
၂။ မာတိကာ၌ပါသောအာပတ်အစု
၃။ ဝိဘင်း၌ပါသောအာပတ်။
၄။ ဝိဘင်း၌ပါသောအာပတ်အစု။
၅။ ရောင်ကြဉ်ထားသဖြင့် မပြုခြင်း။
၆။ အထူးရောင်ကြဉ်မထားပဲ မပြုခြင်း။
၇။ အချို့ နိဿယဆရာတို့က အနက်ပြန်ကြသော်လည်း သစ်ဆိမ့် ဆရာတော်ကမူ ပါဠိပျက်စကားဖြစ်သည်ဟု မိန့်ပြီးလျှင် "ဂါရဝါပိ တထေဝ စ" ရှိသော် ကောင်း၏ဟု မိန့်၏။ ဆဋ္ဌစာမူနှင့် ရှေးစာမူများ၌ "ဂါရဝါမူလမေဝ စ"ဟု ရှိကြ၏။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးကို ပြဆိုရာ

၂၇၆။ ပဌမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူမရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဿီလအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက် ရာဟုဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဿီလအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

တတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဿီလအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

စတုတ္ထအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိက အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခ၌အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဿီလအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပဉ္စမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟုဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့, ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဆဋ္ဌအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟုဖြေဆိုအပ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ ရောက်ရာ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်ရာအံ့လောဟု အမေးရှိပါမူ မရောက်ရာဟု ဖြေဆိုအပ်၏။

ရှေးဦးစွာသော အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးကို ပြဆိုရာ ပြီး၏။

---

၂ – ကတာပတ္တိဝါရ

၂၇၇။ ပဌမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ပဌမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော (တံစဉ်းပုဆိန်စသော) အရာဝတ္ထုဖြင့် မကြားအပ်သော နေရာရှိသော (အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော (ပိုးရွ ခြပုန်း စသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋီ 'ကျောင်းငယ်' ကို ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ဒုက္ကဋ် အာပတ်သို့ ရောက်၏။ (နောက်ဆုံး) မြေစိုင်တစ်ခုသည် မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သို့ရောက်၏။ ထိုမြေစိုင်သည် ရောက်သောအခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေလွဲသော အခါ၌ စားဖွယ်ကို စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်း မိန်းမ၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ စားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားအံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဌမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

လေးပါးကုန်သော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါဋိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်း လေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၇။ ဒုတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ဒုတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ 'ငါ့အတွက် ကုဋီကို ပြုကုန်လော့'ဟု ညွှန်းအံ့၊ ထိုရဟန်း၏ အကျိုးငှါ မကြားအပ်သော နေရာရှိသော (အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော (ပိုးရွှေခြုပုန်းစသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင် တပ်သောလှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋီ

'ကျောင်းငယ်'ကို ပြုကုန်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။ (နောက်ဆုံး) မြေစိုင်တစ်ခုသည် မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ထိုမြေစိုင်သည် ရောက်သောအခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူသာမဏေကို ပုဒ်ပြိုင် တရားကို ပို့ချအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒုတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်း လေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ မျက်မှောက်သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း ပဋ္ဌညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကဲ့ဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၇။ တတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

တတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တိုင်ပင်စီစဉ်၍ မကြားအပ်သော နေရာရှိသော (အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော (ပိုးရွခြပုန်းစသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋီ'ကျောင်းငယ်' ကို ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။ (နောက်ဆုံး) မြေစိုင်တစ်ခုသည် မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ထိုမြေစိုင်သည် ရောက်သောအခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မွန်မြတ်သော စားဖွယ်တို့ကို မိမိအကျိုးငှါ တောင်း၍စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စီရင်သော ရဟန်းမိန်းမအား မတားမြစ်မူ၍ စားအံ့၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

တတိယအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၀။ စတုတ္ထအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

စတုတ္ထအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော (တံစဉ်း ပုဆိန် စသော) အရာဝတ္ထုဖြင့် မကြားအပ်သော (ကုဋီ) နေရာရှိသော (အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်း အရှည်ကိုလွန်သော (ပိုးရွှေပုန်း စသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင် တပ်သောလှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋီ 'ကျောင်းငယ်' ကို ပြုအံ့၊ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(နောက်ဆုံး) မြေစိုင်တစ်ခုသည် မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုမြေစိုင်သည် ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် နေလွဲသောအခါ၌ စားဖွယ်ကို စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်း မိန်းမ၏လက်မှ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ စားဖွယ်ကိုလည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ စားအံ့၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

စတုတ္ထအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သောဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ခြောက်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၁။ ပဉ္စမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ပဉ္စမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိသောမဟုတ် မမှန်သော လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော (ဈာန်မဂ်ဖိုလ်) တရားကို ဝါကြွား၍ ပြောဆိုအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည်မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ငါ့အတွက် ကုဋီ 'ကျောင်းငယ်'ကို ပြုကြလော့"ဟု ညွှန်းအံ့၊ ထိုရဟန်း၏ အကျိုးငှါ မကြားအပ်သော (ကုဋီ) နေရာရှိသော

(အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော (ပိုးရွှေပုန်းစသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋ္ဌီ 'ကျောင်းငယ်' ကို ပြုကြကုန်အံ့၊ အားထုတ်ခြင်း 'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်၏။ (နောက်ဆုံး) မြေစိုင်တစ်ခုသည်မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ထိုမြေစိုင်တစ်ခုသည် ရောက်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူသာမဏေကို ပုဒ်ပြိုင်တရားကို ပို့ချအံ့၊ ပါစိတ် အာပတ်သို့ရောက်၏။

ဆဲရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိဘဲ ချုပ်ချယ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိဘဲ မျက်နှာမသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ အလိုမရှိဘဲရယ်မြူးလိုသည်ဖြစ်၍ ယုတ်သော ဆဲရေးခြင်းဖြင့် ယုတ်သော သူကို ဆိုအံ့၊ ဒုဿီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ပဌမအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ခြောက်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ့်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုဿီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါသမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၂။ ဆဋ္ဌအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ဆဋ္ဌအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် တိုင်ပင်၍ ဘဏ္ဍာကို ခိုးအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် တိုင်ပင်၍ မကြားအပ်သော (ကုဋီ) နေရာရှိသော (အလျားတစ်ဆယ့်နှစ်ထွာ) အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော (ပိုးရွှေပုန်း စသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ဘေးရန်ရှိသော (နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဖြင့်) လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋီ 'ကျောင်းငယ်'ကို ပြုအံ့။ အားထုတ်ခြင်း'ပယောဂ' ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။ (နောက်ဆုံး) မြေစိုင် တစ်ခုသည် မရောက်မီ ထုလွှစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ထိုမြေစိုင်သည် ရောက်သည်ရှိသော်သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏ အကျိုးငှါ တောင်း၍စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းသည် မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် စီရင်သော ရဟန်းမိန်းမအား မတားမြစ်မူ၍ စားအံ့၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဆဋ္ဌအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဤခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (ခြောက်ပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (ခြောက်ပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ခြောက်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလွှစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။ (ဤကား အဖြေတည်း)။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့၏ နှစ်ခုမြောက် ကတာပတ္တိဝါရ ပြီး၏။

၃–အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ဂါထာများ

၂၈၃။ အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါ မေးပါ၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ် တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌လိမ္မာသူသင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ဝါစသိကသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက် သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါမေး၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ဝါစသိကသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယဝါစာသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါ မေး၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယဝါစာသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါမေး၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည့်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူသင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ဝါစာစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါ မေး၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ဝါစာစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယဝါစာစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်ကို ငါမေး၏၊ ဖြေဆိုပါလော့။

အဆုံးမရှိသော ဥယျမံတရားငါးပါးကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း (ငါးပါး) ကိုမြင်လေ့ရှိတော်မူသော လူအပေါင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော ကာယဝါစာစိတ္တသမုဒ္ဌာန်ကြောင့် ခြောက်ပါး သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဘင်းနှစ်ပါး၌ လိမ္မာသူ သင့်အား ထိုအဖြေကို (ငါသည်) ဖြေကြား၏။ (ဤကား ဂါထာအပြီးတည်း)။

သုံးခုမြောက် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ဂါထာများ ပြီး၏။

၄–ဝိပတ္တိပစ္စယဝါရ

၂၈၄။ သီလဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက် သနည်း။

သီလဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

မိမိ၏ ရှန့်ရင်းသော အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

သီလဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထို (လေးပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထို (လေးပါးသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ့်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၅။ အာစာရဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

အာစာရဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ခုသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာစာရဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤတစ်ခုသော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည် ။

ထိုအာပတ်သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့သက်ဝင်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

၂၈ဖ။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်ညံ့သော (အယူကို) မစွန့်အံ့၊ ဥတ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးကုန်သော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသောဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးကုန်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၇။ အာဇီဝဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

အာဇီဝဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့်အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားရ ပြော ဆိုအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့်အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့်"အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်းခ်ိုနေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်း"ဟု ပြောဆိုအံ့၊ (အပြောခံရသူ) သိမူ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့်ရဟန်းယောကျ်ားသည် မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်း၍ စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းမိန်းမသည် မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်း၍ စားအံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးမှုဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့် အသက်မွေးမှုဟူသော အထောက်အပံ့အကြောင်းကြောင့်ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း မနာမဖျားဘဲ မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်း၍ စားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာဇီဝဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ခြောက်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါဋိဒေသနီအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

လေးခုမြောက် ဝိပတ္တိပစ္စယဝါရ ပြီး၏။

၅–အဓိကရဏပစ္စယဝါရ

၂၈၈။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို ဆဲရေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

လူသာမဏေကို ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲ်ဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၈၉။ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော အာစာရဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် သုံးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၉၀။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အကျင့်ပျက်စီးခြင်း 'အာစာရဝိပတ္တိ' ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၂၉၁။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ရောက်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်အံ့၊ ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (သံဃာကို) သင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်သော ရဟန်းတို့သည် (အယူကို) မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် ယုတ်ညံ့သော အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။ပ။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော (သောတာပတ္တိစသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော (သောတာပတ္တိစသော) အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိတို့သို့မျှ မသက်ဝင်ကုန်။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုဖြင့်မျှ မရေတွက်အပ်ကုန်။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်မျှ မဖြစ်ကုန်။

အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းမျှ မဟုတ်။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်မည်သော သမထဖြင့်မျှ မငြိမ်းအေးကုန်။

ထို (အဖြစ်) သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုမှ တစ်ပါး အခြား (သာဝဇ္ဇ) အာပတ်တို့သည်မရှိကုန်သောကြောင့်တည်း။

ငါးခုမြောက် အဓိကရဏပစ္စယဝါရ ပြီး၏။

အန္တရပေယျာလ ပြီး၏။

ထိုအန္တရပေယျာလ၏ အကျဉ်းချုပ်

ကတိပုစ္ဆာဝါရ၊ ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝါရ၊ ထိုမှတစ်ပါး ကတာပတ္တိဝါရ၊ အာပတ္တိ သမုဋ္ဌာနဂါထာ၊ ဝိပတ္တိပစ္စယဝါရ၊ ထိုမှတစ်ပါး အဓိကရဏပစ္စယဝါရ။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

သမထဘေဒ

၆–အဓိကရဏပရိယာယဝါရ

၂၉၂။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်း၊ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဟိတ်တို့ကားအဘယ်တို့ နည်း၊ အရင်း 'မူလ' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ငြင်းခုံ သနည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်း၊ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အရင်း 'မူလ'တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စွပ်စွဲသနည်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်း၊ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အကြောင်း 'ဝတ္ထု'တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အရင်း 'မူလ' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်အာပတ်သို့ ရောက်သနည်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်း၊ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အကြောင်း'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့ နည်း၊ အရင်း'မူလ'တို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အမှု 'ကိစ္စ' သည်ဖြစ်သနည်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

၂၉၃။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ လိုချင်ခြင်း 'လောဘ' သည်ရှေ့သွားတည်း၊ ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မလိုချင်ခြင်း 'အလောဘ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မပြစ်မှားခြင်း 'အဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မတွေဝေခြင်း 'အမောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း။

တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့တည်း။

အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ ဝတ္ထုတို့ကား တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသောကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့တည်း။

ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဘုံတို့ကား တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သော အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့တည်း။

ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဟိတ်တို့ကား ကိုးပါးတို့တည်း၊ ကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အဗျာကတဟိတ်သုံးပါးတို့တည်း။

အရင်း 'မူလ' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အရင်း 'မူလ' တို့ကား တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ငြင်းခုံသနည်းဟူသော အမေး၌ ဓမ္မအယူရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အဓမ္မအယူရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဤသို့ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ငြင်းခုံ၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်းဟူသော အမေး၌ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနည်း ယေဘုယျသိကာဝိနည်းကဲ့ဟူသော နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေး၏။

၂၉၄။ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ လိုချင်ခြင်း 'လောဘ' သည်ရှေ့သွားတည်း၊ ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မလိုချင်ခြင်း 'အလောဘ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မပြစ်မှားခြင်း 'အဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မတွေဝေခြင်း 'အမောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း။

တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တည်း။

အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့ပင်တည်း။

ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဘုံတို့ကား လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့ပင်တည်း။

ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဟိတ်တို့ကား ကိုးပါးတို့တည်း၊ ကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အဗျာကတဟိတ်သုံးပါးတို့တည်း။

အရင်း 'မူလ' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အရင်း 'မူလ' တို့ကား တစ်ဆယ့်လေးပါးတို့တည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စွပ်စွဲသနည်းဟူသော အမေး၌ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ဤနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် စွပ်စွဲ၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်းဟူသော အမေး၌အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနည်း သတိဝိနည်း အမူဠှဝိနည်း တဿပါပိယသိကာ ဝိနည်းကံဟူသောလေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

၂၉၅။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ လိုချင်ခြင်း 'လောဘ' သည်ရှေ့သွားတည်း၊ ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' သည် ရှေ့သွား တည်း၊ မလိုချင်ခြင်း 'အလောဘ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မပြစ်မှားခြင်း 'အဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မတွေဝေခြင်း 'အမောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း။

တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား ခုနစ်ပါးသောအာပတ်အစုတို့တည်း။

အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုပင်တည်း။

ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဘုံတို့ကား ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ပင်တည်း။

ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဟိတ်တို့ကား ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ အကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အဗျာကတဟိတ်သုံးပါးတို့တည်း။

အရင်း 'မူလ'တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အရင်း 'မူလ' တို့ကား အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်သနည်းဟူသော အမေး၌ အရှက်မရှိခြင်း၊ မသိခြင်း၊ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' နှိပ်စက်ခြင်း၊ မအပ်သည်၌ အပ်၏ဟူသော အမှတ်၊ အပ်သည်၌ မအပ်ဟူသော အမှတ်၊ သတိမေ့လျော့ခြင်းဟူသော ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်းဟူသော အမေး၌အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

(ရုံခါ) သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ရုံခါ) သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

၂၉ဖ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ရှေ့သွားကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ လိုချင်ခြင်း 'လောဘ' သည်ရှေ့သွားတည်း၊ ပြစ်မှားခြင်း 'ဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မလိုချင်ခြင်း 'အလောဘ'သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မပြစ်မှားခြင်း 'အဒေါသ' သည် ရှေ့သွားတည်း၊ မတွေဝေခြင်း'အမောဟ' သည် ရှေ့သွားတည်း။

တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ တည်ရာ 'ဌာန' တို့ကား ကံလေးပါးတို့တည်း။

အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အကြောင်း 'ဝတ္ထု' တို့ကား ကံလေးပါးတို့တည်း။

ဘုံတို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဘုံတို့ကား ကံလေးပါးတို့တည်း။

ဟိတ်တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ ဟိတ်တို့ကား ကိုးပါးတို့တည်း၊ ကုသိုလ်ဟိတ် သုံးပါး၊ အကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး၊ အဗျာကတဟိတ်သုံးပါးတို့တည်း။

အရင်း 'မူလ' တို့ကား အဘယ်တို့နည်းဟူသော အမေး၌ အရင်း 'မူလ'ကား သံယောတစ်မျိုးသာတည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အမှု 'ကိစ္စ' သည် ဖြစ်သနည်းဟူသော အမေး၌ဥတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်ကြားခြင်း 'အပလောကနက်' ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အမှု 'ကိစ္စ'သည် ဖြစ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်းဟူသော အမေး၌ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနည်းဟူသော တစ်ခုသော သမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

သမထတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်းဟူသော အမေး၌ သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ သမ္မုခါ့ဝိနယသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ ယေဘုယျသိကာ သမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထအားဖြင့် ဤခုနစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

ဝတ္ထုအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယာယ်အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ပါးသော ဤသမထတို့သည် ဆယ်ပါးသော သမထတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဆယ်ပါးသော သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးသောသမထတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဖြစ်ကုန်၏။

အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ သမထတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ အနုဝါဒါ ဓိကရုဏ်း၏သမထတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ သမထတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ သမထသည် တစ်ပါးတည်း။ ဤသို့ ဝတ္ထုအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယာယ်အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ပါးသော ဤသမထတို့သည် ဆယ်ပါးသော သမထတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆယ်ပါးသော သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ခြောက်ခုမြောက် ပရိယာယဝါရသည် ပြီး၏။

၇–သာဓာရဏဝါရ

၂၉၇။ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်သနည်း။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ ဤနှစ်ပါးသော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်၏။

သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ဤငါးပါးသော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ ဤလေးပါးသော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ဤသုံးပါးသော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ဤသုံးပါးသော သမထ တို့သည်အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံကုန်၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ ဤလေးပါးသော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် မဆက်ဆံကုန်။

သမ္မုခါဝိနယဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံ၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ဤခြောက်ပါးသော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့်မဆက်ဆံကုန်။

ခုနစ်ခုမြောက် သာဓာရဏဝါရ ပြီး၏။

၈–တဇ္ဇာဂိယဝါရ

၂၉၈။ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ ဤနှစ်ပါးသော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့်တူသော အဖို့ရှိကုန်၏။

သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ဤငါးပါးသော သမထတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်၏။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ ဤလေးပါးသောသမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ဤသုံးပါးသောသမထတို့သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်၏။

သမ္မုခါဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ဤသုံးပါးသော သမထတို့ သည်အာပတ္တာဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ ဤလေးပါးသော သမထတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်၏။

သမ္မုခါဝိနယဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏။

ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ဤခြောက်ပါးသော သမထတို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းမှတစ်ပါးသောအဖို့ ရှိကုန်၏။

ရှစ်ခုမြောက် တဿာဂိယဝါရ ပြီး၏။

၉–သမထာသမထသ သာဓာရဏာဝါရ

၂၉၉။ သမထတို့သည် သမထနှင့် ဆက်ဆံကုန်သလော။

သမထတို့သည် သမထနှင့် မဆက်ဆံကုန်သလော။

အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် ဆက်ဆံကုန်၏။

အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် မဆက်ဆံကုန်။

အဘယ်သို့ သမထတို့သည် သမထနှင့် ဆက်ဆံကုန်သနည်း။

အဘယ်သို့ အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် မဆက်ဆံကုန်သနည်း။

ယေဘုယျသိကာသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

သတိဝိနယသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

အမူဠှဝိနယသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

ပဋိညာတကရဏသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

တဿပါပိယသိကာသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

တိဏဝတ္ထာရကသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထနှင့် ဆက်ဆံ၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၊ သတိဝိနယသမထ၊ အမူဠှဝိနယသမထ၊ ပဋိညာတကရဏသမထ၊ တဿပါပိယသိကာသမထတို့နှင့် မဆက်ဆံ။

ဤသို့ အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် ဆက်ဆံကုန်၏။ ဤသို့ အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့်မဆက်ဆံကုန်။

ကိုးခုမြောက် သမထာသမထသ သာဓာရဏာဝါရ ပြီး၏။

၁၀–သမထာသမထသ တဗ္ဗာဂိယဝါရ

၃၀၀။ သမထတို့သည် သမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သလော။

သမထတို့သည် သမထမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သလော။

အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်၏၊ အချို့သမထတို့သည် သမထမှ တစ်ပါး သောအဖို့ရှိကုန်၏။

အဘယ်သို့ အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

အဘယ်သို့ အချို့သမထတို့သည် သမထမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်သနည်း။

ယေဘုယျသိကာသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏၊ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိ၏။

သတိဝိနယသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏၊ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ယေဘုယျသိကာသမထမှ တစ်ပါးသောအဖို့ ရှိ၏။

အမူဠှဝိနယသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထတဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိ၏။

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏။ တဿပါပိယသိကာ သမထတိဏဝတ္ထာရကသမထ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထမှ တစ်ပါးသော အဖို့ရှိ၏။

တဿပါပိယသိကာသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏။ တိဏဝတ္ထာရက သမထယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထမှ တစ်ပါးသောအဖို့ရှိ၏။

တိဏဝတ္ထာရကသမထသည် သမ္မာခါဝိနယသမထနှင့် တူသော အဖို့ရှိ၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထသတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထမှ တစ်ပါးသောအဖို့ရှိ၏။

ဤသို့ အချို့သမထတို့သည် သမထနှင့်တူသော အဖို့ရှိကုန်၏၊ ဤသို့ အချို့သမထတို့သည် သမထမှတစ်ပါးသော အဖို့ရှိကုန်၏။

ဆယ်ခုမြောက် သမထာသမထသ တဗ္ဗာဂိယဝါရ ပြီး၏။

၁၁–သမထသမ္မာခါဝိနယဝါရ

၃၀၁။ သမထ မည်၏၊ သမ္မာခါဝိနယ မည်သလော၊ သမ္မာခါဝိနယ မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ ယေဘုယျသိကာ မည်သလော၊ ယေဘုယျသိကာ မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ သတိဝိနယ မည်သလော၊ သတိဝိနယ မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ အမူဋ္ဌဝိနယ မည်သလော၊ အမူဋ္ဌဝိနယ မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ မည်သလော၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ တဿပါပိယသိကာ မည်သလော၊ တဿပါပိယသိကာမည်၏၊ သမထ မည်သလော။

သမထ မည်၏၊ တိဏဝတ္ထာရက မည်သလော၊ တိဏဝတ္ထာရက မည်၏၊ သမထ မည်သလော။

ယေဘုယျသိကာ၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ၊ တဿပါပိယသိကာ၊ တိဏဝတ္ထာရကဟူသော ဤသမထတို့သည် သမထမည်ကုန်၏၊ သမ္မာခါဝိနယကား မမည်ကုန်၊ သမ္မာခါဝိနယသည် သမထလည်း မည်၏၊ သမ္မာခါဝိနယလည်း မည်၏။

သတိဝိနည်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ၊ တဿပါပိယသိကာ၊ တိဏဝတ္ထာရက၊ သမ္မာခါဝိနည်းဟူသော သမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ ယေဘုယျသိကာ မမည်ကုန်။ ယေဘုယျသိကာသည် သမထလည်း မည်၏၊ ယေဘုယျသိကာလည်း မည်၏။

အမူဋ္ဌဝိနည်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ၊ တဿပါပိယသိကာ၊ တိဏဝတ္ထာရက၊ သမ္မာခါဝိနယ၊ ယေဘုယျသိကာဟူသော ဤသမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ သတိဝိနည်း မမည်ကုန်။ သတိဝိနည်းသည်သမထလည်း မည်၏၊ သတိဝိနည်းလည်း မည်၏။

ပဋ္ဌိညာတကရဏ၊ တဿပါပိယသိကာ၊ တိဏဝတ္ထာရက၊ သမ္မာခါဝိနည်း၊ ယေဘုယျသိကာ၊ သတိဝိနည်းဟူသော ဤသမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ အမူဋ္ဌဝိနည်း မမည်ကုန်။ အမူဋ္ဌဝိနည်းသည်သမထလည်း မည်၏၊ အမူဋ္ဌဝိနည်းလည်း မည်၏။

တဿပါပိယသိကာ၊ တိဏဝတ္ထာရက၊ သမ္မာခါဝိနည်း၊ ယေဘုယျသိကာ၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်းဟူသော သမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏ မမည်ကုန်၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည် သမထလည်း မည်၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏလည်း မည်၏။

တိဏဝတ္ထာရက၊ သမ္မာခါဝိနည်း၊ ယေဘုယျသိကာ၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဟူသော ဤသမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ တဿပါပိယသိကာ မမည်ကုန်။ တဿပါပိယသိကာသည် သမထလည်း မည်၏၊ တဿပါပိယသိကာလည်း မည်၏။

သမ္မုခါဝိနည်း၊ ယေဘုယျသိကာ၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဠှဝိနည်း၊ ပဋိညာတကရဏ၊ တဿ ပါပိယသိကာဟူသော ဤသမထတို့သည် သမထတို့ မည်ကုန်၏၊ တိဏဝတ္ထာရက မမည်ကုန်။ တိဏဝတ္ထာရကသည် သမထလည်း မည်၏၊ တိဏဝတ္ထာရကလည်း မည်၏။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် သမထသမ္မုခါဝိနယဝါရ ပြီး၏။

၁၂–ဝိနယဝါရ

၃၀၂။ ဝိနယ မည်၏၊ သမ္မုခါဝိနယ မည်သလော၊ သမ္မုခါဝိနယ မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ ယေဘုယျသိကာ မည်သလော၊ ယေဘုယျသိကာ မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ သတိဝိနည်း မည်သလော၊ သတိဝိနည်း မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ အမူဠှဝိနည်း မည်သလော၊ အမူဠှဝိနည်း မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ ပဋိညာတကရဏ မည်သလော၊ ပဋိညာတကရဏ မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ တဿပါပိယသိကာ မည်သလော၊ တဿပါပိယသိကာ မည်၏၊ ဝိနယ မည် သလော။

ဝိနယ မည်၏၊ တိဏဝတ္ထာရက မည်သလော၊ တိဏဝတ္ထာရက မည်၏၊ ဝိနယ မည်သလော။

ဝိနယသည် ရံခါ သမ္မုခါဝိနည်း မည်၏၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနည်း မမည်။ သမ္မုခါဝိနည်းသည် ဝိနယ လည်းမည်၏၊ သမ္မုခါဝိနည်းလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ ယေဘုယျသိကာ မည်၏၊ ရံခါ ယေဘုယျသိကာ မမည်။ ယေဘုယျသိကာသည်ဝိနယလည်း မည်၏၊ ယေဘုယျသိကာလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ သတိဝိနည်း မည်၏၊ ရံခါ သတိဝိနည်း မမည်၊ သတိဝိနည်းသည် ဝိနယလည်းမည်၏၊ သတိဝိနည်းလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ အမူဠှဝိနည်း မည်၏၊ ရံခါ အမူဠှဝိနည်း မမည်၊ အမူဠှဝိနည်းသည် ဝိနယလည်းမည်၏၊ အမူဠှဝိနည်းလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ ပဋိညာတကရဏ မည်၏၊ ရံခါ ပဋိညာတကရဏ မမည်၊ ပဋိညာတကရဏသည်ဝိနယလည်း မည်၏၊ ပဋိညာတကရဏလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ တဿပါပိယသိကာ မည်၏၊ ရံခါ တဿပါပိယသိကာ မမည်၊ တဿပါပိယသိကာသည် ဝိနယလည်း မည်၏၊ တဿပါပိယသိကာလည်း မည်၏။

ဝိနယသည် ရံခါ တိဏဝတ္ထာရက မည်၏၊ ရံခါ တိဏဝတ္ထာရက မမည်၊ တိဏဝတ္ထာရကသည်ဝိနယလည်း မည်၏၊ တိဏဝတ္ထာရကလည်း မည်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဝိနယဝါရ ပြီး၏။

၁၃-ကုသလဝါရ

၃၀၃။ သမ္မုခါဝိနည်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

ယေဘုယျသိကာ (ဝိနည်း) သည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

သတိဝိနည်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

အမူဠှဝိနည်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

ပဋ္ဌိညာတကရဏ (ဝိနည်း) သည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

တဿပါပိယသိကာ (ဝိနည်း) သည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

တိဏဝတ္ထာရက (ဝိနည်း) သည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

သမ္မုခါဝိနည်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော သမ္မုခါဝိနည်း မရှိ။

ယေဘုယျသိကာဝိနည်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

သတိဝိနည်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

အမူဠှဝိနည်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

ပဋ္ဌိညာတကရဏ (ဝိနည်း) သည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

တဿပါပိယသိကာ (ဝိနည်း) သည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

တိဏဝတ္ထာရက (ဝိနည်း) သည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် ကုသိုလ်လော အကုသိုလ်လော အဗျာကတလော။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမရှိ။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ရံခါ ကုသိုလ် ရံခါ အကုသိုလ် ရံခါ အဗျာကတတည်း။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် ကုသလဝါရ ပြီး၏။

၁၄–ယတ္ထဝါရ ပု စ္ဆာဝါရ

၃၀၄။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယ (သမထ) ကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာ သမထကို ရအပ်သလော။ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာ သမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကိုမရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယ သမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌တဿပါပိယသိကာသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကိုမရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌သတိဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏။ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ယေဘုယျသိကာ သမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကိုမရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌တိဏဝတ္ထာရက သမထကို မရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကိုရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော။

သမ္မုခါဝိနယသမထကို မူလပြု၍ 'မူအရင်းပြု၍'။ပ။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထ ကိုရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကိုမရအပ်သလော၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်သလော။

စက္ကပေယျာလသည် ပြီး၏။

တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် ယတ္ထဝါရ ပြီး၏။

၁၅–သမထဝါရ ဝိသဇ္ဇနာဝါရ

၃၀၅။ အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်းအဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏၊ ထိုအခါ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယ သမထကိုရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယ သမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏ သမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကဲ့သမထကို မရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း အဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏၊ (ထိုအခါ) အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာ သမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်။ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယ သမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဋ္ဌဝိနယ သမထဖြင့်လည်းကောင်း အဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏၊ (ထိုအခါ) အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကိုမရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်းအဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏။ (ထိုအခါ) အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်းအဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏၊ (ထိုအခါ) အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကိုမရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မာခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း အဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏၊ (ထိုအခါ) အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မာခါဝိနယသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနယသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါပိယသိကာသမထကိုမရအပ်။

တစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက် သမထဝါရ ပြီး၏။

၁၆–သံသဋ္ဌဝါရ

၃၀၆။ အဓိကရုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမထဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည်ရောနှောကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် မရောနှောကုန်သလော၊ ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့ကို ခွဲ၍ ခွဲ၍ ထူးအောင်ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းပါသလော၊ ဤကား (အမေးတည်း)။

အဓိကရုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမထဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည် မရောနှော ကုန်၊ ရောနှောသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့ကို ခွဲ၍ ခွဲ၍ ထူးအောင် ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းပါ၏၊ ဤကား (အဖြေတည်း)။

ထိုသူကို ဤသို့ မဆိုပါလင့်ဟု ဆိုအပ်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ အဓိကရုဏ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမထဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည် ရောနှောကုန်၏၊ မရောနှောသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့ကို ခွဲ၍ ခွဲ၍ ထူးအောင် ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းသည်လည်းမဟုတ်။ ထိုသို့မရခြင်းသည်အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် မြတ်စွာဘုရားသည် "ရဟန်းတို့ အဓိကရုဏ်းတို့သည် ဤလေးပါးတို့တည်း၊ သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ အဓိကရုဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမထတို့သည်အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏"ဟု ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီး အကြောင်းကြောင့် ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည် ရောနှောကုန်၏၊

မရောနှောကုန်သည် မဟုတ်ကုန်၊ ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့ကို ခွဲ၍ ခွဲ၍ ထူးအောင် ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းသည်လည်း မဟုတ်ကုန်၊ (ဤသို့ ဆိုအပ်သည် ဖြစ်ရာ၏)။

တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် သံသဠဝါရ ပြီး၏။

၁၇–သမ္မတိဝါရ

၃၀၇။ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသောသမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊

ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း နှစ်ပါးသောသမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ခြောက်ပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း လေးပါးသော သမထ တို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း သုံးပါးသော သမထ တို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ခုနစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ငါးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ခြောက်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်လည်းကောင်း ခုနစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက် သမ္မတိဝါရ ပြီး၏။

၁၈–သမ္မန္တိ နှ သမ္မန္တိဝါရ

၃၀၈။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးသနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ တဿပါဝိယ သိကာသမထဟု ဆိုအပ်သော လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထဟု ဆိုအပ်သော လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထတဿပါဝိယသိကာ သမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟု ဆိုအပ်သော ခြောက်ပါးသော သမထတို့ဖြင့်မငြိမ်းအေး။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထဟူသောငါးပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသောနှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထယေဘုယျသိကာသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ တဿပါပိယသိကာသမထဟူသောသုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထယေဘုယျသိကာသမထဟူသော နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသောငါးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန် သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထသတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော ခြောက်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထဟု ဆိုအပ်သောတစ်ပါးသော သမထဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထသတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ တဿပါပိယသိကာသမထဟူသော လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထဟူသောလေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော ခုနစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထဟူသော ငါးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သောသမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါဝိယသိကာသမထ တိရဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော ခြောက်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ ယေဘုယျသိကာသမထဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်လည်းကောင်း သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ

တဿပါဝိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော ခုနစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုမြောက် သမ္မန္တိ နှ သမ္မန္တိဝါရ ပြီး၏။

၁၉–သမထာဓိကရဏဝါရ

၃၀၉။ သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သလော၊ သမထတို့သည် အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်သလော၊ အဓိကရဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သလော၊ အဓိကရဏ်းတို့သည်အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သလော။

အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။ အချို့သော သမထတို့သည် အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ အချို့သောသမထတို့သည် အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။ အချို့သော အဓိကရဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ အချို့သော အဓိကရဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။ အချို့သော အဓိကရဏ်းတို့သည် အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ အချို့သော အဓိကရဏ်းတို့သည် အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

၃၁၀။ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ယေဘုယျသိကာသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သတိဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်း အေး၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

သတိဝိနယသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တိဏဝတ္ထာရက သမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

အမူဠှဝိနယသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ သတိဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့်မငြိမ်းအေး၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ သတိဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

တဿပါဝိယသိကာသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်မငြိမ်းအေး၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ သတိဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အမူဠှဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

တိဏဝတ္ထာရကသမထသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်မငြိမ်းအေး၊ သတိဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အမူဋ္ဌဝိနယသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ တဿပါပိယသိကာသမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

၃၁။ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

သမ္မုခါဝိနယသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး[1]။

ယေဘုယျသိကာသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

သတိဝိနယသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

အမူဋ္ဌဝိနယသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

တဿပါပိယသိကာသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

တိဏဝတ္ထာရကသမထသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သမထတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

၃၁၂။ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ သတိဝိနယသမထ အမူဋ္ဌဝိနယသမထ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ တဿပါပိယသိကာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ တဿပါဝိယ သိက္ခာသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိက္ခာသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထ တို့ဖြင့်ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိက္ခာသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ တဿပါဝိယသိက္ခာသမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏၊ ယေဘုယျသိက္ခာသမထ သတိဝိနယ သမထအမူဠှဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တဿပါဝိယသိက္ခာသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထတို့ ဖြင့်မငြိမ်းအေး။

ဤသို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် သမထတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

၃၁၃။ အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

အဘယ်သို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်း အေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေး၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော အဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် မငြိမ်းအေးကုန်။

ခြောက်ပါးသော သမထတို့သည်လည်းကောင်း၊ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့သည်လည်းကောင်းသမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရုဏ်း, တစ်စုံတစ်ခုသော သမထဖြင့် မငြိမ်းအေး။

တစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက် သမထာဓိကရဏဝါရ ပြီး၏။

၁။ "သမ္ဘုခါဝိနယော နေ ကေနစိ သမ္ဘတိ" ပါဠိ နိဂုံးကို ထောက်၍ "နေ သမ္ဘတိ"ဟု ပါဠိ၌ ရှိသင့်၏။

♣

၂၀–သမုဋ္ဌာပနဝါရ

၃၁၄။ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းကို ဖြစ်စေသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းကိုမျှ မဖြစ်စေ၊ စင်စစ်သော်ကားဝိဝါဒါဓိကရဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတို့သည် တရား 'ဓမ္မ'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားမဟုတ် 'အဓမ္မ'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောအပ် မမိန့်အပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏ မိန့်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မလေ့ကျင့်အပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည်လေ့ကျင့်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မပညတ်အပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာပတ်မဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပေါ့သော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လေးသောအာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ အကြွင်းမရှိသောအာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရှုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ မရှုန့်ရင်း'မကြမ်းတမ်း'သော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ငြင်းခုံကြကုန်၏။

ထို (ငြင်းခုန်ခြင်းအကြောင်း) တို့၌ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်း မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်အယူကိုယူခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ဆိုခြင်း အမျိုးမျိုးသော စကားကို ဆိုခြင်း တစ်မျိုးတခြား ဖောက်ပြန်သော စကားကို ဆိုခြင်း ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်သော စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါ ကြမ်းကြုတ်စွာခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်း ကျယ်ပွားခြင်းသို့ ရောက်သော ငြင်းခုံခြင်းဟူသမျှကို ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်း ဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း ဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကံကို ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဓိကရဏ်းလေးမျိုးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၃၁၅။ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းကို ဖြစ်စေသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းကိုမျှ မဖြစ်စေ၊ စင်စစ်သော်ကားအနုဝါဒါဓိကရဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဤသာသနာတော်၌

ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို သီလပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယူပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်မွေး (ဝမ်းကျောင်း) မှု ပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ထိုစွပ်စွဲခြင်းအကြောင်းတို့၌ စွပ်စွဲခြင်းစွပ်စွဲသောအခြင်းအရာ နှိပ်၍ ဆိုခြင်း ပြောဆို ကဲ့ရဲ့ခြင်း အထပ်ထပ်ပြောဆိုခြင်း အတိုင်းထက် အလွန်အားထုတ်၍ ဆိုခြင်း အားပေးခြင်းဟူသမျှကို အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏၊ ငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ်ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၃၁ဖ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းကို ဖြစ်စေသ နည်း။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းကိုမျှ မဖြစ်စေ၊ စင်စစ်သော်ကား အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့သည်လည်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမည်၏၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့သည်လည်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်၏၊ ဤအလုံးစုံကို အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏၊ စွပ်စွဲသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ်ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၃၁ဂ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းကို ဖြစ်စေသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းကိုမျှ မဖြစ်စေ၊ စင်စစ်သော်ကားကိစ္စာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ သံဃာ၏ကိစ္စ၏အဖြစ် ပြုဖွယ်၏အဖြစ် အပလောကနကံ ဥတ္တိကံ ဥတ္တိဒုတိယကံ ဥတ္တိစတုတ္ထကံတို့ကို ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ်ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

နှစ်ဆယ်မြောက် သမုဋ္ဌာပနဝါရ ပြီး၏။

၂၁–ဘဇတိဝါရ

၃၁၈။ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်သနည်း။ အဘယ်အဓိကရဏ်းကို မှီသနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ် အဓိကရဏ်းဖြင့်ရေတွက်အပ်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းကို မှီသနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းဖြင့်ရေတွက်အပ်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းကို မှီသနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းဖြင့်ရေတွက်အပ်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းကို မှီသနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်အဓိကရဏ်းဖြင့်ရေတွက်အပ်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်၏၊ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏ်းကိုမှီ၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အနုဝါဒါမိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းကို မှီ၏၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်၏၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းကို မှီ၏၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်၏၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့တွင် ကိစ္စာဓိကရဏ်းသို့ သက်ဝင်၏၊ ကိစ္စာ ဓိကရဏ်းကိုမှီ၏၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်း၌ အကျုံးဝင်၏၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

၃၁၉။ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်သမထတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ကို မှီသနည်း၊ အဘယ်သမထတို့၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အနုဝါဒါမိကရဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်သမထတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ကို မှီသနည်း၊ အဘယ်သမထတို့၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်သမထတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ကို မှီသနည်း၊ အဘယ်သမထတို့၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် အဘယ်သမထတို့သို့ သက်ဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ကို မှီသနည်း၊ အဘယ်သမထတို့၌ အကျုံးဝင်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း၊ အဘယ်သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် နှစ်ပါးသော သမထတို့သို့ သက်ဝင်၏၊ နှစ်ပါးသော သမထတို့ကို မှီ၏၊ နှစ်ပါးသော သမထတို့၌ အကျုံးဝင်၏၊ နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထ ယေဘုယျသိကာသမထဟူသော နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

အနုဝါဒါမိကရုဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် လေးပါးသော သမထတို့သို့ သက်ဝင်၏၊ လေးပါးသော သမထတို့ကို မှီ၏၊ လေးပါးသော သမထတို့၌ အကျုံးဝင်၏၊ လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထ သတိဝိနယသမထ အမူဠှဝိနယသမထ တဿပါပိယသိကာသမထဟူသော လေးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် သုံးပါးသော သမထတို့သို့ သက်ဝင်၏၊ သုံးပါးသော သမထတို့ကို မှီ၏၊ သုံးပါးသော သမထတို့၌ အကျုံးဝင်၏၊ သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထ ပဋိညာတကရဏသမထ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူသော သုံးပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ခုနစ်ပါးသော သမထတို့တွင် တစ်ပါးသော သမထသို့ သက်ဝင်၏၊ တစ်ပါး သောသမထကို မှီ၏၊ တစ်ပါးသော သမထ၌ အကျုံးဝင်၏၊ တစ်ပါးသော သမထဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သမ္မုခါဝိနယသမထဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော သမထဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

နှစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် ဘဇေတိဝါရ ပြီး၏။

သမထဘေဒ ပြီး၏။

ထိုသမထဘေဒ၏ အကျဉ်းချုပ်

အဓိကရဏပရိယာယဝါရ၊ သာဓာရဏဝါရ၊ တဇ္ဇာဂိယဝါရ၊ သမထာသမထ သာဓာရဏဝါရ၊ သမထာသမထသ တဇ္ဇာဂိယဝါရ၊ သမထသမ္မုခါဝိနယဝါရ၊ ဝိနယဝါရ၊ ကုသလဝါရ၊ ယတ္ထဝါရ၊ သမထဝါရ၊ သံသဋ္ဌဝါရ၊ သမ္မတိဝါရ၊ သမ္မန္တိ နဿ သမ္မ နွိုဝါရ၊ သမထာဓိကရဏဝါရ၊ သမုဋ္ဌာနဝါရ၊ ဘဇေတိဝါရ။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ခန္ဓကပု စ္ဆာဝါရ

၃၂၀။ အကြောင်းရင်း 'နိဒါန်း' နှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်း 'နိဒ္ဒေသ' နှင့် တကွ ဥပသမ္ပဒကွန္ဓက ကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ဥပသမ္ပဒကွန္ဓကဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်း 'နိဒါန်း' နှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်း 'နိဒ္ဒေသ'နှင့် တကွ ဥပသမ္မဒကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ဥပသမ္မဒကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ နှစ်ပါးသော အာပတ် တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ဥပေါသထကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ဥပေါသထကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ဥပေါသထကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ဥပေါသထကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ဝဿူပနာယိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ဝဿူပနာယိကကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ဝဿူပနာယိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ဝဿူပနာယိကကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည်ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ပဝါရဏာကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ပဝါရဏာကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ပဝါရဏာကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ပဝါရဏာကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ စမ္မကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (စမ္မကွန္ဓကၦဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ် ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ စမ္မကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (စမ္မကွန္ဓကၦဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ဘေသဇ္ဇကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ဘေသဇ္ဇကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ဘေသဇ္ဇကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ဘေသဇ္ဇကွန္ဓကၦ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ကထိနကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ကထိနကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ကထိနကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ကထိနကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မည်သော အာပတ်တို့မျှမဖြစ်ကုန်။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ စီဝရကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (စီဝရကွန္ဓကဟုဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ စီဝရကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (စီဝရကွန္ဓကဟုဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ စမ္မေယျကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (စမ္မေယျကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ စမ္မေယျကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (စမ္မေယျကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ကောသမ္မကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ကောသမ္မကကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ကောသမ္မကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ကောသမ္မကကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ကမ္မကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ကမ္မကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ကမ္မကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ကမ္မကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ပါရိဝါသိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ပါရိဝါသိကကွန္ဓကဟု ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့် တကွ ပါရိဝါသိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ပါရိဝါသိကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမုစ္စယကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သမုစ္စယကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမုစ္စယကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သမုစ္စယကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမထကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သမထကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမထကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သမထကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကကွန္ဓကဋ္ဌဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သေနာသနကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သေနာသနကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သေနာသနကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သေနာသနကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သံဃဘေဒကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သံဃဘေဒကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သံဃဘေဒကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သံဃဘေဒကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမာစာရဝတ္တကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သမာစာရဝတ္တကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့ သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သမာစာရဝတ္တကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သမာစာရဝတ္တကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည်ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ပါတိမောက္ခဗ္ဗပနကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ပါတိမောက္ခဗ္ဗပနကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သောအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ပါတိမောက္ခဗ္ဗပနကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ပါတိမောက္ခဗ္ဗပနကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ တစ်ပါးသော အာပတ်သည်ဖြစ်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ဘိက္ခုနိကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ဘိက္ခုနိကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ဘိက္ခုနိကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ဘိက္ခုနိကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ပဋ္ဌသတိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (ပဋ္ဌသတိကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ ပဋ္ဌသတိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (ပဋ္ဌသတိကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မည်သော အာပတ်မျှ မဖြစ်။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သတ္တသတိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) မေးအံ့၊ (သတ္တသတိကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ အကျယ်ညွှန်းပြခြင်းနှင့်တကွ သတ္တသတိကကွန္ဓကကို (ငါသည်) ဖြေအံ့၊ (သတ္တသတိကကွန္ဓကဋ္ဌ ဟောအပ်ကုန်သော) မြင့်မြတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဘယ်မည်သော အာပတ်မျှမဖြစ်။ ခန္ဓကပုစ္ဆာ ဤရွေ့အပြီးတည်း။

ရှေးဦးစွာသော ခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရ ပြီး၏။

ထိုခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရ၏ အကျဉ်းချုပ်

ဥပသမ္ဘဒကွန္ဓက၊ ဥပေါသထကွန္ဓက၊ ဝဿူပနာယိကကွန္ဓက၊ ပဝါရဏာကွန္ဓက၊ စမ္မကွန္ဓက၊ ဘေသဇ္ဇကွန္ဓက၊ ကထိနကွန္ဓက၊ စီဝရကွန္ဓက၊ စမ္ပေယျကွန္ဓက။

ကောသမ္ဗကကွန္ဓက၊ ကမ္မကွန္ဓက၊ ပါရိဝါသိကကွန္ဓက၊ သမုစ္စယကွန္ဓက၊ သမထ ကွန္ဓက၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကကွန္ဓက၊ သေနာသနကွန္ဓက၊ သံဃဘေဒကကွန္ဓက၊ ဝတ္တကွန္ဓက၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနကွန္ဓက၊ ဘိက္ခုနိကွန္ဓက၊ ပဋ္ဌသတိကကွန္ဓက၊ သတ္တသတိကကွန္ဓက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ဧကုတ္တရိကနယ

၁–ဧကကဝါရ

၃၂၁။ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော တရားတို့ကို သိအပ်ကုန်၏၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းကိုပြုတတ်သော တရားတို့ကို သိအပ်ကုန်၏၊ အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိအပ်၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကိုသိအပ်၏၊ အကြွင်း မရှိသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ရှုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ မရှုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ကုစားခြင်းရှိသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ကုစားခြင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ဒေသနာဂါမ်ဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ဒေသနာဂါမ် မဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အန္တရာယ်ကိုမပြုတတ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အပြစ်ရှိသော ပညတ်ဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အပြစ်မရှိသော ပညတ်ဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ မပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ပြုခြင်း မပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်ကိုသိအပ်၏၊ ရှေးဦး သင့်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ နောက်သင့်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ရှေးဦးသင့်သော အာပတ်တို့ ၏ အကြားခ္ခဏသင့်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ နောက်သင့်သောအာပတ်တို့၏ အကြားခ္ခဏသင့်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ဒေသနာကြားအပ်၏ဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ဒေသနာကြားအပ်၏ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်သောအာပတ်ကို သိအပ်၏၊ (မူလ) ပညတ်ကို သိအပ်၏၊ အနုပညတ်ကို သိအပ်၏၊ အနုပွန္နပညတ်ကိုသိအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထပညတ်ကို သိအပ်၏၊ ပဒေသ ပညတ်ကို သိအပ်၏၊ သာဓာရဏပညတ်ကို သိအပ်၏၊ အသာဓာရဏပညတ်ကို သိအပ်၏၊ ဧကတော ပညတ်ကို သိအပ်၏၊ ဥဘတောပညတ်ကို သိအပ်၏။

ရှုန့်ရင်းသော အပြစ်ရှိသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ ရှုန့်ရင်းသော အပြစ်မရှိသော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ လူတို့နှင့် စပ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ လူတို့နှင့် မစပ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ နိယတဖြစ်သောအာပတ်ကို သိအပ်၏၊ အနိယတဖြစ်သော အာပတ်ကို သိအပ်၏၊ လက်ဦးလွန်ကျူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိအပ်၏၊ လက်ဦးလွန်ကျူးသူ မဟုတ်သော (အနုပညတ်ကို ပြုတတ်သော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ တစ်ခါတစ်ရံ အာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ အမြဲ အာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ စုဒိတက

'စောဒနာခံရသော' ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ အမ္မစောဒက ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိအပ်၏၊ အမ္မစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ ဓမ္မစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ ဓမ္မစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိအပ်၏၊ နိယတပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ အနိယတပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ အာပတ်မသင့်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိအပ်၏၊ အာပတ်သင့်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ် ၏၊ မနှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ မဖျက်ဆီးအပ် သောပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ (ဥပုသ်စသော) တူသော သံဝါသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ (ဥပုသ်စသော) တူသော သံဝါသမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိအပ်၏၊ ပါတိမောက် ထားခြင်းကို သိအပ်၏။

ဧကကပြီး၏။

ထိုဧကက၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ္တိကရ၊ အနာပတ္တိကရ၊ အာပတ်၊ အနာပတ်၊ လဟုကအာပတ်၊ ဂရုက အာပတ်၊ သာဝသေသအာပတ်၊ အနဝသေသအာပတ်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်၊ အဒုဋ္ဌုလ္လ အာပတ်၊ သပ္ပဋိကမ္မအာပတ်၊ အပ္ပဋိကမ္မအာပတ်၊ ဒေသနာဂါမ်အာပတ်၊ အဒေသနာဂါမ် အာပတ်၊ အန္တရာယိကအာပတ်၊ အနန္တရာယိကအာပတ်၊ သာဝဇ္ဇပညတ္တိအာပတ်၊ အနဝဇ္ဇပညတ္တိအာပတ်၊ ကိရိယသမုဋ္ဌိတအာပတ်[1]၊ အကိရိယသမုဋ္ဌိတအာပတ်[2]။

ကိရိယာကိရိယသမုဋ္ဌိတအာပတ်၊ ပုဗ္ဗအာပတ်၊ အပရအာပတ်၊ အန္တရာအာပတ်နှစ်ပါး၊ ဒေသိတဂဏ္ဌနုပဂအာပတ်၊ ဒေသိတနဂဏ္ဌနုပဂအာပတ်၊ မူလပညတ်၊ အနုပညတ်၊ အနုပွန္နုပညတ်၊ သဗ္ဗတ္ထပညတ်၊ ပဒေသပညတ်၊ သာဓာရဏပညတ်၊ အသာဓာရဏ ပညတ်၊ ဧကတောပညတ်၊ ဥဘတောပညတ်။

ထုလ္လဝဇ္ဇအာပတ်၊ အထုလ္လဝဇ္ဇအာပတ်၊ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တအာပတ်၊ နဂိဟိပဋိသံယုတ္တ အာပတ်၊ နိယတအာပတ်၊ အနိယတအာပတ်၊ အာဒိကရပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဒိကရပုဂ္ဂိုလ်၊ အဓိစ္စပုဂ္ဂိုလ်၊ အဘိဏှပုဂ္ဂိုလ်၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၊ အမ္မစောဒကပုဂ္ဂိုလ်၊ အမ္မစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မစောဒကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၊ နိယတပုဂ္ဂိုလ်၊ အနိယတ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဘဗ္ဗာပတ္တိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘဗ္ဗာပတ္တိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဥက္ခိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုက္ခိတ္တက ပုဂ္ဂိုလ်၊ နာသိတကပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာသိတကပုဂ္ဂိုလ်၊ သမာနသံဝါသကပုဂ္ဂိုလ်၊ အသမာန သံဝါသကပုဂ္ဂိုလ်၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပန။ ဤသည်ကား ဧကက၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။

---

[1]။ ဝိညတ်နှင့်တကွ ကိုယ်နှုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည် ကိရိယသမုဋ္ဌိတအာပတ်။
[2]။ ဝိညတ်ကင်းသော ကိုယ်နှုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည် အကိရိယသမုဋ္ဌိတအာပတ်။

♣

၂–ဒုကဝါရ

၃၂၂။ သညာဝိမောက္ခအာပတ်သည် ၁ ရှိ၏၊ နောသညာဝိမောက္ခအာပတ်သည် ၂ ရှိ၏။ သမာပတ်ရသော သူ၏ အာပတ်သည် ရှိ၏၊ သမာပတ်မရသော သူ၏ အာပတ်သည် ရှိ၏၊ သူတော်ကောင်းတရားနှင့် စပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ မသူတော်တရားနှင့် စပ်သော အာပတ်သည်ရှိ၏။ မိမိ အသုံးအဆောင်နှင့် စပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ သူတစ်ပါးအသုံးအဆောင်နှင့် စပ်သောအာပတ်သည် ရှိ၏။ မိမိတည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ တစ်ပါးပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အမှန်ကို ဆိုသော် လေးသော အာပတ်သင့်၍ အမှားကို ဆိုသော် ပေါ့သော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏၊ အမှားကို ဆိုသော် လေးသော အာပတ်သင့်၍ အမှန်ကို ဆိုသော် ပေါ့သော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏။ မြေ၌ နေသော် သင့်၍ ကောင်းကင်၌ နေသော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ ကောင်းကင်၌ နေသော်သင့်၍ မြေ၌ နေသော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ထွက်သော် သင့်၍ ဝင်သော် မသင့်သောအာပတ်သည် ရှိ၏၊ ဝင်သော် သင့်၍ ထွက်သော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ယူသော် သင့်သောအာပတ်သည် ရှိ၏၊ မယူသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ဆောက်တည်သော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ မဆောက်တည်သော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ပြုသော် သင့်သော အာပတ်သည်ရှိ၏၊ မပြုသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ပေးသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ မပေးသော်သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ (ဒေသနာကြားသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ ဒေသနာမကြားသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏)။ ခံယူသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ မခံယူသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ သုံးဆောင်သဖြင့် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ မသုံးဆောင်သဖြင့် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ညအခါ၌ သင့်၍ နေ့အခါ၌ မသင့်သော အာပတ်သည်ရှိ၏၊ နေ့အခါ၌ သင့်၍ ည အခါ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ အရုဏ်တက်သော် သင့်သောအာပတ်သည် ရှိ၏၊ အရုဏ် မတက်မီ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ဖြတ်သော် သင့်သောအာပတ်သည် ရှိ၏၊ မဖြတ်သော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ဖုံးလွှမ်းသော် သင့်သော အာပတ်သည်ရှိ၏၊ မဖုံးလွှမ်းသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ဆောင်သော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ မဆောင်သော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဥပုသ်တို့သည် စာတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပဝါရဏာတို့သည် စာတုဒ္ဒသီ ပဝါရဏာပန္နရသီပဝါရဏာအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ကံတို့သည် အပလောကနကံ ဉတ္တိကံအားဖြင့်နှစ်ပါးတို့တည်း။ အခြားသော ကံတို့သည်လည်း ဉတ္တိဒုတိယကံ ဉတ္တိစတုတ္ထကံအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ကမ္မဝဏ္ဏတို့သည် အပလောကနကံ၏ ဝဏ္ဏ ဉတ္တိကံ၏ ဝဏ္ဏအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ အခြားသော ကမ္မဝဏ္ဏတို့သည်လည်း ဉတ္တိဒုတိယကံ၏ဝဏ္ဏ ဉတ္တိစတုတ္ထကံ၏ဝဏ္ဏအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ကမ္မဒေါသတို့သည် အပလောကနကံ၏ အပြစ် 'ဒေါသ' ဉတ္တိကံ၏ အပြစ် 'ဒေါသ' အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ အခြားသော ကမ္မဒေါသ 'ကံ၏အပြစ်' တို့သည်လည်း ဉတ္တိဒုတိယကံ၏ အပြစ် 'ဒေါသ' ဉတ္တိစတုတ္ထကံ၏ အပြစ် 'ဒေါသ' အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။ ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်း ကမ္မသမ္ဘတ္တိတို့သည် အပလောကနကံ၏ ပြည့်စုံခြင်း ဉတ္တိကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အခြားသောကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်လည်း ဉတ္တိဒုတိယကံ၏ ပြည့်စုံခြင်း ဉတ္တိစတုတ္ထကံ၏ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။ နာနာသံဝါသကဘုံတို့သည် မိမိသည်ပင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို အထူးထူးသော ပေါင်းဖော်ခြင်းရှိသည်ကို ပြုခြင်း၊ ညီညွတ်သော

သံဃာက ထိုရဟန်းကို (အာပတ်ကို) မရှု (အာပတ်ကို) မကု (အယူကို) မစွန့်ခြင်းတို့ကြောင့် နှင်ထုတ်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ သမာနသံဝါသကဘုံတို့သည် မိမိသည်ပင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို တူသော ပေါင်းဖော်ခြင်းရှိသည်ကို ပြုခြင်း၊ ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော ထိုရဟန်းကို (အာပတ်ကို) ရှုခြင်း (အာပတ်ကို) ကုစားခြင်း (အယူကို) စွန့်ခြင်းတို့ကြောင့် သွင်းခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပါရာဇိကတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ပါရာဇိက၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ပါရာဇိကအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ သံဃာဒိသိသ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပါစိတ်အာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဒုဿီသီအာပတ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ဒုဿီသီအာပတ် ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဒုဿီသီအာပတ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ အာပတ်အစုတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

ဥပုသ်ကံ အသီးသီးပြုခြင်း၊ စာရေးတံမဲယူခြင်းဟူသော နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သံဃာ သည်ကွဲပြား၏။

အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သောသူ၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါယုတ်သောသူဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်။

(ပဏ္ဍုက်စသော) ဝတ္ထုချို့သောသူ၊ (မာတုဃာတကစသော) မကောင်းမှုရှိသောသူဟူသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်။

(ပဋ္ဌင်းခံရန် သပိတ်သက်နှံ) မပြည့်စုံသောသူ၊ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါမူလည်း (ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို) မတောင်းပန်သူဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်။

အလဇ္ဇီ၊ (ဝိနည်း၌) မလိမ္မာသူဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို မှီ၍ မနေရာ။

အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော်လည်း မတောင်းပန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့အား မှီရာ 'နိဿရည်း' ကို မပေးအပ်။

(ဝိနည်း၌) မလိမ္မာသူ၊ တောင်းပန်သော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့အား မှီရာ 'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏။

မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးတို့သည် အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်။

ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည် အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည်စေတနာရှိသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်။

ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည် စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည်စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ အပြစ်ရှိသော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည်စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ အပြစ်ရှိသော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။

တားမြစ်ခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း တားမြစ်၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း တားမြစ်၏။

နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းသို့ မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံဃာက နှင်ထုတ်အံ့၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ နှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်မကောင်းသဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။

သွင်းခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ သွင်းခြင်းသို့ မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံဃာသည် သွင်းအံ့၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ သွင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကောင်းသဖြင့် သွင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။

ဝန်ခံခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ဝန်ခံ၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း ဝန်ခံ၏။

အကပ်ခံခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း အကပ်ခံ၏၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် လည်းအကပ်ခံ၏။

ပယ်ခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ပယ်၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း ပယ်၏။

ဖျက်ခြင်းတို့သည် ရဟန်းတို့ကို ဖျက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းတို့ကို ဖျက်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

စောဒနာခြင်းတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် စောဒနာခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့် စောဒနာခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ကထိန်၏ ပလိဗောဓတို့သည် အာဝါသပလိဗောဓ၊ စီဝရပလိဗောဓအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ကထိန်၏ အပလိဗောဓတို့သည် အာဝါသအပလိဗောဓ၊ စီဝရအပလိဗောဓအားဖြင့် နှစ်ပါး တို့တည်း။

သင်္ကန်းတို့သည် ဒါယကာတို့လှူသောသင်္ကန်း၊ ပုံ့သကူသင်္ကန်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

သပိတ်တို့သည် သံသပိတ်၊ မြေသပိတ်အားဖြင့် နှစ်မျိုးတို့တည်း။

သပိတ်နီးဝန်းတို့သည် သလွေစင်ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်နီးဝန်း၊ သလွေမည်းဖြင့် ပြီးသော သပိတ်နီးဝန်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း အားဖြင့်နှစ်ပါးတို့တည်း။

သက်နှ်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းအား ဖြင့်နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းတို့သည် မျက်မှောက်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၊ မျက်ကွယ်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဝိနည်းတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ဝိနည်း၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဝိနည်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ တည်း။

ဝိနည်း၌ လာသော အနက်တို့သည် ပညတ်၊ ပညတ်အားလျော်သော မဟာပဒေသလေးပါးအားဖြင့်နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဝိနည်း၏ ခေါင်းပါးခြင်းတို့သည် မအပ်သည်၌ အကြောင်းကို ပယ်သတ်ခြင်း၊ အပ်သည်၌ အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ပြုခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ရောက်၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းရောက်၏။

နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်မှ ထ၏၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ထ၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း ထ၏။

ပရိဝါသ်တို့သည် ဖုံးလွှမ်းသော ပဋ္ဌိ ဋ္ဌနှုပရိဝါသ်၊ မဖုံးလွှမ်းသော အပ္ပဋ္ဌိ ဋ္ဌနှုပရိဝါသ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အခြားသော ပရိဝါသ်တို့သည်လည်း သုဒ္ဓ နှုပရိဝါသ်၊ သမောဓာနပရိဝါသ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင် တည်း။

မာနတ်တို့သည် ပဋ္ဌိ ဋ္ဌနှုမာနတ်၊ အပ္ပဋ္ဌိ ဋ္ဌနှုမာနတ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အခြားသော မာနတ်တို့သည်လည်း ပက္ခမာနတ်၊ သမောဓာနမာနတ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

ပရိဝါသ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မာနတ်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ပါး သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

မရှိသေခြင်းတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မရှိသေခြင်း၊ တရားကို မရှိသေခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဆားတို့သည် ပေါက်ဆား၊ ချက်ဆားအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အခြားသော ဆားတို့သည်လည်း သမုဒ္ဒရာမှ ဖြစ်သောဆား၊ ဆားနက် 'ဖုတ်ဆား' အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

အခြားသော ဆားတို့သည်လည်း သိန္ဓောဆား၊ သရဝဏမည်သော တွင်းထွက်ဆားအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

အခြားသော ဆားတို့သည်လည်း ရောမဇနပုဒ်၌ ဖြစ်သောဆား၊ မုယောပြာဖြင့် ပြုသောဆား အားဖြင့်နှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။

သုံးဆောင်ခြင်းတို့သည် အတွင်းသုံးဆောင်ခြင်း၊ အပြင်သုံးဆောင်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဆဲရေးခြင်းတို့သည် ယုတ်သောဆဲရေးခြင်း၊ မြတ်သောဆဲရေးခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

မိမိကို ချစ်စေလိုရှိလည်းကောင်း၊ (သူတစ်ပါးကို) ဖျက်ဆီးလိုရှိလည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကုန်းတိုက် 'ချောပစ်' ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

ပင့်ဖိတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောင်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဂဏဘောဇဉ်သည် ပွားဏ်။

ဝါကပ်ခြင်းတို့သည် ပုရိမဝါကပ်ခြင်း၊ ပစ္ဆိမဝါကပ်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

အဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက် တန့်ထားခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက် တန့်ထားခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

(မိမိအား) မရောက်သော ဝန်ကို ရှက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (မိမိအား) ရောက်သော ဝန်ကို မရှက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

(မိမိအား) မရောက်သော ဝန်ကို မရှက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (မိမိအား) ရောက်သော ဝန်ကို ရှက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော မအပ်သည်၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အပ်သည်၌ မအပ်ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

မအပ်သည်၌ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အပ်သည်၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော အာပတ်မသင့်သည်၌ အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာပတ်သင့်သည်၌ အာပတ်မသင့်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်နှစ်ယောက်တို့တည်း။

အာပတ်သင့်သည်၌ အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာပတ်မသင့်သည်၌ အာပတ် မသင့်ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော တရားမဟုတ်သည်၌ တရားဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားဟုတ်သည်၌ တရားမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

တရားမဟုတ်သည်၌ တရားမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားဟုတ်သည်၌ တရားဟုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းဟုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်ယောက်တို့တည်း။

တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' မပြုအပ်သည်ကို တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ပြုအပ်သည်ကို တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' မပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွါးကုန်၏။

တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' မပြုအပ်သည်ကို တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' မပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ပြုအပ်သည်ကို တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် မတိုးပွါးကုန်။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော မအပ်သည်၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အပ်သည်၌ မအပ်ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွါးကုန်၏။

မအပ်သည်၌ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အပ်သည်၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် မတိုးပွါးကုန်။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော အာပတ်မသင့်သည်၌ အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာပတ်သင့်သည်၌ အာပတ်မသင့်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွါးကုန်၏။

အာပတ်မသင့်သည်၌ အာပတ်မသင့်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာပတ်သင့်သည်၌ အာပတ်သင့်သည်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် မတိုးပွါးကုန်။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော တရားမဟုတ်သည်၌ တရားဟုတ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားဟုတ်သည်၌ တရားမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွါးကုန်၏။

တရားမဟုတ်သည်၌ တရားမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားဟုတ်သည်၌ တရားဟုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် မတိုးပွါးကုန်။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းဟုတ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွါးကုန်၏။

ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်၌ ဝိနည်းဟုတ်၏ဟုအမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားတို့သည် မတိုးပွါးကုန်။

ဒုကဝါရ ပြီး၏။

ထိုဒုက၏အကျဉ်းချုပ်

သညာဝိမောက္ခဒုက်၊ လဒ္ဓသမာပတ္တိကဒုက်၊ သဒ္ဓမ္မပဋ္ဌိသညုတ္တဒုက်၊ ပရိက္ခာရ ပဋ္ဌိသညုတ္တဒုက်၊ ပုဂ္ဂလပဋ္ဌိသညုတ္တဒုက်၊ သစ္စဘဏ္ဍန္တဒုက်၊ ဘူမိဂတဒုက်၊ နိက္ခမန္တ ဒုက်၊ အာဒီယန္တဒုက်၊ သမာဒီယန္တဒုက်။

ကရောန္တဒုက်၊ ဒေန္တဒုက်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တဒုက်၊ ပရိဘောဂဒုက်၊ ရတ္တိဒုက်၊ အရဏဝုဂ္ဂဒုက်၊ ဆိန္ဒန္တဒုက်၊ ဆာဒေန္တဒုက်၊ ဓာရေန္တဒုက်၊ ဥပေါသထဒုက်။

ပဝါရဏာဒုက်၊ ကမ္မဒုက်၊ အပရကမ္မဒုက်၊ ကမ္မဝဏ္ဏဒုက်၊ အပရကမ္မဝဏ္ဏဒုက်၊ ကမ္မဒေါသဒုက်၊ အပရကမ္မဒေါသဒုက်၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကမ္မသမ္ပတ္တိဒုက်၊ အပရကမ္မသမ္ပတ္တိဒုက်၊ နာနာသံဝါသကဘူမိဒုက်၊ သမာနသံဝါသကဘူမိဒုက်။

ပါရာဇိကဒုက်၊ သံဃာဒိသိသ်ဒုက်၊ ထုလ္လစ္စယဒုက်၊ ပါစိတ္တိယဒုက်၊ ပါဋိဒေသနီယ ဒုက်၊ ဒုက္ကဋဒုက်၊ ဒုဗ္ဘာသိတဒုက်၊ သတ္တအာပတ္တိက္ခန္ဓဒုက်။

သံဃဘိဒ္ဓနဒုက်၊ ဥပသမ္ပဒဒုက်၊ ထို့အတူပင် အပရဥပသမ္ပဒဒုက် နှစ်ပါး၊ နဝတ္ထဗ္ဗ ဒုက်၊ နဒါတဗ္ဗဒုက်၊ အဘဗ္ဗဒုက်၊ ဘဗ္ဗဒုက်။

သဠ္ဓိစ္စအဘဗ္ဗဒုက်၊ သဠ္ဓိစ္စဘဗ္ဗဒုက်၊ သာတိသာရအဘဗ္ဗဒုက်၊ သာတိသာရဘဗ္ဗဒုက်၊ ပဋ္ဌိက္ကောသဒုက်၊ နိဿရဏာဒုက်၊ ဩသာရဏာဒုက်၊ ပဋ္ဌိညာဒုက်၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဒုက်၊ ပဋ္ဌိက္ခေပ ဒုက်။

ဥပဃာတိဒုက်၊ စောဒနာဒုက်၊ ကထိနပလိဗောဓဒုက်၊ ကထိနအပလိဗောဓ ဒုက် နှစ်ပါး၊ ထိုမှတစ်ပါးစီဝရဒုက်၊ ပတ္တဒုက်၊ မဏ္ဍလဒုက်၊ ထိုမှတစ်ပါး ပတ္တအဓိဋ္ဌာန ဒုက်၊ စီဝရအဓိဋ္ဌာနဒုက် နှစ်ပါး။

ဝိကပ္ပနဒုက်၊ ဝိနယဒုက်၊ ဝေနယိကဒုက်၊ ဝိနယသလ္လေခဒုက်၊ အာပတ္တိအာပဇ္ဇန ဒုက်၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနဒုက်၊ ပရိဝါသဒုက်၊ အပရပရိဝါသဒုက် နှစ်ပါး။

မာနတ္တဒုက် နှစ်ပါး၊ အပရမာနတ္တဒုက်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒဒုက်၊ အနာဒရိယဒုက်၊လောဏ ဒုက်၊ အပရလောဏဒုက် သုံးပါး၊ ပရိဘောဂဒုက်၊ အက္ကောသဒုက်။

ပေသုညဒုက်၊ ဂဏဘောဇနဒုက်၊ ဝဿူပနာယိကဒုက်၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနဒုက်၊ ဘာရဒုက်၊ အကပ္ပိယဒုက်၊ အနာပတ္တိဒုက်၊ အဓမ္မဓမ္မဒုက်၊ ဝိနယဒုက်၊ အာသဝဒုက်၊ ထို့အတူ အကပ္ပိယဒုက်၊ အနာပတ္တိဒုက်၊ အဓမ္မဓမ္မဒုက်၊ ဝိနယဒုက်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးလိုသော သညာမရှိလတ်သော် မသင့်နိုင်သော သစိတ္တကအာပတ်မျိုးသည် သညာဝိမောက္ခအာပတ် မည်၏။

၂။ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးလိုသော သညာမရှိသော်လည်း သင့်နိုင်သော အစိတ္တကအာပတ်မျိုးသည် နောသညာဝိမောက္ခ အာပတ်မည်၏။ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းကို သိသော စိတ်ကို သညာဟု ခေါ်သည်။

၃–တိကဝါရ

၃၂၃။ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ် သင့်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးသော် မသင့်သော အာပတ် သည်ရှိ၏။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးသော် သင့်၍ ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးသော်လည်းကောင်း သင့်သောအာပတ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ သင့်၍ နေလွဲသောအခါ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နေလွဲသော အခါ သင့်၍ နံနက်အခါ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ နေလွဲသောအခါ၌လည်းကောင်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ညဉ့် 'ည'၌ သင့်၍ နေ့၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နေ့၌ သင့်၍ ညဉ့်၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နေ့၌လည်းကောင်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆယ်ဝါပြည့်သော် သင့်၍ ဆယ်ဝါအောက် ယုတ်သော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆယ်ဝါအောက်ယုတ်သော် သင့်၍ ဆယ်ဝါပြည့်သော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆယ်ဝါပြည့်သော်လည်းကောင်း၊ ဆယ်ဝါအောက်ယုတ်သော်လည်းကောင်း သင့်သော အာပတ်သည်ရှိ၏။

ငါးဝါပြည့်သော် သင့်၍ ငါးဝါအောက် ယုတ်သော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ငါးဝါအောက်ယုတ်သော် သင့်၍ ငါးဝါပြည့်သော် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ငါးဝါပြည့်သော်လည်းကောင်း၊ ငါးဝါအောက်ယုတ်သော်လည်းကောင်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ချမ်းသာခံစားမှုနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆင်းရဲခံစားမှုနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ် (လျစ်လျူရှုခြင်း) ခံစားမှုနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သင့်သော အာပတ်သည်ရှိ၏။

စောဒနာဝတ္ထုတို့သည် မြင်သဖြင့် စောဒနာခြင်း၊ ကြားသဖြင့် စောဒနာခြင်း၊ ရှုံ့ရှာသဖြင့် စောဒနာခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

စာရေးတံယူခြင်းတို့သည် လျှို့ဝှက်၍ ယူခြင်း၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းယူခြင်း၊ နားရင်းကပ်ကာ တိုးတိုးပြောရ၍ ယူခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ပယ်ခြင်းတို့သည် အလိုကြီးခြင်း၊ မရောင့်ရဲခြင်း၊ ကိလေသာ မခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့ တည်း။

ခွင့်ပြုခြင်းတို့သည် အလိုနည်းခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ပယ်ခြင်းတို့သည် အလိုကြီးခြင်း၊ မရောင့်ရဲခြင်း၊ အတိုင်းအရှည်မသိခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ခွင့်ပြုခြင်းတို့သည် အလိုနည်းခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း၊ အတိုင်းအရှည်သိခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ပညတ်တို့သည် (မူလ) ပညတ်၊ အနုပညတ်၊ အနုပွန္နပညတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အခြားသော ပညတ်တို့သည်လည်း သဗ္ဗတ္ထပညတ်၊ ပဒေသပညတ်၊ သာဓာရဏပညတ်အားဖြင့်သုံးပါးတို့ပင်တည်း။

အခြားသော ပညတ်တို့သည်လည်း အသာဓာရဏပညတ်၊ ဧကတောပညတ်၊ ဥဘတောပညတ် အားဖြင့်သုံးပါးတို့ပင်တည်း။

မိုက်သောရဟန်းသာ သင့်၍ ပညာရှိသောရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပညာရှိသော ရဟန်းသာ သင့်၍ မိုက်သောရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မိုက်သောရဟန်းလည်း သင့်၊ ပညာရှိသောရဟန်းလည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

လဆုတ်ပက္ခ၌ သင့်၍ လဆန်းပက္ခ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

လဆန်းပက္ခ၌ သင့်၍ လဆုတ်ပက္ခ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

လဆုတ်ပက္ခ၌လည်း သင့်၊ လဆန်းပက္ခ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

လဆုတ်ပက္ခ၌ အပ်၍ လဆန်းပက္ခ၌ မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

လဆန်းပက္ခ၌ အပ်၍ လဆုတ်ပက္ခ၌ မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

လဆုတ်ပက္ခ၌လည်း အပ်၊ လဆန်းပက္ခ၌လည်း အပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ဆောင်းဥတု၌ သင့်၍ နွေဥတု မိုးဥတု၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နွေဥတု၌ သင့်၍ ဆောင်းဥတု မိုးဥတု၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မိုးဥတု၌ သင့်၍ ဆောင်းဥတု နွေဥတု၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သံဃာသာ သင့်၍ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဂိုဏ်းသာ သင့်၍ သံဃာ ပုဂ္ဂိုလ် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သာ သင့်၍ သံဃာ ဂိုဏ်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သံဃာအား အပ်၍ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်အား မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ဂိုဏ်းအား အပ်၍ သံဃာ ပုဂ္ဂိုလ်အား မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်အား အပ်၍ သံဃာ ဂိုဏ်းအား မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည် ဝတ္ထုကိုသာ ဖုံးလွှမ်း၍ အာပတ်ကို မဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ အာပတ်ကိုသာ ဖုံးလွှမ်း၍ဝတ္ထုကို မဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ဝတ္ထုကိုလည်း ဖုံးလွှမ်း အာပတ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်ခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အဖုံးအလွှမ်းတို့သည် ဇရုံးအိမ်အဖုံးအလွှမ်း၊ ရေအဖုံးအလွှမ်း၊ ရေသနုပ်အဖုံးအလွှမ်းအားဖြင့်သုံးပါးတို့တည်း။

သုံးမျိုးတို့သည် ဖုံးလွှမ်းပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) ဆောင်ကုန်၏၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြကုန်ပါမူ (ချီးမွမ်း ဖွယ်ကို) မဆောင်ကုန်။

မိန်းမသည် ဖုံးလွှမ်းပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) ဆောင်၏၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) မဆောင်။

ပုဏ္ဏားတို့၏ မန္တရားဗေဒင်တို့သည် ဖုံးလွှမ်းကုန်ပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) ဆောင်ကုန်၏၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြကုန်ပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) မဆောင်ကုန်။

မှားသော အယူသည် ဖုံးလွှမ်းပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) ဆောင်၏၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ပြပါမူ (ချီးမွမ်းဖွယ်ကို) မဆောင်။

သုံးမျိုးတို့သည် ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်မူ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်ပါမူ မတင့်တယ်ကုန်။

လဝန်းသည် ဟင်းလင်းပွင့်မူ တင့်တယ်၏၊ ဖုံးလွှမ်းမူ မတင့်တယ်။

နေဝန်းသည် ဟင်းလင်းပွင့်မူ တင့်တယ်၏၊ ဖုံးလွှမ်းမူ မတင့်တယ်။

မြတ်စွာဘုရား (ဟောကြား) သိစေတော်မူအပ်သော သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းသည် ဟင်းလင်းပွင့်မူတင့်တယ်၏၊ ဖုံးလွှမ်းမူ မတင့်တယ်။

ကျောင်းခံခြင်းတို့သည် ပုရိမဝါဆို ကျောင်းခံခြင်း၊ ပစ္ဆိမဝါဆို ကျောင်းခံခြင်း၊ ဝါမဆိုမီ ဝါပ ရှေ့ရှစ်လက'နောင် ဝါဆိုအံ့'ဟု ကျောင်းခံခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

နာဖျားသော ရဟန်းသာ သင့်၍ မနာဖျားသော ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မနာဖျားသော ရဟန်းသာ သင့်၍ နာဖျားသော ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နာဖျားသော ရဟန်းလည်းသင့် မနာဖျားသော ရဟန်းလည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

တရားနှင့်မလျော်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ တရားနှင့်လျော်သောပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။

ပရိဝါသ်တို့သည် ပဋ္ဌိ စ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ အပဋ္ဌိ စ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

မာနတ်တို့သည် ပဋ္ဌိ စ္ဆန္နမာနတ်၊ အပဋ္ဌိ စ္ဆန္နမာနတ်၊ ပက္ခမာနတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်း၏ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည် ပကတတ်ရဟန်းနှင့်အတူနေခြင်း၊ ပကတတ်ရဟန်းနှင့် ကင်း၍ နေခြင်း၊ (ဝတ်ကို) မကြားခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

(ကျောင်း) အတွင်း၌သာ သင့်၍ (ကျောင်း) အပ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

(ကျောင်း) အပ၌သာ သင့်၍ ကျောင်းအတွင်း၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကျောင်းအတွင်း၌လည်း သင့်၊ ကျောင်းအပ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အတွင်း၌သာ သင့်၍ သိမ်အပ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အပ၌သာ သင့်၍ သိမ်အတွင်း၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အတွင်း၌လည်း သင့်၊ သိမ်အပ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ရောက်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ရောက်၏၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ရောက်၏။

အခြား သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း အာပတ်သို့ ရောက်၏။ သံဃာ့အလယ်၌ ရောက်၏၊ ဂိုဏ်း၏ အလယ်၌ ရောက်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံ၌ ရောက်၏။

သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်မှ ထ၏။ ကိုယ်ဖြင့် ထ၏၊ နှုတ်ဖြင့် ထ၏၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ထ၏။

အခြား သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း အာပတ်မှ ထ၏။ သံဃာ့အလယ်၌ ထ၏၊ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌ ထ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံ၌ ထ၏။

တရားနှင့် မလျော်သော အမူဇ္ဇဝိနည်းကို ပေးခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။

တရားနှင့် လျော်သော အမူဇ္ဇဝိနည်းကို ပေးခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။

မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြား စကားများ၍ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကိုပြုတတ်၏၊ မိုက်မဲမလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ မလျော်သော လူသူ ဆက်ဆံရေးတို့ဖြင့်လူတို့နှင့် ရောနှောရ၍ နေ၏။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည့်တဇ္ဇနီယကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏။ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ။ မလျော်သော လူသူဆက်ဆံရေးတို့ဖြင့် လူတို့နှင့် ရောနှောရ၍ နေ၏။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် နိယဿကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏။ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ယုတ်ညံ့သော အကျင့်ရှိ၏၊ ယုတ်ညံ့သောအကျင့်တို့သည် ထင်လည်း ထင်ရှားကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားရကုန်၏။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏။ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ။ လူတို့ကို ဆဲရေး၏၊ ရေရွတ်၏။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် ပဋ္ဌိသာရဏီယကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏၊ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ အာပတ်သို့ ရောက်၍ အာပတ်ကို ရှုခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား သံဃာသည် အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏၊ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ အာပတ်သို့ ရောက်၍ အာပတ်ကို ကုစားခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် အာပတ်ကို မကုစားခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုလိုကပြုရာ၏။

မျက်ကွယ်။ပ။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏၊ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ယုတ်ညံ့သော အယူကို စွန့်ခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် ယုတ်ညံ့သော အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုလိုက ပြုရာ၏။

မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင့်ဘက် ပြောကြား စကားများ၍ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းကိုပြုတတ်၏၊ မိုက်မဲ မလိမ္မာ အာပတ်များပြား အပိုင်းအခြားမရှိ၊ မလျော်သော လူသူဆက်ဆံရေးတို့ဖြင့်လူတို့နှင့် ရောနှောလျက် နေ၏။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာသည် မြဲမြဲစွာဖြစ်စိမ့်သောငှါ စေ့ဆော်ရာ၏။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်း ၁ လည်း မဟုတ်၊ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

လွန်ကဲသောသီလ၌ သီလ ၂ ပျက်စီး၏၊ လွန်ကဲသောအကျင့် ၃ ၌ အကျင့်ပျက်စီး၏၊ လွန်ကဲသောအယူ ၄ ၌ အယူ ပျက်စီး၏၊ ဤအခြားသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ် နှုတ်၌ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကိုပြုအပ်၏။

ကိုယ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) လွန်ကျူးသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) လွန်ကျူးသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) လွန်ကျူးသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

ကိုယ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော (သိက္ခာပုဒ်ကို) ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤအခြားအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ် နှုတ်၌ ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကဲ့ကို ပြုအပ်၏။

အာပတ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍ ကဲပြုအပ်သည် ဖြစ်လျက် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေး၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေး၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေ၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကဲ့ကို ပြုအပ်၏။

သံဃာက ကဲပြုကြောင်းဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ အခြား ထိုအာပတ်နှင့် တူသောအာပတ်သို့လည်း ရောက်၏၊ ထိုအာပတ်အောက် အထူးသဖြင့် ယုတ်ညံ့သော အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကဲ့ကို ပြုအပ်၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊ တရားတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊ သံဃာတော်၏ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏။ ဤအခြား အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကဲ့ကို ပြုအပ်၏။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်တန့်ထားသည်ကို "ရဟန်း မသင့် (သင်သည်) မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုလင့်၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုလင့်၊ ဝါဒကွဲခြင်းကို မပြုလင့်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် စကားကို မဆိုလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ဥပုသ်ကို ပြုအပ်၏။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား သံဃာ့အလယ်၌ ပဝါရဏာတန့်ထားသည်ကို "ရဟန်း မသင့် (သင်သည်) မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုလင့်၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုလင့်၊ ဝါဒကွဲခြင်းကို မပြုလင့်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို မဆိုလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ပဝါရဏာကို ပြုအပ်၏။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား တစ်စုံတစ်ခုသော သံဃသမ္မုတိကို မပေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မဆိုအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို တစ်စုံတစ်ခုသော သီးခြား (အကြီးအကဲ) နေရာ၌ မထားအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မှီ၍ မနေအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မှီရာ'နိဿရည်း'ကို မပေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော အခွင့်တောင်းသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်းငှါ မထိုက်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏ ဆုံးမသော စကားကို မနာယူအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဝိနည်းကို မမေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကို မမေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဝိနည်းကို မဖြေဆိုအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကို မဖြေဆိုအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား စိစစ်ခြင်းကို မပေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို မဆွေးနွေးအပ်။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတတ်ရဟန်းလည်း မဟုတ်။ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းမခံစေအပ်။ မှီရာ'နိဿရည်း'ကို မပေးအပ်။ပ။

သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်။

ဥပုသ်တို့သည် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၊ ပန္နရသီဥပုသ်၊ သာမဂ္ဂီဥပုသ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အခြားဥပုသ်တို့သည်လည်း သံဃဥပုသ်၊ ဂဏဥပုသ်၊ ပုဂ္ဂလဥပုသ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အခြားဥပုသ်တို့သည်လည်း သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့ တည်း။

ပဝါရဏာတို့သည် စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ၊ ပန္နရသီပဝါရဏာ၊ သာမဂ္ဂီပဝါရဏာအားဖြင့် သုံးပါးတို့ တည်း။

အခြားပဝါရဏာတို့သည်လည်း သံဃပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ ပုဂ္ဂလပဝါရဏာအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အခြားပဝါရဏာတို့သည်လည်း တေဝါစိကပဝါရဏာ၊ ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ၊ သမာနဝဿိကပဝါရဏာအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

မြတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ဘဲလျက် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏ဟု ဝန်ခံသောသူ၊ စင်ကြယ်သောမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန္တာကို အရင်းမရှိသော မမြတ်သော

အကျင့်ဖြင့် စွပ်စွဲသောသူ၊ 'ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်မရှိ'ဟု ဆိုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှီဝဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူအားဖြင့်လည်း အယူကို မစွန့်မူ၍ အပါယ်ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော သူတို့သည် သုံးယောက်တို့တည်း။

အကုသိုလ်မူလတို့သည်လောဘအကုသိုလ်မူ၊ ဒေါသအကုသိုလ်မူ၊ မောဟအကုသိုလ်မူအားဖြင့်သုံးပါးတို့တည်း။

ကုသိုလ်မူလတို့သည် အလောဘကုသိုလ်မူ၊ အဒေါသကုသိုလ်မူ၊ အမောဟကုသိုလ်မူအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ဒုစရိုက်တို့သည် ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

သုစရိုက်တို့သည် ကာယသုစရိုက်၊ ဝစီသုစရိုက်၊ မနောသုစရိုက်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

သီလမရှိသော (အရှိန်အစော်မဲ့သော) ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှိပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ 'ယုတ်ညံ့သော အလိုရှိသော ရဟန်းတို့သည် အပင်းအသင်းကို အမှီပြု၍ သံဃာကို မခွဲစေကုန်လင့်'ဟု သီလကို ချစ်သောရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒါယကာတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း ဤသုံးပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒါယကာတို့၌သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်အပ်သော ဘောဇဉ် 'တိကဘောဇဉ်'ကို ပညတ်တော်မူအပ်၏။

ယုတ်ညံ့သော အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်၊ ယုတ်ညံ့သော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏အဖြစ်၊ အနည်းငယ်သော တရားထူးကို ရခြင်းဖြင့် အလယ်၌ (ရဟန်းတရားမှ) ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဤသုံးပါးသောမသူတော်တရားတို့သည် အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်စိတ်ကုန်ခန်းသော် ဒေဝဒတ်သည်အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ (အဝီစိ) ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ (အာယု) ကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစား၍မရနိုင်တော့ချေ။

သမုတ်ခြင်းတို့သည် တောင်ဝှေးဆောင်စိမ့်သောငှါ သမုတ်ခြင်း၊ ဆိုင်းဖြင့် သပိတ်ကို ဆောင်စိမ့်သောငှါသမုတ်ခြင်း၊ တောင်ဝှေးဆိုင်း ဆောင်စိမ့်သောငှါ သမုတ်ခြင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

အမြဲတည်သော မပြောင်းမရွှေ့အပ်သော ခြေနင်းတို့သည် ကျင်ကြီးစွန့်သောအခါ နင်းစရာခြေနင်း၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောအခါ နင်းစရာခြေနင်း၊ သန့်သက်ရေသုံးသောအခါ နင်းစရာ ခြေနင်းအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ခြေပွတ်တို့သည် ကျောက်ပြုတ်၊ အိုးခြမ်း၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။

ဤရွေ့ တိကဝါရ ပြီး၏။

ထိုတိကဏ္ဍ၏ အကျဉ်းချုပ်

တိဋ္ဌန္တတိက်၊ ကာလတိက်၊ ရတ္တိတိက်၊ ဒသဝဿတိက်၊ ပဋ္ဌဝဿတိက်၊ ကုသလ စိတ္တတိက်၊ ဝေဒနာသာမဂ္ဂိတိက်၊ စောဒနာဝတ္ထုတိက်၊ သလာကဂါဟတိက်၊ ပဋ္ဌိကွေ့ပ တိက် နှစ်ပါး။

ပညတ္တိတိက်၊ အပရပညတ္တိတိက်နှစ်ပါး၊ ဗာလတိက်၊ ကာဋ္ဌတိက်၊ ကပ္ပတိကြြိယာဖြင့် မှတ်အပ်သောကာဋ္ဌတိက်၊ ဟေမန္တတိက်၊ သံဃတိက်၊ ကပ္ပတိကြြိယာဖြင့် မှတ်အပ်သော သံဃတိက်၊ ဆာဒနတိက်၊ ပဋ္ဌိ စ္ဆာဒိတိက်။

ပဋ္ဌိ စ္ဆန္နတိက်၊ ဝိဝဋ္ဋတိက်၊ သေနာသနတိက်၊ ဂိလာနတိက်၊ အဓမ္မိကပါတိမောက္ခ ဌပနတိက်၊ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပနတိက်၊ ပရိဝါသတိက်၊ မာနတ္တတိက်၊ ပါရိဝါသိက ရတ္တိစ္ဆေဒတိက်။

အန္တတိက်၊ အန္တောသီမတိက်၊ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနတိက်၊ တစ်ဖန် အပရအာပတ္တိ အာပဇ္ဇနတိက်၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတိတ်၊ အပရအာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတိတ်၊ အဓမ္မိကအမူဋ္ဌဝိနယ တိက်၊ ဓမ္မိကအမူဋ္ဌဝိနယ တိက်နှစ်ပါး။

တဇ္ဇနီယကမ္မတိက်၊ နိယဿကမ္မတိက်၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မတိက်၊ ပဋ္ဌိသာရဏီယကမ္မတိက်၊ အဒဿနဥက္ခေပနီယကမ္မတိက်၊ အပ္ပဋိကမ္မဥက္ခေပနီယကမ္မတိက်၊ ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိနိဿဂ္ဂဥက္ခေ ပနီယကမ္မတိက်။

အာဂါဋ္ဌတိက်၊ ကမ္မတိက်၊ အဓိသီလကမ္မတိက်၊ ဒဝကမ္မတိက်၊ အနာစာရကမ္မတိက်၊ ဥပဃာတိကကမ္မတိက်၊ မိစ္ဆာဇီဝကမ္မတိက်၊ အာပတ္တိအာပန္နကမ္မတိက်၊ တာဒိသိက ကမ္မတိက်၊ အဝဏ္ဏတိက်၊ ဥပေါသထတိက်။

ပဝါရဏာတိက်၊ သံဃသမ္မုတိတိက်၊ နေ ဝေါဟာရိတဗ္ဗတိက်၊ ပစ္ဆေကဌာနတိက်၊ နေ ဝတ္ထုဗ္ဗ တိက်၊ နေ ဒါတဗ္ဗတိက်၊ ထိုမှတစ်ပါး ဩကာသကမ္မ နကရဏာတိက်။

သဝစနီယ နေ ဒါတဗ္ဗတိက်၊ နေ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတိက် နှစ်ပါး၊ နေ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗတိက်နှစ်ပါး၊ အနုယောဂ နေ ဒါတဗ္ဗတိက်။

နေ သာကစ္ဆာတဗ္ဗတိက်၊ နေ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗတိက်၊ နိဿယ နေ ဒါတဗ္ဗတိက်၊ နေ သာမဏေရဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗတိက်၊ ဥပေါသထတိက်သုံးပါး၊ ပဝါရဏာတိက်သုံးပါး။

အာပါယိကတိက်၊ အကုသလမူလတိက်၊ ကုသလမူလတိက်၊ ဒုစ္စရိတတိက်၊ သုစရိတတိက် နှစ်ပါး၊ တိကဘောဇနတိက်၊ အသဒ္ဓမ္မတိက်၊ သမ္မုတိတိက်၊ ပါဒုကတိက်၊ ပါဒဃံသနိကတိက်၊ ဤကား တိက်ခ်ိန်အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ ပကတိသီလရှိသောရဟန်းကို ပကတတ်ရဟန်းဟု ခေါ်၏။
၂။ ပါရာဇိကအာပတ်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဤနှစ်ပါးကို လွန်ကဲသော သီလဟု ခေါ်၏။
၃။ ထုလ္လစ္စဉ်းစသော အာပတ်ငါးပါးကို လွန်ကဲသော အကျင့်ဟု ခေါ်၏။
၄။ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ (သဿတအဖို့, ဥစ္ဆေဒအဖို့ကို ယူတတ်သော ဒိဋ္ဌိ) ကို လွန်ကဲသော အယူဟု ခေါ်၏။

♣

၄–စတုက္ကဝါရ

၃၂၄။ မိမိနှုတ်ဖြင့် သင့်၍ သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။[1]

သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် သင့်၍ မိမိနှုတ်ဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မိမိနှုတ်ဖြင့် သင့်၍ မိမိနှုတ်ဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် သင့်၍ သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကိုယ်ဖြင့်သင့်၍ နှုတ်ဖြင့်ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နှုတ်ဖြင့်သင့်၍ ကိုယ်ဖြင့်ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကိုယ်ဖြင့်သင့်၍ ကိုယ်ဖြင့်ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နှုတ်ဖြင့်သင့်၍ နှုတ်ဖြင့်ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အိပ်သော် သင့်၍ နိုးသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နိုးသော် သင့်၍ အိပ်သော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အိပ်သော် သင့်၍ အိပ်သော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နိုးသော် သင့်၍ နိုးသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

စိတ်မရှိသော် သင့်၍ စိတ်ရှိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

စိတ်ရှိသော် သင့်၍ စိတ်မရှိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

စိတ်မရှိသော် သင့်၍ စိတ်မရှိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

စိတ်ရှိသော် သင့်၍ စိတ်ရှိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အာပတ်သင့်သော် ဒေသနာကြား၍၊ ဒေသနာကြားသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အာပတ်သင့်သော် အာပတ်မှ ထ၍၊ အာပတ်မှ ထသော် သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကံဖြင့် သင့်၍ ကံနှင့် ကင်းသဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကံနှင့် ကင်းသဖြင့် သင့်၍ ကံဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကံဖြင့် သင့်၍ ကံဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကံနှင့် ကင်းသဖြင့် သင့်၍ ကံနှင့် ကင်းသဖြင့် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အရိယာမဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ဆိုခြင်းတို့သည် မမြင်သည်၌ မြင်၏ဟု ဆိုခြင်း၊ မကြားသည်၌ကြား၏ဟု ဆိုခြင်း၊ မတွေ့သည်၌ တွေ့၏ဟု ဆိုခြင်း၊ မသိသည်၌ သိ၏ဟု ဆိုခြင်းအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ ဆိုခြင်းတို့သည် မမြင်သည်၌ မမြင်ဟု ဆိုခြင်း၊ မကြားသည်၌ မကြားဟုဆိုခြင်း၊ မတွေ့သည်၌ မတွေ့ဟု ဆိုခြင်း၊ မသိသည်၌ မသိဟု ဆိုခြင်းအားဖြင့် လေးပါးတို့ တည်း။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော အရိယာမဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ဆိုခြင်းတို့သည် မြင်သည်၌ မမြင်ဟုဆိုခြင်း၊ ကြားသည်၌ မကြားဟု ဆိုခြင်း၊ တွေ့သည်၌ မတွေ့ဟု ဆိုခြင်း၊ သိသည်၌ မသိဟု ဆိုခြင်းအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ ဆိုခြင်းတို့သည် မြင်သည်၌ မြင်သည်ဟု ဆိုခြင်း၊ ကြားသည်၌ကြားသည်ဟု ဆိုခြင်း၊ တွေ့သည်၌ တွေ့သည်ဟု ဆိုခြင်း၊ သိသည်၌ သိသည်ဟု ဆိုခြင်းအားဖြင့်လေးပါး တို့တည်း။

ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ပါရာဇိကတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ပါရာဇိကတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

ပရိက္ခရာတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော လုံခြုံစေအပ်သော မြတ်နိုးအပ်သောသုံးဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာသည် ရှိ၏။

စောင့်ရှောက်အပ်သော လုံခြုံစေအပ်သော မြတ်နိုးအပ်သော မသုံးဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာသည် ရှိ၏။

စောင့်ရှောက်အပ်သော လုံခြုံစေအပ်သော မမြတ်နိုးအပ်သော မသုံးဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာသည်ရှိ၏။

မစောင့်ရှောက်အပ်သော မလုံခြုံစေအပ်သော မမြတ်နိုးအပ်သော မသုံးဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာ သည်ရှိ၏။

သံဃာ့မျက်မှောက်၌ သင့်၍ သံဃာ့မျက်ကွယ်၌ ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သံဃာ့မျက်ကွယ်၌ သင့်၍ သံဃာ့မျက်မှောက်၌ ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သံဃာ့မျက်မှောက်၌ သင့်၍ သံဃာ့မျက်မှောက်၌ ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သံဃာ့မျက်ကွယ်၌ သင့်၍ သံဃာ့မျက်ကွယ်၌ ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မသိသော် သင့်၍ သိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိသော် သင့်၍ မသိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မသိသော် သင့်၍ မသိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိသော် သင့်၍ သိသော် ထသော အာပတ်သည် ရှိ၏။

လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ကိုယ်ဖြင့် ရောက်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ရောက်၏၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ရောက်၏၊ ကမ္မဝါစာဖြင့် ရောက်၏။

အခြား လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ သံဃာ့အလယ်၌ ရောက်၏၊ ဂိုဏ်းအလယ်၌ ရောက်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံ၌ ရောက်၏၊ လိင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဖြင့် ရောက်၏။

လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အာပတ်မှ ထ၏၊ ကိုယ်ဖြင့် ထ၏၊ နှုတ်ဖြင့် ထ၏၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ထ၏၊ ကမ္မဝါစာဖြင့် ထ၏။

အခြား လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း အာပတ်မှ ထ၏၊ သံဃာ့အလယ်၌ ထ၏၊ ဂိုဏ်းအလယ်၌ ထ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံ၌ ထ၏၊ လိင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဖြင့် ထ၏။

လိင်ပြန်သော ရဟန်းသည် မိန်းမလိင်ကို ရသည်နှင့် တကွ ရှေး (ယောကျ်ားလိင်) ကို စွန့်၏၊ နောက် (မိန်းမလိင်) ၌ တည်၏၊ (ယောကျ်ား၏) ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ (ရဟန်းယောကျ်ားဟူသော ရှေးအခေါ်) ပညတ်တို့သည် ချုပ်ပျောက်ကုန်၏။

လိင်ပြန်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ယောကျ်ားလိင်ကို ရသည်နှင့် တကွ နောက် (မိန်းမလိင်) ကို စွန့်၏၊ ရှေး (ယောကျ်ားလိင်) ၌ တည်၏၊ (မိန်းမ၏) ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏၊ (ရဟန်းမိန်းမဟူသော ရှေးအခေါ်) ပညတ်တို့သည် ချုပ်ပျောက်ကုန်၏။

စောဒနာခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ သီလပျက်စီးခြင်းဖြင့် စောဒနာ၏၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းဖြင့်စောဒနာ၏၊ အယူပျက်စီးခြင်းဖြင့် စောဒနာ၏၊ အသက်မွေး (ဝမ်းကျောင်း) ပျက်စီးခြင်းဖြင့် စောဒနာ၏။

ပရိဝါသ်တို့သည် ပဋိ စ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ အပဋိ စ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၊ သမောဓာနပရိဝါသ်အားဖြင့်လေးပါးတို့တည်း။

မာနတ်တို့သည် ပဋိ စ္ဆန္နမာနတ်၊ အပဋိ စ္ဆန္နမာနတ်၊ ပက္ခမာနတ်၊ သမောဓာနမာနတ်အားဖြင့်လေးပါးတို့တည်း။

မာနတ်ကျင့်သောရဟန်း၏ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည် ပကတတ်ရဟန်းနှင့် အတူနေခြင်း၊ ပကတတ်ရဟန်းနှင့် ကင်း၍ နေခြင်း၊ (ဝတ်ကို) မကြားခြင်း၊ ယုတ်သော (လေးပါး မပြည့်သော) ဂိုဏ်း၌ကျင့်ခြင်း အားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့်၍ ထားအပ်သော မဟာပဒေသတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ အကပ်ခံ၍ စားမျိုအပ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည် နံနက်အချိန်၌သာ သုံးဆောင်ထိုက်သော အသုံးအဆောင် 'ယာဝကာလိက'၊ တစ်နေ့တစ်ညဉ့်သာ သုံးဆောင်ထိုက်သော အသုံးအဆောင် 'ယာမကာလိက'၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း သုံးဆောင်ထိုက်သော အသုံးအဆောင် 'သတ္တာဟကာလိက'၊ တစ်သက်ပတ်လုံး သုံးဆောင်ထိုက်သော အသုံးအဆောင် 'ယာဝဇီဝက' အားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

ဆေးကြီး (မဟာဝိကဋ္ဌဆေး) တို့သည် ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ သစ်ရွက်စိမ်းပြာ၊ မြေညက်အားဖြင့်လေးပါးတို့တည်း။

ကံတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ အပလောကနကံ၊ ဉတ္တိကံ၊ ဉတ္တိဒုတိယကံ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံအားဖြင့်လေးပါးတို့တည်း။

အခြားကံတို့သည်လည်း အဓမ္မဖြင့် ဝဂ်ဖြစ်သော ကံ၊ အဓမ္မဖြင့် ညီညွတ်သော ကံ၊ ဓမ္မဖြင့် ဝဂ်ဖြစ်သောကံ၊ ဓမ္မဖြင့် ညီညွတ်သော ကံအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

ဝိပတ္တိတို့သည် သီလဝိပတ္တိ၊ အာစာရဝိပတ္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အာဇီဝဝိပတ္တိအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

အဓိကရဏ်းတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်း အားဖြင့်လေးပါးတို့တည်း။

ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လေးယောက်တို့တည်း၊ သီလမရှိသော ယုတ်မာ သောအကျင့်ရှိသော ရဟန်းသည် ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ သီလမရှိသော

ယုတ်မာသော အကျင့် ရှိသောရဟန်းမိန်းမသည် ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ သီလမရှိသော ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသောဥပါသကာသည် ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ သီလမရှိသော ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော ဥပါသိကာမိန်းမသည် ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

ပရိသတ်၌ တင့်တယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လေးယောက်တို့တည်း၊ သီလရှိသော ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော ရဟန်းယောကျ်ားသည် ပရိသတ်၌ တင့်တယ်၏၊ သီလရှိသော ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည် ပရိသတ်၌ တင့်တယ်၏၊ သီလရှိသော ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောဥပါသကာ ယောကျ်ားသည် ပရိသတ်၌ တင့်တယ်၏၊ သီလရှိသော ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောဥပါသိကာမိန်းမ သည် ပရိသတ်၌ တင့်တယ်၏၊

ဧည့်သည် 'အာဂန္တု'ရဟန်းသာ သင့်၍ ကျောင်းနေရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကျောင်းနေရဟန်းသာ သင့်၍ ဧည့်သည်ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဧည့်သည်ရဟန်းလည်း သင့်၊ ကျောင်းနေရဟန်းလည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဧည့်သည်ရဟန်းလည်း မသင့်၊ ကျောင်းနေရဟန်းလည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ခရီးသွားသော ရဟန်းသာ သင့်၍ ကျောင်းနေရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ကျောင်းနေရဟန်းသာ သင့်၍ ခရီးသွားသော ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ခရီးသွားသော ရဟန်းလည်း သင့်၍ ကျောင်းနေရဟန်းလည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ခရီးသွားသော ရဟန်းလည်း မသင့်၊ ကျောင်းနေရဟန်းလည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အမှု (ဝတ္ထု) သာ ထူး၍ အာပတ် မထူးခြင်းသည် ရှိ၏။

အာပတ်သာ ထူး၍ အမှု မထူးခြင်းသည် ရှိ၏။

အမှုလည်း ထူး၊ အာပတ်လည်း ထူးခြင်းသည် ရှိ၏။

အမှုလည်း မထူး၊ အာပတ်လည်း မထူးခြင်းသည် ရှိ၏။

အမှု (ဝတ္ထု) သဘောတူ၍ အာပတ်သဘောမတူခြင်းသည် ရှိ၏။

အာပတ်သဘောတူ၍ အမှုသဘောမတူခြင်းသည် ရှိ၏။

အမှုလည်း သဘောတူ၊ အာပတ်လည်း သဘောတူခြင်းသည် ရှိ၏။

အမှုလည်း သဘောမတူ၊ အာပတ်လည်း သဘောမတူခြင်းသည် ရှိ၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသာ သင့်၍ အတူနေတပည့် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အတူနေတပည့်သာ သင့်၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း သင့်၊ အတူနေတပည့်လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း မသင့်၊ အတူနေတပည့်လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆရာသာ သင့်၍ အနီးနေတပည့် မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အနီးနေတပည့်သာ သင့်၍ ဆရာ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆရာလည်း သင့်၊ အနီးနေတပည့်လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ဆရာလည်း မသင့်၊ အနီးနေတပည့်လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အာပတ်မသင့်သော ဝါပြတ် (ဝါကျိုး) ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ သံဃာသည်ကွဲပြားသည်လည်း ဖြစ်၏၊ သံဃာကို ကွဲပြားစေလိုသည်လည်း ဖြစ်၏၊ အသက်၏ အန္တရာယ်သည်လည်းဖြစ်၏၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်သည်လည်း ဖြစ်၏။

ဝစီဒုစရိုက်တို့သည် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်း၊ ကုန်းတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ဆိုခြင်း၊ သိမ်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

ဝစီသုစရိုက်တို့သည် အမှန်ကို ဆိုခြင်း၊ ကုန်းမတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစကားကို ဆိုခြင်း၊ ပညာဖြင့် ဆိုခြင်းအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။

ယူသော ရဟန်းအား လေးသော အာပတ်သင့်၍ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းအား ပေါ့သော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏။

ယူသော ရဟန်းအား ပေါ့သော အာပတ်သင့်၍ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းအား လေးသော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏။

ယူသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း လေးသော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏။

ယူသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း ပေါ့သော အာပတ်သင့်ခြင်းသည် ရှိ၏။

ရှိခိုးခြင်းငှါသာ ထိုက်၍ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါသာ ထိုက်၍ ရှိခိုးခြင်းငှါ မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

ရှိခိုးခြင်းငှါလည်း ထိုက် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါလည်း ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

ရှိခိုးခြင်းငှါလည်း မထိုက် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါလည်း မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

နေရာပေးခြင်းငှါသာ ထိုက်၍ ရှိခိုးခြင်းငှါ မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

ရှိခိုးခြင်းငှါသာ ထိုက်၍ နေရာပေးခြင်းငှါ မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

နေရာပေးခြင်းငှါလည်း ထိုက် ရှိခိုးခြင်းငှါလည်း ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

နေရာပေးခြင်းငှါလည်း မထိုက် ရှိခိုးခြင်းငှါလည်း မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌ သင့်၍ နေလွဲသောအခါ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နေလွဲသောအခါ၌ သင့်၍ နံနက်အခါ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌လည်း သင့် နေလွဲသောအခါ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌လည်း မသင့် နေလွဲသောအခါ၌လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌သာ အပ်၍ နေလွဲသောအခါ၌ မအပ်သော အကပ်ခံပြီးသော ဝတ္ထုသည် ရှိ၏။

နေလွဲသော အခါ၌သာ အပ်၍ နံနက်အခါ၌ မအပ်သော အကပ်ခံပြီးသော ဝတ္ထုသည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌လည်း အပ် နေလွဲသောအခါ၌လည်း အပ်သော အကပ်ခံပြီးသော ဝတ္ထုသည် ရှိ၏။

နံနက်အခါ၌လည်း မအပ် နေလွဲသော အခါ၌လည်း မအပ်သော အကပ်ခံပြီးသော ဝတ္ထုသည် ရှိ၏။

ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌ သင့်၍ မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌ သင့်၍ ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း သင့် မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပစ္စ န္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း မသင့် မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌ အပ်၍ မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌ မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌ အပ်၍ ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌ မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ပစ္စန္တရပ် ဧနပုဒ်တို့၌လည်းအပ် မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း အပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

ပစ္စ န္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း မအပ် မဇ္ဈိမတိုက် ဧနပုဒ်တို့၌လည်း မအပ်သော အမှုသည် ရှိ၏။

အတွင်း၌ သင့်၍ အပ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အပ၌ သင့်၍ အတွင်း၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အတွင်း၌လည်း သင့် အပ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အတွင်း၌လည်း မသင့် အပ၌လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

(ဥပစာရ) သိမ်အတွင်း၌ သင့်၍ သိမ်အပ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အပ၌ သင့်၍ သိမ် အတွင်း၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အတွင်း၌လည်း သင့် သိမ်အပ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

သိမ်အတွင်း၌လည်း မသင့် သိမ်အပ၌လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ရွာ၌ သင့်၍ တောတ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

တောတ၌ သင့်၍ ရွာ၌ မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ရွာ၌လည်း သင့် တောတ၌လည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ရှာ၌လည်း မသင့် တောင်၌လည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

စောဒနာခြင်းတို့သည် ဝတ္ထုကို ပြ၍ စောဒနာခြင်း၊ အာပတ်ကို ပြ၍ စောဒနာခြင်း၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုပယ်၍ စောဒနာခြင်း၊ အရိုအသေပြုသည်ကို ပယ်၍ စောဒနာခြင်းအားဖြင့် လေးမျိုးတို့တည်း။

ပုဗ္ဗကိစ္စတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ ပတ္တကလ္လတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ အနုပပါစိတ်တို့သည်လေးပါးတို့တည်း။ ရဟန်းအား သမုတ်ခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

အဂတိလိုက်ခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏ 'အဂတိလိုက်၏'၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

အဂတိမလိုက်ခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား 'အဂတိမလိုက်'၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော အရှက်မရှိသော 'အလဇ္ဇီ'ရဟန်းသည် သံဃာကို ခွဲ၏။ ချစ်သဖြင့်မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလား အပ်သည်သို့လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော သီလကို ချစ်ခင်သော ရဟန်းသည် ကွဲပြီးသော သံဃာကိုညီညွတ်ခြင်းကို ပြု၏။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ မလား။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဝိနည်းကို မမေးအပ်။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ် သည်သို့လားဏ၏ 'ရောက်၏'၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည် သို့လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကို မမေးအပ်။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဝိနည်းကို မဖြေဆိုအပ်။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းကို မဖြေဆိုအပ်။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကို မပေးအပ်။ ချစ်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လားဏ၏။

လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ ဝိနည်းကို မဆွေးနွေးအပ်။ ချစ်သဖြင့်မလားအပ်သည်သို့ လား၏၊ မုန်းသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လား၏၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့လား၏၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့ လား၏။

နာဖျားသော ရဟန်းသာ သင့်၍ မနာဖျားသော ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

မနာဖျားသော ရဟန်းသာ သင့်၍ နာဖျားသော ရဟန်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နာဖျားသော ရဟန်းလည်း သင့် မနာဖျားသော ရဟန်းလည်း သင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

နာဖျားသော ရဟန်းလည်း မသင့် မနာဖျားသော ရဟန်းလည်း မသင့်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

တရားနှင့် မလျော်ကုန်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ တရားနှင့် လျော်ကုန်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊

စတုက္ကပြီး၏။

ထိုစတုက္ကာ၏ အကျဉ်းချုပ်

သကဝါစာစတုက္ကာ၊ ကာယစတုက္ကာ၊ ပသုတ္တာစတုက္ကာ၊ အစိတ္တာကစတုက္ကာ၊ အာပဒ္ဓန္တ စတုက္ကာ၊ ကမ္မစတုက္ကာ၊ ထိုမှတစ်ပါး လေးပါးကုန်သော အနရိယဝေါဟာရစတုက္ကာ၊ အရိယဝေါဟာရ စတုက္ကာ၊ အပရအနရိယဝေါဟာရစတုက္ကာ၊ အရိယဝေါဟာရစတုက္ကာ။

ဘိက္ခုပါရာဇိကစတုက္ကာ၊ ဘိက္ခုနီပါရာဇိကစတုက္ကာ၊ ပရိက္ခာရစတုက္ကာ၊ သမ္မုခါစတုက္ကာ၊ အဇာနန္တစတုက္ကာ၊ ကာယေနစတုက္ကာ၊ သံဃမဇ္ဈေစတုက္ကာ၊ ထိုမှတစ်ပါး ဝုဋ္ဌာတိစတုက္ကာ၊ အပရဝုဋ္ဌာတိစတုက္ကာ နှစ်ပါး။

ပဋ္ဌိလာဘစတုက္ကနှစ်ပါး၊ စောဒနာစတုက္ကာ၊ ပရိဝါသစတုက္ကာ၊ မာနတ္တစတုက္ကာ၊ မာနတ္တ စာရိကစတုက္ကာ၊ သာမုက္ကံသစတုက္ကာ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတပရိဘောဂစတုက္ကာ။

မဟာဝိကဋ္ဌစတုက္ကာ၊ ကမ္မစတုက္ကာ၊ အပရကမ္မစတုက္ကာ၊ ဝိပတ္တိစတုက္ကာ၊ အဓိကရဏစတုက္ကာ၊ ဒုဿီလစတုက္ကာ (ပရိသဒူသနစတုက္ကလည်းဟူ)၊ ပရိသသောဘဏစတုက္ကာ၊ အာဂန္တုက စတုက္ကာ။

ဂမိကစတုက္ကာ၊ ဝတ္ထုနာနတ္တတာစတုက္ကာ၊ ဝတ္ထုသဘာဂတာစတုက္ကာ၊ ဥပဇ္ဈာယစတုက္ကာ၊ အာစရိယစတုက္ကာ၊ ပစ္စယစတုက္ကာ၊ ဝစီဒုစ္စရိတစတုက္ကာ၊ ဝစီသုစရိတစတုက္ကာ။

အာဒိယန္တစတုက္ကာ၊ အဘိဝါဒနာရဟပုဂ္ဂလစတုက္ကာ၊ အာသနာရဟပုဂ္ဂလစတုက္ကာ၊ ကာလ စတုက္ကာ၊ ကပ္ပတိဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတကာလစတုက္ကာ၊ ပဌမပစ္စန္တိမ စတုက္ကာ၊ ကပ္ပတိဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒုတိယပစ္စန္တိမစတုက္ကာ။

အန္တစတုက္ကာ၊ အန္တောသီမစတုက္ကာ၊ ဂါမစတုက္ကာ၊ စောဒနာစတုက္ကာ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စစတုက္ကာ၊ ပတ္တ ကလ္လစတုက္ကာ၊ အနည်ပါစိတ္တိယစတုက္ကာ၊ ဘိက္ခုသမ္မုတိစတုက္ကာ။

အဂတိဂမနစတုက္ကာ၊ နာဂတိဂမနစတုက္ကာ၊ အလဇ္ဇီစတုက္ကာ၊ ပေသလစတုက္ကာ၊ နပုစ္ဆိတဗ္ဗ စတုက္ကနှစ်ပါး၊ ထိုမှတစ်ပါး နှစ်ပါးကုန်သော နဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗစတုက္ကာ၊ အနုယောဂ နဒါတဗ္ဗ

စတုက္ကl နသာကစ္ဆာတဗ္ဗစတုက္ကl ဂိလာနစတုက္ကl အမ်ိမ်ိကပါတိမောက္ခ္ခပနစတုက္ကl
ခမ်ိမ်ိကပါတိမောက္ခ္ခပနစတုက္ကl ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁။ ပဒသောမ္ဘစသော အာပတ်သို့ မိမိနှုတ်ဖြင့် ရောက်၏၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထအရာသို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါး၏ နှုတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် အာပတ်မှ ထ၏။

♣

၅–ပဋ္ဌကဝါရ

၃၂၅။ အာပတ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ အာပတ်အစုတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထုတို့ သည်ငါးပါးတို့တည်း။ အာနန္တရိကဖြစ်ကုန်သော ကံတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ (စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး) မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ ဆေဒနကအာပတ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာ အကြောင်းတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်၏။ မဟုတ်မမှန်စကားကို ဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာ အကြောင်းတို့ဖြင့် ကံသို့ မကပ်ရောက်၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကံကို မပြု၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မတိုက်တွန်း၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း မပေး၊ ကံကို ပြုအပ်သည်ရှိသော် တားမြစ်၏၊ ကံကို ပြုပြီးသည်ရှိသော် အမ်ိမ်ိအယူရှိ၏။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာ အကြောင်းတို့ဖြင့် ကံသို့ ကပ်ရောက်၏။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကံကို ပြု၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း တိုက်တွန်း၏၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း ပေး၏၊ ကံကိုပြုအပ်သည်ရှိသော် မတားမြစ်၊ ကံကို ပြုပြီးသည်ရှိသော် ခမ်ိမ်ိအယူရှိ၏။

ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ သွားရခြင်း။ ဂဏဘောဇဉ်၊ ပရမ္မရဘောဇဉ်၊ (သမယ) ကိုမဆောက်တည်ရခြင်း၊ (ရနိုးသောဆွမ်းကို) ဝိကပ္ပနာမပြုရခြင်းအားဖြင့် ငါးပါးသော အာနိသင်တို့သည်ပိဏ္ဍပါတ်ရှုတင်ဆောင်သော ရဟန်းအား အပ်ကုန်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို မကောင်းသော ရဟန်းမူလည်း ဖြစ်စေ မပျက်စီး နိုင်သောသဘောရှိသော ရဟန္တာမူလည်း ဖြစ်စေ ကြားမြင်သဖြင့် ရှုံ့ချာအပ်၏။ ပြည့်တန်ဆာမတည်းဟူသောကျက်စားရာလည်း ရှိ၏၊ မုဆိုးမတည်းဟူသော ကျက်စားရာလည်း ရှိ၏၊ အပျိုဟိုင်းတည်းဟူသောကျက်စားရာလည်း ရှိ၏၊ နပုံးပဏ္ဍုက်တည်းဟူသော ကျက်စားရာလည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတည်းဟူသော ကျက်စားရာလည်း ရှိ၏။

ဆီတို့သည် နှမ်းဆီ၊ မုန်ညင်းဆီ၊ သစ်မည်စည်ဆီ၊ ကြက်ဆူဆီ၊ ဆီကြည်ဆီ အားဖြင့် ငါးပါးတို့ တည်း။

ဆီကြည်တို့သည် ဝံဆီကြည်၊ ငါးဆီကြည်၊ မိကျောင်းဆီကြည် (လပိုင်ဆီကြည်)၊ ဝက်ဆီကြည်၊ မြည်းဆီကြည်အားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

ပျက်စီးခြင်းတို့သည် ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊ အနာသည်ပင်ပျက်စီးခြင်း၊ သီလ၏ ပျက်စီးခြင်း၊ အယူ ပျက်စီးခြင်း အားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဆွေမျိုးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ အနာမဲ့ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ အယူ၏ ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာမှ နိဿရည်း ငြိမ်းခြင်းတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ ဥပဋ္ဌာယ်ဆရာသည် (အရပ်တစ်ပါး) ဖဲသွားသည်လည်း ဖြစ်၏၊ လူထွက်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ သေလွန်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ပြေးဝင်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ စေခိုင်း (နှင်ထုတ်) ခြင်းသည်ပင်လျှင် ငါးခုမြောက် ဖြစ်၏။

အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သောသူ၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါယုတ်သောသူ၊ ဝတ္ထုချို့သောသူ၊ (မာတုဃာတကစသော) မကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၊ (သပိတ်သင်္ကန်း) မပြည့်စုံသောသူအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ငါးပါးတို့ကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်။

ပုံ့သကူတို့သည် သုသာန်၌ ကျသော အဝတ်ပုဆိုး၊ အိမ်ဈေးဝ၌ ကျသော အဝတ်ပုဆိုး၊ ကြွက်ခဲသောအဝတ်ပုဆိုး၊ ခြခဲသော အဝတ်ပုဆိုး၊ မီးလောင်သော အဝတ်ပုဆိုးအားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

အခြားပုံ့သကူတို့သည်လည်း နွားစားပုဆိုး၊ ဆိတ်စားပုဆိုး၊ တောင်ပို့ကို ရစ်ပတ်၍ နတ်ပူဇော်သောပုဆိုး၊ ရေချိုးရာအရပ် အဘိသိက်ခံရာအရပ်၌ စွန့်အပ်သောပုဆိုး၊ သုသာန်သို့ ဆောင်၍ တစ်ဖန် ပြန်ယူသော ပုဆိုးအားဖြင့် ငါးမျိုးတို့တည်း။

ခိုးခြင်းတို့သည် စဉ်းလဲ၍ ခိုးခြင်း၊ နှိပ်စက်၍ ခိုးခြင်း၊ ကြံဆ၍ ခိုးခြင်း၊ ဖုံးလွှမ်း၍ ခိုးခြင်း၊ ကမ္မည်းပြောင်း၍ ခိုးခြင်းအားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

လောက၌ ထင်ရှားရှိသော ခိုးသူကြီးတို့သည် ငါးဦးတို့တည်း။

မစွန့်အပ်သော ဥစ္စာတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

မဝေဖန်အပ်သော ဥစ္စာတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ငါးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်။

ငါးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။

ငါးပါးကုန်သော အာပတ်တို့သည် ဒေသနာဂါမ်တို့တည်း။

သံဃာတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

အလုံးစုံကုန်သော ပစ္စန္တရစ် ဧနပုဒ်တို့၌ ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် ငါးယောက်မြောက်သော ဂိုဏ်းဖြင့်ပဋ္ဌင်းခံအပ်၏။

ကထိန်ခင်းခြင်း၌ အကျိုးအာနိသင်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ကံတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ယာဝတတိယကၦ အာပတ်သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ငါးပါးသော ခိုးခြင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ငါးပါးသော ခိုးခြင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသည်ကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ငါးပါးသော ခိုးခြင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသည်ကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ငါးပါးသော မအပ်သည်တို့ကို မသုံးဆောင်အပ်ကုန်။ မပေး'မကပ်'အပ်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ (ကပ်မှန်း) မသိ မထင်ရှားသည်လည်း ဖြစ်၏၊ (သမဏကပွငါးပါးတို့ဖြင့်) မကပ်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ အကပ်မခံအပ်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အပ်သည်တို့ကို သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ ပေးအပ် (ကပ်အပ်) သည်လည်း ဖြစ်၏၊ (ကပ်မှန်း) ့သိသာ ထင်ရှားသည်လည်း ဖြစ်၏။ (သမဏကပွငါးပါးတို့ဖြင့်) ကပ်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ အကပ်ခံအပ်သည်လည်း ဖြစ်၏၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်၏။

လောကၦ (ကုသိုလ်) ကောင်းမှုဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော်လည်း (ကုသိုလ်) ကောင်းမှုမဟုတ်ကုန်သောအလှူတို့သည် သေရည်သေရက်အလှူ၊ ကခြေသဘင်အလှူ၊ မိန်းမအလှူ၊ နွားမအပေါင်းအလယ်ၦနွားလား 'ဥသဘ'ကို လွှတ်သောအလှူ၊ ပန်းချီဆေးရေးအလှူအားဖြင့် ငါးပါးတို့တည်း။

ဖြစ်လာလျှင် ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲသော တရားတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ ဖြစ်လာသော ရာဂကိုပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ၏၊ ဖြစ်လာသော ဒေါသကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ၏၊ ဖြစ်လာသော မောဟကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ၏၊ ဖြစ်လာသော ပြောလိုသော ဆန္ဒကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ၏၊ ဖြစ်လာသော ခရီးသွားလိုသောစိတ်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ၏။

တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုး (အာနိသင်) တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မိမိစိတ်သည် ကြည်လင်၏၊ သူတစ်ပါးစိတ်သည် ကြည်လင်၏၊ နတ်တို့သည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ကြည်ညိုဖွယ် (အဆင်းလှခြင်း) ကို ဖြစ်စေတတ်သော (ကောင်းမှုကုသိုလ်) ကံကို ဆည်းပူး၏။ (ခန္ဓာ) ကိုယ်ပျက်စီး၍သေသည်မှ နောက်ၦ ကောင်းသော လားရာဂတိဖြစ်သော နတ်ပြည်သို့ ရောက်၏။

အခြား တံမြက်လှည်းခြင်း၏ အကျိုး (အာနိသင်) တို့သည်လည်း ငါးပါးတို့တည်း။ မိမိစိတ်သည်ကြည်လင်၏၊ သူတစ်ပါးစိတ်သည် ကြည်လင်၏၊ နတ်တို့သည် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို ပြုအပ်သည် ဖြစ်၏၊ နောင်လာနောက်သား လူအပေါင်းသည် ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့အတုလိုက်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းမိုရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

မိမိ၏ ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူဆနိုင်၊ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကိုမယူဆနိုင်၊ မိမိ၏ ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူဆမူ၍ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူဆမူ၍ တရားမဟုတ်သဖြင့် ဝန်မခံသဖြင့် (အဆုံးအဖြတ်ကို) ပြု၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

မိမိ၏ ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူဆနိုင်၏၊ သူတစ်ပါး၏ ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူဆနိုင်၏၊ မိမိ၏ ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူဆ၍ သူတစ်ပါး၏ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူဆ၍ တရားသဖြင့် ဝန်ခံသဖြင့် (အဆုံးအဖြတ်ကို) ပြု၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်၏ အရင်းမူလကို မသိ၊ အာပတ်ဖြစ် ကြောင်းသမုဒ္ဒာန်ကို မသိ၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော အကျင့်ကို မသိ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏၊ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ အရင်းမူလကို သိ၏၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း သမုဒ္ဒာန်ကို သိ၏၊ အာပတ်ချုပ် ခြင်းကို သိ၏၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော အကျင့်ကို သိ၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ အရင်းမူလကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြောင်း သမုဒ္ဒာန်ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော အကျင့်ကို မသိ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ အရင်းမူလကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ကြောင်း သမုဒ္ဒာန်ကိုသိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော အကျင့်ကို သိ၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ ဝတ္ထု 'အမှု' ကို မသိ၊ အကြောင်း 'နိဒါန်း' ကို မသိ၊ (မူလ) ပညတ်ကိုမသိ၊ အနုပညတ်ကို မသိ၊ ဆိုအပ်သော စကားအစဉ် အဆုံးအဖြတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝတ္ထုကိုမသိ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ (မူလ) ပညတ်ကို သိ၏၊ အနုပညတ်ကို သိ၏၊ ဆိုအပ်သော စကားအစဉ် အဆုံးအဖြတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝတ္ထုကို သိ၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ ဥတ်ကို မသိ၊ ဥတ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မသိ၊ ရှေ့ (ဆိုအပ်သော) စကားခ္ခ မလိမ္မာ၊ နောက် (ဆိုအပ်သော) စကားခ္ခ မလိမ္မာ၊ အခါကိုလည်း မသိ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏၊ ဥတ်ကို သိ၏၊ ဥတ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို သိ၏၊ ရှေ့ (ဆိုအပ်သော) စကားခ္ခ လိမ္မာ၏၊ နောက် (ဆိုအပ်သော) စကားခ္ခ လိမ္မာ၏၊ အခါကိုလည်း သိ၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ်, လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှုန့်ရင်းသောအာပတ် မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို မသိ။ စင်စစ် ထိုဝိနည်းဓိရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ဆရာအဆက်ဆက် (ဝါဒ) ကို ကောင်းစွာ မသင်ယူခဲ့ရ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးမသွင်းခဲ့ရ၊ ကောင်းစွာ မဆောင်ခဲ့ရ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှုန့်ရင်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းသောအာပတ်ကို သိ၏၊ စင်စစ် ထိုဝိနည်းဓိရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ဆရာအဆက်ဆက် (ဝါဒ) ကို ကောင်းစွာသင်ယူခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ယူခဲ့ရ၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ်လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှုန့်ရင်းသောအာပတ် မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို မသိ၊ စင်စစ် ထိုဝိနည်းဓိရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ပါတိမောက်နှစ်ပါးတို့ကိုအကျယ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ မဝေဖန်နိုင်၊ ကောင်းစွာ မရွတ်ဆိုနိုင်၊ ပါဠိတော် အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာအားဖြင့်လည်းကောင်း ကောင်းစွာ မဆုံးဖြတ်နိုင်။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည်'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှုန့်ရင်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းသောအာပတ်ကို သိ၏၊ စင်စစ် ထိုဝိနည်းဓိရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ပါတိမောက်နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်အားဖြင့်နှုတ်တက်ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်နိုင်၏၊ ကောင်းစွာ ရွတ်ဆိုနိုင်၏၊ ပါဠိတော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာအားဖြင့်လည်းကောင်း ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသောအရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ်လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှန့်ရင်းသော အာပတ် မရှန့်ရင်းသော အာပတ်ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းဌ်လည်း အဆုံးအဖြတ် မလိမ္မာ။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှန့်ရင်းသော အာပတ် မရှန့်ရင်းသောအာပတ်ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းဌ်လည်း အဆုံးအဖြတ် လိမ္မာ၏။

အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ (ပညာ) နှံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိုက်မဲ (တွေဝေ) သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိ သည် ဖြစ်၍ အလိုဆိုးနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ ရူးသောကြောင့် စိတ် နှလုံးပျံ့လွင့်သောကြောင့် အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ "မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း ချီးမွမ်းအပ်၏"ဟု နှလုံးသွင်း၍ အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ စင်စစ်အားဖြင့်အလိုနည်းသည်ကိုသာ မှီ၍ ရောင့်ရဲသည်ကိုသာ မှီ၍ ခေါင်းပါးသည် ကိုသာ မှီ၍ (ကာယစိတ္တဥပဓိတို့၏) ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာ မှီ၍ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသော တောနေပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကိုသာ မှီ၍အရည်ကင်ရူတင် ဆောက်တည်၏။

ပိဏ္ဍပါတ်ရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ ပံသကူရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ ရုက္ခမူရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ သုသာန်ရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ အဗ္ဘောကာသိကရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ တိစီဝရိက်ရူတင် ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ သပဒါနစာရိကရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ နေသဇ္ဇိကရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ ယထာသန္ထတိရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ ဧကာသနိက်ရူတင် ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ပ။

ပတ္တပိဏ္ဍိက်ရူတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း၊ (ပညာ) နှံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိုက်မဲ (တွေဝေ) သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပတ္တပိဏ္ဍိက်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိ သည် ဖြစ်၍ အလိုဆိုး နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ပတ္တပိဏ္ဍိက်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ ရူးသောကြောင့် စိတ် နှလုံးပျံ့လွင့်သောကြောင့် ပတ္တပိဏ္ဍိက်ရူတင် ဆောက်တည်၏၊ "မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်းချီးမွမ်းအပ်၏"ဟု (နှလုံးသွင်း၍)

ပတ္တပိုဏ်ရူတင် ဆောက် တည်၏၊ စင်စစ်အားဖြင့်အလိုနည်းသည်ကိုသာ မှီ၍ ရောင့်ရဲသည်ကိုသာ မှီ၍ ခေါင်းပါးသည် ကိုသာ မှီ၍ (ကာယ စိတ္တ ဥပဓိတို့၏) ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာ မှီ၍ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသော ပတ္တပိုဏ်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကိုသာ မှီ၍ ပတ္တပိုဏ်ရူတင် ဆောက်တည်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ မနေရာ။ ဥပုသ်ကို မသိ၊ ဥပုသ်ကံကို မသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါ မပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏။ ဥပုသ်ကို သိ၏၊ ဥပုသ်ကံကိုသိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူလည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက်အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ မနေရာ။

ပဝါရဏာကို မသိ၊ ပဝါရဏာကံကို မသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏။ ပဝါရဏာကို သိ၏၊ ပဝါရဏာကံကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူလည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက်အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ မနေရာ။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှန့်ရင်းသော အာပတ် မရှန့်ရင်းသောအာပတ်ကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှန့်ရင်းသော အာပတ် မရှန့်ရင်းသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူလည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက်အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမသည် အမှီမရှိဘဲ မနေရာ။ ဥပုသ်ကို မသိ၊ ဥပုသ်ကံကိုမသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏။ ဥပုသ်ကို သိ၏၊ ဥပုသ်ကံကိုသိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူလည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက်အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမသည် အမှီမရှိဘဲမနေရာ။ ပဝါရဏာကို မသိ၊ ပဝါရဏာကံကို မသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏၊ ပဝါရဏာကို သိ၏။ ပဝါရဏာကံကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူလည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက် အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမသည် အမှီမရှိဘဲ မနေရာ။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှုန့်ရင်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းသောအာပတ်ကို မသိ၊ ငါးဝါ မပြည့်သူ ဖြစ်၏။

ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းသည် အမှီမရှိဘဲ နေရာ၏။ အာပတ်ဟုတ်သည်အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသောအာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှုန့်ရင်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ငါးဝါရှိသူ လည်းကောင်း၊ ငါးဝါထက် အလွန်ရှိသူလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ကြည်ညိုဖွယ်မဲ့သော ကာယသုစရိုက် စသော အကုသိုလ်ကံ၌ အပြစ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မိမိသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို စွပ်စွဲ၏၊ ပညာရှိတို့က စိစစ်၍လည်း ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ မကောင်းသောကျော်စောသံသည် ပျံ့နှံ့၍ တက်၏၊ တွေတွေဝေဝေ သေရ၏၊ (ခန္ဓာ) ကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော လားရာဂတိ ဖြစ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ပျက်စီးလျက် ကျရာဖြစ်သော ငရဲသို့ ရောက်၏။

ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော ကာယသုစရိုက် စသော ကုသိုလ်ကံ၌ အကျိုး 'အာနိသင်'တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မိမိသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို မစွပ်စွဲ၊ စိစစ်၍လည်း ပညာရှိတို့က ချီးမွမ်းကုန်၏၊ ကောင်းသောကျော်စောသံသည် ပျံ့နှံ့၍ တက်၏၊ မတွေမဝေ သေရ၏၊ (ခန္ဓာ) ကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ကောင်းသော လားရာဂတိဖြစ်သော နတ်ပြည်သို့ ရောက်၏။

အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ကြည်ညိုဖွယ်မဲ့သော ကာယသုစရိုက်စသော အကုသိုလ်ကံ၌ အပြစ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မကြည်ညိုကုန်သော သူတို့သည် မကြည်ညိုကုန်၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက်ခြင်း ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို မပြုအပ်သည် ဖြစ်၏၊ နောင်လာ နောက်သားသည် ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ မလိုက်၊ ထိုသူ၏ စိတ်သည် မကြည်လင်။

ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော ကာယသုစရိုက် စသော ကုသိုလ်ကံ၌ အကျိုး 'အာနိသင်'တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မကြည်ညိုသော သူတို့သည် ကြည်ညိုကုန်၏၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား အလွန်ပွားများခြင်းငှါ ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို ပြုအပ်သည် ဖြစ်၏၊ နောင်လာ နောက်သားသည် ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ လိုက်၏၊ ထိုသူ၏ စိတ်သည် ကြည်လင်၏။

အိမ်သို့ကပ်သော ရဟန်း၌ အပြစ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ အနာမန္တစာရသိက္ခာပုဒ်၌ (ဟောအပ်သော အာပတ်သို့) ရောက်၏၊ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌ (ဟောအပ်သော အာပတ်သို့) ရောက်၏၊ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နာသနသိက္ခာပုဒ်၌ (ဟောအပ်သော အာပတ်သို့) ရောက်၏၊ မိန်းမအား ခြောက်ပုဒ် ငါးပုဒ်ထက်အလွန် တရားကို ဟောသည် ဖြစ်၍ (အာပတ်သို့) ရောက်၏၊ များသော ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သောအကြံအစည်ရှိသည် ဖြစ်၍လည်း နေ၏။

အချိန်အခါကို လွန်၍ အိမ်တို့၌ ရောနှောသည် ဖြစ်၍ နေသော အိမ်သို့ ကပ်သော ရဟန်း၏အပြစ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မာတုဂါမကို မပြတ်မြင်နေ၏၊ မပြတ်မြင်သည်ရှိသော် (ကိုယ်လက်စသည်) နှီးနှောခြင်း ဖြစ်၏၊ နှီးနှောသည်ရှိသော် အကျွမ်းဝင်ခြင်း ဖြစ်၏၊ အကျွမ်းဝင်သည်ရှိသော် (ကိလေသာဘက်သို့) သက်ဝင်ခြင်း ဖြစ်၏၊ (ကိလေသာဘက်သို့) သက်ဝင်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းသည် ဤဆိုလတ္တံ့သော အပြစ်ကို အလိုရှိအပ်၏၊ မမ္မေ.လျော်သည် ဖြစ်၍သော်လည်း မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လတ္တံ့၊ တစ်ပါးသော ညစ်ညူးသော အာပတ်သို့သော်လည်း ရောက်ရလတ္တံ့ ။ သိက္ခာကို ချ၍ယုတ်သော လူ.ဘောင်သို့သော်လည်း လည်လတ္တံ့. 'သိက္ခာချ၍ လူသော်လည်း ထွက်လတ္တံ့.'။

မျိုးစေ့တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ အမြစ်မျိုးစေ့၊ ပင်စည်မျိုးစေ့၊ အဆစ်မျိုးစေ့၊ အညွန့်.မျိုးစေ့၊ အစေ့မျိုးစေ့သည်ပင် ငါးခုမြောက်တည်း။

ငါးပါးကုန်သော ရဟန်း၏ ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့် သစ်သီးကို သုံးဆောင် (စား) အပ်၏၊ မီးဖြင့် ကပ္ပိခြင်း၊ ဓားငယ်ဖြင့် ကပ္ပိခြင်း၊ လက်သည်းဖြင့် ကပ္ပိခြင်း၊ အစေ့နုသော သစ်သီး၊ အစေ့ထုတ်အပ်သောသစ်သီးသည်ပင် ငါးခုမြောက်တည်း။

စင်ကြယ်ခြင်း 'ဝိသုဒ္ဓိ' တို့သည် (အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြောင်း ဝိသုဒ္ဓိမည်သော ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့သည်) ငါးပါးတို့တည်း။ နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြားအပ်၏၊ ဤသည်ကားရှေးဦးစွာသော ဝိသုဒ္ဓိ (ပါတိမောက်ပြခြင်း) တည်း။

နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ ပါရာဇိကလေးပါးတို့ကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြားအပ်၏၊ ဤသည်ကား နှစ်ခုမြောက် ဝိသုဒ္ဓိတည်း။

နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ ပါရာဇိကလေးပါးတို့ကို ပြပြီး၍ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ပြပြီး၍အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြားအပ်၏၊ ဤသည်ကား သုံးခုမြောက် ဝိသုဒ္ဓိတည်း။

နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ ပါရာဇိကလေးပါးတို့ကို ပြပြီး၍ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ပြပြီး၍အနိယတ နှစ်ပါးတို့ကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြားအပ်၏၊ ဤသည်ကား လေးခုမြောက်ဝိသုဒ္ဓိတည်း။ အကျယ်ပြခြင်းသည်ပင်လျှင် ငါးခုမြောက် ဝိသုဒ္ဓိတည်း။

အခြားဝိသုဒ္ဓိတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ (ကိုးပါး)၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်သည်ပင်လျှင် ငါးခုမြောက်တည်း။

ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျိုး 'အာနိသင်' တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ မိမိ၏ သီလဂုဏ်သည် ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ်သည် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည် ဖြစ်၏၊ ကုက္ကုစ္စနိပ်စက်သော ရဟန်း တို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်၏၊ ရဲရင့်သည် ဖြစ်၍ သံဃာ့အလယ်၌ ပြောဆို ဆုံးဖြတ်နိုင်၏၊ ရန်သူတို့ကိုအကြောင်းနှင့်တကွ ကောင်းစွာ နှိမ်နင်းနိုင်၏၊ သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်တံ့ခြင်းငှါ ကျင့်၏။

တရားနှင့်မလျော်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။ တရားနှင့်လျော်သောပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ပဌက ပြီး၏။

ထိုပဌက၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ္တိပဋ္ဌာန၊ အာပတ္တိကၠန္ဓပဋ္ဌာန၊ ဝိနီတဝတ္ထုပဋ္ဌာန၊ အာနန္တရိကကမ္မပဋ္ဌာန၊ နိယတပုဂ္ဂလပဋ္ဌာန၊ ဆေဒနကာပတ္တိပဋ္ဌာန၊ အာပဒုတိပဋ္ဌာန၊ မုသာဝါဒပစ္စယာပဋ္ဌာန၊ နဉ ဥပေတိ ပဋ္ဌာန၊ ဥပေတိပဋ္ဌာန၊ ကပ္ပ ဋ္ဌိပဋ္ဌာန၊ ဥသင်္ကိတပဋ္ဌာန၊ တေလပဋ္ဌာန၊ ဝသပဋ္ဌာန၊ ဗျသနပဋ္ဌာန၊ သမ္ပဒါပဋ္ဌာန၊ နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိပဋ္ဌာန၊ နုပသမ္ပာဒေတဗ္ဗပုဂ္ဂလပဋ္ဌာန။

သောသာနိကပဋ္ဌာန၊ ဂေါခါယိတပဋ္ဌာန၊ ထေယျာဝဟာရပဋ္ဌာန၊ မဟာစောရပဋ္ဌာနကို လည်းဆိုအပ်၏၊ အဝိသဒ္ဒိကပဋ္ဌာန၊ အဝေဘဒိယပဋ္ဌာန၊ ကာယတော သမုဋ္ဌန္တိပဋ္ဌာန၊ ကာယဝါစတော သမုဋ္ဌန္တိပဋ္ဌာန။

ဒေသနာဂါမိနီပဋ္ဌာန၊ သံဃပဋ္ဌာန၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသပဋ္ဌာန၊ ပစ္စတ္တိမပဋ္ဌာန၊ ကထိနတ္ထာရာနိသံသပဋ္ဌာန၊ ကမ္မပဋ္ဌာန၊ ယာဝတတိယကပဋ္ဌာန၊ ပါရာဇိကပဋ္ဌာန၊ ထုလ္လစ္စယပဋ္ဌာန၊ ဒုက္ကဋပဋ္ဌာန။

အကပ္ပိယပဋ္ဌာန၊ ကပ္ပိယပဋ္ဌာန၊ အပုညပဋ္ဌာန၊ ဒုပ္ပဋိဝိနောဒယပဋ္ဌာန၊ သမ္မဋ္ဌနာနိသံသပဋ္ဌာန၊ အပရသမ္မဋ္ဌနာနိသံသပဋ္ဌာန၊ ဘာသပရိယန္တပဋ္ဌာန၊ အာပတ္တိပဋ္ဌာန။

အဓိကရဏပဋ္ဌာန၊ ဝတ္ထုပဋ္ဌာန၊ ဥတ္တိပဋ္ဌာန၊ နာပတ္တိပဋ္ဌာန၊ ဥဘယပဋ္ဌာန၊ ရှစ်ခုမြောက်သောလဟုကပဋ္ဌာန၊ ဤပဋ္ဌာနရှစ်ပါးတို့ကို ကဏ္ဍပက္ခ သုက္ကပက္ခတို့ဟူ၍ သိကုန်ရာ၏။

အရညကင်ရူတင်၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရူတင်၊ ပံသုကူရူတင်၊ ရုက္ခမူရူတင်၊ သုသာန်ရူတင်၊ အဇ္ဈောကာသိကရူတင်၊ တိစီဝရိက်ရူတင်၊ သပဒါနစာရိကရူတင်၊ နေသဇ္ဇိကရူတင်။

ယထာသန္ထတိရူတင်၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိရူတင်၊ ပတ္တပိဏ္ဍိရူတင်[1]၊ ဥပေါသထပဋ္ဌာန၊ ပဝါရဏာပဋ္ဌာန၊ အာပတ္တာနာပတ္တိပဋ္ဌာန၊ ဤပဋ္ဌာနသုံးပါးတို့သည်ကား ကဏ္ဍပက္ခ သုက္ကပက္ခပုဒ်တို့တည်း၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်း ထိုပဋ္ဌာနသုံးပါးတို့သည် ထို့အတူပင် တည်း။

အပါသာဒိကပဋ္ဌာန၊ ပါသာဒိကပဋ္ဌာန၊ ထိုမှတစ်ပါး အပရအပါသာဒိကပဋ္ဌာန၊ အပရပါသာဒိကပဋ္ဌာနနှစ်ပါး၊ ကုလူပကပဋ္ဌာန၊ အတိဝေလပဋ္ဌာန၊ ဗီဇဝေါတပဋ္ဌာန၊ သမဏ ကပ္ပပဋ္ဌာန။

ဝိသုဒ္ဓိပဋ္ဌာန၊ အပရဝိသုဒ္ဓိပဋ္ဌာန၊ ဝိနယဝေရပဋ္ဌာန၊ အမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနပဋ္ဌာန၊ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနပဋ္ဌာန၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟောအပ်ကုန်သော သုဒ္ဓိပဋ္ဌာနတို့သည်ပြီးကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

---

[1] ရူတင်အကျဉ်းချုပ်ဂါထာ၌ ဧကာသနိက်ရူတင်မပါ။

၆–ဆက္ကဝါရ

၃၂၆။ အဂါရဝတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဂါရဝတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ သာမီစိတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းသမုဋ္ဌာန်တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဆေဒနကအာပတ်တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ဝိနည်းရိုရ်၌ အကျိုး 'အာနိသင်' တို့သည်ခြောက်ပါး တို့တည်း။ ပရမတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံးသက်နံ့သုံးထည် 'တိစီဝရိုက်' နှင့် ကင်းရှိ နေအပ်၏။ သက်နံ့တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဆိုးရည်တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည်နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ခြောက်ပါးသော အာပတ်တို့သည် ကိုယ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ကံတို့သည် ခြောက်ပါး တို့တည်း။ ငြင်းခုံခြင်း 'ဝိဝါဒ'၏အကြောင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ စွပ်စွဲခြင်း 'အနုဝါဒ'၏ အကြောင်းတို့သည်ခြောက်ပါးတို့တည်း။ အသက်ထက်ဆုံး မမေ့စေအပ်သော တရားတို့သည် ခြောက်ပါး တို့တည်း။ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်ဖြင့် အလျားခြောက်ထွာ၊ အနံခြောက်ထွာ။ (နိဿရည်း) ဆရာမှနိဿရည်းငြိမ်းခြင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ (လခွဲအတွင်း) ရေချိုးရာ၌ နောက်ထပ်ပညတ်'အနုပညတ်' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ချုပ်၍မပြီးသေးသော သက်နံ့းကို ယူ၍ ဖဲသွား၏။ ချုပ်၍မပြီးသေးသော သက်နံ့းကို ကောင်းစွာယူ၍ ဖဲသွား၏။

ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောသီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်ခြင်း'ဝိမုတ္တိ' ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်သော ဉာဏ်အမြင် 'ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန' ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ဆယ်ဝါ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သီလဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်ခြင်း 'ဝိမုတ္တိ'ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်ခြင်း'ဝိမုတ္တိ'ဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်သော ဉာဏ်အမြင် 'ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန'ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်သော ဉာဏ်အမြင် 'ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန'ဂုဏ်၌ ဆောက်တည်စေတတ်၏၊ ဆယ်ဝါ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။

ယုံကြည်ခြင်း'သဒ္ဓါတရား' ရှိ၏၊ အရှက်'ဟိရီ' ရှိ၏၊ ဒုစရိုက်မှ ကြောက်လန့်ခြင်း 'ဩတ္တပ္ပ' ရှိ၏၊ လုံ့လဝီရိယ ရှိ၏၊ သတိ တည်မြဲ၏၊ ဆယ်ဝါဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ လွန်မြတ်သော သီလပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ လွန်မြတ်သော အကျင့်ပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ လွန်မြတ်သော အယူပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ အကြားအမြင်များ၏၊ ပညာရှိ၏၊ ဆယ်ဝါ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ နာဖျားသော အနီးနေတပည့်အတူနေတပည့်တို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငါသော်လည်းကောင်း၊ လုပ်ကျွေးစေခြင်းငါသော်လည်းကောင်း စွမ်းနိုင်၏၊ မမွေ့လျော်သော တပည့်ကို အရပ်တစ်ပါးသို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းငါသော်လည်းကောင်း၊ ခေါ်ဆောင်စေခြင်းငါသော်လည်းကောင်း စွမ်းနိုင်၏၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ကို တရားသဖြင့်ပယ်ဖျောက်ခြင်းငါ စွမ်းနိုင်၏၊ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းကိုလည်း သိ၏၊ ဆယ်ဝါဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ အနီးနေတပည့် အတူနေတပည့်တို့ကိုမြင့်မြတ်သော ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ၌ ကျင့်စေခြင်းငါ စွမ်းနိုင်၏၊ အကျင့်မြတ်၏ အစဖြစ်သော သိက္ခာ၌ဆုံးမခြင်းငါ စွမ်းနိုင်၏၊ အဘိဓမ္မာ၌ ဆုံးမခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကတ် 'အဘိဝိနယ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အယူမှားကို တရားသဖြင့်ဖြေချွတ်စိမ့်သောငှာ စွမ်းနိုင်၏၊ ဆယ်ဝါ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အခြား အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာ'နိဿရည်း' ကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။ အာပတ်သင့်သည်ကို သိ၏၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ထိုရဟန်းသည်ပါတိမောက်နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်နိုင်၏၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ 'ကျေကျေပွန်ပွန်ရ၏'၊ သုတ် 'မာတိကာ' အားဖြင့် ဖြစ်စေ သဒ္ဒါပုဒ်ဗျည်း 'ဝိဘင်းအကျယ်'အားဖြင့် ဖြစ်စေကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၏၊ ဆယ်ဝါ ဆယ်ဝါထက် အလွန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

အမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ဆက္ကပြီး၏။

ထိုဆက္ကဏ် အကျဉ်းချုပ်

အဂါရဝဆက္ကား၊ ဂါရဝဆက္ကား၊ ဝိနီတဝတ္ထုဆက္ကား၊ သာမီစိဆက္ကား၊ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဆက္ကား၊ ဆေဒနကဆက္ကား၊ အာကာရဆက္ကား၊ အာနိသံသဆက္ကား။

ပရမဆက္ကား၊ ဆာရတ္တဆက္ကား၊ စီဝရဆက္ကား၊ ရဇနဆက္ကား၊ ကာယစိတ္တဆက္ကား၊ ဝါစာစိတ္တဆက္ကား၊ ကာယဝါစာစိတ္တဆက္ကား၊ ကမ္မဆက္ကား၊ ဝိဝါဒမူလဆက္ကား၊ အနုဝါဒမူလဆက္ကား၊ ဒီဃသောဆက္ကား၊ တိရိယဆက္ကား၊ နိဿယပဋိပသဒ္ဓိဆက္ကား။

အနုပညတ္တိဆက္ကား၊ အာဒါယဆက္ကား၊ သမာဒါယဆက္ကား၊ ထိုမှ တစ်ပါးလည်း အသေခဆက္ကား၊ သမာဒပေတာဆက္ကား၊ သဒ္ဓါဆက္ကား၊ အဓိသီလဆက္ကား၊ ဂိလာနဆက္ကား၊ အာဘိသမာစာရိကဆက္ကား၊ အာပတ္တိဆက္ကား၊ အဓမ္မိက ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနဆက္ကား၊ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနဆက္ကား။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၇–သတ္တကဝါရ

၃၂၇။ အာပတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ အာပတ်အစုတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ သာမီစိတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ မတရားသဖြင့် ဝန်ခံခြင်းတို့သည်ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တရားသဖြင့် ဝန်ခံခြင်းတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ခုနစ်ယောက်သောသူတို့၏ခုနစ်ရက်အတွင်း ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် သွားခြင်းငှါ (အပ်၏) အာပတ်မသင့်။ ဝိနည်းဓိရိပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျိုး'အာနိသင်' တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ (ဒသာဟပရမစသော) ပရမတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ခုနစ်ရက်မြောက်သော အရုဏ်တက်ခြင်း၌ စွန့်အပ်၏၊ သမထတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ကံတို့သည်ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ စပါးစိမ်းတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ အနံ့ဖီလာမှ ခုနစ်တောင်။ ဂဏာဘောဇဉ်၌အနုပညတ်တို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သိုမှီး 'သိမ်းဆည်း' ခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။

ပြုပြီးသော သင်္ကန်းကို ယူ၍ ဖဲသွား၏။ ပြုပြီးသော သင်္ကန်းကို ကောင်းစွာယူ၍ ဖဲသွား၏။ ရဟန်းအား ရှုအပ်သော အာပတ်သည် မရှိ။ ရဟန်းအား ရှုအပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ ရဟန်းအားကုစားအပ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။ အဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည်ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းဓိရ် ဖြစ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ သီလရှိ၏၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ အကျင့်အာစာရ ကျက်စားရာဂေါစရနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ နေ၏၊ အဏုမြူမျှလောက်သော အပြစ်တို့၌ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏၊ အလွန် စင်ကြယ်သောစိတ် 'ဥပစာရဈာန်စိတ်'၌ ဖြစ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းဖြစ်သော လေးပါးသော ဈာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏၊ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရ၏၊ အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှ ကင်းသောအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာကို

မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ဝိနည်းဓိုရ် ဖြစ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏။ အာပတ် မဟုတ်သည်ကို သိ၏။ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏။ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏။ များသောအကြားအမြင် ရှိ၏။ အကြားအမြင်ကို ဆောင်၏။ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး၏။

အကြင်တရားတို့သည် အစ၌ ကောင်းကုန်၏။ အလယ်၌ ကောင်းကုန်၏။ အဆုံး၌ ကောင်းကုန်၏။ အနက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ဟောတတ်ကုန်၏။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော တရားတို့သည် ထိုရဟန်းအား များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်၏။ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့် လေ့လာအပ်ကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်၏။

အလွန်စင်ကြယ်သောစိတ် 'ဥပစာရစျာန်စိတ်' ၌ ဖြစ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းဖြစ်သော လေးပါးသော စျာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏။ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏။ မငြိုငြင်သဖြင့်ရ၏။

အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှ ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ဝိနည်းဓိုရ် ဖြစ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏။ အာပတ် မဟုတ်သည်ကို သိ၏။ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏။ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ပါတိမောက်နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ရ၏။ ကောင်းစွာ ဝေဖန်နိုင်၏။ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ 'ကျေကျေပွန်ပွန်ရ၏'၊ သုတ် 'မာတိကာ' အားဖြင့်ဖြစ်စေ သဒ္ဒါပုဒ်ဗျည်း 'ဝိဘင်းအကျယ်' အားဖြင့်ဖြစ်စေကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။

အလွန် စင်ကြယ်သောစိတ် 'ဥပစာရစျာန်စိတ်' ၌ ဖြစ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းဖြစ်သော လေးပါးသော စျာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏။ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏။ မငြိုငြင်သဖြင့်ရ၏။ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှ ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ဝိနည်းဓိုရ် ဖြစ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏။ အာပတ် မဟုတ်သည်ကို သိ၏။ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏။ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏။ တစ်ပါးမကများသော အပြားရှိသော ရှေးဦးဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤရှေးဦးဖြစ်ဖူးသော ဘဝဟူသည် အဘယ်နည်း၊ တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ရာကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ဆဲ 'သံဝဋ္ဋ'ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း

များပြားသောဖြစ်ဆဲ 'ဝိဝဋ္ဋ' ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ဆဲ ဖြစ်ဆဲ 'သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋ'ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း (အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏)။ "ဤမည်သောဘဝ၌ (ငါသည်) ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အနွယ် 'အမျိုး' ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သောချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏၊ ထိုငါသည် (တတိယ) ဘဝမှသေခဲ့၍ ဤ (ဒုတိယ) ဘဝ၌ ထင်ရှားဖြစ်ပြန်၏၊ ထို (ဒုတိယ) ဘဝ၌လည်း (ငါသည်) ဤသို့သောအမည်ရှိ ခဲ့၏၊ ဤသို့သော အနွယ် 'အမျိုး' ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏၊ ထိုငါသည် ထို (ဒုတိယ) ဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤယခု (ပစ္စုပ္ပန်) ဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏"ဟု ဤသို့ (အစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့နိုင်၏)။ ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့် တကွ ညွှန်းပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ တစ်ပါးမကများပြားသော ရှေးဘ၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အစဉ်လျှောက် ၍ အောက်မေ့နိုင်၏၊

အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက်သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့်တူသော'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသောလားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

"အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ကာယဒုစရိုက်' နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'မနောဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏၊ မှားသော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီး သည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းရာ မကောင်းသောလားရာဖရိုဖရဲကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ကာယသုစရိုက်' နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'မနောသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏၊ မှန်သော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ လူ.ပြည် နတ်ပြည် 'သုဂတိ' ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏"ဟု (ဤသို့ သိ၏)။

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လူတို့၏မျက်စိထက်သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်နေဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါအဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါမကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောသမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း တင့်တယ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ သီလရှိ၏။ပ။

သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏၊ အလွန်စင်ကြယ်သောစိတ် 'ဥပစာရစျာန်စိတ်' ၌ ဖြစ်သောမျက်မှောက်သော ကိုယ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းဖြစ်သော လေးပါးသော စျာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏၊ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရ၏။ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှကင်းသော ရာဂမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ 'စေတောဝိမုတ္တိ'ကို အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ 'ပညာဝိမုတ္တိ'ကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်မိမိကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း တင့်တယ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ များသောအကြားအမြင် ရှိ၏။ပ။ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိ၏၊ အလွန်စင်ကြယ်သော စိတ်'ဥပစာရစျာန်စိတ်' ၌ ဖြစ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းဖြစ်သောလေးပါးသော စျာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏၊ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရ၏။ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါမှ ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း တင့်တယ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ထိုဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပါတိမောက်နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်နိုင်၏၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ 'ကျေကျေပွန်ပွန် ရ၏'၊ သုတ် 'မာတိကာ' အားဖြင့်ဖြစ်စေ သဒ္ဒါပုဒ်ဗျည်း 'ဝိဘင်းအကျယ်' အားဖြင့်ဖြစ်စေကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၏၊ အလွန် စင်ကြယ်သောစိတ် 'ဥပစာရစျာန်စိတ်' ၌ ဖြစ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းဖြစ်သော လေးပါးသော စျာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရ၏၊ မဆင်းရဲသဖြင့် ရ၏၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရ၏။ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါတရားမှကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာကိုမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုကာရောက်၍ နေ၏။

အခြား အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း တင့်တယ်၏။ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို သိ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ များလှစွာသောရှေးခ်ီ နေဖူးသော ဘဝကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဤရှေးခ်ီနေဖူးသော ဘဝဟူသည်ကားအဘယ်နည်း၊ တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော ညွှန်းပြဖွယ်

အမည်အနွယ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော များလှစွာသော ရှေးခ၌နေဖူးသော ဘဝကိုအစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။

အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လူတို့၏မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့်တူသော'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါအဆင်းလှ သော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါမကောင်းသော လားရာ ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကိုသိ၏။ပ။ ဤသို့ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့်တူသော'ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်'ဖြင့် သေဆဲ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါအဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှ သော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါမကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါတရားမှ ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာကို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ခ၌ပင် မိမိကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုကာ ရောက်၍ နေ၏။

မသူတော်တရားတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ'မရှိသူ ဖြစ်၏၊ အရှက် 'ဟိရီ'မရှိသူဖြစ်၏၊ ကြောက်လန့်ခြင်း 'ဩတ္တပ္ပ'မရှိသူ ဖြစ်၏၊ အကြားအမြင်မရှိသူ ဖြစ်၏၊ ပျင်းရိသူ ဖြစ်၏၊ လွတ်သော သတိရှိသူ ဖြစ်၏၊ ပညာမရှိသူ ဖြစ်၏။

သူတော်ကောင်းတရားတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' ရှိ၏၊ အရှက်'ဟိရီ' ရှိ၏၊ ကြောက်လန့်ခြင်း 'ဩတ္တပ္ပ' ရှိ၏၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏၊ ထင်သော သတိရှိ၏၊ ပညာရှိ၏။

သတ္တက ပြီး၏။

ထိုသတ္တကတို့၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ္တိသတ္တက၊ အာပတ္တိကွန္ဓသတ္တက၊ ဝိနီတဝတ္ထုသတ္တက၊ သာမီစိသတ္တက၊ အဓမ္မိကပဋ္ဌိညာတကရဏသတ္တက၊ ဓမ္မိကပဋ္ဌိညာတကရဏသတ္တက၊ အနာပတ္တိသတ္တာဟ သတ္တက။

အာနိသံသသတ္တက၊ ပရမသတ္တက၊ အရဏုဂ္ဂမနသတ္တက၊ သမထသတ္တက၊ ကမ္မသတ္တက၊ အာမကဓညသတ္တက၊ တိရိယသတ္တက၊ ဂဏဘောဇနသတ္တက။

သတ္တာဟပရမသတ္တက၊ အာဒါယသတ္တက၊ သမာဒါယသတ္တက၊ ထိုမှ တစ်ပါးလည်းန ဟောတိဒဋ္ဌဇသတ္တက၊ ဟောတိဒဋ္ဌဇသတ္တက၊ ဟောတိပဋ္ဌိကာတဇသတ္တက၊ အဓမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနသတ္တက၊ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနသတ္တက။

လေးပါးကုန်သော ဝိနည်းခိုရ်ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တင့်တယ်ကုန်သော လေးပါးသောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော မသူတော်တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဤအတူခုနစ်ပါးကုန်သော သူတော်ကောင်းတရားတို့ကိုလည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ကောင်းစွာဟောအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၈–အဌကဝါရ

၃၂၈။ ရှစ်ပါးသော အကျိုး 'အာနိသင်'တို့ကို ကောင်းစွာမြင်သော သံဃာသည် ထိုရဟန်းအားအာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် မနှင်ထုတ်အပ်။

ရှစ်ပါးကုန်သော အကျိုး 'အာနိသင်'တို့ကို ကောင်းစွာ မြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို ယုံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း ထိုအာပတ်ကို ဒေသနာကြားစေအပ်၏။

ယာဝတတိယကအာပတ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ရှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဒါယကာ တို့ကိုဖျက်ဆီး၏။ သင်္ကန်း၏ ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းငှါ မာတိကာတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ကထိန်နုတ်ခြင်း၏မာတိကာတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဖျော်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ရှစ်ပါးသော မသူတော်တရားတို့သည် အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်စိတ်ကုန်ခန်းသော ဒေဝဒတ်သည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ (အဝီစိ) ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ (အာယု) ကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားရ၍ မရနိုင်တော့ချေ။

လောကခံတရားတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဂရုခံတရားတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ မုသာဝါဒ 'မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း' သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ စေတမန်အင်္ဂါတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ တိတ္ထိဝတ်အကျင့်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲ သဘောဖြစ်သော အံ့ဖွယ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဤသာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ မဖြစ်ဖူးမြဲ သဘောဖြစ်သော အံ့ဖွယ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အနတိရိတ်တို့သည်ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အတိရိတ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ရှစ်ရက်မြောက်သော အရုဏ်တက်သောအခါစွန့်အပ်၏။ ပါရာဇိကတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေသော ရဟန်းမိန်းမကို ဖျက်ဆီးအပ်၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေသော ရဟန်းမိန်းမသည် ဒေသနာကြားအပ်သော်လည်းဒေသနာမကြားအပ်သည် မည်၏။ အဌဝါစိကရဟန်းမိန်းမ။ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမတို့အား ခရီးဦးကြိုဆိုအပ်၏။ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းမိန်းတို့အား နေရာကို ပေးအပ်၏။ ရတနာသုံးပါးဆည်းကပ်သူ ဝိသာခါသည် ရှစ်ပါးသော ဆုတို့ကို တောင်း၏။ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော 'ဘိက္ခုနောဝါဒက' ရဟန်းဟု သမုတ်အပ်၏။ ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျိုး'အာနိသင်'တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ပရမတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ တဿပါပိယသိကကံ ပြုအပ်သောရဟန်းသည် ရှစ်ပါးသော တရားတို့၌ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏။ တရားနှင့် မလျော်သော 'အဓမ္မိက' ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။ တရားနှင့်လျော်သော'ဓမ္မိက' ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။

အဌက ပြီး၏။

ထိုအဌက၏ အကျဉ်းချုပ်

နသောဘိက္ခုအङ္ဂ၊ ပရေသံပိအङ္ဂ၊ ယာဝတတိယကအङ္ဂ၊ ကုလဒူသနအङ္ဂ၊ စီဝရုပ္ပါဒမာတိကာအङ္ဂ၊ ကထိနုဇ္ဇာရမာတိကာ အङ္ဂ၊ ပါနအङ္ဂ၊ အသဒ္ဓမ္မအာဘိဘူတ အङ္ဂ။

လောကဓမ္မအङ္ဂ၊ ဂရုဓမ္မအङ္ဂ၊ ပါဠိဒေသနီယအङ္ဂ၊ မုသာဝါဒအङ္ဂ၊ ဥပေါသထင်္ဂ အङ္ဂ၊ ဒူတေယျင်္ဂအङ္ဂ၊ တိတ္ထိယဝတ္တအङ္ဂ၊ မဟာသမုဒ္ဒ အဇ္ဈ ုတဓမ္မအङ္ဂ။

ဓမ္မဝိနယ အဇ္ဈ ုတဓမ္မအङ္ဂ၊ အနတိရိတ္တအङ္ဂ၊ အတိရိတ္တအङ္ဂ၊ နိဿဂ္ဂိယအङ္ဂ၊ ပါရာ ဇိကအङ္ဂ၊ ပဌမဝတ္ထုအङ္ဂ၊ အဒေသိတအङ္ဂ၊ ဥပသမ္ပဒအङ္ဂ။

ပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗအङ္ဂ၊ အာသနအङ္ဂ၊ ဝရအङ္ဂ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကအङ္ဂ၊ အာနိသံသ အङ္ဂ၊ ပရမအङ္ဂ၊ အङ္ဂဓမ္မဝတ္တနအङ္ဂ၊ အဓမ္မိကပါတိမောက္ခဋ္ဌပနအङ္ဂ၊ ဓမ္မိက ပါတိမောက္ခ ဋ္ဌပနအङ္ဂ၊ ဤသို့အङ္ဂကတို့ကို ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၉–နဝကဝါရ

၃၂၉။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ ရောက်သော 'ပဌမာပတ္တိက' အာပတ်တို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုးယောက်တို့ဖြင့် သံဃာသည် ကွဲပြား၏၊ မွန်မြတ်သော 'ပဏီတ' ဘောဇဉ်တို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ကိုးပါးသော အသားတို့ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ပရမတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ တဏှာအရင်းရှိကုန်သော တရားတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ဝိဓမာန်တို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ သင်္ကန်းကိုးထည်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ကုန်၏။ သင်္ကန်းကိုးထည်တို့ကို ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်ကုန်။ အလျားမှ မြတ်စွာဘုရား၏ အထွာတော်ဖြင့် ကိုးထွာတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သော ပေးလှူခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သော ခံယူခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သော သုံးဆောင်ခြင်းတို့သည်ကိုးပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ပေးလှူခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ခံယူခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော သုံးဆောင်ခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သော သညတ္တိတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော သညတ္တိတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ အဓမ္မကံ၌ နဝကတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဓမ္မကံ၌ နဝကတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သောပါတိမောက် ထားခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည်ကိုးပါးတို့တည်း။

နဝက ပြီး၏။

ထိုနဝက၏ အကျဉ်းချုပ်

အာဃာတဝတ္ထုနဝက၊ အာဃာတပဋိဝိနယနဝက၊ ဝိနီတဝတ္ထုနဝက၊ ပဌမာပတ္တိက နဝက၊ ဘိဇ္ဇတိနဝက၊ ပဏီတဘောဇနနဝက၊ မံသနဝက၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသနဝက၊ ပရမနဝက။

တဏှာမူလကနဝက၊ ဝိဓမာနနဝက၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗနဝက၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗနဝက၊ ဝိဒတ္ထိ နဝက၊ အဓမ္မိကဒါနနဝက၊ အဓမ္မိကပဋိဂ္ဂဟနဝက၊ အဓမ္မိကပရိဘောဂနဝက၊ တစ်ဖန် ဓမ္မိကဖြစ်ကုန်သောဒါနသုံးပါး၊ ပဋိဂ္ဂဟသုံးပါး ပရိဘောဂသုံးပါး။

အဓမ္မသညတ္တိနဝက၊ ဓမ္မသညတ္တိနဝက၊ ဒွေနဝကနှစ်ပါး၊ အဓမ္မိကပါတိမောက္ခဗပန နဝက၊ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဗပနနဝက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

၁၀–ဒသကဝါရ

၃၃၀။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထုတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် ဆယ်ပါးသောအကြောင်း 'ဝတ္ထု' ရှိ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဆယ်ပါးသော အကြောင်း 'ဝတ္ထု' ရှိ၏။ အန္တဂ္ဂါဟိက 'လောကသည် မြဲ၏၊ ဤသို့ စသည့်ယူခြင်း' ဒိဋ္ဌိတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ မိစ္ဆတ္တတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ သမ္မတ္တတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ အကုသလကမ္မပထတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ကုသလကမ္မပထတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ အဓမ္မိကဖြစ်သော စာရေးတံယူခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော စာရေးတံယူခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ သာမဏေတို့၏ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော သာမဏေကို ဖျက်ဆီးအပ်၏ 'အသွင်ကို ဖျက်အပ်၏'။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည် 'သူမိုက်'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

မိမိဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူနိုင်၊ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူနိုင်၊ မိမိဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူမူ၍ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို မယူမူ၍တရားနှင့် မလျော်သော 'အဓမ္မ' အားဖြင့် ဝန်မခံဘဲ (ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို) ပြု၏၊ အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်၏ အရင်း'မူလ' ကို မသိ၊ အာပတ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို မသိ၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို မသိ။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက် ၏။ မိမိဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူနိုင်၏၊ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူနိုင်၏၊ မိမိဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူ၍ သူတစ်ပါးဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြားကို ယူ၍တရားနှင့်လျော်သော 'ဓမ္မ'အားဖြင့် ဝန်ခံခြင်းဖြင့် (ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို) ပြု၏၊ အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်၏အရင်း 'မူလ' ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ချုပ်ခြင်းကိုသိ၏၊ အာပတ်ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို သိ၏။

အခြားဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်၏။ အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ အရင်း 'မူလ' ကို မသိ၊

အဓိကရုဏ်းဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းချုပ်ခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုမသိ၊ အမှု အကြောင်း'ဝတ္ထု'ကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ (ဥဒ္ဒါန်းကို မသိ)၊ (မူလ) ပညတ်ကို မသိ၊ အနုပညတ်ကို မသိ၊ ဆိုအပ်သော စကားအစဉ် အဆုံးအဖြတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝတ္ထုကို မသိ။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ အရင်း 'မူလ' ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကိုသိ၏၊ အဓိကရုဏ်းချုပ်ခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို သိ၏၊ အမှုအကြောင်း 'ဝတ္ထု'ကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ (မူလ) ပညတ်ကို သိ၏၊ အနုပညတ်ကို သိ၏၊ ဆိုအပ်သော စကားအစဉ် အဆုံးအဖြတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝတ္ထုကို သိ၏။

အခြား ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်၏။ ဥတ်ကို မသိ၊ ဥတ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မသိ၊ ရှေးဆိုအပ်သော စကား၌ မလိမ္မာ၊ နောက်ဆိုအပ်သော စကား၌ မလိမ္မာ၊ အခါကိုလည်း မသိ၊ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကိုမသိ၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း'သော အာပတ် မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို မသိ၊ စင်စစ်ထိုဝိနည်းဓိုရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ဆရာအဆက်ဆက် (ဝါဒ) ကို ကောင်းစွာ မသင်ယူခဲ့ရ၊ ကောင်းစွာနှလုံးမသွင်းခဲ့ရ၊ ကောင်းစွာ မဆောင်ခဲ့ရ။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

ဥတ်ကို သိ၏၊ ဥတ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို သိ၏၊ ရှေးဆိုအပ်သော စကား၌ လိမ္မာ၏၊ နောက်ဆိုအပ်သောစကား၌ လိမ္မာ၏၊ အခါကိုလည်း သိ၏၊ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သောအာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း'သော အာပတ် မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို သိ၏၊ စင်စစ်ထိုဝိနည်းဓိုရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) သည် ဆရာအဆက်ဆက် (ဝါဒ) ကို ကောင်းစွာ သင်ယူခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်း ခဲ့ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ခဲ့ရ၏။

အခြားဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်၏။ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကိုမသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို မသိ၊ ထိုဝိနည်းဓိုရ်သည် ပါတိမောက် နှစ်ပါးတို့ကို မရ၊ ကောင်းစွာ မဝေဖန်နိုင်၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းမရှိ 'ကျေကျေပွန်ပွန်မရ'၊ သုတ် 'မာတိကာ' အားဖြင့်ဖြစ်စေ သဒ္ဒါပုဒ်ဗျည်း 'ဝိဘင်းအကျယ်'အားဖြင့် ဖြစ်စေ ကောင်းစွာ မဆုံးဖြတ်နိုင်၊ အာပတ်ဟုတ်သည်အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း' သော အာပတ် မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သောအာပတ်ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌လည်း မလိမ္မာ။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိနည်းဓိရ်သည် 'ပညာရှိ'ဟူသော အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို သိ၏၊ ထိုဝိနည်းဓိရ်သည် ပါတိမောက် နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ရ၏၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်နိုင်၏၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ 'ကျေကျေပွန်ပွန်ရ၏'၊ သုတ် 'မာတိကာ'အားဖြင့် ဖြစ်စေ သဒ္ဒါ ပုဒ် ဗျည်း 'ဝိဘင်းအကျယ်' အားဖြင့် ဖြစ်စေ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၏၊ အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည် ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်း မရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရုန့်ရင်း 'ကြမ်းတမ်း'သော အာပတ်မရုန့်ရင်း 'မကြမ်းတမ်း' သော အာပတ်ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌လည်း လိမ္မာ၏။

ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ ဆယ်ပါး သောအကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သား 'သာဝက' တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်၏။ နန်းတော်သို့ ဝင်ခြင်း၌ အပြစ် 'အာဒီနဝ' တို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒါနဝတ္ထုတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ရတနာတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒသဝဂ် 'ဆယ်ယောက်အစု' ဖြစ်သော ရဟန်းအပေါင်း။ ဒသဝဂ် 'ဆယ်ယောက်အစု' ဖြစ်သော ဂိုဏ်းဖြင့် ပဋ္ဌင်းခံအပ်၏။ ပုံ့သကူတို့ သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည် ကာလပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သော (အတိရေက) သင်္ကန်းကိုဆောင်အပ်၏။ သုက်တို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ မိန်းမတို့သည် ဆယ်မျိုးတို့တည်း။ မယားတို့သည်ဆယ်မျိုးတို့တည်း။ ဝေသာလီ ပြည်၌ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို ပြကုန်၏။ ရှိမခိုးထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆယ်ဦးတို့တည်း။ အကြွေသဝတ္ထုတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဆယ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကုန်းတိုက်စကားကို ဆောင်၏။ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဆယ်ပါးသော ဆုတို့ကို တောင်းကုန်၏။ အဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက်ထားခြင်းတို့သည်ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဓမ္မိကဖြစ်သော ပါတိမောက် ထားခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ယာဂုဏ် အကျိုး'အာနိသင်' တို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ မအပ်သော အသားတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ပရမတို့သည်ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဆယ်ဝါရ ရဟန်းသည် ရှင်သာမဏေပြုပေးနိုင်၏၊ ပဋ္ဌင်းခံပေးနိုင်၏၊ မှီရာ 'နိဿရည်း' ကို ပေးနိုင်၏။ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေနိုင်၏၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဆယ်ဝါရပြီး ရဟန်းမိန်းမသည် ရှင်သာမဏေ ပြုပေးနိုင်၏၊ ပဋ္ဌင်းခံပေးနိုင်၏၊ မှီရာ 'နိဿရည်း' ကို ပေးနိုင်၏ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေနိုင်၏။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍စွမ်းရည်ရှိသော ဆယ်ဝါရပြီးရဟန်းမိန်းမသည် ပဋ္ဌင်းခံသမုတ်ခြင်း 'ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိ' ကို သာယာအပ်၏။ ဆယ်နှစ်ရှိသော ယောကျ်ားသွားလာဖူးသော မိန်းမအား သိက္ခာကို ပေးအပ်၏။

ဒသက ပြီး၏။

ထိုဒသကဏ္ဍ အကျဉ်းချုပ်

အာဃာတဝတ္ထုဒသက၊ အာဃာတပဋိဝိနယဒသက၊ ဝိနီတဝတ္ထုဒသက၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဒသက၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဒသက၊ အန္တဂ္ဂါဟိကဒသက၊ မိစ္ဆတ္တဒသက၊ သမ္မတ္တဒသက၊ အကုသလကမ္မပထ ဒသက၊ ကုသလကမ္မပထဒသက။

အမ္မိကသလာကဂါဟဒသက၊ ဓမ္မိကသလာကဂါဟဒသက၊ သာမဏေရဒသက၊ နာသေတဗ္ဗဒသက၊ ဘာသပရိယန္တဒသက၊ အဓိကရဏဒသက၊ ဥတ္တိဒသက၊ လဟုကဒသက။

ဗာလပဏ္ဍိတအဖြစ်ဖြင့် အပေါ့အလေးဖြစ်ကုန်သော ထို (ဘာသပရိယ နှစ်စသော) ဒသကတို့ကို ကဏ္ဍပက္ခသုက္ကပက္ခတို့ဟူ၍ သိကုန်ရာ၏၊ ဥဗ္ဗာဟိကဒသက၊ သိက္ခာပဒ ဒသက၊ ရာဇန္တေပုရ ပဝေသနဒသက၊ ဒါနဝတ္ထုဒသက၊

ရတနဒသက၊ ဒသဝဂ္ဂဒသက၊ ထိုမှတစ်ပါး ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗဒသက၊ ပံသုကူလဒသက၊ စီဝရဓာရဏဒသက၊ ဒသာဟပရမဒသက၊ သုက္ကဒသက၊ ကွတ္ထိဒသက။

ဘရိယာဒသက၊ ဒသဝတ္ထုဒသက၊ အဝန္ဒိယဒသက၊ အက္ကောသဝတ္ထုဒသက၊ ပေသုညဒသက၊ သေနာသနဒသက၊ ဝရဒသက၊ အမ္မိကပါတိမောက္ခဥပနဒသက။

ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဥပနဒသက၊ ယာဂုဒသက၊ မံသဒသက၊ ပရမဒသက၊ ဒသဝဿဘိက္ခုဒသက၊ ဒသဝဿဘိက္ခုနီဒသက၊ ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိဒသက၊ ဂိဟိဂတဒသက၊ ဤသို့ ဒသကတို့ကိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

---

၁၁ – ဧကာဒသကဝါရ

၃၃၁။ တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်သော (ပဏ္ဍုက်စသော) ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်၊ ပဋ္ဌင်းခံပါမူဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ခြေနင်းတို့သည် မအပ်ကုန်၊ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသောသပိတ်တို့သည် မအပ်ကုန်၊ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတို့သည် မအပ်ကုန်၊ ယာဝတတိယကတို့သည်တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့တည်း။ ရဟန်းမိန်းမတို့အား တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အန္တရာယ်ပြုတတ်သော တရားတို့ကို မေးအပ်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတို့ကို ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်ကုန်။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်စွန့်အပ်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ကမ္မတ်သီးတို့သည် အပ်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ခါးပန်းသီးကွင်းတို့သည် အပ်ကုန်၏။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော မြေ 'ပထဝီ' တို့သည် မအပ်ကုန်။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးကုန်သော မြေ 'ပထဝီ' တို့သည် အပ်ကုန်၏။ မှီရာ 'နိဿရည်း' ငြိမ်းခြင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့တည်း။ ရှိမခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်တို့တည်း။ ပရမတို့သည် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့တည်း။ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ဆုတို့ကို တောင်းကုန်၏။ သိမ်၏ အပြစ်တို့သည် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့တည်း။ ဆဲတတ်ရေရွတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အပြစ်တို့ကို အလိုရှိအပ့်ကုန်၏။

မှီဝဲအပ်သော ပွါးများအပ်သော အဖန်တလဲလဲပြုအပ်သော ကောင်းစွာကသော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သော တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သော အမြဲဆောက်တည်အပ်သော ထက်ဝန်းကျင်မှ

ပွါးများအပ်သောကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၏ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အကျိုး 'အာနိသင်'တို့ကို အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏၊ ချမ်းသာစွာ နိုး၏၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို မမြင်မက်၊ လူတို့၏ ချစ်ခင်ခြင်းဖြစ်၏၊ နတ်တို့၏ ချစ်ခင်ခြင်းဖြစ်၏၊ နတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ထိုမေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူ၏ ကိုယ်၌ မီးသည်လည်းကောင်း၊ အဆိပ်သည်လည်းကောင်း၊ လက်နက်သည်လည်းကောင်း မဝင်နိုင်၊ စိတ်သည် လျင်မြန်စွာ တည်ကြည်၏၊ မျက်နှာအဆင်းကြည်လင်၏၊ မတွေမဝေ သေရ၏၊ (မေတ္တာဈာန်ထက်) လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ မသိပါက ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်ရ၏။

မိုဝဲအပ်သော ပွါးစေအပ်သော အဖန်တလဲလဲပြုအပ်သော ကောင်းစွာကသော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ် သောတည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သော အမြဲဆောက်တည်အပ်သော ထက်ဝန်းကျင်မှ ပွါးများအပ်သော ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၏ ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးကုန်သော အကျိုး 'အာနိသင်' တို့ကိုအလိုရှိအပ်ကုန်၏။

ဧကာဒသက ပြီး၏။

ထိုဧကာဒသက၏ အကျဉ်းချုပ်

နာသေတဗ္ဗဧကာဒသက၊ ပါဒုကဧကာဒသက၊ ပတ္တဧကာဒသက၊ စီဝရဧကာဒသက၊ ယာဝတတိယကဧကာဒသက၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဧကာဒသက၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗဧကာဒသက၊ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗ ဧကာဒသက။

အရဏ္ဏုဂ္ဂမနဧကာဒသက၊ ဂဏ္ဌိကဧကာဒသက၊ ဝိဓေကာဒသက၊ အကပ္ပိယ ဧကာဒသက၊ ကပ္ပိယဧကာဒသက၊ နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိဧကာဒသက၊ အဝန္ဒိယဧကာဒသက၊ ပရမဧကာဒသက၊ ဝရဧကာဒသက၊ သီမဒေါသဧကာဒသက၊ အက္ကောသကဧကာဒသက၊ မေတ္တာဧကာဒသက၊ ဤသို့ဧကာဒသကတို့ကို ပြအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဧကုတ္တရိကတည်း။

ထိုဧကုတ္တရိက၏ အကျဉ်းချုပ်

ဧကက ဒုက တိက စတုက္က ပဉ္စက ဆက္က သတ္တက အဋ္ဌက နဝက ဒသက ဧကာ ဒသက။

သိအပ်ပြီးသော (ဥယျမဲ) တရားရှိတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကြီးသောလုံ့လ 'ဝီရိယ' ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ပြုခြင်းငှါကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော အင်္ဂါတစ်ပါးစီအလွန်ရှိသော 'ဧကုတ္တရိက' နည်းကို ဟောတော်မူအပ်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ဧကုတ္တရိက ပြီး၏။

ဥပုသ်စသည်ကိုမေးဖြေခြင်း

အစ အလယ် အဆုံး အမေး

၃၃၂။ ဥပုသ်ကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ပဝါရဏာကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။

တဇနီယကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ နိယသကံ၏ ။ပ။ ပဗ္ဗာဇနီယ ကံ၏ ။ပ။ ပဋိသာရဏီယကံ၏ ။ပ။ ဥက္ခေပနီယကံ၏ ။ပ။ ပရိဝါသ်ပေးခြင်း၏ ။ပ။

အရင်းသို့ငင်ခြင်း၏ ။ပ။ မာနတ်ပေးခြင်း၏ ။ပ။ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်း၏ ။ပ။ ဥပသမ္ဘဒကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။

တဇနီယကံငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကားအဘယ်နည်း။ နိယသကံ ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ပဗ္ဗာဇနီယကံ ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ပဋိသာရဏီယကံ ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကားအဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ဥက္ခေပနီယကံ ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ သတိဝိနယ (သမထ) ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ အမူဠှဝိနယ (သမထ) ၏ အစကားအဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ တဿပါပိယသိကာ (သမထ) ၏အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ တိဏဝတ္ထာရက (သမထ) ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။

ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှါ သမုတ်ခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ သက်နှံးသုံးထည်နှင့် ကင်း၍ နေစိမ့်သောငှါ သမ္မုတိပေးခြင်း'အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ'၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ သန္ဌတသမ္မုတိ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ရွှေ ငွေ စွန့်သူဟု သမ္မုတိပေးခြင်း 'ရူပိယဆဋ္ဌကသမ္မုတိ' ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကားအဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ မိုးရေခံသက်နှံး အမာလွမ်းသက်နှံးပုဆိုးကို ခံယူစိမ့်သောငှါသမ္မုတိပေးခြင်း 'သာဋ္ဌိကဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိ'၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ သပိတ်ကို ခံယူစေသူဟု သမ္မုတိပေးခြင်း 'ပတ္တဂ္ဂါဟာပကသမ္မုတိ'၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ တောင်ဝှေးကိုင်ဆောင်စိမ့်သောငှါ သမ္မုတိပေးခြင်း 'ဒဏ္ဍသမ္မုတိ' ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ ဆိုင်းကို ကိုင်ဆောင်စိမ့်သောငှါ သမ္မုတိပေးခြင်း 'သိက္ခာသမ္မုတိ' ၏ အစကားအဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။ တောင်ဝှေးဆိုင်းနှစ်ပါးစုံကိုင်ဆောင်စိမ့်သောငှါ သမ္မုတိပေးခြင်း 'ဒဏ္ဍသိက္ခာသမ္မုတိ'၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကားအဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။

အစ အလယ် အဆုံး အဖြေ

၃၃၃။ ဥပုသ်ကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ ဥပုသ်ကံ၏ ညီညွတ်ခြင်း 'ကာယသာမဂ္ဂီ' သည် အစတည်း၊ ပါတိမောက်ပြခြင်း 'ကိရိယာ'သည် အလယ်တည်း၊ ပါတိမောက်ပြီးဆုံးခြင်းသည် အဆုံးတည်း။

ပဝါရဏာကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသောအမေး၌ ပဝါရဏာကံ၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် အစတည်း၊ ပဝါရဏာရွတ်ခြင်း 'ကိရိယာ' သည်အလယ်တည်း၊ ပဝါရဏာပြီးဆုံးခြင်းသည် အဆုံးတည်း။

တဇ္ဇနီယကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသောအမေး၌ တဇ္ဇနီယကံ၏ အကြောင်းဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း အစ တည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။

နိယသကံ၏ ။ပ။ ပဗ္ဗာဇနီယကံ၏ ။ပ။ ပဋိသာရဏီယကံ၏ ။ပ။ ဥက္ခေပနီယကံ၏ ။ပ။ ပရိဝါသ်ပေးခြင်း၏ ။ပ။ အရင်းသို့ငင်ခြင်း၏ ။ပ။ မာနတ်ပေးခြင်း၏ ။ပ။ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်း၏ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း အစတည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။

ပဋ္ဌင်းခံသော 'ဥပသမ္မဒ' ကံ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကားအဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ ပဋ္ဌင်းခံသော 'ဥပသမ္မဒ'ကံ၏ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အစတည်း၊ ဥတ်သည်အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။

တဇ္ဇနီယက် ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကားအဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ တဇ္ဇနီယက်ငြိမ်းအေးခြင်း၏ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည် အစတည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။

နိယသကံ။ပ။ ပဗ္ဗာဇနီယကံ။ပ။ ပဋိသာရဏီယကံ။ပ။ ဥက္ခေပနီယက် ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစကားအဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ ဥက္ခေပနီယက်ငြိမ်းအေးခြင်း၏ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည် အစတည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။ သတိဝိနယ (သမထ) ၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကားအဘယ်နည်းဟူသော အမေး၌ သတိဝိနယ (သမထ) ၏ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း အစတည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည် အဆုံးတည်း။

အမူဠှဝိနယ (သမထ) ၏ ။ပ။ တဿပါပိယသိကာ (သမထ) ၏ ။ပ။ တိဏဝတ္ထာရက (သမထ) ၏ ။ပ။

ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ၏ ။ပ။ သက်နှုံးသုံးထည်နှင့် ကင်း၍ နေစိမ့်သောဌါ သမ္မုတိပေးခြင်း 'အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ'၏ ။ပ။ သန္ဌတသမ္မုတိ၏ ။ပ။ ရှေ ငွေစွန့်သူဟု သမ္မုတိပေခြင်း 'ရူပိယဆဋ္ဌက သမ္မုတိ'၏ ။ပ။

မိုးရေခံသက်နှ်း အမာလွှမ်းသက်နှ်းပုဆိုးကို ခံယူစိမ့်သောဌါ သမ္ဘုတိပေးခြင်း 'သာဌ္ဌိကဂ္ဂါဟာပက သမ္ဘုတိ'။ပ။ သပိတ်ကို ခံယူစေသူဟုသမ္ဘုတိပေးခြင်း 'ပတ္တဂ္ဂါဟာပကသမ္ဘုတိ' ၏။ပ။ တောင်ဝှေးကို ကိုင်ဆောင်စိမ့်သောဌါ သမ္ဘုတိပေးခြင်း 'ဒဏ္ဍသမ္ဘုတိ' ၏။ပ။ ဆိုင်းကိုကိုင်ဆောင်စိမ့်သောဌါ သမ္ဘုတိပေးခြင်း'သိက္ခာသမ္ဘုတိ'၏။ပ။ တောင်ဝှေးဆိုင်းနှစ်ပါးကို ကိုင်ဆောင်စိမ့်သောဌါ သမ္ဘုတိပေးခြင်း 'ဒဏ္ဍသိက္ခာသမ္ဘုတိ'၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်းဟူသောအမေး၌ တောင်ဝှေးဆိုင်းနှစ်ပါးကို ကိုင်ဆောင်စိမ့်သောဌါ သမ္ဘုတိပေးခြင်း 'ဒဏ္ဍသိက္ခာသမ္ဘုတိ' ၏ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း အစတည်း၊ ဥတ်သည် အလယ်တည်း၊ ကမ္မဝါစာသည်အဆုံးတည်း။

ဥပုသ်စသည်ကို မေးဖြေခြင်း ပြီး၏။

အတ္ထဝသပကရဏ

၃၃၄။ အကျိုးထူးဆယ်ပါးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သား 'သာဝက' တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်၏။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်၊ သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်၊ အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိပ်နင်းရန်၊ အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်၊ မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ .ကြည်ညိုစေရန်၊ သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန်၊ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကိုချီးမြှောက်ရန်၊ ဤအကျိုးထူးဆယ်ပါးတို့ကို။ပ။ ပညတ်တော်မူအပ်၏။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန် ဖြစ်၏။ အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းခြင်းသည် အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာနေနိုင်ရန်ဖြစ်၏။ အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာနေနိုင်ခြင်းသည် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန် ဖြစ်၏။ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုစောင့်စည်းခြင်းသည် နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန် ဖြစ်၏။ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန် ဖြစ်၏။ မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းသည် ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ကြည်ညိုစေရန်ဖြစ်၏၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန် ဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်'တည်တံ့ခြင်းသည် ဝိနည်း'စည်းမျဉ်း ဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ရန် ဖြစ်၏။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိပ်နင်းရန်ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်'တည်တံ့ရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးခြင်းသည် ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကိုချီးမြှောက်ရန် ဖြစ်၏။

သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုစောင့်စည်းရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုပယ်ရှားရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန် ဖြစ်၏။ သံဃာ တော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ရန် ဖြစ်၏။ သံဃာ တော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ရန် ဖြစ်၏။ သံဃာတော်များ ချမ်းသာခြင်းသည် သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန် ဖြစ်၏။

အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းသည်။ပ။ အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းသည်။ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းခြင်းသည်။ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းသည်။ မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကိုကြည်ညို စေခြင်းသည်။ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းသည်။ သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့ခြင်းသည်။

ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန် ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိပ်နင်းရန် ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန် ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန် ဖြစ်၏။ ဝိနည်း'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်နောင်ဖြစ် လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန် ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကိုချီးမြှောက်ခြင်းသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန် ဖြစ်၏။

ဝိနည်း'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်ဖြစ်၏။ ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်း ဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်'တည်တံ့ရန် ဖြစ်၏။

အကျိုးထူး 'အတ္ထဝသ' အရာ၌ အကျိုးတစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ အကြောင်းတစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဒါ 'နိရုတ္တိ' နှစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ်လေးရာတို့ကိုလည်းကောင်း (သိအပ်ကုန်၏)။

အတ္ထဝသပကရဏ ပြီး၏။

မဟာဝဂ် ပြီး၏။

ထိုမဟာဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ရှေးဦးစွာသော ပုစ္ဆာ၌ (၀၊၅) ရှစ်ပါးတို့လည်းကောင်း တစ်ဖန် ပစ္ဆိမပုစ္ဆာတို့၌ (၀၊၅) ရှစ်ပါးတို့လည်းကောင်း ဤသို့ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ဝိဘင်း၌ ဤတစ်ဆယ့်ခြောက်ဝါရတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဝိဘင်း၌လည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ဝါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အန္တရပေယျာလအပြားတို့လည်းကောင်း၊ ဧကုတ္တရိကလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာစသည်တို့၏ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးကို မေးခြင်း ဖြေခြင်း အကျိုးထူးအရာတို့လည်းကောင်း ဤသည်တို့ကားမဟာဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်အပြီးတည်း။

ဂါထာသင်္ဂဏိက

၁ – ခုနစ်ပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်

၃၃၅။ (ဥပါလိ) သင်သည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ လက်အုပ်ကို ချီကာတောင့်တနိုး၏သို့ အဘယ့်ကြောင့် ဤအရပ်သို့ လာသနည်း။

မြတ်စွာဘုရား နှစ်ပါးသော (ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ) ဝိနည်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်သောဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် အဘယ်မျှဖြစ်ပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော မြို့တို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ပါကုန်သနည်း။

(ဥပါလိ) သင်၏ အမေးပြဿနာသည် ကောင်း၏။ အသင့်အားဖြင့် (ငါ့ကို) မေးလျှောက်၏၊ ကောင်းပြီ၊ လိမ္မာလောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သင့်အား ငါဖြေကြားအံ့။

(ဥပါလိ) နှစ်ပါးသော ဝိနည်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် သုံးရာငါးဆယ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ခုနစ်ပြည်တို့၌ ပညတ် အပ်ကုန်၏။

(မြတ်စွာဘုရား) အဘယ်ခုနစ်ပြည်တို့၌ ပညတ်အပ်ပါကုန်သနည်း၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ အသျှင်ဘုရားသည် ထိုပြဿနာကို အကျွန်ုပ်အား ဖြေကြားတော်မူပါလော့၊ ထိုဖြေကြားသော စကားစဉ်ကို ဝမ်းထဲ၌သိုမှီး၍ ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ တပည့်တော်တို့အား စီးပွါးခြင်းငှါ ဖြစ်ရာပါ၏။

(ဥပါလိ) ဝေသာလီ, ရာဇဂြိုဟ်, သာဝတ္ထိ, အာဠဝီ, ကောသမ္မီ, သင်္ကတိုင်း, ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။

(မြတ်စွာဘုရား) အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်အပ်ပါကုန် သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်ခြင်းကို ပြုအပ်ပါကုန်သနည်း၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပညတ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်ပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို အာဠဝီပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ပါကုန်သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကောသမ္မီပြည်၌ ပညတ်အပ်ပါကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သင်္ကတိုင်းတို့၌ ဟောအပ်ပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သောသိက္ခာပုဒ် တို့ကို ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်အပ်ပါကုန်သနည်း၊ ထိုအမေးပြဿနာကို မေးလျှောက်အပ်သောအသျှင် ဘုရားသည် တပည့်တော်အား ဖြေကြားတော်မူပါလော့။

(ဥပါလိ) သိက္ခာပုဒ်ဆယ်ပါးတို့ကို ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်၏၊ သိက္ခာပုဒ်နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး တို့ကိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏၊ ခြောက်ပါးယုတ်သုံးရာ (နှစ်ရာကိုးဆယ့်လေးပါး) သော အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သာဝတ္ထိပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးတို့ကို အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ သိက္ခာပုဒ်ရှစ်ပါးတို့ကိုကောသမ္မီပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏၊ သိက္ခာပုဒ်ရှစ်ပါးတို့ကို သင်္ကတိုင်းတို့၌ ဟောအပ်ကုန်၏၊ သိက္ခာပုဒ်သုံးပါးတို့ကို ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်၏။

ဝေသာလီပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်ဆယ်ပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက်နာလော့။

မေထုနသိက္ခာပုဒ်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၊ အတိရေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်၊ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်၊ ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်၊ ပရမ္မုခရတောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ ဒ န္တပေါနသိက္ခာပုဒ်နှင့် တက္ကအစေလကသိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌လည်း ဟောအပ်သော အကြောသသိက္ခာပုဒ်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဆယ်ပါးတို့ကို ဝေသာလီပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက်နာလော့။

အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ (ပညတ်အပ်သော) နှစ်ပါးသော ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်, ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်သော သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်၊ ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်။

အညာတိကစီဝရပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်၊ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်၊ သုတ္တဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥဒ္ဓာပနကသိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ဘိက္ခုနီပရိပါစိတပိဏ္ဍပါတသိက္ခာပုဒ်၊ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၊ စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၊ သြရေနဒ္ဓမာသနှာနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥိနဝိသတိဝဿသိက္ခာပုဒ်။

စီဝရံ ဒတ္တာ ခီယနသိက္ခာပုဒ်၊ ဝေါသာသသိက္ခာပုဒ်၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၊ အန္တောဝဿစာရိကစရဏသိက္ခာပုဒ်၊ ဝဿစာရိကပဏ္ဍမနသိက္ခာပုဒ်၊ ပါရိဝါသိကဆန္ဒဒါနသိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ရာဇေဋ္ဌိဟ်ပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

သာဝတ္ထိပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလေ့။

ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်လေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး။

အနိယတနှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်နှစ်ဆယ့်လေးပါး၊ ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ် တစ်ရာ့ငါးဆယ့်ခြောက်ပါး။

ပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် ဆယ်ပါး၊ သေခိယ ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအားဖြင့် ခြောက်ပါးယုတ် သုံးရာ (၂၉၄ ပါး) သော အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သာဝတ္ထိပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

အာဠဝီပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလေ့။

ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပုဒ်၊ ကောသိယမိဿကသန္ထတသိက္ခာပုဒ်၊ အနုပသမ္ပန္နသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်၊ ပထဝီခဏနသိက္ခာပုဒ်၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်၊ သပါဏောဒကသိဉ္စနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤသိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါးတို့ကိုအာဠဝီပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

ကောသမ္ဗီပြည်၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလေ့။

မဟလ္လကဝိဟာရသိက္ခာပုဒ်၊ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်၊ အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၊ ယာဝဒ္ဒါရကောသသိက္ခာပုဒ်၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်၊ အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ်၊ သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်၊ သုရသုရကာရကသိက္ခာပုဒ်နှင့် တကွရှစ်ပါးတို့တည်း။

သက္ကတိုင်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလေ့။

ဇေတကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥိနပဗ္ဗဇ္ဇနုပဇ္ဈာသိက္ခာပုဒ်၊ ဘိက္ခုနုပဿယဩဝါဒသိက္ခာပုဒ်၊ တတုတ္တရိဘေသဇ္ဇဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်၊ သူစိဃရသိက္ခာပုဒ်၊ စတုတ္ထပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌ ဟောအပ်သော ဥဒကသုဒ္ဓိသိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ဩဝါဒုပဂမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ရှစ်ပါးတို့ကို ကပိလဝတ်ပြည်၌ဟောဆိုအပ်ကုန်၏။

ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလေ့။

ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ ချုပ်သော ဝိသိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ်၊ သာမိသဟတ္ထသိက္ခာပုဒ်၊ သသိတ္ထကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို (ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌ ပညတ်အပ်ကုန်၏)။

ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်ခုနစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိရှစ်ပါး၊ ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါး။

ပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါး၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ်သုံးပါး၊ ဤငါးဆယ့်ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုနေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့ခြောက်မြို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။

ခြောက်ပါးယုတ်သုံးရာသော အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော များစွာသောအခြံအရံရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ (ပညတ်ခြင်းကို) ပြုအပ်ကုန်၏။

---

၂ – ဝိပတ္တိ လေးပါး

၃၃ဖ။ မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရားအား အကြင်အမေးပြဿနာကို မေးလျှောက်ပါ၏၊ ထိုထိုအမေးပြဿနာကို တပည့်တော်တို့အား ဟောကြားတော်မူ၏၊ မဖောက်မပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြေကြားတော်မူ၏၊ တစ်ပါးသော အမေးပြဿနာကို အသျှင်ဘုရားကို မေးလျှောက်ပါအုံ့၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ထိုအမေးပြဿနာကို ဟောကြားတော်မူပါ။

လေးသော အာပတ် ပေါ့သော အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှုန့်ရင်းသောအာပတ် မရှုန့်ရင်းသော အာပတ်ကိုလည်းကောင်း ယာဝတတိယကအာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။

ဆက်ဆံသော အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဆက်ဆံသော အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဖန်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကြောင်း (သမထ) တို့ကိုလည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားပြုတော်မူပါလော့၊ ယခု အသျှင်ဘုရား၏ စကားတော်ကို (အကျွန်ုပ်တို့သည်) နာပါကုန်အုံ့။

လေးသော အာပတ်သုံးဆယ့်တစ်ပါးတို့တွင် (ပါရာဇိကအာပတ်) ရှစ်ပါးတို့သည် အကြွင်းမရှိသောအာပတ်တို့ မည်ကုန်၏၊ လေးသော အာပတ်တို့သည် ရှုန့်ရင်းသော အာပတ်တို့ မည်ကုန်၏၊ အာပတ်သည် သီလဝိပတ္တိ မည်၏။

ပါရာဇိကကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ကိုလည်းကောင်း 'သီလဝိပတ္တိ'ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်အာပတ်လည်းကောင်း၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်းကောင်း၊ ရယ်မြူးလိုသည် ဖြစ်၍ ဆဲရေးသော ရဟန်း၏ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်လည်းကောင်း ဤအာပတ်ငါးမျိုးကို 'အာစာရဝိပတ္တိ'ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။

မသူတော်တရားတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ပညာမဲ့သည့် မောဟဖုံးလွှမ်းခံရသူတို့သည် ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်သော မမှန်သော အယူကို ယူကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲကုန်၏၊ ဤသို့ အယူဖောက်ပြန်၍ ယူခြင်း စွပ်စွဲခြင်းကို ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုရမ္မက် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိဘဲ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ (လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား) ကို ပြောဆို၏၊

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် 'သင့်ကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းသည်ရဟန္တာတည်း'ဟု ပြောဆို၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းသည် ပဏီတဘောဇဉ်တို့ကို မိမိအကျိုးငှါ တောင်း၍ စား၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းမိန်းမသည် ပဏီတဘောဇဉ်တို့ကိုမိမိအကျိုးငှါ တောင်း၍ စား၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်း'ထမင်း'ကိုလည်းကောင်း မနာမဖျားပဲ မိမိအကျိုးငှါ တောင်း၍ စား၏။

ဤအာပတ်ခြောက်ပါးတို့ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပျက်စီးခြင်း 'အာဇီဝဝိပတ္တိ'ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။

(ဥပါလိ) တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ယာဝတတိယကတို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလော့။

ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်၊ ယာဝတတိယက သံဃာဒိသိသ်ရှစ်ပါး၊ အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ စဏ္ဍကာဠီသိက္ခာပုဒ်၊ ဤသိက္ခာပုဒ် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့သည် ယာဝတတိယက မည်ကုန်၏၊

---

၃ – ဆေဒနက အာပတ်စသည်

၃၃ ၇။ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော ဆေဒနကသိက္ခာပုဒ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဘေဒနကသိက္ခာပုဒ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဥဒ္ဒါလကသိက္ခာပုဒ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ အနည်ပါစိတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဘိက္ခုသမ္မုတိတို့သည်အဘယ်မျှတို့နည်း။ သာမီစိတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ပရမတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဇာနံဟူ၍ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော ဆေဒနကအာပတ်တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဘေဒနကအာပတ်သည် တစ်ပါးသာတည်း။ ဥဒ္ဒါလကအာပတ်သည်တစ်ပါးသာတည်း။ အနည်ပါစိတ်တို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုသမ္မုတိတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။ သာမီစိတို့သည် ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ပရမတို့သည် တစ်ဆယ့်လေးပါးတို့တည်း။ ဇာနံဟူ၍ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

---

၄ – အသာဓာရဏ အာပတ်စသည်

၃၃၈။ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

သုံးရာလေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လေးဆယ့်ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ရာ့သုံးဆယ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်။

ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့၏ အသာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်တို့သည် တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ တစ်ရာ့ ခုနစ်ဆယ့်လေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့အား တူသော အကျင့်သိက္ခာပုဒ် ရှိကုန်၏။

(ဥပါလိ) ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သောသိက္ခာပုဒ် နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ အနိယတနှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သုံးဆယ်။

ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး၊ ပါဋိဒေသနီ လေးပါး၊ သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ ဤနှစ်ရာ့နှစ်ဆယ်သော ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

(ဥပါလိ) ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော သိက္ခာပုဒ်သုံးရာလေးပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကရှစ်ပါး၊ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သုံးဆယ်၊ ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ် တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါး။

ပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်ရှစ်ပါး၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ်ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ ဤသုံးရာ့လေးပါးသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ဥပုသ်နေ့တို့၌ အကျဉ်းပြအပ်သည့် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

(ဥပါလိ) ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ သိက္ခာပုဒ် လေးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

သံဃာဒိသိသ်ခြောက်ပါး၊ အနိယတနှစ်ပါးတို့နှင့်တကွရှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် တကွ နှစ်ဆယ်။

ခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် လေးပါး၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ဤလေးဆယ့်ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်။

(ဥပါလိ) ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ တစ်ရာ့သုံးဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်ဆယ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါ၊ ခုဒ္ဒကအာပတ်ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး။

ပါဠိဒေသနီရှစ်ပါး၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ဤတစ်ရာ့သုံးဆယ်သော အာပတ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်။

(ဥပါလိ) ရဟန်းမိန်းမ ရဟန်းယောကျ်ားနှစ်ဦးတို့၏ အသာဓာရဏာဖြစ်ကုန်သော တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အနိယတနှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်နှစ်ဆယ့် လေးပါး။

ခုဒ္ဒကအာပတ်တစ်ရာ့တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ဤတစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမ ရဟန်းယောကျ်ားနှစ်ဦးတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်။

(ဥပါလိ) ရဟန်းမိန်းမ ရဟန်းယောကျ်ားနှစ်ဦးတို့အား တူမျှသော အကျင့်သိက္ခာရှိသော တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်လေးပါးသော ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကလေးပါး၊ သံဃာဒိသိသ်ခုနစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ခုဒ္ဒကအာပတ်ခုနစ်ဆယ်တိတိ၊ သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ ဤတစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်လေးပါးတို့သည် နှစ်ဦးသားတို့အား တူမျှသောအကျင့်သိက္ခာရှိကုန်၏။

ပါရာဇိကရှစ်ပါးတို့သည် ဝေးစွာ စွန့်အပ်သော တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာနှင့်တူသော ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ကွဲသော) ကျောက်ဖျာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော လူ (ယောကျ်ား) ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသောထန်းပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ထို (ပါရာဇိက) သို့ရောက်သော ရဟန်းတို့သည် (ပကတိသီလမရှိသဖြင့်) စည်ပင် ပြန့်ပွားခြင်း မရှိကြတော့ကုန်။

သံဃာဒိသိသ်နှစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ အနိယတနှစ်ပါး၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်လေးဆယ့်နှစ်ပါး၊ ပါစိတ်တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ပါဠိဒေသနီတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့သည် သမ္မုခါဝိနယ၊ ပဋိညာတကရဏ၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဟူသော သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ဥပုသ်နှစ်ပါး၊ ပဝါရဏာနှစ်ပါး၊ ကံလေးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့သည် (ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား) ငါးပါးတို့သာ, (ရဟန်းမိန်းမတို့အား) လေးပါးတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏၊ တစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်။ အာပတ်အစုတို့သည်လည်း ခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဓိကရဏ်းလေးပါးတို့သည် ခုနစ်ပါးသောသမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။ (သမထ) နှစ်ပါးတို့ဖြင့် (ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်၊ (သမထ) လေးပါးတို့ဖြင့် (အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည်)၊ (သမထ) သုံးပါးတို့ဖြင့် (အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်)၊ (သမထ) တစ်ပါးဖြင့် ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် ငြိမ်းအေး၏။

၅–ပါရာဇိကအာပတ်စသည်

၃၃၉။ (ဥပါလိ) ပါရာဇိကဟူ၍ ဟောအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

ပါရာဇိကကျသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အကြင့်ကြောင့်) သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောၚ်၊ ချုတ်ယွင်းၚ်၊ ပျက်စီးၚ်၊

(သံဃာမှ) နှင်ထုတ်အပ်ၚ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ (ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော) ပေါင်းဖော်ခြင်းသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့်

ဤအာပတ်ကို ပါရာဇိကဟူ၍ ဆိုအပ်ၚ်။

(ဥပါလိ) သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဟောအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

(အကြင့်ကြောင့်) သံဃာသည်သာ ပရိဝါသ်ကို ပေးရၚ်၊ အရင်းသို့ ငင်ရၚ်၊ မာနတ်ကို ပေးရၚ်၊ အဗ္ဗာန်

(သံဃာ့ဘောင်သို့) သွင်းရၚ်၊ ထို့ကြောင့် ဤအာပတ်ကို သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ၚ်။

(ဥပါလိ) အနိယတဟူ၍ ဟောအပ်သော ထိုအာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။

(အကြင့်ကြောင့်) မမြဲ၊ မြဲသည်မဟုတ်၊ သိက္ခာပုဒ်ကို အမြဲမရှိသောအားဖြင့် ပြုအပ်ၚ်၊ အာပတ်

သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အာပတ်တို့ကို ပြုအပ်ၚ်၊ (ထို့ကြောင့်) အနိယတ 'မမြဲသောအာပတ်'ဟူ၍

ဆိုအပ်ၚ်။

(ဥပါလိ) ထုလ္လစ္စဥ်းဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။ အကြင်

ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းတစ်ပါးၚ် အထံ၌ (ဒေသနာ) ကြားၚ်၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း ထိုအာပတ်ကို

ခံၚ်၊ ထိုအာပတ်နှင့်တူသော (ကြီးသော ဒေသနာခံ) အပြစ်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအာပတ်ကို

ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ၚ်။

(ဥပါလိ) နိုဂ္ဂေါ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလော့။ (အကြင့်ကြောင့်)

သံဃာၚ် အလယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းၚ် အလယ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတစ်ပါးၚ်

အထံ၌သော်လည်းကောင်း တစ်ပြိုင်နက် (ဝတ္ထုကို) စွန့်၍ (ဒေသနာ) ကြားရၚ်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအာပတ်ကို

နိုင်ငြိုဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(ဥပါလိ) ပါစိတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။ (အကြင့်ကြောင့်)

ကုသိုလ်တရားကို ကျစေတတ်၏၊ အရိယာမဂ်ကို ချုတ်ယွင်းစေတတ်၏၊ စိတ်တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်း

ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအာပတ်ကို ပါစိတ်အာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(ဥပါလိ) ပါဠိဒေသနီဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလော့။ ရဟန်း သည်

ဆွေမျိုးမတော်သူဖြစ်လျက် ငြိုငြင်ပင်ပန်းစွာ ရသော ရဟန်းမိန်းမ၏ ဘောဇဉ်ကို ကိုယ်တိုင် (မိမိလက်ဖြင့်)

ခံယူ၍ စားအံ့၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော (ပါဠိဒေသနီ) အာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဆွမ်းဖိတ်သော ဒါယကာအိမ်တို့၌ ဆွမ်းစားကုန်လတ်သော် ရဟန်းမိန်းမသည် အလိုဆန္ဒအားဖြင့်

စီရင်အံ့၊ ထိုစီရင်ရာ၌ ရဟန်းမိန်းမကို မတားမြစ်ဘဲ ထိုအိမ်၌ စားအံ့၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော (ပါဠိဒေသနီ)

အာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' စိတ်ရှိသော ဥစ္စာနည်းပါး ဆင်းရဲသော ဒါယကာအိမ်သို့ သွား၍ မဖျားမနာဘဲ

ထိုဒါယကာအိမ်၌ စားအံ့၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော (ပါဠိဒေသနီ) အာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရွံ့ရှာဖွယ်နှင့်တကွ ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော တောကျောင်း၌ နေသော အကြင်ရဟန်းသည်

ကြိုတင်၍ မသိစေအပ် မပန်ကြားအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ထိုအရံတွင်း၌ စားအံ့၊ (ထိုရဟန်းသည်)

ကဲ့ရဲ့အပ်သော (ပါဠိဒေသနီ) အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(အကြင်) ရဟန်းမိန်းမသည် ဆွေမျိုးမတော်သည် ဖြစ်လျက် သူတစ်ပါးတို့ မြတ်နိုးအပ်သော ထောပတ်

ဆီ ပျား တင်လဲ ငါး အမဲကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး နို့ရည် နို့ဓမ်းကိုလည်းကောင်း

ကိုယ်တိုင်တောင်းငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ကဲ့ရဲ့အပ်သော

(ပါဠိဒေသနီ) အာပတ်သို့ ရောက်၏။

(ဥပါလိ) ဒုက္ကဋ္ဌဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သော အလျောက် နာလော့။ အကြင် အမှုသည်

ဟောတော်မူတိုင်း မကျင့်သည် ဖြစ်၍ ချွတ်လည်း ချွတ်ယွင်း၏၊ ဆန့်လည်း ဆန့်ကျင်၏၊ ချော်လည်း

ချော်ချွတ်၏၊ ထိုအမှုသည် ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် မည်၏။

(ဥပမာ) လူသည် မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း အကြင်

ယုတ်မာသော အမှုကို ပြု၏၊ ထိုယုတ်မာသော အမှုကို မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှု 'ဒုက္ကဋ္ဌ'ဟူ၍

ပြောကြားကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ထိုကြောင့် ထိုအာပတ်ကို ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(ဥပါလိ) ဒုဗ္ဘာသီဟူ၍ ဆိုအပ်သော အာပတ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။ မကောင်း သဖြင့်

ဆိုအပ်သော စကားသည် ဒုဗ္ဘာသိတ မည်၏။ အကြင်စကားအဖို့အစုသည် ညစ်ညမ်း၏၊ ထိုစကား

အဖို့အစုသည်လည်း ဒုဗ္ဘာသိတ မည်၏။ အကြင့်ကြောင့် စင်စစ် ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့်

ထိုအာပတ်ကို ဒုဗ္ဘာသီဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(ဥပါလိ) သေခိယဟူ၍ ဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကိုဟုတ်မှန်သောအလျောက် နာလော့။ ထိုသိက္ခာပုဒ်

သည် ကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ ဖြောင့်မတ်သော နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးကို မှီသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ (မဂ်ဉာဏ်ရရေး

အတွက်) အစလည်း ဖြစ်၏၊ အကျင့်လည်း ဖြစ်၏၊ အဦးလည်း ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းကြောင်း

တရားလည်းဟုတ်၏၊ ကာယ, ဝစီနှစ်လီသော ဒွါရတို့ကို ပိတ်ဆို့ကြောင်းတရားလည်းဟုတ်၏၊ ဤသို့

သဘောရှိသော (အလားတူ) အကျင့်သိက္ခာသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို သေခိယဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(အာပတ်ကို) ဖုံးလွှမ်းမှုကား (အာပတ်အသစ် ထပ်၍ သင့်သဖြင့်) အလွန်စိုစွတ်၏၊

(ကုစားသောအားဖြင့်) ဖွင့်ပါမှုကား (အဟောင်းအသစ်ဖြစ်သော အာပတ်တို့ဖြင့်) မစိုစွတ်၊ ထို့ကြောင့်

(အာပတ်) ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို (ကုစားသောအားဖြင့်) ဖွင့်ကုန်ရာ၏၊ ဤသို့ ဖွင့်ပါမှု ထိုအာပတ်သည် မစိုစွတ်။

တောအုပ်သည် သားသမင်တို့၏ မှီခိုရာ (လားရာ) ဖြစ်၏၊ ကောင်းကင်သည် အတောင်ရှိသော

ငှက်တို့၏ မှီခိုရာ (လားရာ) ဖြစ်၏၊ ပျက်စီးခြင်းသည် သခ်ၣာ တရားတို့၏ လားရာ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာန်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ လားရာ ဖြစ်၏။ ဤရွှေ့ ဂါထာသင်္ကေတ ပြီး၏။

ထိုဂါထာသင်္ကေတ၏ အကျဉ်းချုပ်

ခုနစ်ပါးသော ပြည်တို့၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊

ပျက်စီးခြင်းလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့အား လည်းကောင်း၊

ဆက်ဆံသော အာပတ် မဆက်ဆံသော အာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ

ဤဂါထာတို့ဖြင့် အကျဉ်းပေါင်း၍ ဆိုခြင်း 'ဂါထာ သင်္ကေတ'ကို ဆိုအပ်၏။

ဤကား အကျဉ်းချုပ်အပြီးတည်း။

ဂါထာသင်္ကေတ ပြီး၏။

၅–ပါရာဇိကအာပတ်စသည်အဓိကရဏဘေဒ

၁–ဥက္ကောဋနဘေဒစသည်

၃၄၀။ အဓိကရဏ်းတို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းအားဖြင့် အဓိကရဏ်းတို့သည် ဤလေးပါးတို့တည်း။

ဤလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့ကို တားမြစ်ခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဤလေးပါးသောအဓိကရဏ်းတို့ကို တားမြစ်ခြင်းတို့သည် ဆယ်ပါးတို့တည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို တားမြစ်ခြင်း နှစ်ပါး၊

အနုဝါဒါဓိကရဏ်းကို တားမြစ်ခြင်း လေးပါး၊

အာပတ္တာဓိကရဏ်းကို တားမြစ်ခြင်း သုံးပါး၊

ကိစ္စာဓိကရဏ်းကို တားမြစ်ခြင်း တစ်ပါး၊

ဤလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့ကို တားမြစ်ခြင်းတို့သည် ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် အဘယ်မျှသော သမထတို့ကို တားမြစ်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် အဘယ်မျှသော သမထတို့ကို တားမြစ်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် အဘယ်မျှသော သမထတို့ကို တားမြစ်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် အဘယ်မျှသော သမထတို့ကို တားမြစ်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် နှစ်ပါးသော သမထတို့ကို တားမြစ်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် လေးပါးသော သမထတို့ကို တားမြစ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် သုံးပါးသော သမထတို့ကို တားမြစ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သောသူသည် တစ်ပါးသော သမထကို တားမြစ်၏။

၃၄၁။ တားမြစ်ခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် တားမြစ်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက် အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း။

တားမြစ်ခြင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဆယ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် တားမြစ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏။ လေးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

တားမြစ်ခြင်း တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အဘယ်တို့နည်း။

ကံသည် ပြု၍ မပြီးသေး၊ ကံသည် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ကံတည်း၊ တစ်ဖန်ပြုထိုက်သောကံတည်း၊ (ပါဠိတော်စသည်ဖြင့်) မဆောင်အပ်သေး၊ (ပါဠိတော်စသည်ဖြင့်) မကောင်းသဖြင့်ဆောင်အပ်၏၊ တစ်ဖန် ပါဠိတော်စသည်ဖြင့် ဆောင်ထိုက်၏၊ မဆုံးဖြတ်အပ်သေး၊ မကောင်းသဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်၏၊ တစ်ဖန် ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊ မငြိမ်း (စဲ) သေး၊ မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်း (စဲ) ၏၊ တစ်ဖန်ငြိမ်း (စဲ) ထိုက်၏၊ (ဤသို့) တားမြစ်ခြင်းတို့သည် ဤတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော ဆယ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် တားမြစ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပွါးသနည်း။

ထိုကျောင်း၌ ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ထိုကျောင်း၌ ဖြစ်သော ငြိမ်းသော အဓိကရုဏ်းကိုတားမြစ်၏၊ လမ်းခရီးအကြား၌ အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ငြိမ်း သောအဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ထိုဝိနည်းခိုရ်ရှိရာသို့ ရောက်ပြီးသော အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ထိုဝိနည်းခိုရ် ရှိရာသို့ ရောက်ပြီးသော ငြိမ်းသော အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ သတိဝိနည်းကို တားမြစ်၏၊ အမူဋ္ဌဝိနည်းကို တားမြစ်၏၊ တဿ ပါပိယသိကာသမထကို တားမြစ်၏၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထကိုတားမြစ်၏။ ဤဆယ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် တားမြစ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပွါး၏။

အဘယ်မျှသော လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သနည်း။

ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်၏။

အဘယ်လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သည်ရှိသော် အာပတ်သို့ရောက်ကုန်သနည်း။

ထိုနေ့ ပဋ္ဌင်းခံသော ရဟန်းသည် တားမြစ်အံ့၊ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့ (ရောက်၏)။

ဧည့်သည် 'အာဂန္တု' ရဟန်းသည် တားမြစ်အံ့၊ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့ (ရောက်၏)။

ဆုံးဖြတ်သော ဝိနည်းမိုရ် 'ကာရက' သည် တားမြစ်အံ့၊ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့ (ရောက်၏)။

ဆန္ဒပေးသော ရဟန်းသည် တားမြစ်အံ့၊ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့ (ရောက်၏)။

ဤလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းကို တားမြစ်သည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၂–အဓိကရုဏ်း၏ အကြောင်းစသည်

၃၄၂။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ် ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်'ရှိသနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်'ရှိသနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒလျှင်အဆောက်အဦရှိ၏၊ ငြင်းခုံခြင်း ဝိဝါဒလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် စွပ်စွဲခြင်းအနုဝါဒလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ စွပ်စွဲခြင်းအနုဝါဒလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ စွပ်စွဲခြင်း အနုဝါဒလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ စွပ်စွဲခြင်းအနုဝါဒလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ စွပ်စွဲခြင်းအနုဝါဒလျှင်အဆောက်အဦရှိ၏၊ စွပ်စွဲခြင်းအနုဝါဒလျှင် ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ အာပတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ အာပတ် လျှင်ဇာတ်ရှိ၏၊ အာပတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ အာပတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ အာပတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ 'ကိစ္စ' လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ'ကိစ္စ'လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ 'ကိစ္စ'လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ'ကိစ္စ' လျှင် အမွန် ရှိ၏၊ ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ 'ကိစ္စ'လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပြုအပ်သော သံဃာ့ကံ'ကိစ္စ'လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ် ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ် ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန် ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦ ရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ် ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင်အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်'ရှိသနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဘယ်အကြောင်း ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်'ရှိ၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ပစ္စည်းလျှင်အကြောင်းရှိသနည်း၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

၃–အဓိကရုဏ်း၏ မူလစသည်

၃၄၃။ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့၏ မူလတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်'တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့၏ မူလတို့သည် သုံးဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်'တို့သည် သုံးဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့၏ မူလတို့သည် အဘယ်သုံးဆယ့်သုံးပါးတို့နည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ မူလတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ မူလတို့သည်တစ်ဆယ့်လေးပါးတို့တည်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ မူလတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏မူလသည် သံဃာဟူသော တစ်ပါးသာတည်း။ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့၏ မူလတို့သည် ဤသုံးဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' တို့သည် အဘယ်သုံးဆယ့်သုံးပါးတို့နည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်းသမုဒ္ဒာန်တို့သည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘေဒကရဝတ္ထုတို့တည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒ္ဒာန်'တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' တို့သည် ခုနှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' တို့သည် လေးပါးသော ကံတို့တည်း။ လေးပါးသောအဓိကရုဏ်းတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' တို့သည် ဤသုံးဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။

၄–အဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ်

၃၄၄။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ်လော၊ အာပတ် မဟုတ်သလော။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ် မဟုတ်။

အသို့နည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာသလော။

အိမ်း–ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းပဋ္ဌင်းကို နှုတ်လုံ့ထိုးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ လူသာမဏေကို နှုတ်လုံ့ထိုးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ရောက်၏။

ထိုနှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှသော ဝိပတ္တိတို့သို့သက်ဝင်ကုန်သနည်း၊ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ခုနစ်ပါးသောအာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့် အဘယ်မျှသော အရာတို့၌ အဘယ်မျှသော သမထတို့ဖြင့်ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အာစာရဝိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ဝိပတ္တိသို့သက်ဝင်ကုန်၏။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် နှစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏၊

ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ် အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ် ဂိုဏ်းအလယ် ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံဟူသော သုံးပါးသော အရာတို့၌ သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏၊

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကံဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၃၄၅။ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ်လော၊ အာပတ် မဟုတ်သလော။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ် မဟုတ်။

အသို့နည်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာသလော။

အိမ်း–အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်တို့သို့ ရောက် သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားကို အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အရင်းမရှိသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အရင်းမရှိသော အာစာရဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ရောက်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင်း ဤသုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း၊ လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့်အဘယ်မျှ သော အရာတို့၌ အဘယ်မျှသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်၏။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် သုံးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် သုံးမျိုးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

လေးသော အာပတ်တို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အရာ၌ နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ပေါ့သော အာပတ်တို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟုဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ် ဂိုဏ်းအလယ် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံဟူသော သုံးပါးသော အရာတို့၌ သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၃၄ဖ။ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ်လော၊ အာပတ် မဟုတ်သလော။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ်ဟုတ်၏။

အသို့နည်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာသလော။

အိမ်း–အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယုံမှားသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာစာရဝိပတ္တိကို ဖုံးလွှမ်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤလေးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အဘယ်အဓိကရုဏ်းနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်မျှသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အဓိကရုဏ်းတို့ဖြင့်အဘယ်မျှသော အရာတို့၌ အဘယ်မျှသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

လေးပါးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် လေးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဇိကအာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အကြွင်းမရှိသော အာပတ်သည် အဘယ်အဓိကရုဏ်းမျှဖြင့် အဘယ်မည်သော ဌာနမျှ အဘယ်မည်သော သမထမျှဖြင့် မငြိမ်းသည်သာတည်း။

ပေါ့သော အာပတ်တို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ်ဂိုဏ်းအလယ် ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံဟူသော သုံးပါးသော အရာတို့၌ သုံးပါးသော သမထတိုဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲ့ဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၃၄၇။ ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် အာပတ်လော၊ အာပတ် မဟုတ်သလော။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည် အာပတ် မဟုတ်။

အသို့နည်း၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာသလော၊

အိမ်း–ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၏။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏။

နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်အံ့၊ ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ထုလ္လစ္စဉ်း၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏။

(သံဃာကို) သင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ယုတ်ညံ့သော အယူကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် မစွန့်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဤငါးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက် ၏။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသောဝိပတ္တိတို့တွင် အဘယ်မျှသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်သနည်း။

လေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင် အဘယ်အဓိကရဏ်းနည်း၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်အဘယ်မျှလောက်သော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သနည်း၊ အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့တွင် အဘယ်မျှသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အဓိကရဏ်းတို့ဖြင့် အဘယ်မျှသော အရာတို့၌ အဘယ်မျှသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း။

ထိုအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော ဝိပတ္တိတို့တွင် နှစ်ပါးသော ဝိပတ္တိတို့သို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

ရံခါ သီလဝိပတ္တိသို့ ရံခါ အာစာရဝိပတ္တိသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။

လေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင် အာပတ္တာဓိကရဏ်းတည်း။

ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

ရံခါ ပါရာဓိကအာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါပါစိတ်အာပတ်အစုဖြင့်၊ ရံခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။

အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

အကြွင်းမရှိသော အာပတ်သည် အဘယ်အဓိကရုဏ်းမျှဖြင့် အဘယ်မည်သော ဌာနခ်ိန်မျှ အဘယ်မည်သော သမထမျှဖြင့် မငြိမ်းသည်သာတည်း။

လေးသော အာပတ်သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ်ဟူသော တစ်ပါးသော အရာခ်ိန် နှစ်ပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေး၏။

သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေး၏။

ပေါ့သော အာပတ်တို့သည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသော တစ်ပါးသော အဓိကရုဏ်းဖြင့် သံဃာ့အလယ်ဂိုဏ်းအလယ် ပုဂ္ဂိုလ်၏အထံဟူသော သုံးပါးသော အရာတို့ခ်ိန် သုံးပါးသော သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းကုန်၏။

ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရံခါ သမ္မုခါဝိနယဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းကဲ်ဖြင့်လည်းကောင်း ငြိမ်းအေးကုန်၏။

၁။ သမုဒ္ဒာန်ခြောက်ပါးတို့တွင် ကိုယ် နှုတ် စိတ်ဟူသော အင်္ဂါသုံးပါး ရှိသည့် ဆဋ္ဌသမုဒ္ဒာန်ကို ဆိုလိုသည်၊ သမုဒ္ဒာန်ဆိုင်ရာ ရှေ့နောက် အလားတူစကားတို့ခ်ိန် ဤနည်းပင် မှတ်ယူပါ။

♣

၅–အဓိကရုဏ်း၏ အဓိပ္ပါယ်

၃၄၈။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဖြစ်အံ့လော။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း မဖြစ်။

စင်စစ်သော်ကား ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဤသာသနာတော်ခ်ိန် ရဟန်းတို့သည် တရားဟုတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ငြင်းခုံကြကုန်၏။

ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ မျက်ကွယ် မျက်မှောက်ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြား စကားများခြင်း၊ အသီးအသီး ငြင်းခုံခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောခြင်း၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းဟူသမျှကို ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟု ဆိုအပ်၏။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည်ရှိသော် စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ့ကို ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည်ဖြစ်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်။

စင်စစ်သော်ကား အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို သီလဝိပတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစာရဝိပတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဇီဝဝိပတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း စွပ်စွဲကုန်၏။

ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ စွပ်စွဲခြင်း စွပ်စွဲသော အခြင်းအရာ အဖန်ဖန်ပြောဆိုခြင်း အဖန်ဖန်ပြောဆိုသောအခြင်းအရာ အဖန်ဖန်ကောက်ကျစ်ခြင်း သည်းမခံနိုင်ခြင်း အားအဆင့်ပေးခြင်းဟူသမျှကိုအနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟု ဆိုအပ်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည်ရှိသော် စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲ့ကို ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ဤသို့ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်ဖြစ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်။

စင်စစ်သော်ကား အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ငါးပါးသော အာပတ်အစုတို့သည်လည်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်၏၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့သည်လည်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်၏၊ ဤအလုံးစုံကို အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူ၍ဆိုအပ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည်ရှိသော် စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲကို ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည်ဖြစ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်အံ့လော။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း မဖြစ်၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မဖြစ်။

စင်စစ်သော်ကား ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သံဃာ၏ အမှု 'ကိစ္စ' ၏အဖြစ် ပြုဖွယ် 'ကရဏီယ'၏ အဖြစ် အပလောကနကံ ဥတ္တိကံ ဥတ္တိဒုတိယကံ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဟူသမျှကို ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၌ သံဃာသည် ငြင်းခုံအံ့၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ငြင်းခုံသည်ရှိသော် စွပ်စွဲအံ့၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဖြစ်၏။ စွပ်စွဲသည်ရှိသော် အာပတ်သို့ ရောက်အံ့၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ထိုအာပတ်ဖြင့် သံဃာသည် ကဲကို ပြုအံ့၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည်ဖြစ်၏။

၆–ပုစ္ဆာဝါရ

၃၄၉။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနည်းကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ အမူဠှဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဠှဝိနည်းကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ပဋိညာတကရဏသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကိုရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋိညာတကရဏသမထကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကိုရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တဿပါဝိယသိကာသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကိုရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါဝိယသိကာသမထကို ရအပ်သလော။

အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကိုရအပ်သလော။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်သလော။

၇–ဝိဿဇ္ဇနာဝါရ

၃၅၀။ အကြင်အခါ၌ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း အဓိကရုဏ်းသည်ငြိမ်းအေး၏။ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကိုရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ အမူဋ္ဌဝိနည်းကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါဝိယသိကာ သမထကိုမရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို မရအပ်။

အကြင်အခါ၌ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်လည်းကောင်း အဓိကရုဏ်းသည်ငြိမ်းအေး၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ သမ္မုခါဝိနည်းကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ရအပ်၏၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ သတိဝိနည်းကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌အမူဋ္ဌဝိနည်းကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ယေဘုယျသိကာသမထကို မရအပ်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌ တဿပါဝိယသိကာသမထကို မရအပ်။

၈–သံသဋ္ဌဝါရ

၃၅၁။ သမ္မုခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတိဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်ရောနှောကုန်အံ့လော၊ သို့မဟုတ် မရောနှောကုန်အံ့လော၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့၏ အထူးကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းပါအံ့လော။

သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမူဌဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရားတို့သည် ရောနှော ကုန်အံ့လော၊ သို့မဟုတ်မရောနှောကုန်အံ့လော၊ ဤတရားတို့၏ အထူးကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းပါအံ့လော။

သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတိဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည် ရောနှောကုန်၏၊ မရောနှောသည် မဟုတ်ကုန်။

ဤတရားတို့၏ အထူးကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းသည်လည်း မဟုတ်။

သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမူဌဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း ယေဘုယျသိကာသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မာခါဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထဟူ၍လည်းကောင်း။ ဤတရားတို့သည် ရောနှောကုန်၏၊ မရောနှောသည်မဟုတ်ကုန်၊ ဤတရားတို့၏ အထူးကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပညတ်ခြင်းငှါ ရကောင်းသည်လည်းမဟုတ်။

၉–သမထခုနစ်ပါး၏ နိဒါန်း

၃၅၂။ သမ္မာခါဝိနည်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

သတိဝိနည်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

အမူဌဝိနည်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ယေဘုယျသိကာသမထသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ် ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်'ရှိသနည်း။

တဿပါပိယသိကာသမထသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်'ရှိသနည်း။

တိဏဝတ္ထာရကသမထသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

သမ္မုခါဝိနယသည် နိဒါန်းလျှင် အကြောင်း ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

သတိဝိနည်းသည်။ပ။ အမူဠှဝိနည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည် နိဒါန်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

ယေဘုယျသိကာသည်။ပ။ တဿပါပိယသိကာသည် နိဒါန်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

တိဏဝတ္ထာရကသည် နိဒါန်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ နိဒါန်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

သမ္မုခါဝိနည်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦ ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

သတိဝိနည်းသည်။ပ။ အမူဠှဝိနည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည်။ပ။ ယေဘုယျသိကာသည်။ပ။

တဿပါပိယသိကာသည်။ပ။ တိဏဝတ္ထာရကသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်'ရှိသနည်း။

သမ္မုခါဝိနည်းသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

သတိဝိနည်းသည်။ပ။ အမူဇ္ဇဝိနည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

ယေဘုယျသိကာသည်။ပ။ တဿပါပိယသိကာသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန် ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

တိဏဝတ္ထာရကသည် ဟိတ်လျှင် အကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

သမ္မုခါဝိနည်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိသနည်း။

သတိဝိနည်းသည်။ပ။ အမူဇ္ဇဝိနည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည်။ပ။ ယေဘုယျသိကာသည်။ပ။

တဿပါပိယသိကာသည်။ပ။ တိဏဝတ္ထာရကသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်'ရှိသနည်း။

သမ္မုခါဝိနည်းသည် ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

သတိဝိနည်းသည်။ပ။ အမူဇ္ဇဝိနည်းသည်။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသည် ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

ယေဘုယျသိကာသည်။ပ။ တဿပါပိယသိကာသည် ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

တိဏဝတ္ထာရကသည် ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

၃၅၃။ ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်'တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒ္ဒာန်'တို့သည် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော အရင်း 'မူလ' တို့သည် အဘယ်နည်း။

သမ္မုခါဝိနည်း၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

သံဃာ၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဓမ္မ၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝိနည်း၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်းတို့တည်း။

သတိဝိနည်း၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ အမူဋ္ဌဝိနည်း၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည်လေးပါးတို့တည်း၊

ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ဒေသနာကြားသော ရဟန်းနှင့် ဒေသနာခံသောရဟန်း နှစ်ပါးတို့တည်း။

ယေဘုယျသိကာသမထ၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ တဿပါပိယသိကာသမထ၏အရင်း 'မူလ' တို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် လေးပါးတို့တည်း။

သံဃာ၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဓမ္မ၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝိနည်း၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်းတို့တည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် ဤနှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' တို့သည် အဘယ်တို့ နည်း။

သတိဝိနည်း၏ ကံကို ပြုခြင်း (ဥတ်ရွတ်ခြင်း)၊ ဥတ်တန့်သင့်သော ကာလ၌ တန့်ခြင်း၊ မိမိပင်ကံပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ မတားမြစ်ခြင်း။

အမူဋ္ဌဝိနည်း၏ ကံကို။ပ။ ပဋ္ဌိညာတကရဏသမထ၏ ကံကို။ ယေဘုယျသိကာသမထ၏ ကံကို။ တဿပါပိယသိကာသမထ၏ ကံကို။ တိဏဝတ္ထာရကသမထ၏ ကံကို ပြုခြင်း (ဥတ်ရွတ်ခြင်း)၊ ဥတ်တန့်သင့်သော ကာလ၌ တန့်ခြင်း၊ မိမိပင် ကံပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ မတားမြစ်ခြင်း။

ခုနစ်ပါးသော သမထတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' တို့သည် ဤသုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

၁၀–သမထခုနစ်ပါး၏ အထူးအပြားစသည်

၃၅၄။ သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည်အနက်လည်း ထူးကုန်သည်ဖြစ်၍ သဒ္ဒါလည်း ထူးကုန်သလော၊ ထိုသို့မဟုတ် အနက်တူသည်ဖြစ်၍သဒ္ဒါသာ ထူးကုန်သလော။

သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊	အမူဋ္ဌဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊	ပဋ္ဌိညာတကရဏဟူ၍လည်းကောင်း၊
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊	ယေဘုယျသိကာဟူ၍လည်းကောင်း၊
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊	တဿပါပိယသိကာဟူ၍လည်းကောင်း၊

သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဤတရားတို့သည် အနက်လည်း ထူးကုန်သည်ဖြစ်၍ သဒ္ဒါလည်း ထူးကုန်သလော၊ ထိုသို့မဟုတ် အနက်တူကုန်သည်ဖြစ်၍ သဒ္ဒါသာ ထူးကုန်သလော။

သမ္မုခါဝိနယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း ဤတရား (နှစ်ပါး) တို့သည် အနက်လည်း ထူးကုန်၏၊ သဒ္ဒါလည်း ထူးကုန်၏။

သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမူဠှဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏဟူ၍လည်းကောင်း။
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာဟူ၍လည်းကောင်း။
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာဟူ၍လည်းကောင်း။
သမ္မုခါဝိနယဟူ၍လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဟူ၍လည်းကောင်း။ ဤတရားတို့သည် ထူးသောအနက်လည်း ရှိကုန်၏၊ ထူးသောသဒ္ဒါလည်း ရှိကုန်၏။

၃၅၅။ ဝိဝါဒလည်းမည် ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းလည်း မည်သလော၊ ဝိဝါဒသာမည်၍ အဓိကရဏ်း မမည့်သလော၊ အဓိကရဏ်းသာမည်၍ ဝိဝါဒမမည်သလော၊ အဓိကရဏ်းလည်းမည် ဝိဝါဒလည်းမည်သလော။

အချို့သည် ဝိဝါဒလည်းမည် ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းလည်း မည်၏၊ အချို့ကား ဝိဝါဒသာမည်၍ အဓိ ကရဏ်းမမည်၊ အချို့ကား အဓိကရဏ်းသာမည်၍ ဝိဝါဒ မမည်၊ အချို့ကား အဓိကရဏ်းလည်း မည်၏၊ ဝိဝါဒလည်း မည်၏။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် ဝိဝါဒလည်း မည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းလည်း မည်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတို့သည် တရားဟုတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ငြင်းခုံကုန်၏၊ ထိုသို့ငြင်းခုံရာ၌ အကြင် မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်း 'ဘဏ္ဍန' သည် ရှိ၏၊ အကြင်မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း 'ကလဟ' သည် ရှိ၏၊ အကြင်ဆန့်ကျင်ဘက်အယူကို ယူလျက် ငြင်းခုံခြင်း 'ဝိဂ္ဂဟ'သည် ရှိ၏၊ အကြင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုငြင်းခုံခြင်း 'ဝိဝါဒ' သည် ရှိ၏၊ အကြင်အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ပြောဆိုငြင်းခုံခြင်း 'နာနာဝါဒ' သည် ရှိ၏၊ အကြင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံပြောဆိုငြင်းခုံခြင်း 'အညထာဘာဝ'သည် ရှိ၏၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်သော စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း အကျိုးငှါ အကြင်ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်း 'ဝေါဟာရ'သည် ရှိ၏၊ အကြင်ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း 'မေဓက'သည် ရှိ၏၊ ဤအလုံးစုံသည် ဝိဝါဒလည်း မည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းလည်း မည်၏။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် ဝိဝါဒသာမည်၍ အဓိကရဏ်း မမည်သနည်း၊

သားအမိအချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း သားအဖအချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းမောင်နှမအချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်း အဆွေခင်ပွန်း 'မိတ်ဆွေ' အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းဟူသမျှသည် ဝိဝါဒသာမည်၍ အဓိကရဏ်း မမည်။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရဏ်းသာမည်၍ ဝိဝါဒ မမည်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ကိစ္စာဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ ဝိဝါဒ မမည်ကုန်။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၊ ဝိဝါဒလည်း မည်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏၊ ဝိဝါဒလည်း မည်၏။

၃၅၆။ အနုဝါဒလည်းမည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းလည်း မည်သလော၊ အနုဝါဒသာမည်၍ အဓိကရုဏ်းမမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အနုဝါဒ မမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းလည်းမည် အနုဝါဒလည်းမည်သလော။

အ ချို့သည် အနုဝါဒလည်းမည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏၊ အချို့ကား အနုဝါဒသာမည်၍အဓိကရုဏ်း မမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အနုဝါဒ မမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းလည်းမည် အနုဝါဒလည်း မည်၏။

ထိုလေးပါးသောအမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အနုဝါဒလည်း မည်၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းလည်း မည်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို သီလပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း အကျင့်ပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယူပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း စွပ်စွဲကုန်၏။ ထိုသို့စွပ်စွဲရာ၌ စွပ်စွဲခြင်း စွပ်စွဲသော အခြင်းအရာ အဖန်ဖန်ပြောဆိုခြင်း အဖန်ဖန်ပြောဆိုသော အခြင်းအရာ အဖန်ဖန်ကောက်ကျစ်ခြင်း သည်းမခံနိုင်ခြင်း အားအဆင့်ပေးခြင်းဟူသမျှသည်အနုဝါဒလည်း မည်၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အနုဝါဒသာမည်၍ အဓိကရုဏ်း မမည်သနည်း။

အမိသည်လည်း သားကို စွပ်စွဲ၏၊ သားသည်လည်း အမိကို စွပ်စွဲ၏၊ အဖသည်လည်း သားကို စွပ်စွဲ၏၊ သားသည်လည်း အဖကို စွပ်စွဲ၏၊ အစ်ကိုသည်လည်း ညီကို စွပ်စွဲ၏၊ ညီသည်လည်း အစ်ကိုကို စွပ်စွဲ၏၊ မောင်သည်လည်း နှမကို စွပ်စွဲ၏၊ နှမသည်လည်း မောင်ကို စွပ်စွဲ၏၊ အဆွေခင်ပွန်း 'မိတ်ဆွေ'သည်လည်း အဆွေခင်ပွန်း 'မိတ်ဆွေ' ကို စွပ်စွဲ၏၊ ဤအလုံးစုံသည် စွပ်စွဲခြင်း 'အနုဝါဒ'သာ မည်၍အဓိကရုဏ်းကား မမည်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အနုဝါဒ မမည်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်း ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အနုဝါဒ မမည်ကုန်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၊ အနုဝါဒလည်း မည်သနည်း။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏၊ အနုဝါဒလည်း မည်၏။

၃၅၇။ အာပတ်လည်းမည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်းမည်သလော၊ အာပတ်သာမည်၍ အဓိကရုဏ်းမမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အာပတ်မမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းလည်းမည် အာပတ်လည်းမည်သလော။

အချို့သည် အာပတ်လည်းမည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏၊ အချို့ကား အာပတ်သာ မည်၍အဓိကရုဏ်းမမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အာပတ် မမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းလည်းမည် အာပတ်လည်း မည်၏။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် အာပတ်လည်း မည်၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်း မည်သနည်း။

ငါးပါးလည်းဖြစ်သော အာပတ်အစုတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်၏၊ ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်သောအာပတ်အစုတို့သည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မည်၏၊ ဤအလုံးစုံသည် အာပတ်လည်းမည်၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းလည်းမည်၏။

ထိုအမေးလေးပါးတို့တွင် အဘယ်သည် အာပတ်သာမည်၍ အဓိကရုဏ်း မမည်သနည်း။

သောတာပတ္တိ သမာပတ်သည် အာပတ်သာမည်၍ အဓိကရုဏ်း မမည်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အာပတ် မမည်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ အာပတ်ကားမမည်ကုန်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၊ အာပတ်လည်းမည်သနည်း။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၊ အာပတ်လည်း မည်၏။

၃၅၈။ ကိစ္စလည်းမည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းလည်းမည်သလော၊ ကိစ္စသာ မည်၍ အဓိကရုဏ်း မမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းသာ မည်၍ ကိစ္စမမည်သလော၊ အဓိကရုဏ်းလည်းမည် ကိစ္စလည်းမည်သလော။

အချို့သည် ကိစ္စလည်းမည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းလည်းမည်၏၊ အချို့ကား ကိစ္စသာမည်၍ အဓိကရုဏ်းမမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းသာ မည်၍ ကိစ္စမမည်၊ အချို့ကား အဓိကရုဏ်းလည်းမည်၊ ကိစ္စလည်းမည်၏။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် ကိစ္စလည်း မည်၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းလည်း မည်သနည်း။

သံဃာ၏ အမှုကိစ္စ၏အဖြစ် ပြုဖွယ်၏အဖြစ် အပလောကနကံ ဥတ္တိကံ ဥတ္တိဒုတိယကံ ဥတ္တိစတုတ္ထကံတို့သည် ကိစ္စလည်း မည်၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းလည်း မည်ကုန်၏။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် ကိစ္စသာမည်၍ အဓိကရုဏ်း မမည်သနည်း။

ဆရာ့ကိစ္စ ဥပဇ္ဈာယ်ကိစ္စ ဥပဇ္ဈာယ်တူ့ကိစ္စ ဆရာတူ့ကိစ္စတို့သည် ကိစ္စသာမည်၍ အဓိကရုဏ်းမမည်ကုန်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ ကိစ္စ မမည်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အာပတ္တာဓိကရုဏ်းတို့သည် အဓိကရုဏ်းသာမည်၍ ကိစ္စ မမည်ကုန်။

ထိုလေးပါးသော အမေးတို့တွင် အဘယ်သည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၊ ကိစ္စလည်း မည်သနည်း။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်းလည်း မည်၏၊ ကိစ္စလည်း မည်၏။ အဓိကရုဏ်း အထူးအပြား ပြီး၏။

ထိုအဓိကရုဏ်း အထူးအပြား အကျဉ်းချုပ်

အဓိကရုဏ်း၊ တားမြစ်ခြင်း၊ အခြင်းအရာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ (အဓိကရုဏာဘေဒ၏) နိဒါန်း၊ ဟိတ်၊ ပစ္စည်း၊ မူလ၊ သမုဋ္ဌာန်။

အာပတ်လော အာပတ်မဟုတ်သလော၊ (အဓိကရုဏ်း) ဖြစ်သလော မဖြစ်သလော၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း၌ ရအပ် မရအပ်၊ ရောနှောသည် မရောနှောသည်၊ (သမထ) ၏ နိဒါန်း၊ ဟိတ်၊ ပစ္စည်း၊ မူလ၊ သမုဋ္ဌာန်၊ သဒ္ဒါအထူး၊ ဝိဝါဒသည် အဓိကရုဏ်းမည် သလော၊ ဤသည်ကား အဓိကရုဏ်း၌အထူးအပြားတည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

တစ်ပါးသော ဂါထာသင်္ကေတ

၁–စောဒနာခြင်းစသည့် အမေး အဖြေ

၃၅၉။ စောဒနာခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးငှာ ဖြစ်သနည်း၊ (အပြစ်ကို) အောက်မေ့စေခြင်းသည်အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း၊[1] သံဃာစည်းဝေးခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးငှါ ဖြစ်သနည်း၊ နှီးနှော တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခြင်းသည်ကား အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

စောဒနာခြင်းသည် (အပြစ်ကို) အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏၊ (အပြစ်ကို) အောက်မေ့စေခြင်းသည် (စုဒိတကကို) နှိပ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏၊ သံဃာစည်းဝေးခြင်းသည် (အဆုံး အဖြတ်ကို) သိမ်းဆည်းခြင်းငှါဖြစ်၏၊ နှီးနှောတိုင်ပင် ဆွေးနွေးခြင်းသည်ကား အသီး အသီး အဆုံးအဖြတ်ကို နှလုံး၌ ထားခြင်းငှါဖြစ်၏။

သင်သည် ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် အဆောတလျင် စကားမဆိုလင့်၊ ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်းစကားမဆိုလင့်၊ အမျက်ဒေါသကို မဖြစ်စေလင့်၊ အဆောတလျင် ငြင်းခုံခြင်း ကို ပြုတတ်သောအကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော စကားကို မဆိုလင့်။

ဥဘတောဝိဘင်း 'သုတ္တ' ၌လည်းကောင်း၊ မဟာဝဂ် စူဠဝဂ် အပိုင်းအစု 'ဝိနယ' ၌ လည်း ကောင်း၊ ပရိဝါ 'အနုလောမ'၌လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံဝိနည်းပိဋကတ် 'ပညတ်'၌ လည်း ကောင်း၊ မဟာပဒေသလေးပါး 'အနုလောမိက' ၌လည်းကောင်း ကောင်းသော ပညာ

ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ပြုတော်မူအပ် ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော သိက္ခာပုဒ် တို့အား လျော်သောစိစစ်ခြင်းအစဉ်ကို တမလွန်ဂတိ မဖျက်ဆီးဘဲ မှတ်လော့၊ (နှလုံးသွင်းလော့)။

အစီးအပွားကို ရှာလျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သော စိစစ်ခြင်းကို (မေး) စိစစ်လော ့၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း ကောင်း အဆောတလျင်ပြောဆိုမိသော စကားကို မတားမြစ်လင့်။

စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က (သင်သည်) အာပတ်သင့်၏ဟု ဆိုအံ့၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်က (ငါသည်) အာပတ်မသင့်ဟုဆိုအံ့၊ စောဒက စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးတို့ကို မချီးမြှောက် မူ၍ ဝန်ခံခြင်းနှင့်ရှေ့နောက်စပ်သောစကားအစဉ်ဖြင့် (အဆုံးအဖြတ်) ပြုရာ၏။

လဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဝန်ခံခြင်းဖြင့် (အဆုံးအဖြတ်) ပြုအပ်၏၊ အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဤသို့ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မရှိ၊ အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်သည် စကားများစွာကိုလည်း ပြော ရာ၏၊ ထို့ကြောင့်ကျင့်ဝတ်နှင့်စပ်သော ဝန်ခံခြင်းဖြင့် (ဆုံးဖြတ်မှု) ပြုရာ၏။

ဝန်ခံချက်အရာမရောက်သော အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း၊ ဤစကားကိုလည်းအသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော် မေးလျှောက်ပါ၏၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်ပါသနည်း။

သိလျက် အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ အာပတ်ကို လျှို့ဝှက်၏၊ အဂတိလိုက်ခြင်းသို့လည်း ရောက်၏၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။ တပည့်တော်လည်းသိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော် မေးလျှောက်ပါအံ့၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ သနည်း။

သိလျက် အာပတ်သို့ မရောက်၊ အာပတ်ကို မလျှို့ဝှက်၊ အဂတိလိုက်ခြင်းသို့လည်း မရောက်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။ တပည့်တော်လည်း သိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် မေးလျှောက်ပါအံ့၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အဓမ္မစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ သနည်း။

(သံဃာ့အလယ်စသော) မလျောက်ပတ်သောအခါ၌ စောဒနာ၏၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် စောဒနာ၏၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍စောဒနာ၏၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မစောဒနာ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဓမ္မစောဒကဟုဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဓမ္မစောဒကဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။ တပည့်တော်လည်းသိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော် မေးလျှောက်ပါအံ့၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ သနည်း။

လျောက်ပတ်သောအခါ၌ စောဒနာ၏၊ဟုတ်မှန်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ သဖြင့် စောဒနာ၏၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စောဒနာ၏၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍မစောဒနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မ စောဒကဟု ဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မစောဒကဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏။ တပည့်တော်လည်း သိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် မေးလျှောက်ပါအုံ့၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗာလစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ သနည်း။

ရှေ့နောက်စကားကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကား၌ မလိမ္မာ၊ စေ့စပ်သော စကား အကြောင်းကို မသိ၊ စေ့စပ်သော စကားအကြောင်း၌လည်း မလိမ္မာ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗာလစောဒကဟုဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗာလစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ၏၊ တပည့်တော်လည်းသိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် မေးလျှောက်ပါအုံ့၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပဏ္ဍိတစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ သနည်း။

ရှေ့နောက်စကားကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကား၌ လိမ္မာ၏၊ စေ့စပ်သော စကား အကြောင်းကို သိ၏၊ စေ့စပ်သော စကားအကြောင်း၌ လိမ္မာ၏၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပဏ္ဍိတစောဒကဟု ဆိုအပ်၏။

မှန်ပါသည်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပဏ္ဍိတစောဒကဟု ဆိုအပ်ပါ၏။ တပည့်တော်လည်းသိပါ၏၊ အခြားစကားကိုလည်း အသျှင်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် မေးလျှောက်ပါအုံ့၊ အဘယ်ကြောင့်စောဒနာဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း။

သီလပျက်စီးခြင်းဖြင့် စောဒနာ၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အကျင့်ပျက်စီးခြင်း အယူပျက်စီး ခြင်းဖြင့် စောဒနာ၏၊ အာဇီဝဖြင့်လည်း စောဒနာ၏၊ ထို့ကြောင့် စောဒနာဟု ဆိုအပ် ၏။

တစ်ပါးသော ဂါထာသင်္ကေတ ပြီး၏။

၁။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်းဟူသည် အဘယ်အကျိုးငှါ ဖြစ်သနည်းဟူသည်နှင့် အတူပင်တည်း။

စောဒနာအခန်း

၁–ဝိနည်းဓိရ်၏ မေးစိစစ်ခြင်း

၃ဖ၀။ ဝိနည်းဓိရ်သည် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို "ငါ့သျှင် စောဒက သင်သည် ဤရဟန်းကို ယင်းသို့စောဒနာ၏၊ အဘယ်အပြစ်ကြောင့် ထိုရဟန်းကို စောဒနာသနည်း၊ သီလပျက်စီးခြင်းကြောင့် စောဒနာသလော၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် စောဒနာသလော၊ အယူပျက်စီးခြင်းကြောင့် စောဒနာသလော"ဟုမေးအပ်၏။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း စောဒနာ၏၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် လည်းစောဒနာ၏၊ အယူပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း စောဒနာ၏ဟု အကယ်၍ ဆိုအုံ့၊ ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို"အသျှင် (စောဒက) သည် သီလပျက်စီးခြင်းကို သိပါသလော၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကို သိပါသလော၊ အယူပျက်စီးခြင်းကို သိပါသလော"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် "ငါ့သျှင် ဝိနည်းဓိုရ် ငါသည် သီလပျက်စီးခြင်းကို သိ၏၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကိုသိ၏၊ အယူပျက်စီးခြင်းကို သိ၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို "ငါ့သျှင်စောဒက သီလပျက်စီးခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်း၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်း သည်အဘယ်ပါနည်း၊ အယူပျက်စီးခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် " (ငါ့သျှင်ဝိနည်းဓိုရ်) ပါရာဇိကလေးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့သည်လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ ဤအလုံးစုံသည် သီလဝိပတ္တိမည်၏။ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သည်လည်းကောင်း ရှိ၏၊ ဤအလုံးစုံသည် အာစာရဝိပတ္တိမည်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း၊ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း ရှိ၏၊ ဤအလုံးစုံသည် ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိမည်၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ရဟန်းကို ယင်းသို့ စောဒနာ၏၊ မြင်ခြင်းဖြင့် စောဒနာသလော၊ ကြားခြင်းဖြင့် စောဒနာသလော၊ ရွံ့ရှာခြင်းဖြင့် စောဒနာသလော"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် "မြင်ခြင်းဖြင့်လည်း စောဒနာ၏၊ ကြားခြင်းဖြင့်လည်း စောဒနာ၏၊ ရွံ့ရှာခြင်းဖြင့်လည်း စောဒနာ၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို "ငါ့သျှင်စောဒက သင်သည် ဤရဟန်းကို ယင်းသို့ မြင်ခြင်းဖြင့် စောဒနာအံ့၊ သင်သည် အဘယ်ကို မြင်သနည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့လျှင် မြင်သနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ မြင်သနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ မြင်သနည်း၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်ကို မြင်သလော၊ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သည်ကို မြင်သလော၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ ပါစိတ်အာပတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်သည်ကို မြင်သလော၊ သင်သည်ကား အဘယ်အရပ်၌ဖြစ်သနည်း၊ ဤရဟန်းသည်ကား အဘယ်အရပ်၌ ဖြစ်သနည်း၊ သင်သည်ကား အဘယ်ကို ပြုသနည်း၊ ဤရဟန်းသည်ကား အဘယ်ကို ပြုသနည်း"ဟု မေးအပ်၏။

ထို စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် "ငါ့သျှင် ဤရဟန်းကို မြင်ခြင်းဖြင့် မစောဒနာ၊ စင်စစ်မှာမူ ကြားခြင်းဖြင့်စောဒနာ၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းကို ယင်းသို့ ကြားခြင်းဖြင့် စောဒနာအံ့၊ သင်သည်အဘယ်ကို ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့လျှင် ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ ကြားသနည်း၊ 'ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်'ဟု ကြားသလော။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။ ပါစိတ်အာပတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ 'ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်သည်'ဟု ကြားသလော၊ ရဟန်းယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြားသလော၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ သိက္ခမာန်မ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ သာမဏေယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြားသလော၊ သာမဏေမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ ဥပါသကာယောကျ်ား၏အထံမှ

ကြားသလော၊ ဥပါသိကာမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ မင်းတို့၏ အထံမှ ကြားသလော၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့၏ အထံမှ ကြားသလော၊ တိတ္ထိတို့၏ အထံမှ ကြားသလော၊ တိတ္ထိတပည့်တို့၏အထံမှ ကြားသလော”ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကသည် “ငါ့သျှင် ဝိနည်းဓိရ ငါသည် ဤရဟန်းကို ကြားသဖြင့် မစောဒနာ၊ စင်စစ်မှာမူရွံ့ရှာသဖြင့် စောဒနာ၏”ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့၊ ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို “ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းကိုယင်းသို့ ရွံ့ရှာသဖြင့် စောဒနာအံ့၊ အဘယ်ကို ရွံ့ရှာသနည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် ရွံ့ရှာသနည်း၊ အဘယ်အခါ၌ရွံ့ရှာသနည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ရွံ့ရှာသနည်း၊ ‘ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်’ဟု ရွံ့ရှာသလော၊ ‘သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်သည်’ဟု ရွံ့ရှာသလော၊ ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ်သို့။ ပါစိတ်အာပတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ ‘ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်သို့ ရောက်သည်’ဟု ရွံ့ရှာသလော၊ ရဟန်းယောကျ်ား၏အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ သိက္ခမာန်မ၏ အထံမှကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ သာမဏေယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ သာမဏေမိန်းမ၏ အထံမှကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ ဥပါသကာယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ ဥပါသိကာမိန်းမ၏ အထံမှကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ မင်းတို့၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့၏ အထံမှ ကြား၍ရွံ့ရှာသလော၊ တိတ္ထိတို့၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော၊ တိတ္ထိတပည့်တို့၏ အထံမှ ကြား၍ ရွံ့ရှာသလော”ဟု မေးအပ်၏။

၃၆၁။ မြင်အပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) မြင်သည်ဟူသော စကားနှင့် ညီညွတ် ၏၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) မြင်သည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှော၏၊ မြင်သည်ကို စွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်း မရှိ ရွံ့ရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ ဥပုသ်ပြု အပ်၏။

ကြားအပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) ကြားသည်ဟူသော စကားနှင့် ညီညွတ်၏၊ ကြားအပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) ကြားသည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှော၏၊ ကြားသည်ကိုစွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်း မရှိ ရွံ့ရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ ဥပုသ်ပြု အပ်၏။

တွေ့အပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) တွေ့သည်ဟူသော စကားနှင့် ညီညွတ်၏၊ တွေ့အပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) တွေ့သည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှော၏၊ တွေ့သည်ကို စွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်းမရှိ ရွံ့ရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ ဥပုသ် ပြုအပ်၏။

၃၆၂။ စောဒနာခြင်း၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ့်နည်း။

အခွင့်တောင်းခြင်းအမှုသည် စောဒနာခြင်း၏ အစတည်း၊ ပြုခြင်းသည် အလယ်တည်း၊ ငြိမ်းကြောင်း (သမထ) သည် အဆုံးတည်း။

စောဒနာခြင်း၏ အရင်းမူလတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဘုံတို့ သည်အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စောဒနာသနည်း။

စောဒနာခြင်း၏ အရင်းမူလတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝတ္ထုတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ဘုံတို့သည်ငါးပါးတို့တည်း၊ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စောဒနာ၏။

စောဒနာခြင်း၏ နှစ်ပါးသော မူလတို့သည် အဘယ်တို့နည်း။

အရင်း (အခြေအမြစ်) ရှိသော စောဒနာခြင်းလည်းကောင်း၊ အရင်း (အခြေအမြစ်) မရှိသော စောဒနာခြင်းလည်းကောင်း ဤသည်တို့ကား စောဒနာခြင်း၏ အရင်း မူလနှစ်ပါးတို့တည်း။

စောဒနာခြင်း၏ သုံးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်တို့နည်း။

မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ရှုံ့ရှာ (ယုံမှား) ခြင်း။ ဤသည်တို့ကား စောဒနာခြင်း၏ သုံးပါးသော ဝတ္ထုတို့တည်း။

စောဒနာခြင်း၏ ငါးပါးသော ဘုံတို့သည် အဘယ်တို့နည်း။

သင့်လျော်သောအခါ၌ ဆိုဏ်၊ မသင့်သောအခါ၌ မဆို၊ဟုတ်မှန်သည်ကို ဆိုဏ်၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကိုမဆို၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သဖြင့် ဆိုဏ်၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် မဆို၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သဖြင့် ဆိုဏ်၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် မဆို၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဆိုဏ်၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မဆို။ ဤသည်တို့ကား စောဒနာခြင်း၏ ငါးပါးသော ဘုံတို့တည်း။

အဘယ်အခြင်းအရာ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် စောဒနာသနည်း။

ကိုယ်ဖြင့်လည်း စောဒနာ၏၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း စောဒနာ၏၊ ဤအခြင်းအရာ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် စောဒနာ၏။

၂–စောဒကစသည်တို့၏ ကျင့်ဝတ်

၃ဖ၃။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း။ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း။ သံဃာသည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း။ ဝိနည်းမိုရ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း။

စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်းဟူသော အမေး၌ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်–

သင့်လျော်သော အခါ၌ ဆိုအံ့၊ မသင့်လျော်သော အခါ၌ မဆိုအံ့။

ဟုတ်မှန်သည်ကို ဆိုအံ့၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို မဆိုအံ့။

သိမ်မွေ့နူးညံ့သဖြင့် ဆိုအံ့၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် မဆိုအံ့။

အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သဖြင့် ဆိုအံ့၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် မဆိုအံ့။

မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မဆိုအံ့ဟု ငါးပါးသော တရားတို့၌ တည်၍သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့ ကျင့်အပ်၏။

စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့လျှင် ကျင့်အပ်သနည်းဟူသော အမေး၌ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည်မှန်သောစကား၌လည်းကောင်း၊ အမျက်မထွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း

နှစ်ပါးသော တရားတို့၌ (တည်သောအားဖြင့်) ကျင့်အပ်၏။ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့ ကျင့်အပ်၏။

သံဃာသည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်းဟူသော အမေး၌ သံဃာသည် သက်သောစကား၊ မသက်သော စကားကို သိအပ်၏။ သံဃာသည် ဤသို့ ကျင့်အပ်၏။

ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်းဟူသော အမေး၌ ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည့်အကြင်ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုဖြင့်, အကြင်စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်, အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်း၏၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းအေးစေအပ်၏။ ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့ ကျင့်အပ်၏။

၃ဖြင့်။ ဥပုသ်သည် အဘယ်အကျိုးငှါ ဖြစ်သနည်း၊ ပဝါရဏာသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်း၊ ပရိဝါသ်သည် အဘယ်အကျိုးငှါ ဖြစ်သနည်း၊ အရင်းသို့ ငင်ခြင်းသည်အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း၊ မာနတ်သည် အဘယ်အကျိုးငှါ ဖြစ်သနည်း၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

ဥပုသ်သည် ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ ပဝါရဏာသည် စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ ပရိဝါသ်သည်မာနတ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အရင်းသို့ငင်ခြင်းသည် နှိပ်ခြင်း အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ မာနတ်သည်အဗ္ဘာန် (သွင်းခြင်း) အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဘာန် (သွင်းခြင်း) သည် စင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။

ချစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုန်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တွေဝေသဖြင့်လည်းကောင်း မထေရ်ကြီးတို့ကိုလည်း ဆဲရေးသော ပဋ္ဌိသန္ဓေပညာမဲ့သော (မိမိသည်ပင်လျှင်မိမိကိုယ်ကို) တူးဖြိုသော (သဒ္ဓါစသော) ဣန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးသော ပဝတ္တိပညာမရှိသော သိက္ခာသုံးပါး၌မရှိသေသော ရဟန်းသည် ခန္ဓာကိုယ်၏ပျက်စီးခြင်း ကြောင့် ငရဲသို့ လားရာ၏။

(တံစိုးလက်ဆောင်) အာမိသကို မှီ၍ မဆုံးဖြတ်ရာ၊ (ဥပဇ္ဈာယ်စသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီ၍ မဆုံးဖြတ်ရာ၊ ထို (အာမိသ ပုဂ္ဂလ) နှစ်ပါးတို့ကို ကြဉ်၍ဟုတ်မှန်သောသဘော တည်နိုင်လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

၃–စောဒကဏ္ဍ

၃–စောဒကဏ္ဍ၏ မိမိကိုယ်ကို ရှုမြှော်ခြင်း (လောင်စေခြင်း)

(အကြင်စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်) အမျက်လည်း ကြီး၏၊ ရန်ငြိုးလည်း ဖွဲ့တတ်၏၊ ခက်လည်း ခက်ထန်၏၊ ဆဲလည်း ဆဲရေးတတ်၏၊ အာပတ် မသင့်ဘဲလျက် အာပတ် သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

နားရင်း၌ တိုင်ပင်၏၊ အပြစ်ကိုသာ ရှာ၏၊ အဆုံးအဖြတ်ကို ယုတ်စေ၏၊ ကောက် သော ခရီးကိုမှီဝဲ၏၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

အခါမဟုတ်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် စောဒနာ၏၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် စောဒနာ၏၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ စောဒနာ၏၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍မစောဒနာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ် သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ဓမ္မ အဓမ္မကို မသိ၊ ဓမ္မ အဓမ္မ၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ဝိနည်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ဝိနည်းဟုတ်သည် ဝိနည်းမဟုတ်သည်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိ သော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ဆိုအပ်သည် မဆိုအပ်သည်ကို မသိ၊ ဆိုအပ်သည် မဆိုအပ်သည်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက်အာပတ်သင့်၏ဟု တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ် သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

လေ့ကျက်အပ်သည် မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မသိ၊ လေ့ကျက်အပ်သည် မလေ့ကျက်အပ်သည်၌မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ပညတ်ဟုတ်သည် ပညတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပညတ်ဟုတ်သည် ပညတ်မဟုတ် သည်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

အာပတ်သင့်သည် အာပတ်မသင့်သည်ကို မသိ၊ အာပတ်သင့်သည် အာပတ်မသင့် သည်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ပေါ့သောအာပတ် လေးသောအာပတ်ကို မသိ၊ ပေါ့သောအာပတ် လေးသောအာပတ်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိ သော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

အကြွင်းရှိသောအာပတ် အကြွင်းမရှိသောအာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသောအာပတ် အကြွင်းမရှိသောအာပတ်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

ကြမ်းတမ်းသောအာပတ် မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုမသိ၊ ကြမ်းတမ်းသော အာပတ်မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကိုလောင် စေ၏။

ရှေ့နောက်စကားကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကား၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ် ကိုလောင်စေ၏။

ရှေ့နောက်စပ်သော စကားအစဉ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စပ်သော စကားအစဉ်၌ မလိမ္မာ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲလျက် အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ တင်တတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်မိမိကိုယ်ကိုလောင်စေ၏။

စောဒနာအခန်း ပြီး၏။

ထိုစောဒနာအခန်း၏ အကျဉ်းချုပ်

စောဒနာအပ်သော၊ ဝိနည်းဓိုရ်ပြုအပ်သော ကိစ္စ၊ စောဒနာ၏အစ၊ စောဒနာ၏မူလ၊ ဥပုသ်၊ စောဒက၏လားရာဂတိ၊ ဤသည်ကား စောဒနာ ကဏ္ဍ၌ သာသနာကို တည်စေ တတ်သော အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

စူဠသင်္ဂါမ

၁–ဝိနည်းဓိုရ် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်

၃၆၅။ စစ်မြေပြင် (အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်အံ့သောငှါ သံဃာစည်းဝေးရာ) သို့ သက်ဝင်သော သံဃာသို့ချဉ်းကပ်သော ရဟန်းသည် နှိမ့်ချသော စိတ်ဖြင့် ခြေသုတ်ပုဆိုး ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းနှင့်တူသော စိတ်ဖြင့်သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်အပ်၏၊ နေရာ၌ လိမ္မာသူ ထိုင်ခြင်း၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မထေရ်ကြီး ရဟန်းတို့ကိုမတိုးဝှေ့ဘဲ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့ကို နေရာဖြင့် မတားမြစ်ဘဲ မိမိအား သင့်လျော် လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ နေရာ၏၊ အထူးအထူး အပြားပြား အကျိုးမရှိသော စကားကို မဆိုသူ၊ (ရာဇကထာစသော) မဂ်ဖိုလ်မှ ဖီလာဖြစ်သော စကားကို မဆိုသူ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိုယ်တိုင်လည်း တရားကို ပြောဟောရာ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းရာ၏၊ မြတ်သော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို မထီမဲ့မြင် မပြုရာ၊ သံဃာခွင့်ပြုသဖြင့် မေးစိစစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို မမေးအပ်၊ ဆရာကို မမေးအပ်၊ အတူနေတပည့်ကို မမေးအပ်၊ အနီးနေတပည့်ကို မမေးအပ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်ကိုမမေးအပ်၊ ဆရာတူတပည့်ကို မမေးအပ်၊ အမျိုးကို မမေးအပ်၊ အမည်ကို မမေးအပ်၊ အနွယ်ကိုမမေးအပ်၊ (ဒီဃဘာဏကစသော) အာဂမကို မမေးအပ်၊ အမျိုးအထူးကို မမေးအပ်၊ ဇာတိ ချက်ကြွေအရပ်မြေကို မမေးအပ်၊ ထိုမမေးရခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ထိုဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း ဖြစ်ရာ၏၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုန်းခြင်းသည်လည်းကောင်းရှိပါက ချစ်သဖြင့်လည်း (အဂတိသို့) လိုက်ရာ၏၊ မုန်းသဖြင့်လည်း (အဂတိသို့) လိုက်ရာ၏၊ တွေဝေသဖြင့်လည်း (အဂတိသို့) လိုက်ရာ၏၊ ကြောက်သဖြင့်လည်း (အဂတိသို့) လိုက်ရာ၏။

သံဃာခွင့်ပြုသဖြင့် မေးစိစစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သံဃာကို အလေးပြုသူဖြစ်ရာ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလေးပြုသူ မဖြစ်ရာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို အလေးပြုသူ ဖြစ်ရာ၏၊ အာမိသကို အလေးပြုသူ မဖြစ်ရာ၊ အနက်အားဖြင့် ဆုံးဖြတ်သူ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိသတ်တို့ လိုအပ်သောအကြောင်းနှင့်အတူ လိုက်၍ စီရင်သူ မဖြစ်ရာ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ မေးစိစစ်ရာ၏၊ မလျောက်ပတ်သော အခါ၌ မမေးမစိစစ်ရာ၊ဟုတ်မှန်သဖြင့် မေးစိစစ်ရာ၏၊

မဟုတ်မှန်သဖြင့် မမေးမစိစစ်ရာ၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် မေးစိစစ်ရာ၏၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် မမေးမစိစစ်ရာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သဖြင့်မေးစိစစ်ရာ၏၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် မမေးမစိစစ်ရာ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် မေးစိစစ်ရာ၏၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့် မမေးမစိစစ်ရာ၊ နားရင်း၌ တိုင်ပင်သူ မဖြစ်ရာ၊ အကောက် မကြိုအပ်၊ မျက်စိကို မမှိတ်အပ်၊ မျက်မှောင် မကြုတ်အပ်၊ ဦးခေါင်းကို မချီအပ်၊ လက်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မပြုအပ်၊ လက်ဆုပ်ကို မပြုအပ်၊ နေရာ၌ လိမ္မာသူ ထိုင်ခြင်း၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်ရာ၏၊ ထမ်းပိုးတစ်ပြန်မျှကို ကြည့်သဖြင့် (ဆုံးဖြတ်အပ်သော) အနက်ကို မှတ်သဖြင့် မိမိအား ရောက်သောနေရာ၌ နေရာ၏၊ နေရာမှ မထရာ၊ အဆုံးအဖြတ်ကိုမယုတ်စေအပ်၊ ကောက်သောခရီးကို မမှီဝဲအပ်၊ လက်ရုံးကို ခါလျက် မပြောဆိုအပ်၊ အဆောတလျင်မဆုံးဖြတ်အပ်၊ ရှောင်တခင်ပြုလေ့မရှိသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မကြမ်းတမ်းသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားကို သည်းခံလေ့ရှိသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသူ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်သူဖြစ်ရာ၏၊ သနားခြင်းရှိသူ အစီးအပွါးကို ရှာလေ့ရှိသူ ဖြစ်ရာ၏၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို မဆိုသူ အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော စကားကို ဆိုသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မုန်းသူတို့၏ အလိုသို့ မလိုက်သူ မငြင်းခုံသော စကားရှိသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မိမိကိုယ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ သူတစ်ပါးကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကိုစုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ မတရားသဖြင့် စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုစုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ မတရားသော စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ တရားသဖြင့်စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ တရားသော စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ (စောဒက စုဒိတက တို့ ဆိုသော) စကားကို မယုတ်စေသဖြင့် မဆိုသော စကားကို မပြုသဖြင့် (သံဃာ့ဘောင်သို့) သက်ကုန်သော ပုဒ်ဝါကျတို့ကို ကောင်းစွာ (မှတ်သား) ကောက်ယူ၍ သူတစ်ပါးကိုမေးမြန်း၍ ဝန်ခံသည့် အလျောက် ဆုံးဖြတ်ရာ၏၊ တွေဝေမိန်းမောသော သူကို ရှင်စေရာ၏၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သောသူကို သက်သာစေရာ၏၊ ကြမ်းသော သူကို တားမြစ်အပ်၏၊ မစင်ကြယ်သောအလဇ္ဇီကို ထင်စွာ ပြအပ်၏၊ ဖြောင့်မတ်သူကို နှုးညံ့စွာ ပြောဆိုအပ်၏၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ မောဟာ ဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ တရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း အလယ်အလတ်၌ တည့်မတ်သော သဘောရှိသူဖြစ်ရာ၏၊ ဤသို့ မေးစိစစ်သော ဝိနည်းဓိရ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို ပြုသူလည်းဖြစ်၏၊ ပညာရှိသီတင်းသုံးဖော်တို့ကလည်း ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ် အလေးပြုအပ် (မေတ္တာဖြင့်) ပွားစေအပ်သူလည်း ဖြစ်၏။

၃ဖဖ။ (ဝိနည်းဓိရ်ဆောင်သော) ပါဠိတော်သည် နှီးနှောခြင်း အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ ဥပမာ ဥပမေယျသည့်ထင်ရှားစွာ ပြခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အနက်သည် သိစေခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ မေးမြန်းခြင်းသည် (အာပတ်သင့် မသင့်၌) ထားခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အခွင့်တောင်းခြင်းအမှုသည် စောဒနာခြင်းအကျိုးငှါဖြစ်၏၊ စောဒနာခြင်းသည် အောက်မေ့စေခြင်း အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အောက်မေ့စေခြင်းသည် ဆိုဖွယ်စကားရှိသည်ကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ ဆိုဖွယ်စကားရှိသည်ကို ပြုခြင်းသည် တားမြစ်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှါဖြစ်၏၊ တားမြစ်ခြင်းသည် အဆုံးအဖြတ်သို့ ရောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ အဆုံးအဖြတ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည် အပြစ်ရှိသည် မရှိသည်ကို စုံစမ်းနှိုင်းချိန်ခြင်း အကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊ စုံစမ်းနှိုင်းချိန်ခြင်းသည်အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိစေခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်၏၊

အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိစေခြင်းသည် သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှိပ်ခြင်း သီလချစ်ခင် သူတော်စင်ရဟန်းတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းဟုဖြစ်၏။

သံဃာသည် (အဆုံးအဖြတ်) ကို ဝန်ခံခြင်း (ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်သည် မကောင်းသဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ကို) သိစေခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ သံဃာခွင့်ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အသီးအခြား (အကြီးအကဲအရာ၌) တည်ကုန်၏။ မချွတ်မယွင်းသော စကားရှိသော အရာ၌ တည်ကုန်၏။

ဝိနည်းပညတ်သည် စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ စောင့်စည်းခြင်းသည် စိတ်မကြည်မသာ မရှိခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ စိတ်မကြည်မသာမရှိခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် နှစ်သက်ခြင်း အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ နှစ်သက်ခြင်းသည် (ပူပန်မှု) ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ငြိမ်းအေးခြင်းသည် (ကိုယ် စိတ်) ချမ်းသာခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ချမ်းသာခြင်းသည် (စိတ်၏) တည်ကြည်ခြင်းအကျိုးဟု ဖြစ်၏။ (စိတ်၏) တည်ကြည်ခြင်းသည် ယထာဘူတဉာဏ်အမြင် အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ယထာဘူတဉာဏ်အမြင်သည် နိဗ္ဗိဒါ ဉာဏ်အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါ ဉာဏ်သည် အရိယာမဂ် အကျိုးဟုဖြစ်၏။ အရိယာမဂ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည် အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးဟု ဖြစ်၏။

ဝိနယကထာသည် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ (ဝိနည်းကို) တိုင်ပင်ခြင်းသည် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုး ရှိ၏။ အဆင့်ဆင့်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်သည် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ နားထောင်ခြင်းသည် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ ဥပါဒါန်လေးပါးတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍ စိတ်၏ (အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော) လွတ်ခြင်းသည် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးဟု ဖြစ်၏။ ဤရွေ့အပြီးတည်း။

၃၆၇။ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပြုတော်မူအပ် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့အား လျော်သော စိစစ်ခြင်းအစဉ်ကို တမလွန်ဂတိ မဖျက်ဆီးဘဲမှတ်သားနာယူလေ့။

ဝတ္ထု ဝိပတ္တိ အာပတ် နိဒါန်း ရှေ့နောက်စကားကို မသိသည့်ပြင် ပြုအပ်သည် မပြုအပ်သည်ကိုလည်းအညီအညွတ် မသိ၊ အခြင်းအရာ၌လည်း မလိမ္မာ။

ကံကိုလည်း မသိ၊ အဓိကရဏ်းကိုလည်း မသိ၊ သမထတို့၌လည်း မလိမ္မာ၊ (ရာဂစသည်တို့ဖြင့်) တပ်မက်တတ်၏၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တွေဝေတတ်၏၊ ဘယာဂတိ, မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏။

သိစေအပ်သော အရာ၌လည်း မလိမ္မာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌လည်း မလိမ္မာ၊ (မိမိနှင့် တူသော) ပရိသတ်အသင်းအပင်းကို ရ၏၊ မရှက်တတ်၊ မည်းညစ်သော အမှုရှိ၏၊ (ပုဂ္ဂလ ဓမ္မတို့၌) ရိုသေခြင်းမရှိ၊ စင်စစ်ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းကို မကြည့်ရှုအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ် (သမုတ်၍ အကြီးအကဲအရာ၌မထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်)ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဝတ္ထု ဝိပတ္တိ အာပတ် နိဒါန်း ရှေ့နောက်စကားကို သိသည့်ပြင် ပြုအပ်သည် မပြုအပ်သည်ကိုလည်း အညီအညွတ် သိ၏၊ အခြင်းအရာ၌လည်း လိမ္မာ၏။

ကံကိုလည်း သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းကိုလည်း သိ၏၊ သမထ၌လည်း လိမ္မာ၏၊ (ရာဂ စသည်တို့ဖြင့်) မတပ်မက်တတ်၊ မဖျက်ဆီးတတ်၊ မတွေဝေတတ်၊ ဘယာဂတိ, မောဟာ ဂတိသို့ မလိုက်။

သိစေအပ်သော အရာ၌လည်း လိမ္မာ၏၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌လည်း လိမ္မာ၏၊ (မိမိနှင့် တူသော) ပရိသတ်အသင်းအပင်းကို ရ၏၊ ရှက်တတ်သော စိတ်ရှိ၏၊ ဖြူစင်သော အမှုရှိ၏၊ (ပုဂ္ဂလ ဓမ္မတို့၌) ရိုသေခြင်းရှိ၏၊ စင်စစ် ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းကို ကြည့်ရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် (သမုတ်၍ အကြီးအကဲအရာ၌ထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်)ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

စူဠသင်္ဂီမ ပြီး၏။

ထိုစူဠသင်္ဂီမ၏ အကျဉ်းချုပ်ကား

နှိမ့်ချသောစိတ်ဖြင့် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်အပ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယ်စသည်ကို မမေးရာ၊ သံဃာ၌ အလေးပြုသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အလေးမပြုရာ၊ ပါဠိကို နှီးနှောခြင်း အကျိုးငှါ (ဆိုအပ်၏)၊ ဝိနည်းကိုချီးမြှောက်ခြင်း ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးတစ်ပါးကို ညွှန်းပြ ခြင်း စူဠသင်္ဂီမ၌ ဤဥဒ္ဒါန်းကို ပြုအပ်၏။ ဤရှေ့ အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

မဟာသင်္ဂီမ

၁–ဆုံးဖြတ်သော ရဟန်း သိအပ်သော အရာ စသည်

၃၆၈။ စစ်မြေပြင် (အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်အံ့သောငှါ သံဃာစည်းဝေးရာ) သို့ သက်ဝင်သော၊ သံဃာ၌တရားဆုံးဖြတ်သော ရဟန်းသည် ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏၊ ဝိပတ္တိကို သိထိုက်၏၊ အာပတ်ကို သိထိုက်၏၊ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏၊ အခြင်းအရာကို သိထိုက်၏၊ ရှေ့နောက်စကားကို သိထိုက်၏၊ ပြုအပ် သည်မပြုအပ်သည်ကို သိထိုက်၏၊ ကံကို သိထိုက်၏၊ အဓိကရုဏ်းကို သိထိုက်၏၊ ငြိမ်းအေးကြောင်းသမထကို သိထိုက်၏၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်အပ်၊ သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေအပ်၏၊ ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေအပ်၏၊ ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့အပ်၏၊ ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင်စေအပ်၏၊ "အသင်းအပင်းကို ငါရသည်"ဟု သူတစ်ပါး အသင်းအပင်းကို မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်၊ "ငါ များသောအကြားအမြင် ရှိသည်"ဟု နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသူကို မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်၊ "ငါ မထေရ်ကြီးဖြစ်သည်"ဟု သီတင်းငယ်ကို မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်၊ မရောက်သေးသော အဓိကရုဏ်းကို မဆိုအပ်၊ ရောက်သော အဓိကရုဏ်းကို ဓမ္မမှ ဝိနည်းမှ မယုတ်စေအပ်၊ အကြင်တရားဖြင့် အကြင်ဝိနည်းဖြင့်အကြင်မြတ်စွာ ဘုရား အဆုံးအမတော်ဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းသည် ငြိမ်း၏၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေအပ်၏။

၃၆၉။ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ရှစ်ပါးသော ပါရာဇိကတို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ နှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ နှစ်ပါးသော အနိယတတို့၏ ဝတ္ထုကိုသိထိုက်၏။ လေးဆယ့်နှစ်ပါးသော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသောပါစိတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပါဋိဒေသနီတို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို သိထိုက်၏။

၃၇၀။ ဝိပတ္တိကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား သီလပျက်စီးခြင်းကို သိထိုက်၏။ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကိုသိထိုက်၏။ အယူပျက်စီးခြင်းကို သိထိုက်၏။ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပျက်စီးခြင်းကို သိထိုက်၏။

၃၇၁။ အာပတ်ကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ပါရာဇိကအာပတ်ကို သိထိုက်၏။ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို သိထိုက်၏။ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို သိထိုက်၏။ ပါစိတ်အာပတ်ကို သိထိုက်၏။ ပါဋိဒေသနီ အာပတ်ကိုသိထိုက်၏။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို သိထိုက်၏။ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်ကို သိထိုက်၏။

၃၇၂။ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ရှစ်ပါးသော ပါရာဇိကတို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ နှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ နှစ်ပါးသော အနိယတတို့၏ နိဒါန်းကိုသိထိုက်၏။ လေးဆယ့်နှစ်ပါးသော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသောပါစိတ်တို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပါဋိဒေသနီတို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်တို့၏ နိဒါန်းကို သိထိုက်၏။

၃၇၃။ အခြင်းအရာကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား သံဃာကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။ ဂိုဏ်းကိုအခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကိုအခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။

သံဃာကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ဤသံဃာသည် ဤအဓိကရဏ်းကိုတရားတော်ဖြင့် ဝိနည်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ သို့မဟုတ် မစွမ်းနိုင်အံ့လောဟု သံဃာကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။

ဂိုဏ်းကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ဤဂိုဏ်းသည် ဤအဓိကရဏ်းကိုတရားတော်ဖြင့် ဝိနည်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ သို့မဟုတ် မစွမ်းနိုင်အံ့လောဟု ဂိုဏ်းကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤအဓိကရဏ်းကိုတရားတော်ဖြင့် ဝိနည်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ သို့မဟုတ် မစွမ်းနိုင်အံ့လောဟု ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။

စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏ဟူသည်ကား အသို့နည်း၊ ဤအသျှင်သည်ငါးပါးသော တရားတို့၌ တည်၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာသလော၊ သို့မဟုတ် မစောဒနာသလောဟုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏။

စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့် သိထိုက်၏ဟူသည်ကား အသို့နည်း၊ ဤအသျှင်သည်မှန်ကန်သော တရား၌လည်းကောင်း၊ အမျက်မထွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့၌တည် လေသလော၊ သို့မဟုတ် မတည်လေသလောဟု စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြင်းအရာအားဖြင့်သိထိုက်၏။

၃၇၄။ ရှေ့နောက်စကားကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား အသို့နည်း၊ ဤအသျှင်သည် ဝတ္ထုတစ်ခုမှလည်း ဝတ္ထုတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လေသလော၊ သို့မဟုတ် မပြောင်းရွှေ့လေသလော။ ပျက်စီးခြင်းတစ်ခုမှလည်း ပျက်စီးခြင်းတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လေသလော၊ သို့မဟုတ် မပြောင်းရွှေ့လေသလော။ အာပတ် တစ်ခုမှလည်း အာပတ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လေသလော၊ သို့မဟုတ် မပြောင်းရွှေ့လေသလော။ ပယ်ပြီး၍ ဝန်ခံလေသလော၊ သို့မဟုတ် ဝန်မခံလေသလော။ ဝန်ခံပြီး၍ ပယ်လေသလော၊ သို့မဟုတ်မပယ်လေသလော။ တစ်ပါးသော စကားဖြင့်မူလည်း တစ်ပါးသော စကားကို ဖုံးလွှမ်းလေသလော၊ သို့မဟုတ် မဖုံးလွှမ်းလေသလောဟု ရှေ့နောက်စကားကို သိထိုက်၏။

၃၇၅။ ပြုအပ်သည် မပြုအပ်သည်ကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား မေထုန်အကျင့်ကို သိထိုက်၏၊ မေထုန်အကျင့်အားလျော်သည်ကို သိထိုက်၏၊ မေထုန်အကျင့်၏ ရှေ့အဖို့ကို သိထိုက်၏။

မေထုန်အကျင့်ကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်သော သူတို့၏ ရောက်အပ် သောအကျင့်ကို သိထိုက်၏။

မေထုန်အားလျော်သည်ကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ရဟန်းသည် မိမိ၏ ခံတွင်းဖြင့် သူတစ်ပါး ၏အင်္ဂါတော်ကို (စုပ်) ယူ၏။

မေထုန်၏ ရှေ့အဖို့ကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား အဆင်းရှိသော သုက်လွတ်ခြင်း အဆင်းမရှိသောသုက်လွတ်ခြင်းကို၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို၊ ရုန့်ရင်းသောစကားဆိုခြင်းကို၊ မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ စကားတစ်ဆင့်ပြောပေးခြင်းကို သိထိုက်၏။

၃၇၆။ ကံကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကံတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ လေးပါးသော အပလောကနကံတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ လေးပါးသော ဥတ္တိကံတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ လေးပါးသော ဥတ္တိဒုတိယကံတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ လေးပါးသော ဥတ္တိစတုတ္ထကံတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏။

၃၇၇။ အဓိကရဏ်းကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား လေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို သိထိုက်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းကို သိထိုက်၏၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းကို သိထိုက်၏၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းကို သိထိုက်၏။

၃၇၈။ ငြိမ်းအေးကြောင်းသမထကို သိထိုက်၏ဟူသည်ကား ခုနစ်ပါးသော ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ'တို့ကို သိထိုက်ကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယသမထကို သိထိုက်၏၊ သတိဝိနယသမထကို သိထိုက်၏၊ အမူဠှဝိနယသမထကို သိထိုက်၏၊ ပဋိညာတကရဏသမထကို သိထိုက်၏၊

ယေဘုယျသိကာသမထကိုသိထိုက်၏၊ တဿပါဝိယသိကာသမထကို သိထိုက်၏၊ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို သိထိုက်၏။

၂–အဂတိသို့ မလိုက်သင့်ပုံ

၃၇၉။ ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်အပ်ဟူသည်၌ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် အဘယ်သို့ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သောသူသည် ဤသူသည် ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတူနေတပည့်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနီးနေတပည့်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆရာတူသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြင်ဖူးသူ (အဆွေခင်ပွန်း)ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတူတကွစားသောက်ဖူးသူ (အဆွေခင်ပွန်း)ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်သူဟူ၍လည်းကောင်း ထိုသူကိုအစဉ်သနားခြင်းငှါ ထိုသူကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် မမိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရားဟောအပ် မိန့်အပ်၏ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်မိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ်မမိန့်အပ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်၏ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်၏ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရားမပညတ်အပ်ဟု ပြ၏၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို အာပတ်သင့်၏ဟု ပြ၏၊ အာပတ်သင့်သည်ကို အာပတ်မသင့်ဟု ပြ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို လေးသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို ပေါ့သောအာပတ်ဟု ပြ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ အကြွင်းမရှိသောအာပတ်ကို အကြွင်းရှိသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟုပြ၏၊ ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် များစွာသော လူတို့၏စီးပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ စီးပွားမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ ကျင့်၏။

ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် (မိမိကိုယ်ကို) တူးဖြိုသည်ဖြစ်၍ (သဒ္ဓါစသော) ဣန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်၏၊ အပြစ်နှင့်တကွလည်း ဖြစ်၏၊ ပညာရှိတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်တကွလည်း ဖြစ်၏၊ များစွာသော မကောင်းမှုသည်လည်း ပွါး၏။ ဆန္ဒာဂတိသို့လိုက်သော သူသည် ဤသို့ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏။

၃၈၀။ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်အပ်ဟူသည်၌ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် အဘယ်သို့ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော သူသည် "ငါ၏ အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်ဖူး၏"ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ "ငါ၏အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်၏"ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ "ငါ၏ အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်လိမ့်မည်"ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ "ငါ၏ ချစ်သူငါ၏ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သူ၏ အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်ဖူး၏။ ငါ၏ ချစ်သူ ငါ၏ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သူ၏အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်၏။ ငါ၏ ချစ်သူ ငါ၏ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သူ၏ အကျိုးမဲ့ကို ကျင့်လိမ့်မည်"ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ "ငါ၏ မချစ်သူ ငါ၏ နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သူ၏ အကျိုးကို ကျင့်ဖူး၏။ အကျိုးကို ကျင့်၏။ အကျိုးကို ကျင့်လိမ့်မည်"ဟု ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။

ဤကိုးပါးသော အာဃာတဝတ္ထုတို့ဖြင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့သည် ဖြစ်၍ အဖန်တလဲလဲ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည် ဖြစ်၍အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍ အမျက်နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏။ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏။ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ဟု ပြ၏။ ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် များစွာသောလူတို့၏ စီးပွားမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ စီးပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှါ ကျင့်၏။

ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် (မိမိကိုယ်ကို) တူးဖြို သည်ဖြစ်၍ (သဒ္ဓါစသော) ဣန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်၏။ အပြစ်နှင့် တကွလည်းဖြစ်၏။ ပညာရှိတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် တကွလည်း ဖြစ်၏။ များစွာသော မကောင်းမှုသည်လည်း ပွါး၏။ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် ဤသို့ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏။

၃၈၁။ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်အပ်ဟူသည်၌ မောဟာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် အဘယ်သို့မောဟာဂတိသို့ လိုက်သနည်း။

တပ်မက်သောသူသည် ရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိုက်၏။ ဖျက်ဆီးပြစ်မှားသူသည် ဒေါသ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိုက်၏။ တွေဝေသောသူသည် မောဟ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိုက်၏။ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သူသည် အယူ 'ဒိဋ္ဌိ' ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိုက်၏။

တွေဝေသည် ဖြစ်၍ ပြင်းစွာတွေဝေသည် ဖြစ်၍ မောဟနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ တရားမဟုတ်သည် ကိုတရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏။ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ကို မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏။ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏။ ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မောဟာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် များစွာသော လူတို့၏ စီးပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏ အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ စီးပွါးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ ကျင့်၏။

ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မောဟာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် (မိမိကိုယ်ကို) တူးဖြို သည်ဖြစ်၍ (သဒ္ဓါစသော) ဣန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးသည် ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်၏။ အပြစ်နှင့် တကွ လည်းဖြစ်၏။ ပညာရှိတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် တကွလည်း ဖြစ်၏။ များစွာသော မကောင်းမှုသည်လည်း ပွါး၏။ မောဟာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် ဤသို့ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏။

၃၈၂။ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်အပ်ဟူသည်၌ ဘယာဂတိသို့ လိုက်သောသူသည် အဘယ်သို့ဘယာဂတိသို့ လိုက်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော သူသည် "ဤသူသည် 'မည်မည္ဗွတ်သော ကာယကံစသည်ကိုမှီ၍'ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ) အယူကို မှီ၍'ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ 'အားရှိသူ ရဟန်းများကို မှီ၍'ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ 'ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း၏၊ အသက်အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပြုလိမ့်မည်'ဟူ၍သော်လည်းကောင်း" တွေးမှ ထိုသူမှ ကြောက်သဖြင့် ကြောက်သည်ဖြစ်၍ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ် သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရားမဟောအပ် မမိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် မိန့်အပ်၏ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ် မိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် မမိန့်အပ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရားမလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်သည်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရားလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်သည်ကိုမြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်သည်ဟု ပြ၏၊ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်ဟု ပြ၏၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို အာပတ်သင့်၏ဟု ပြ၏၊ အာပတ်သင့်သည်ကို အာပတ်မသင့်ဟုပြ၏၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို လေးသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ လေးသော အာပတ်ကို ပေါ့သော အာပတ်ဟုပြ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကိုအကြွင်းရှိသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ဟု ပြ၏၊ မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဘယာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် များစွာသော လူတို့၏စီးပွားမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ များစွာသော လူတို့၏အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်းငှါ နတ်လူတို့၏ စီးပွါးမဲ့ကိုပြုခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ ကျင့်၏။

ဤတစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဘယာဂတိကို လိုက်သော သူသည် (မိမိကိုယ်ကို) တူးဖြိုသည်ဖြစ်၍ (သဒ္ဓါ စသော) ဣန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးသည် ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်၏၊ အပြစ်နှင့် တကွလည်းဖြစ်၏၊ ပညာရှိတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် တကွလည်း ဖြစ်၏၊ များစွာသော မကောင်းမှုသည်လည်း ပွါး၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်သော သူသည် ဤသို့ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏။

အကြင်သူသည် ချစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုန်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ တွေဝေမိုက်မဲသဖြင့်လည်းကောင်း တရားကို လွန်၍ ကျင့်၏၊ ထိုသူ၏ အခြံအရံဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်းစသည်သည် လသည် လဆုတ်ပက္ခ၌ (တစ်နေ့ တခြား) ဆုတ်ယုတ်သကဲ့သို့ဆုတ်ယုတ်၏။

၃–အဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း

၃၈၃။ အဘယ်သို့ ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်သနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ တရားဟုတ်သည် ကိုတရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည်ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် မမိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် မမိန့်အပ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် မိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် မိန့်အပ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်၏ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရားမပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်၏ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို အာပတ်မသင့်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ အာပတ်သင့်သည်ကိုအာပတ်သင့်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ပေါ့သော အာပတ်ကို ပေါ့သောအာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ လေးသော အာပတ်ကို လေးသော အာပတ်ဟုပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းရှိသော အာပတ်ဟုပြသောသူသည် ဆန္ဒာ ဂတိသို့ မလိုက်၊ အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ဟုပြသော သူသည် ဆန္ဒာ ဂတိသို့ မလိုက်၊ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ မရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုမရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်။ ဤသို့ ဆန္ဒာဂတိသို့မလိုက်။

၃၈၄။ အဘယ်သို့ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်သနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ တရားဟုတ် သည်ကိုတရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်။ပ။ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုရှန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဒေါသာဂတိသို့မလိုက်။ ဤသို့ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်။

၃၈၅။ အဘယ်သို့ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်သနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် မောဟာဂတိသို့ မလိုက်။ပ။ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ကို ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ဟု ပြသော သူသည် မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ မရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် မောဟာဂတိသို့မလိုက်၊ ဤသို့ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်။

၃၈၆။ အဘယ်သို့ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်သနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ တရားဟုတ် သည်ကိုတရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟုပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည်ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ် မမိန့်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောအပ်မမိန့်အပ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် မိန့်အပ်သည်ကိုမြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် မိန့်အပ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရားမလေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မလေ့ကျက်အပ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား လေ့ကျက်အပ်၏ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရား မပညတ်အပ်ဟု ပြသော သူသည်ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မြတ်စွာဘုရားပညတ်အပ်သည်ကို မြတ်စွာဘုရားပညတ်အပ်၏ဟု ပြသော သူသည်ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ အာပတ် မသင့်သည်ကို အာပတ်မသင့်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့မလိုက်၊ အာပတ်သင့်သည်ကို အာပတ်သင့်သည်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ပေါ့သောအာပတ်ကို ပေါ့သော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ လေးသော အာပတ်ကိုလေးသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းရှိသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသောသူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ကို မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ဘယာဂတိသို့ မလိုက်။ ဤသို့ဘယာဂတိသို့ မလိုက်။

အကြင်သူသည် ချစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုန်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ တွေဝေမိုက်မဲသဖြင့်လည်းကောင်း တရားကို လွန်၍ မကျင့်၊ ထိုသူ၏ အခြံအရံဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်းစသည်သည် လသည် လဆန်းပက္ခ၌ (တစ်နေ့ တခြား) တိုးပွါးပြည့်သကဲ့သို့ပြည့်၏။

၄–သိစေအပ်သော အရာ စသည်

၃၈၇။ အဘယ်သို့ သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေသနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေ၏။ပ။ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် သိစေအပ်သောအရာ၌ သိစေ၏၊ မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟုပြသော သူသည် သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေ၏။ ဤသို့ သိစေအပ်သော အရာ၌ သိစေ၏။

၃၈၈။ အဘယ်သို့ ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေသနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေ၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ရှုစေအပ်သောအရာ၌ ရှုစေ၏၊ မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟုပြသော သူသည် ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေ၏။ ဤသို့ ရှုစေအပ်သော အရာ၌ ရှုစေ၏။

၃၈၉။ အဘယ်သို့ ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့သနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့၏၊ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ငဲ့အပ်သောအရာ၌ ငဲ့၏။ ဤသို့ ငဲ့အပ်သော အရာ၌ ငဲ့၏။

၃၉၀။ အဘယ်သို့ ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင်စေသနည်း။

တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြသော သူသည် ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင်စေ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြသော သူသည် ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ကြည်လင်စေ၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသောသူသည် ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင်စေ၏၊ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုမရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြသော သူသည် ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင့်စေ၏။ ဤသို့ ကြည်လင်စေအပ်သော အရာ၌ ကြည်လင်စေ၏။

၅–သူတစ်ပါး အသင်းအပင်းစသည်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်း

၃၉၁။ "အသင်းအပင်းကို ငါရ၏"ဟု သူတစ်ပါး အသင်းအပင်းကို အဘယ်သို့ မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သောသူသည် အသင်းအပင်းကို ရ၏၊ အခြံအရံကို ရ၏၊ အသင်းအပင်းရှိ၏၊ ဆွေမျိုးရှိ၏။

"ဤသူသည်ကား အသင်းအပင်းကို မရ၊ အခြံအရံကို မရ၊ အသင်းအပင်း မရှိ၊ ဆွေမျိုးလည်းမရှိ"ဟု ထိုသူကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏။ပ။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟုပြ၏၊ မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏။ ဤသို့အသင်းအပင်းကို ငါရ၏ဟု သူတစ်ပါး အသင်းအပင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြု၏။

၃၉၂။ "ငါသည် များသော အကြားအမြင်ရှိသူဖြစ်၏"ဟု အကြားအမြင်နည်းသူကို အဘယ်သို့မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သောသူသည် များသော အကြားအမြင် ရှိ၏၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်၏၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး (သိုမှီး) ၏။ "ဤသူသည်ကား အကြားအမြင် နည်း၏၊ အာဂုံနည်း၏၊ အရအဆောင် နည်း၏"ဟု ထိုသူကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏။ပ။ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောအာပတ်ဟု ပြ၏။ ဤသို့ ငါသည် များသော အကြားအမြင်ရှိသည် (အကြားအမြင်များသည်)ဟု အကြားအမြင်နည်းသူကို မထီမဲ့မြင် ပြု၏။

၃၉၃။ "ငါသည် မထေရ်ကြီးဖြစ်၏"ဟု သီတင်းငယ်ကို အဘယ်သို့ မထီမဲ့မြင် ပြုသနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အချို့သောသူသည် မထေရ်ကြီးဖြစ်၏၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိ၏၊ ရဟန်းပြု၍ကြာမြင့်သူ ဖြစ်၏။ "ဤသူသည် သီတင်းငယ်တည်း၊ မထင်ရှားသူတည်း၊ မလိမ္မာသူတည်း၊ ဤသူ၏စကားကို မလိုက်နာအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ထိုသူကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု ပ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏။ပ။ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုမရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏၊ မရှုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ဟု ပြ၏။ ဤသို့ ငါသည် မထေရ်ကြီးဖြစ်၏ဟု သီတင်းငယ်ကို မထီမဲ့မြင် ပြု၏။

၃၉၄။ မရောက်သေးသော အဓိကရုဏ်းကို မဆိုအပ်ဟူသည်ကား (သံဃာ့ဘောင်သို့) မသက်ရောက်သေးသော တာဝန်ကို မ (သွင်း) ချအပ်။

ရောက်ပြီးသောအဓိကရုဏ်းကို ဓမ္မမှ ဝိနည်းမှ မယုတ်စေအပ်ဟူသည်ကား အကြင် (အဓိကရုဏ်းကိုငြိမ်းစေခြင်း) အကျိုးငှါ သံဃာစည်းဝေး၏၊ ထို (အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်း) အကျိုးကို ဓမ္မမှ ဝိနည်းမှမယုတ်စေအပ်။

၃၉၅။ အကြင်တရားဖြင့်ဟူသည်ကားဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ အကြင်ဝိနည်းဖြင့်ဟူသည်ကားစောဒနာ၍ အောက်မေ့စေ၍။ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့်ဟူသည်ကား ဥတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။

အကြင်တရားဖြင့် အကြင်ဝိနည်းဖြင့် အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်း သည်ငြိမ်း၏၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေအပ်၏။

၆–ဝိနည်းမိုရ် မေးစိစစ်ခြင်း

၃၉၆။ ဝိနည်းမိုရ်သည် စောဒကကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းအား ပဝါရဏာကို တန့်ထား၏၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရဟန်းကို တန့်ထားသနည်း၊ သီလပျက်စီးခြင်းကြောင့် တန့်ထားသလော၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် တန့်ထားသလော၊ အယူပျက်စီးခြင်းကြောင့် တန့်ထားသလော"ဟု မေးအပ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "သီလပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း တန့်ထား၏၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း တန့်ထား၏၊ အယူပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း တန့်ထား၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကကို "အသျှင်သည် သီလပျက်စီးခြင်းကို သိသလော၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကို သိသလော၊ အယူပျက်စီးခြင်းကို သိသလော"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒက ရဟန်းသည် "ငါ့သျှင် ငါသည် သီလပျက်စီးခြင်းကို သိ၏၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကို သိ၏၊ အယူပျက်စီးခြင်းကို သိ၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကကို "ငါ့သျှင် သီလပျက်စီးခြင်းသည် အဘယ်နည်း၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းသည် အဘယ် နည်း၊ အယူပျက်စီးခြင်းသည် အဘယ်နည်း"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကသည် "လေးပါးသော ပါရာဇိကနှင့် တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့သည် သီလပျက်စီးခြင်း မည်ကုန်၏။ ထုလ္လစ္စဉ်း ပါစိတ် ပါဋိဒေသနီ ဒုက္ကဋ် ဒုဗ္ဘာသီ အာပတ်တို့သည် အကျင့်ပျက်စီးခြင်း မည်ကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိတို့သည် အယူပျက်စီးခြင်း မည်ကုန်၏"ဟုအကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကရဟန်းကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းအား ပဝါရဏာကို တန့်ထား၏၊ မြင်သဖြင့်တန့်ထားသလော၊ ကြားသဖြင့် တန့်ထားသလော၊ ရွံ့ရှာသဖြင့် တန့်ထားသလော"ဟု မေးအပ်၏။

ထိုစောဒကသည် "မြင်သဖြင့်လည်း တန့်ထား၏၊ ကြားသဖြင့်လည်း တန့်ထား၏၊ ရွံ့ရှာခြင်းဖြင့် လည်းတန့်ထား၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းအား မြင်သဖြင့် ပဝါရဏာကို တန့်ထားအံ့၊ သင်သည်အဘယ်ကို မြင်သနည်း၊ အဘယ်သို့ မြင်သနည်း၊ အဘယ်အခါ၌ မြင်သနည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ မြင်သနည်း၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်ကို မြင်သလော။ သံဃာဒိသိသ်သို့။ ထုလ္လစ္စဉ်းသို့။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့။ ဒုဗ္ဘာသီသို့ ရောက်သည်ကို မြင်သလော၊ သင်စောဒကသည် အဘယ်အရပ်၌ဖြစ်သနည်း၊ ဤရဟန်းသည် အဘယ်အရပ်၌ ဖြစ်သနည်း၊ သင် (စောဒက) သည် အဘယ်အမှုကို ပြုသနည်း၊ ဤရဟန်းသည် အဘယ်အမှုကို ပြုသနည်း"ဟု မေးရာ၏။

ထိုစောဒကသည် "ငါ့သျှင် ဤရဟန်းအား မြင်သဖြင့် ပဝါရဏာကို မတန့်ထား၊ စင်စစ်မှာမူ ကြားသဖြင့်ပဝါရဏာကို တန့်ထား၏"ဟု ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းအား ကြားသဖြင့် ပဝါရဏာကို တန့်ထားအံ့၊ သင်သည်အဘယ်ကို ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ ကြားသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ ကြားသနည်း၊ 'ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်'ဟု ကြားသလော၊ 'သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သည်'ဟု ကြားသလော။ ထုလ္လစ္စဉ်းသို့။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့။ 'ဒုဗ္ဘာသီသို့ ရောက်သည်'ဟု ကြားသလော။

ရဟန်းယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြားသလော၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ သိက္ခမာန်၏အထံမှ ကြားသလော၊ သာမဏေယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြားသလော၊ သာမဏေမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ ဥပါသကာယောကျ်ား၏ အထံမှ ကြားသလော၊ ဥပါသိကာမိန်းမ၏ အထံမှ ကြားသလော၊ မင်းတို့၏ အထံမှ ကြားသလော၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့၏ အထံမှ ကြားသလော၊ တိတ္ထိတို့၏ အထံမှကြား သလော၊ တိတ္ထိတပည့်တို့၏ အထံမှ ကြားသလော"ဟု မေးရာ၏။

ထိုစောဒကသည် "ငါ့သျှင် ငါသည် ဤရဟန်းအား ကြားသဖြင့် ပဝါရဏာကို မတန့်ထား၊ စင်စစ်မှာမူရှိရှာသဖြင့် ပဝါရဏာကို တန့်ထား၏"ဟု အကယ်၍ ဆိုအံ့။

ထိုစောဒကကို "ငါ့သျှင် သင်သည် ဤရဟန်းအား ရှိရှာသဖြင့် ပဝါရဏာကို တန့်ထားအံ့၊ အဘယ် ကိုရှိရှာသနည်း၊ အဘယ်သို့ ရှိရှာသနည်း၊ အဘယ်အခါ၌ ရှိရှာသနည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ရှိရှာသနည်း၊ 'ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်'ဟု ရှိရှာသလော။ သံဃာဒိသိသ်သို့။ ထုလ္လစ္စဉ်းသို့။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့။ 'ဒုဗ္ဘာသီသို့ ရောက်သည်'ဟု ရှိရှာသလော၊ ရဟန်းယောကျ်ားအထံမှကြား၍ ရှိရှာသလော၊ ရဟန်းမိန်းမအထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ သိက္ခမာန် အထံမှ ကြား၍ရှိရှာသလော၊ သာမဏေယောကျ်ားအထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ သာမဏေမိန်းမ အထံမှ ကြား၍ရှိရှာသလော၊ ဥပါသကာယောကျ်ားအထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ ဥပါသိကာမိန်းမ အထံမှ ကြား၍ရှိရှာသလော၊ မင်းတို့အထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့ အထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ တိတ္ထိတို့အထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော၊ တိတ္ထိတပည့်တို့ အထံမှ ကြား၍ ရှိရှာသလော"ဟု မေးရာ၏။

၃၉၇။ မြင်အပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) မြင်သည်ဟူသော စကားနှင့်ညီညွတ်၏၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) မြင်သည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှောဏ်၏၊ မြင်သည်ကို စွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်း မရှိ ရှိရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အတူ ပဝါရဏာကို ပြုအပ်၏။

ကြားအပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) ကြားသည်ဟူသော စကားနှင့် ညီညွတ်၏၊ ကြားအပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) ကြားသည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှောဏ်၏၊ ကြားသည်ကို စွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်းမရှိ ရှိရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အတူ ပဝါရဏာကို ပြုအပ်၏။

တွေ့အပ်သော ဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) တွေ့သည်ဟူသော စကားနှင့် ညီညွတ်၏၊ တွေ့အပ်သောဝတ္ထုသည် (စောဒက၏) တွေ့သည်ဟူသော စကားနှင့် နှီးနှောဏ်၏၊ တွေ့သည်ကို စွဲ၍ (ပါရာဇိကစသည်သို့) မရောက်၊ (ထို့ကြောင့်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အရင်းမရှိ ရှိရှာအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အတူ ပဝါရဏာကို ပြုအပ်၏။

၇–အမေးပု စ္ဆာကို ဝေဖန်ခြင်း

၃၉၈။ သင်သည် အဘယ်ကို မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် အဘယ်အမေးနည်း၊ သင်သည်အဘယ်သို့ မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် အဘယ်အမေးနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် အဘယ်အမေးနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည်အဘယ်အမေးနည်း။

၃၉၉။ သင်သည် အဘယ်ကို မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း၊ အာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းကိုမေးသော အမေးတည်း။

ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား ရှစ်ပါးသော ပါရာဇိကတို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေး တည်း၊ နှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ နှစ်ပါးသော အနိယတတို့၏ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ လေးဆယ့်နှစ်ပါးသော နိဿဂ္ဂိတို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ပါစိတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး သောပါဋိဒေသနီတို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်တို့၏ ဝတ္ထုကို မေးသော အမေးတည်း။

ပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား သီလပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း၊ အကျင့်ပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း၊ အယူပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း။

အာပတ်ကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား ပါရာဇိကအာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကိုမေးသော အမေးတည်း၊ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်ကို မေးသော အမေးတည်း။

လွန်ကျူးရ၍ ကျင့်ခြင်းကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်သော သူတို့ရောက်အပ် (ကျင့်အပ်) သည်ကို မေးသော အမေးတည်း။

၄၀၀။ သင်သည် အဘယ်ကို မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် အသွင်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဣရိယာပုထ်ကို မေးသော အမေးတည်း၊ အခြင်းအရာကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ခြင်းကို မေးသော အမေးတည်း။

အသွင်ကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား အရှည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိုကိုသော်လည်းကောင်း၊ အမည်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဖြူကိုသော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

ဣရိယာပုထ်ကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား သွားသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ရပ်သည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထိုင်သည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လျောင်းသည်ကိုသော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

အခြင်းအရာကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား လူအသွင်၌သော်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိအသွင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းအသွင်၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ခြင်းကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား သွားသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ရပ်သည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထိုင်သည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လျောင်းသည်ကိုသော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

၄၀၁။ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ မြင်သနည်းဟူသည်ကား ကာလကို မေးသော အမေးတည်း၊ အခါကိုမေးသော အမေးတည်း၊ နေ့ကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဥတုကို မေးသော အမေးတည်း။

ကာလကို မေးသောအမေးဟူသည်ကား နံနက်ကာလ၌သော်လည်းကောင်း၊ မွန်းတည့်ကာလ၌သော်လည်းကောင်း၊ ညချမ်းကာလ၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

အခါကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား နံနက်အခါ၌သော်လည်းကောင်း၊ မွန်းတည့်အခါ၌သော်လည်းကောင်း၊ ညချမ်းအခါ၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

နေ့ကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား နံနက်၌သော်လည်းကောင်း နေလွဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ ည၌သော်လည်းကောင်း၊ နေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ လဆုတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ လဆန်း၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

ဥတုကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား ဆောင်းဥတု၌သော်လည်းကောင်း၊ နွေဥတု၌သော်လည်း ကောင်း၊ မိုးဥတု၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

၄၀၂။ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ မြင်သနည်းဟူသော အမေးသည် တည်ရာကို မေးသော အမေးတည်း၊ ဘုံကို မေးသော အမေးတည်း၊ နေရာကို မေးသော အမေးတည်း၊ အရပ်ကို မေးသော အမေးတည်း။

တည်ရာကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား ဘူမိ 'မြေ' ၌သော်လည်းကောင်း၊ ပထဝီ 'မြေ' ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဓရဏီ 'မြေ'၌သော်လည်းကောင်း၊ ဇဂတီ 'မြေ' ၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

ဘုံကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား ဘုံ၌သော်လည်းကောင်း၊ မြေ၌သော်လည်းကောင်း၊ တောင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကျောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပြာသာဒ်၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

နေရာကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား အရှေ့နေရာ၌သော်လည်းကောင်း၊ အနောက်နေရာ၌သော်လည်းကောင်း၊ မြောက်နေရာ၌သော်လည်းကောင်း၊ တောင်နေရာ၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

အရပ်ကို မေးသော အမေးဟူသည်ကား အရှေ့အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ အနောက်အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ မြောက်အရပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ တောင်အရပ်၌သော်လည်းကောင်း (မြင်သလော)။

မဟာသင်္ဂါမ ပြီး၏။

ထိုမဟာသင်္ဂါမ၏ အကျဉ်းချုပ်

ဝတ္ထုကို (သိအပ်၏)၊ နိဒါန်းကို (သိအပ်၏)၊ အာကာရကို (သိအပ်၏)၊ ရှေ့နောက်စကားကို (သိအပ်၏)၊ ပြုအပ်သည် မပြုအပ်သည်ကို (သိအပ်၏)၊ ကံကို (သိအပ်၏)၊ အဓိကရုဏ်းကို (သိအပ်၏)၊ ငြိမ်းအေးကြောင်းကို (သိအပ်၏)၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်း ကို (သိအပ်၏)၊

ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်ခြင်းကို (သိအပ်၏)၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်ခြင်းကို (သိအပ်၏)၊ ဘယာဂတိသို့လိုက်ခြင်းကို (သိအပ်၏)၊ သိအပ်သည်ကို သိစေခြင်း ရှုအပ်သည်ကို ရှုစေခြင်း

ငဲ့အပ်သည်ကို ငဲ့စေခြင်းကြည်အပ်သည်ကို ကြည်စေခြင်း ရအပ်သော ပရိသတ်ရှိ၏၊ အကြား အမြင်များခြင်း မထေရ်ကြီးသည်ဖြစ်၏။

မရောက်သော အဓိကရုဏ်းကို မဆိုခြင်း၊ ရောက်သော အဓိကရုဏ်းကို တရား သဖြင့် မယုတ်စေခြင်း၊ တရားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာ ဘုရား အဆုံး (အဆုံးအမ) သာသနာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း မယုတ်စေခြင်း။ ဤသည်ကား မဟာသင်္ဂါမကိုသိစေတတ်သော ဂါထာတည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ကထိနဘေဒ

၁–ကထိန်ခင်းခြင်း စသည်

၄၀၃။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကထိန်မခင်းအပ်သနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကထိန်ခင်းအပ်သနည်း၊ အဘယ်သို့ ကထိန်မခင်းအပ်သနည်း၊ အဘယ်သို့ ကထိန်ခင်းအပ်သနည်း။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကထိန်မခင်းအပ်သနည်းဟူသည်၌ နှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန် မခင်းအပ်။

(ကထိန်) မခင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာမပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဤနှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်မခင်းအပ်။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကထိန်ခင်းအပ်သနည်းဟူသည်၌ နှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်း အပ်၏။

(ကထိန်) ခင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဤနှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းအပ်၏။

အဘယ်သို့ ကထိန်မခင်းအပ်သနည်းဟူသည်၌ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကထိန်ကိုမခင်းအပ်။ (ရေးခြစ်ကာမျှ) အလျားအနုံ ယူကာမျှဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ဖွပ်လျှော်ကာမျှဖြင့် ကထိန် မခင်းအပ်၊ သင်္ကန်းကို စိစစ်ကာမျှဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ဖြတ် (တိုင်း) ကာမျှဖြင့် ကထိန် မခင်းအပ်၊ ဖွဲ့ကာမျှ'အပ်တည်းကာမျှ' ဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ တည်းစပ်ကြောင်းကို အစဉ်လိုက် သဖြင့် အလျားချုပ်ကာမျှဖြင့်ကထိန် မခင်းအပ်၊ (မြောင်းငယ်) တစ်လုပ်အုပ်ကာမျှဖြင့် ကထိန် မခင်းအပ်၊ အလွှာနှစ်လွှာကိုစပ်ကာမျှဖြင့် ကထိန် မခင်းအပ်၊ အလျားအနားပတ် တင်ကာမျှဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ အနံ့အနားပတ့်တင်ကာမျှဖြင့် ကထိန် မခင်းအပ်၊ အပေါ်လွှာကို တင်ကာမျှဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ဖျော့တော့သောအဆင်းဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ နိမိတ်ပြုသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ပရိယာယ်ဆိုရ်ဖြစ်စေအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ အခိုက်အတန့်မျှ ဌားသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ရောက်သော နေ့ပင်မချုပ်, မပေးသော သင်္ကန်းဖြင့် (သိုမှီးခြင်းပြုသောသင်္ကန်းဖြင့်) ကထိန်မခင်းအပ်၊ ညဉ့်ကို စွန့်သဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ် ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုးသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်မခင်းအပ်၊ ဒုကူဋ်ကိုထား၍ ကထိန်မခင်းအပ်၊ ကိုယ်ဝတ်ကို ထား၍ ကထိန်မခင်းအပ်၊

သင်းပိုင်ကို ထား၍ ကထိန်မခင်းအပ်၊ ထိုနေ့ပင် ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ် သော အိမ်ရှည်အိမ်တိုနှင့် တကွဖြစ်သော ငါးခန်း ငါးခန်းထက်အလွန်ကိုထား၍ ကထိန်မခင်းအပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကထိန်ခင်းခြင်းကို ကြဉ်၍ ကထိန်မခင်းအပ်၊ ကထိန် ကောင်းစွာခင်းအပ်သည် ဖြစ်၍ သိမ်ပဋ္ဌ တည်သော ရဟန်းသည် ဝမ်းမြောက်စေကာမူ (ထိုရဟန်းအတွက်) ကထိန်ခင်းခြင်း မဖြစ်။ နိမိတ်ပြုခြင်း မည်သည်ကား "ဤသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအံ့"ဟု နိမိတ်ပြု၏။

ပရိယာယ်စကား မည်သည်ကား "ဤပရိယာယ်စကားဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းကို ဖြစ်စေအံ့"ဟုပရိယာယ်စကားကို ပြု၏။

ဌါးသည် မည်သည်ကား မတော်မလျော် ပေးခြင်းကို ဆိုအပ်၏။

သိုမှီးခြင်း မည်သည်ကား ထိုနေ့မချုပ်ဘဲ ထား၍ သိုမှီးခြင်း (ကရဏသန္ဓိမ်)[၁] လည်းကောင်း၊ ယနေ့ကထိန်သင်္ကန်းရ၍ နောက်နေ့၌ သံဃာပေးသော သိုမှီးခြင်း (နိစယသန္ဓိမ်)[၂] လည်းကောင်း၊ ဤသို့သိုမှီးခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

စွန့်ခြင်း မည်သည်ကား (ချုပ်ဆိုးခြင်းကို) ပြုစဉ် အရုဏ်တက်၏။

ဤနှစ်ဆယ့်လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကထိန်ကို မခင်းအပ်။

အဘယ်သို့ ကထိန်ခင်းအပ်သနည်းဟူသည်၌ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏။

သင်္ကန်းသစ်ဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ အသစ်နှင့်တူသော မသုံးဆောင်ရသေးသော သင်္ကန်းဖြင့်ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ သင်္ကန်းနွမ်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ပုံ့သကူသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ အိမ်ဈေးတံခါး၌ ကျသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ နိမိတ်မပြုသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ပရိယာယ်ဆို၍ မဖြစ်စေအပ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ မဌါးသော သင်္ကန်း ဖြင့်ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ မသိုမှီးသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ (ချုပ်ဆိုးစဉ်ညဉ့်ကို) မစွန့် သဖြင့်ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ဒုကူဋ္ဌသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ သင်းပိုင်ဖြင့် ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ထိုနေ့ပင် ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သော အိမ်ရှည် အိမ်တိုနှင့် တကွ ဖြစ်သော ငါးခန်းသင်္ကန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ငါးခန်းထက်လွန်သော သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခင်းခြင်းဖြင့်ကထိန်ခင်းအပ်၏၊ ကထိန်ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သည် ဖြစ်၍ သိမ်တွင်း၌ တည်သော ရဟန်းကအနုမောဒနာပြုအံ့၊ ဤသို့လည်း ကထိန်ခင်းခြင်း ဖြစ်၏။

ဤတစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကထိန်ကို ခင်းအပ်၏။

ကထိန်ခင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဘယ်မျှသော တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ကထိန်ခင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

မာတိကာ ရှစ်ပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓ နှစ်ပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အကျိုးအာနိသင်ငါးပါးတို့သည်လည်းကောင်း ကထိန်ခင်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဤတစ်ဆယ့်ငါးပါးသောတရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

၁။ (ကရဏသန္ဓိမိ) = ထိုကထိန်လျှာအဝတ်ကို ရရာနေ့၌ ချုပ်ဆိုးမှုမပြုဘဲ နောက်နောက်နေ့မှ ချုပ်ဆိုးမှုကို ပြုခြင်းအားဖြင့် သိုမှီးခြင်း။
၂။ (နိစယသန္ဓိမိ) = ကထိန်လျှာသင်္ကန်းကို ရရာနေ့၌ပင် ကထိန်ခင်းမည့် ရဟန်းအား မပေးသေးဘဲ သိမ်းထားသောအားဖြင့် သိုမှီးခြင်း။

♣

၂–ကထိန်၏ အနန္တရပစ္စည်း စသည်

၄၀၄။ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂ' အား အဘယ်တရားတို့သည် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း။

(သင်္ကန်းဖွပ်လျှော်ခြင်းစသော) ပုဗ္ဗကရဏအား အဘယ်တရားတို့သည် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း။ပ။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုခြင်းအား အဘယ်တရားတို့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းအား အဘယ်တရားတို့သည်။ ကထိန်ခင်းခြင်းအား အဘယ်တရားတို့သည်။ မာတိကာတို့အား လည်းကောင်း ပလိဗောဓတို့အား လည်းကောင်း အဘယ်တရားတို့သည်။ ဝတ္ထု 'သင်္ကန်းလျှာပုဆိုး'အား အဘယ်တရားတို့သည် အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း၊ သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သနည်း။

ပုဗ္ဗကရဏသည် လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂ' အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ သမနန္တရပစ္စည်း ဖြင့်ကျေးဇူးပြု၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

လုံ့လပြုခြင်း'ပယောဂ'သည် ပုဗ္ဗကရဏအား ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ပုဗ္ဗကရဏသည် ပယောဂအား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်သည် ပုဗ္ဗကရဏအား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူး ပြု၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ပုဗ္ဗကရဏသည် ပစ္စုဒ္ဓိရ်အား ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်သည် ပုဗ္ဗကရဏအား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

အဓိဋ္ဌာန်သည် ပစ္စုဒ္ဓိရ်အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်သည် အဓိဋ္ဌာန်အား ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

အဓိဋ္ဌာန်သည် ပစ္စုဒ္ဓိရ်အား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသောတရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည် အဓိဋ္ဌာန်အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့်ကျေးဇူးပြု၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

အဓိဋ္ဌာန်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းအား ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည် အဓိဋ္ဌာန်အား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသောတရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း ကထိန်ခင်းခြင်းအား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည် မာတိကာတို့အား လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့အား လည်းကောင်း ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း ကထိန်ခင်းခြင်းအား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း ဝတ္ထုအား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ နိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

ဝတ္ထုသည် သင်္ကန်းရနိုးခြင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းတို့အား လည်းကောင်း ပုရေဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း ဝတ္ထုအား ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော တရားတို့သည် သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်၏။

၃–ပုဗ္ဗကရဏနိဒါန်းစသည် ဝေဖန်ခြင်း

၄၀၅။ ပုဗ္ဗကရဏသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ် လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်'ရှိသနည်း။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်သည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

အဓိဋ္ဌာန်သည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိသ နည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦ ရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

မာတိကာသည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓသည်လည်းကောင်း အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦ ရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်အကြောင်း'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိသနည်း။

ပုဗ္ဗကရဏသည် လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂလျှင်' အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂလျှင်'ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂလျှင်' ဇာတ်ရှိ၏၊ လုံ့လပြုခြင်း'ပယောဂလျှင်' အမွန်ရှိ၏၊ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂလျှင်' အဆောက်အဦရှိ၏၊ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂလျှင်'ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်သည် ပုဗ္ဗကရဏလျှင် အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏလျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

အဓိဋ္ဌာန်သည် ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည် အဓိဋ္ဌာန်လျှင် အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ'ရှိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဓာန်' ရှိ၏။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် အကြောင်း'နိဒါန်း'ရှိကုန်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိကုန်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် ဇာတ်ရှိကုန်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် အမွန် ရှိကုန်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် အဆောက်အဦ ရှိကုန်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိကုန်၏။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း ဝတ္ထုလျှင် အကြောင်း'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ဝတ္ထုလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ဝတ္ထုလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဝတ္ထုလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဝတ္ထု လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဝတ္ထုလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

၄၀၆။ လုံ့လပြုခြင်း'ပယောဂ'သည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

ပုဗ္ဗကရဏသည်။ပ။

ပစ္စုဒ္ဓိရှိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်သည်။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း။

ဝတ္ထုသည်။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိ သနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိသနည်း။

လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂ' သည် သင်္ကန်းခြောက်ထည်ဟူသော ဟိတ်လျှင် အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင်အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ရှိ၏။

ပုဗ္ဗကရဏသည်။ပ။

ပစ္စုဒ္ဓိရှိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်သည်။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း။

ဝတ္ထုသည်။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း ဟိတ်လျှင်အကြောင်း'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင်

ဇာတ်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် အဆောက်အဦရှိ၏၊ ဟိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

၄၀၇။ လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂ' သည် အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း'သမုဒယ'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိသနည်း။

ပုဗ္ဗကရဏသည်။ပ။

ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရှိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်သည်။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း။

ဝတ္ထုသည်။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း အဘယ်အကြောင်း 'နိဒါန်း'ရှိသနည်း၊ အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိသနည်း၊ အဘယ် ဇာတ်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အမွန်ရှိသနည်း၊ အဘယ်အဆောက်အဦရှိသနည်း၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိသနည်း။

လုံ့လပြုခြင်း 'ပယောဂ' သည် သင်္ကန်း ခြောက်ထည်ဟူသော ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်း 'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

ပုဗ္ဗကရဏသည်။ပ။

ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရှိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်သည်။

ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။

မာတိကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပလိဗောဓတို့သည်လည်းကောင်း။

ဝတ္ထုသည်။

သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းမရနိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း ပစ္စည်းလျှင် အကြောင်း'နိဒါန်း' ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒယ' ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဇာတ်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင်အမွန်ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် အဆောက်အဦ ရှိ၏၊ ပစ္စည်းလျှင် ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ရှိ၏။

၄၀၈။ ပုဗ္ဗကရဏကို အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း၊ ပုဗ္ဗကရဏကို ခုနစ်ပါး သောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

ဖွပ်လျှော်ခြင်းဖြင့်၊ စီရင်ခြင်းဖြင့်၊ ဖြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဆိုးခြင်းဖြင့်၊ ကပွမိန္ဒုထိုးခြင်းဖြင့် ပုဗ္ဗကရဏကို ဤခုနစ်ပါးသော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို ဒုကုဋ္ဌသက်နှ်း၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှ်း၊ သင်းပိုင်ဟူသော သုံးပါးသော တရားတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။

အဓိဋ္ဌာန်ကို အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

အဓိဋ္ဌာန်ကို ဒုကုဋ္ဌသက်နှ်း၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှ်း၊ သင်းပိုင်ဟူသော သုံးပါးသောတရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းကို အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သနည်း။

ကထိန်ခင်းခြင်းကို နှုတ်မြွက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော တရားဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။

ကထိန်၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဘုံတို့သည်အဘယ်မျှတို့နည်း။

ကထိန်၏ အရင်း 'မူလ' သည် သံဃာဟူသော တစ်ပါးသာတည်း။

ဝတ္ထုတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း။ ဒုကုဋ္ဌသက်နှ်း၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှ်း၊ သင်းပိုင်သက်နှ်းတို့တည်း။

ဘုံတို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ခေါမသက်နှ်း၊ ဝါချည်သက်နှ်း၊ ပိုးချည်သက်နှ်း၊ သိုးမွေး စသည်ဖြင့်ရက်သောသက်နှ်း 'သားမွေးသက်နှ်း'၊ ပိုက်ဆံလျှော်သက်နှ်း၊ ဘန်ချည်သက်နှ်းတို့တည်း။

ကထိန်၏ အစကား အဘယ်နည်း၊ အလယ်ကား အဘယ်နည်း၊ အဆုံးကား အဘယ်နည်း။

ကထိန်၏ အစသည် ရှေးဦးစွာပြုခြင်း 'ပုဗ္ဗကရဏ' တည်း၊ အလယ်သည် ပစ္စုဒ္ဓိရ် အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းတည်း၊ အဆုံးသည် ကထိန်ခင်းခြင်းတည်း။

၄၀၉။ အဘယ်မျှလောက်သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ မထိုက် သနည်း။

အဘယ်မျှလောက်သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ ထိုက်သနည်း။

ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ မထိုက်၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ ထိုက်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ မထိုက်သနည်း။

ရှေးဦးစွာပြုခြင်း 'ပုဗ္ဗကရဏ' ကို မသိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို မသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို မသိ၊ ကထိန် ခင်းခြင်းကို မသိ၊ မာတိကာကို မသိ၊ ပလိဗောဓကို မသိ၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းကို မသိ၊ အကျိုး အာနိသင်ကို မသိ။ ဤရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ မထိုက်။ အဘယ်ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ ထိုက်သနည်း။

ရှေးဦးစွာပြုခြင်း 'ပုဗ္ဗကရဏ' ကို သိ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို သိ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို သိ၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကိုသိ၏၊ မာတိကာကို သိ၏၊ ပလိဗောဓကို သိ၏၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းကို သိ၏၊ အကျိုးအာနိသင်ကို သိ၏။ ဤရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ ထိုက်၏။

၄၁၀။ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်သနည်း။

သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်၊ သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်၏။

အဘယ်သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်သနည်း။

သိမ်ပဋ္ဌ တည်လျက် အနုမောဒနာပြု၏၊ အနုမောဒနာပြုသည်ရှိသော် နှုတ်မမြွက်၊ နှုတ်မြွက်သည်ရှိသော် သူတစ်ပါးကို မကြားမသိစေ။ ဤသုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည်မရောက်ကုန်။

အဘယ်သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်သနည်း။

သိမ်အတွင်း[1]ပဋ္ဌ တည်လျက် အနုမောဒနာပြု၏၊ အနုမောဒနာပြုသည်ရှိသော် နှုတ်မြွက်၏၊ နှုတ်မြွက်သည်ရှိသော် သူတစ်ပါးကို ကြားသိစေ၏။ ဤသုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်၏။

၄၁၁။ အဘယ်မျှသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်သနည်း။

သုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်၊ သုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်၏။

အဘယ်သုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်သနည်း။

ကထိန်သက်နှံ့လည်း ပျက်၏၊ ကာလလည်း ပျက်၏၊ အပြုလည်း ပျက်၏။

ဤသုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် မရောက်ကုန်။

အဘယ်သုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်သနည်း။

ကထိန်သက်နှံ့လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ကာလလည်း ပြည့်စုံ၏၊ အပြုလည်း ပြည့်စုံ၏။

ဤသုံးပါးသော ကထိန်ခင်းခြင်းတို့သည် ရောက်ကုန်၏။

၁။ ဤ၌ သိမ်အတွင်းဟူသည် ဥပစာရသိမ်ခေါ် မိမိဝါဆိုရာ ကျောင်းတိုက်အတွင်းကို ဆိုလိုသည်။

♣

၄–ကထိန် စသည် သိအပ်ပုံကို ဝေဖန်ခြင်း

၄၁၂။ ကထိန်ကို သိအပ်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကို သိအပ်၏၊ ကထိန်၏ ခင်းရာသော လကို သိအပ်၏၊ ကထိန်ခင်း ပျက်ခြင်းကို သိအပ်၏၊ ကထိန်ခင်း ပြည့်စုံခြင်းကို သိအပ်၏၊ နိမိတ်ပြုခြင်းကို သိအပ်၏၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကို သိအပ်၏၊ ၄ါးသည်ကို သိအပ်၏၊ သိုမှီးခြင်းကို သိအပ်၏၊ စွန့်ခြင်းကို သိအပ်၏။

ကထိန်ကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား ထို (အဆင်းစသော) တရားတို့ကိုသာ ပေါင်းခြင်းတည်း၊ ရောနှောခြင်းတည်း၊ ကထိန်ဟူသော အမည်သည် ထို (အဆင်းစသော) တရားတို့၏သာလျှင် အမည်တည်း၊ အမည်မှည့်ခြင်းတည်း၊ အမည်ထားခြင်းတည်း၊ မာဂဓဘာသာတည်း၊ အနက်ကို ပြတတ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝေါဟာရပညတ် စကားတည်း။

ကထိန်၏ ခင်းရာသော လကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား မိုးလ၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော လကို သိအပ်၏။

ကထိန်ခင်း ပျက်ခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကထိန်ခင်းပျက်ခြင်းကို သိအပ်၏။

ကထိန်ခင်း ပြည့်စုံခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ကထိန်ခင်း ပြည့်စုံခြင်းကို သိအပ်၏။

နိမိတ်ပြုခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား "ဤသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းအံ့"ဟု နိမိတ်ကို ပြု၏။

ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား "ပရိယာယ်ဆိုခြင်းဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းကို ဖြစ်စေအံ့"ဟုပရိယာယ်စကားကို ပြု၏။

၄ါးသည်ကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား မတော်မလျော်ပေးခြင်းကို သိအပ်၏။

သိုမှီးခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား ထိုနေ့ မချုပ်ဘဲ ထား၍ သိုမှီးခြင်း (ကရဏသန္ဓိခ) လည်း ကောင်း၊ ယနေ့ ကထိန်သင်္ကန်းရ၍ နောက်နေ့၌ သံဃာပေးသော သိုမှီးခြင်း (နိစယသန္ဓိခ) လည်းကောင်း ဤသို့နှစ်ပါးသော သိုမှီးခြင်းတို့ကို သိအပ်ကုန်၏။

စွန့်ခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား ချုပ်ဆိုးခြင်းကို ပြုစဉ် အရုဏ်တက်၏။

ကထိန်ခင်းခြင်းကို သိအပ်၏ဟူသည်ကား သံဃာအား ကထိန်သင်္ကန်းဖြစ်မူ သံဃာသည် အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ ကထိန်ခင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း၊ အနုမောဒနာ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်သနည်း။

၄၁၃။ သံဃာသည် ဉတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းအား ပေးအပ်၏၊ ထိုကထိန်ခင်းတတ်သော ရဟန်းသည် ထို (သင်္ကန်း) ရသောနေ့၌ပင် ဖွပ်လျှော်၍ ပွတ်တိုက်၍ (ငါးခန်း ခုနစ်ခန်းစသည်) စီရင်၍ ဖြတ်၍ ချုပ်၍ ဆိုး၍ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုး၍ ကထိန်ကို ခင်းအပ်၏။

ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ကို ခင်းခြင်း၄ါ အလိုရှိမူ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုအပ်၏၊ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းအသစ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ "ဤဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ကို ခင်းပါ၏"ဟု နှုတ်မြွက်အပ်၏။

ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ကို ခင်းခြင်းငှါ အလိုရှိမူ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်း 'ဧကသီ' ဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုအပ်၏။ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်း 'ဧကသီ' သစ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ "ဤကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်း 'ဧကသီ' ဖြင့်ကထိန်ကို ခင်းပါ၏"ဟု နှုတ်မြွက်ဆိုအပ်၏။

သင်းပိုင်ဖြင့် ကထိန်ခင်းခြင်းငှါ အလိုရှိမူ သင်းပိုင်ဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုအပ်၏။ သင်းပိုင်သစ်ကိုအဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ "ဤသင်းပိုင်ဖြင့် ကထိန်ကို ခင်းပါ၏"ဟု နှုတ်မြွက်အပ်၏။

ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကိုစံပယ်တင်လျက် အရိုအသေပြုကာ–

"အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပါ၏။ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်ပါ၏။ အနုမောဒနာပြုပါကုန်လော့"ဟု ဆိုရာ၏။

အနုမောဒနာပြုသော ထိုရဟန်းသည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် အရိုအသေပြုကာ–

"ငါ့သျှင်တို့ သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပြီ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်၏။ (ငါတို့သည်) အနုမောဒနာပြုပါကုန်၏ (ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏) "ဟု ဆိုရာ၏။

ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည် များစွာသော ရဟန်းတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် အရိုအသေပြုကာ–

"အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပါ၏။ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရားတို့သည် အနုမောဒနာပြုကြပါကုန်လော့"ဟု ဆိုရာ၏။

အနုမောဒနာပြုသော ထိုရဟန်းတို့သည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက်အရိုအသေပြုကာ–

"ငါ့သျှင်တို့ သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပြီ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်၏။ (ငါတို့သည်) ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏"ဟု ဆိုရာ၏။

ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည် တစ်ပါးသော ရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် အရိုအသေပြုကာ–

"ငါ့သျှင် သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပြီ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်၏။ (သင်သည်) အနုမောဒနာပြုလော့"ဟု ဆိုရာ၏။

ထိုအနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းသည် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် အရိုအသေပြုကာ–

"ငါ့သျှင် သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းအပ်ပြီ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည် တရားနှင့် လျော်၏။ (ငါသည်) ဝမ်းမြောက်ပါ၏"ဟု ဆိုရာ၏။

၅–ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင် ကထိန်ခင်းခြင်း

၄၁၄။ သံဃာသည် ကထိန်ကို ခင်းသလော၊ ဂိုဏ်းသည် ကထိန်ကို ခင်းသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကထိန်ကို ခင်းသလော။

သံဃာသည် ကထိန်ကို မခင်း၊ ဂိုဏ်းသည် ကထိန်ကို မခင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ကို ခင်း၏။

သံဃာနှင့် ဂိုဏ်းက ကထိန်ကို မခင်းဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ကထိန်ကိုခင်းမူ ကထိန်သည် သံဃာနှင့်ဂိုဏ်းက ခင်းအပ်သည် မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ခင်းအပ်သည် ဖြစ်ခဲ့၏။

သံဃာသည် ပါတိမောက်ကို ပြသလော၊ ဂိုဏ်းသည် ပါတိမောက်ကို ပြသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါတိမောက်ကို ပြသလော။

သံဃာသည် ပါတိမောက်ကို မပြ၊ ဂိုဏ်းသည် ပါတိမောက်ကို မပြ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါတိမောက်ကို ပြ၏။

သံဃာနှင့်ဂိုဏ်းက ပါတိမောက်ကို မပြဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ပါတိမောက်ကို ပြမူ ပါတိမောက်သည်သံဃာနှင့် ဂိုဏ်းက ပြအပ်သည် မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ပြအပ်သည် ဖြစ်ခဲ့၏။ သံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့် ဂိုဏ်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြခြင်းကြောင့် ပါတိမောက်သည် သံဃာက ပြအပ်သည်ဖြစ်၏။ ဂိုဏ်းက ပြအပ်သည် ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဤအတူသာလျှင် သံဃာသည်ကထိန်ကို မခင်း၊ ဂိုဏ်းသည် ကထိန်ကို မခင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကထိန်ကို ခင်း၏။ သံဃာ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ဂိုဏ်း၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခင်းခြင်းကြောင့် ကထိန်ကို သံဃာက ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၏။ ဂိုဏ်းက ခင်းအပ်သည် ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်က ခင်းအပ်သည် ဖြစ်၏။

၆–ပလိဗောဓ အမေးအဖြေ

၄၁၅။ ဖဲသွားခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏။ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်သနည်း။

ဖဲသွားခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏။ ဤအမေးကို ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ စီဝရပလိ ဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ ထိုဖဲသွားခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၏ (ဥပစာရ) သိမ်ပသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်အာဝါသပလိဗောဓသည် ပြတ်၏။ (၁)

ပြီးခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏။ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာပြတ်သနည်း။

ပြီးခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏။ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊

အာဝါသပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ သင်္ကန်းသည် ပြီးသည်ရှိသော် စီဝရပလိ ဗောဓသည် ပြတ်၏။ (၂)

ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာပြတ်သနည်း။

ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ နှစ်ပါး သော ပလိဗောဓတို့သည်မရှေးမနှောင်း ပြတ်ကုန်၏။ (၃)

ပျောက်ပျက်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာပြတ်သနည်း။

ပျောက်ပျက်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ အာဝါသပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ သင်္ကန်းပျောက်ပျက်သည်ရှိသော် စီဝရပလိ ဗောဓသည် ပြတ်၏။ (၄)

ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ် ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာပြတ်သနည်း။

ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ စီဝရပလိ ဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ ထိုကြားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၏ ကြားခြင်း နှင့် တကွ အာဝါသပလိဗောဓသည် ပြတ်၏။ (၅)

အာသာပြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာပြတ်သနည်း။

အာသာပြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ အာဝါသပလိဗောဓသည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည် ပြတ်သည်ရှိသော် စီဝရပလိဗောဓသည် ပြတ်၏။ (၆)

အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ် တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ပလိဗောဓသည်ရှေးဦးစွာ ပြတ်သနည်း။

အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ် တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊

စီဝရပလိဗောဝသည်ရှေးဦးစွာ ပြတ်၏၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြား၌အာဝါသပလိဗောဝသည် ပြတ်၏။ (၇)

ရဟန်းတို့နှင့်အတူ နုတ်ခြင်းရှိသော (သဟုဗ္ဘာရ) ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား မေးအံ့၊ အဘယ်ကြောင့်ကြခြင်း 'ပလိဗောဝ' သည် ရှေးဦးစွာ ပြတ်သနည်း။

ရဟန်းတို့နှင့်အတူ နုတ်ခြင်းရှိသော (သဟုဗ္ဘာရ) ကထိန်နုတ်ခြင်းကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကိုလည်း ငါသည် သင့်အား ဖြေအံ့၊ နှစ်ပါးသောကြောင့်ကြခြင်း 'ပလိဗောဝ' တို့သည် မရှေးမနှောင်း ပြတ်ကုန်၏။ (၈)

၄၁ဖ။ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် သံဃာနှင့် စပ်ကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်ကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် သံဃာနှင့် မစပ်ကုန်သနည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မစပ်ကုန်သနည်း။

အန္တရ ဗ္ဘာရဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းသည် သံဃာနှင့် စပ်၏။

ဖဲသွားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ပြီးဆုံးခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းဟူသောလေးပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်ကုန်၏။

ပျောက်ပျက်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ အာသာပြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ရဟန်းတို့နှင့် အတူ နုတ်ခြင်းရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းဟူသော လေးပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် သံဃာနှင့် မစပ်ကုန်၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မစပ် ကုန်။

အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို သိမ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို သိမ်ပ၌ နုတ်အပ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို ရံခါ သိမ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကိုရံခါ သိမ်ပ၌ နုတ်အပ်ကုန်သနည်း။

(တပေါင်းလမပြည့်မီ) အကြား၌ အားထုတ်၍ ကထိန်နုတ်ခြင်း 'အန္တရ ဗ္ဘာရ'၊ ရဟန်းတို့နှင့်အတူနုတ်ခြင်းရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း 'သဟုဗ္ဘာရ'ဟူသော နှစ်ပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို သိမ်အတွင်း၌နုတ်အပ်ကုန်၏။

ဖဲသွားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ သိမ်ကိုလွန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းဟူသော သုံးပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို သိမ်ပ၌ နုတ်အပ်ကုန်၏။

ပြီးဆုံးခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ ပျောက်ပျက် ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၊ အာသာပြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းဟူသော လေးပါးသောကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို ရံခါ သိမ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်ကုန်၏၊ ရံခါ သိမ်ပ၌ နုတ်အပ်ကုန်၏။

အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် (ကထိန်ခင်းသည်နှင့်) တကွနက် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ တကွနက် ချုပ်ကုန်သနည်း။ အဘယ်မျှလောက်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် တကွနက် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အထူးထူး ချုပ်ကုန်သနည်း။

အကြားခ်ဉ် အားထုတ်၍ ကထိန်နုတ်ခြင်း 'အန္တရ ဗ္ဗာရ'၊ ရဟန်းတို့နှင့်အတူ နုတ်ခြင်းရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း 'သဟုဗ္ဗာရ'ဟူသော နှစ်ပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် တကွနက် ဖြစ်ကုန်၏၊ တကွနက်ချုပ်ကုန်၏၊ ကြွင်းကျန်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည် တကွနက် ဖြစ်ကုန်၏၊ အထူးထူး ချုပ်ကုန်၏။

ကထိနဘေဒ ပြီး၏။

ထိုကထိနဘေဒ၏ အကျဉ်းချုပ်

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အားဟူသော အမေး၊ အဘယ်သို့ဟူသော အမေး၊ တစ်ဆယ့်ငါးပါး တရားအမေး၊ နိဒါန်းအမေး၊ ဟိတ်အမေး၊ ပစ္စည်းအမေး၊ ရေတွက်ခြင်းအမေး၊ အရင်း မူလအမေး၊ အစအမေး၊ ခင်းထိုက်မခင်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

အပြားအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက် သုံးယောက်တို့ကို သိအပ်၏၊ ကထိန်ခင်းခြင်း၊ ပါတိမောက်ပြခြင်း၊ ကြောင့်ကြခြင်း၊ သံဃာခံန 'သံဃာနှင့်စပ် မစပ်'၊ သိမ်တွင်း သိမ်ပ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ဥပါလိ ပဋ္ဌက

၁–အနိသိတဝဂ်

၄၁၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သောဇေတဝန်ကျောင်းခ်ဉ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ အသျှင်ဥပါလိသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာခ်ဉ် ထိုင်ကာ–

"အသျှင်ဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲမနေအပ်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဥပုသ်ကို မသိ၊ ဥပုသ်ကံကို မသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဥပုသ်ကို သိ၏၊ ဥပုသ်ကံကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါငါးဝါထက် အလွန်ရှိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ပဝါရဏာကို မသိ၊ ပဝါရဏာကံကို မသိ၊ ပါတိမောက်ကို မသိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ပဝါရဏာကို သိ၏၊ ပဝါရဏာကံကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ကို သိ၏၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို သိ၏၊ ငါးဝါငါးဝါထက် အလွန်ရှိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံးအမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ် မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မသိ၊ ငါးဝါမပြည့်။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ မနေအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ် မရုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ငါးဝါ ငါးဝါထက် အလွန်ရှိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အသက်ထက်ဆုံး အမှီဆရာမရှိဘဲ နေအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၁၈။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံ မပေးအပ်ပါသနည်း၊ နိဿရည်းကို မပေးအပ်ပါသနည်း၊ သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံမပေးအပ်၊ နိဿရည်းမပေးအပ်၊ သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အနီးနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ အတူနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖျားနာသည်ကို မိမိလုပ်ကျွေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မစွမ်းနိုင်။

မမွေ့လျော်ခြင်းကို ငြိမ်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မစွမ်းနိုင်။

ဖြစ်ပေါ်လာသော တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ကို တရားတော်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပယ်ဖျောက်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း မစွမ်းနိုင်။

အဘိဓမ္မာ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ ဝိနည်း 'အဘိဝိနယ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံမပေးအပ်၊ နိဿရည်းမပေးအပ်၊ သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ နိဿရည်းပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဖျားနာသော အနီးနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ အတူနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း စွမ်းနိုင်၏။

မမွေ့လျော်ခြင်းကို ငြိမ်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း စွမ်းနိုင်၏။

ဖြစ်ပေါ်လာသော တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ကို တရားတော်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပယ်ဖျောက်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း စွမ်းနိုင်၏။

အဘိဓမ္မာ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏၊ ဝိနည်း 'အဘိဝိနယ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ နိဿရည်းပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံမပေးအပ်၊ မှီရာနိဿရည်းကို မပေးအပ်၊ သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အနီးနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ အတူနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း ထူးကဲမြင့်မြတ် ဖြည့်ကျင့်အပ်သောခန္ဓကလာကျင့်ဝတ် 'သိက္ခာ' ၌ သင်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

မဂ်ဟူသော အကျင့်၏အစ 'အာဒိဗြဟ္မစရိယက' ဖြစ်သော ဥဘတောဝိဘင်းလာ အကျင့် 'သိက္ခာ' ၌ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

လွန်ကဲသောသီလ 'အဓိသီလ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

လွန်ကဲသောစိတ် 'အဓိစိတ္တ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

လွန်ကဲသောပညာ 'အဓိပညာ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံ မပေးအပ်၊ မှီရာနိဿရည်းကို မပေးအပ်၊ သာမဏေကို မလုပ်ကျွေးစေအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံ ပေးအပ်၏၊ မှီရာနိဿရည်းကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အနီးနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း၊ အတူနေတပည့်ကိုလည်းကောင်း ထူးကဲမြင့်မြတ် ဖြည့်ကျင့်အပ်သောခန္ဓကလာ ကျင့်ဝတ် 'သိက္ခာ' ၌ သင်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

မဂ်ဟူသော အကျင့်၏ အစ 'အာဒိဗြဟ္မစရိယက' ဖြစ်သော ဥဘတောဝိဘင်းလာ အကျင့် 'သိက္ခာ' ၌ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

လွန်ကဲသောသီလ 'အဓိသီလ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

လွန်ကဲသောစိတ် 'အဓိစိတ္တ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

လွန်ကဲသောပညာ 'အဓိပညာ' ၌ ဆုံးမခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေးအပ်၏၊ မှီရာနိဿရည်းကို ပေးအပ်၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၁၉။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အရှက်မရှိသူ 'အလဇ္ဇီ' လည်း ဖြစ်၏၊ မိုက်သူလည်း ဖြစ်၏၊ ပကတိသီလမရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ မှားသောအယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

လွန်ကဲသော သီလ၌ သီလပျက်စီး၏၊ လွန်ကဲသော အကျင့်၌ အကျင့်ပျက်စီး၏၊ လွန်ကဲသော အယူ၌အယူပျက်စီး၏၊ မှားသော အယူရှိသူ ဖြစ်၏၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။
ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
နှုတ်၌ ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော မြူးထူးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
မှားသော အယူရှိသူ ဖြစ်၏။
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။
ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။
ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။
အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။
ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မကောင်းသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။
နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကောင်းသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။
ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကောင်းသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။
မှားသော အယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏။
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။
ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။
ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။
အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။
ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ကပ်၍ သတ်တတ်သော 'ဥပဃာတက' ကံနှင့် ပြည့်စုံ၏။
နှုတ်၌ ဖြစ်သော ကပ်၍ သတ်တတ်သော 'ဥပဃာတက' ကံနှင့် ပြည့်စုံ၏။
ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော ကပ်၍ သတ်တတ်သော 'ဥပဃာတက' ကံနှင့် ပြည့်စုံ၏။
မှားသော အယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏။
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။
ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။
ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။
အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။
ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
နှုတ်၌ ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော မှားသော အသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။

မှားသော အယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့် ကံပြုအပ်လျက် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေး၏၊ မှီရာနိဿရည်း ကိုပေး၏၊ သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်း သမ္မုတိကို သာယာ၏၊ သမ္မုတိရ၍လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သံဃာက ကံပြုကြောင်းဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခြား ထိုသို့သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။

ထိုအာပတ်အောက် အလွန်ယုတ်ညံ့သော အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။

ကံကို ကဲ့ရဲ့၏၊ ကံပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို ပြုအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊ တရားတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊ သံဃာတော်၏ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊ မှားသော အယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်းဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို ပြုအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ပဌမအနိဿိတဝဂ် ပြီး၏။

ထိုပဌမအနိဿိတဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ဥပုသ် ပဝါရဏာ အာပတ်သင့်ခြင်း မသင့်ခြင်း နာဖျားခြင်း ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း မရှက်ခြင်းလွန်မြတ်သောသီလ မြူးထူးခြင်းပဋ္ဌက။

မကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်ခြင်း ကပ်၍ သတ်ခြင်း မှားသော အသက်မွေးခြင်း အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းအကြင်သို့သော အာပတ် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောခြင်း၊ ဤကား ရှေးဦးစွာသောအနိဿိတဝဂ် အရေအတွက်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၂–နပ္ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘ နဝဂ်

၄၂၀။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်မျှသောအဂ်ါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို မငြိမ်းစေအပ်ပါ သနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

အဘယ်အဂ်ါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့် ကံပြုအပ်လျက် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ပဋ္ဌင်းခံပေး၏။

မှီရာနိဿရည်းကို ပေး၏။

သာမဏေကို လုပ်ကျွေးစေ၏။

ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းသမ္မုတိကို သာယာ၏။

သမ္မုတိရ၍လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆုံးမ၏။

ဥပါလိ အဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

ဥပါလိ အခြား အဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

အဘယ်အဂ်ါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သံဃာက ကံပြုကြောင်းဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အခြား ထိုသို့သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။

ထိုအာပတ်အောက် အလွန်ယုတ်ညံ့သော အာပတ်သို့လည်း ရောက်၏။

ကံကို ကဲ့ရဲ့၏၊ ကံပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့၏။

ဥပါလိ ဤအဂ်ါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

ဥပါလိ အခြား အဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

အဘယ်အဂ်ါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊

တရားတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊

သံဃာတော်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို၏၊

မှားသော အယူရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပျက်စီးသူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအဂ်ါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

ဥပါလိ အခြား အဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကံကို မငြိမ်းစေအပ်။

အဘယ်အင်္ဂါ ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အရှက်မရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ မိုက်သူလည်း ဖြစ်၏၊ ပကတိသီလမရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ နိုပ်စက်၍ပြုတတ်သူလည်း ဖြစ်၏၊ ကျင့်ဝတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အကျင့် 'သိက္ခာ' ၌လည်းကောင်း ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ကဲ့ကို မငြိမ်းစေအပ်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၁။ အသျှင်ဘုရား စစ်မြေပြင် (အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်အံ့သောငှါ သံဃာစည်းဝေးရာ) သို့သက်ဝင်သော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှလောက်သော တရားတို့ကို မိမိသန္တာန်၌ ထား၍ သံဃာသို့ချဉ်းကပ်အပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ စစ်မြေပြင် (အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်အံ့သောငှါ သံဃာစည်းဝေးရာ) သို့ သက်ဝင်သောရဟန်းသည် ငါးပါးသောတရားတို့ကို မိမိသန္တာန်၌ ထား၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်အပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ဥပါလိ စစ်မြေပြင် (သံဃာအစည်းအဝေး) သို့ သက်ဝင်သော ရဟန်းသည် နှိမ့်ချသော စိတ်ဖြင့်ခြေသုတ် ကြိုးဝန်းနှင့် တူသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်အပ်၏၊ နေရာ၌ လိမ္မာသူထိုင်ခြင်း၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်ရာ၏၊ မထေရ်ကြီးရဟန်းတို့ကို မတိုးဝှေ့မူ၍ သီတင်းငယ် ရဟန်းတို့ကို နေရာဖြင့် မတားမြစ်မူ၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ နေရာ၏၊ အထူးထူးသော စကားကို ဆိုသူမဂ်ဖိုလ်မှ ဖီလာဖြစ်သော စကားကို ဆိုသူ မဖြစ်ရာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း တရားကို ဟောရာ၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းရာ၏၊ မြတ်သော ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းကိုလည်း မထီမဲ့မြင် မပြုရာ။

ဥပါလိ သံဃာသည် အညီအညွတ်ပြုအပ်သော ကဲ့ကို ပြုရာ၌ မနှစ်သက်စေကာမူ (မိမိ) အယူကိုထင်စွာ ပြ၍ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ကပ်အပ်၏။

ထိုသို့ ကပ်ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ငါသည် သံဃာနှင့် ကွဲပြားသော သဘော ရှိသူမဖြစ်ပါစေလင့်ဟု နှလုံးသွင်းထိုက်သောကြောင့်တည်း။

ဥပါလိ စစ်မြေပြင် (သံဃာအစည်းအဝေး) သို့ သက်ဝင်သော ရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော တရား တို့ကိုမိမိသန္တာန်၌ ထား၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၂။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရား ဆုံးဖြတ်သည် ရှိသော်လူအများ မနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများမနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နည်း။

ထောင်လွှားသော စကားကို ဆိုတတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

(ထင်ပေါ်ကျော်စောသူကို) မှီ၍ ဆိုတတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

စကားစပ် 'အနုသန္ဓေ' ၌ လိမ္မာသူလည်း မဖြစ်။

ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်းစောဒနာတတ်သူ မဖြစ်။

ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်းဆုံးဖြတ်တတ်သူ မဖြစ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများမနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ ကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နည်း။

ထောင်လွှားသော စကားကို ဆိုတတ်သူလည်း မဖြစ်။

(ထင်ပေါ်ကျော်စောသူကို) မှီ၍ ဆိုတတ်သူလည်း မဖြစ်။

စကားစပ် 'အနုသန္ဓေ' ၌ လိမ္မာသူလည်း ဖြစ်၏။

ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်းစောဒနာတတ်သူ ဖြစ်၏။

ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်းဆုံးဖြတ်တတ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၏၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၏၊ လူအများကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်လူအများ မနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

(သူအချို့ကို) ချီးမြှောက်တတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

(သူအချို့ကို) မောင်းမဲတတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

တရားမဟုတ်သည်ကို ယူတတ်၏။

တရားဟုတ်သည်ကို တားမြစ်တတ်၏။

ပြိန်ဖျင်းသော စကားကိုလည်း များစွာ ပြောဆိုတတ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများမနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ ကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

(သူအချို့ကို) ချီးမြှောက်တတ်သူလည်း မဖြစ်၊ (သူအချို့ကို) မောင်းမဲ 'ကြိမ်းမောင်း' တတ်သူ လည်းမဖြစ်၊ တရားမဟုတ်သည်ကို မယူတတ်၊ တရားဟုတ်သည်ကို မတားမြစ်တတ်၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကိုလည်း များစွာ မဆိုတတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ ကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်လူအများ မနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

လွမ်းမိုး၍ ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏၊ ခွင့်ပေးမှု မပြုစေမူ၍ ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏၊ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း စောဒနာတတ်သူ မဖြစ်၊ဟုတ်မှန် သောဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်တတ်သူ မဖြစ်၊ မိမိအယူအတိုင်း ဆိုတတ်သူ မဖြစ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများမနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ မနှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ မကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ ကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

လွမ်းမိုး၍ ဆိုတတ်သူ မဖြစ်၊ ခွင့်ပေးမှု ပြုစေ၍ ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏၊ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း စောဒနာတတ်သူ ဖြစ်၏၊ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်တတ်သူ ဖြစ်၏၊ မိမိအယူအတိုင်း ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော် လူအများနှစ်သက်အပ်၊ လူအများ နှစ်မြို့အပ်၊ လူအများ ကြိုက်အပ်သူ ဖြစ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၃။ အသျှင်ဘုရား ဝိနည်းကို သင်ခြင်း၏ အကျိုး 'အာနိသင်' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ဝိနည်းကို သင်ခြင်း၏ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

မိမိ၏ သီလဂုဏ်ကို ကောင်းစွာ လုံခြုံစေအပ် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်၏။

ကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်သော ရဟန်းတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်၏။

ရဲရဲရင့်ရင့် သံဃာ့အလယ်၌ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်နိုင်၏။

ရန်သူတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ကောင်းစွာ နှိမ်နင်းနိုင်၏။

သူတော်ကောင်းတရား တည်တံ့ခြင်းငှါ ကျင့် (ရာရောက်) ၏။

ဥပါလိ ဝိနည်းကို သင်ခြင်း၏ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

နှစ်ခုမြောက် နပွဋ္ဌိပွဿဿမ္ဘ နဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းပဌက၊ အကြင်အာပတ်ပဌက၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း ပဌက၊ (မကောင်းမှုမှ) မရှက်ခြင်း ပဌက၊ သံဃာအစည်းအဝေးသို့ သက်ဝင်သော ရဟန်းပဌက၊ (အလိုကြီးခြင်းစသော) စကားများခြင်းပဌက၊ (သူအချို့ကို) မောင်းမဲခြင်း ပဌက၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းပဌက၊ ဝိနည်းကို သင်ခြင်း အကျိုးပဌက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။ ရှေးဦးအစုံ ပညတ်တည်း။

၃–ဝေါဟာရဝဂ်

၄၂၄။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို မသိ၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို မသိ၊ အာပတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို သိ၏၊ အာပတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြောင်း 'သမုဒ္ဒာန်' ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကိုသိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

လွှမ်းမိုး၍ ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏၊ ခွင့်ပေးမှု မပြုစေမူ၍ ဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏၊ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း မစောဒနာတတ်၊ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း မဆုံးဖြတ်တတ်၊ မိမိအယူအတိုင်း မဆိုတတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

လွှမ်းမိုး၍ မဆိုတတ်၊ ခွင့်ပေးမှု ပြုစေ၍ ဆိုတတ်၏၊ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သောဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း စောဒနာတတ်၏၊ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအတိုင်းဟုတ်မှန်သော ဝိနည်းအတိုင်းဟုတ်မှန်သော အာပတ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်တတ်၏၊ မိမိအယူအတိုင်း ဆိုတတ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မသိ၊ ကုစားကောင်း မကုစားကောင်းသော အာပတ်ကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ဟုတ်သည် အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ကုစားကောင်း မကုစားကောင်းသော အာပတ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ကံကို မသိ၊ ကံပြုခြင်းကို မသိ၊ ကံ၏ ဝတ္ထုကို မသိ၊ ကံ၏ ကျင့်ဝတ်ကို မသိ၊ ကံ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုမသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ကံကို သိ၏၊ ကံပြုခြင်းကို သိ၏၊ ကံ၏ ဝတ္ထုကို သိ၏၊ ကံ၏ ကျင့်ဝတ်ကို သိ၏၊ ကံ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုသိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ ပညတ်ကို မသိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားအစပ်ကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားအစပ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ချစ်သဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ မုန်းသဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ တွေဝေသဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ ကြောက်သဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ အရှက်မရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ချစ်သဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ မုန်းသဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ တွေဝေသဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ ကြောက်သဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ ရှက်တတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ချစ်သဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ မုန်းသဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ တွေဝေသဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ ကြောက်သဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဝိနည်းဌ်လည်း မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ချစ်သဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ မုန်းသဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ တွေဝေသဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ ကြောက်သဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းဌ်လည်း လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဥတ်ကို မသိ၊ ဥတ်ဖြင့် ပြုခြင်းကို မသိ၊ ဥတ်နှင့် ကမ္မဝါစာကို မသိ၊ ဥတ်ဖြင့် ဇြိမ်းကြောင်း'သမထ' ကို မသိ၊ ဥတ်ဖြင့် (အဓိကရဏ်း) ငြိမ်းခြင်းကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဥတ်ကို သိ၏၊ ဥတ်ဖြင့် ပြုခြင်းကို သိ၏၊ ဥတ်နှင့် ကမ္မဝါစာကို သိ၏၊ ဥတ်ဖြင့် ဇြိမ်းကြောင်း'သမထ' ကို သိ၏၊ ဥတ်ဖြင့် (အဓိကရဏ်း) ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သုတ် 'ဥဘတောဝိဘင်း' ကို မသိ၊ သုတ်အားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး' ကို မသိ၊ ဝိနည်း'ခန္ဓကပရိဝါ' ကို မသိ၊ ဝိနည်းအားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး' ကို မသိ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရား မဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရား ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သုတ် 'ဥဘတောဝိဘင်း' ကို သိ၏၊ သုတ်အားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး' ကို သိ၏၊ ဝိနည်း'ခန္ဓကပရိဝါ' ကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး' ကို သိ၏၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း သံဃာ၌ တရားမဆုံးဖြတ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

တရား 'သုတ် အဘိဓမ္မာ' ကို မသိ၊ တရားအားအလျော် 'သုတ္တန်လာမဟာပဒေသလေးပါး'ကို မသိ၊ ဝိနည်း 'ခန္ဓက ပရိဝါ'ကို မသိ၊ ဝိနည်းအားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး'ကို မသိ၊ ရှေ့နောက် စကားမ၌လည်း မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရား မဆုံးဖြတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရား ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

တရား 'သုတ် အဘိဓမ္မာ' ကို သိ၏၊ တရားအားအလျော် 'သုတ္တန်လာမဟာပဒေသလေးပါး'ကို သိ၏၊ ဝိနည်း 'ခန္ဓကပရိဝါ'ကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော် 'မဟာပဒေသလေးပါး'ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက် စကားမ၌လည်း လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သံဃာ၌ တရားဆုံးဖြတ်အပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

သုံးခုမြောက် ဝေါဟာရဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဝေါဟာရဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ အဓိကရဏ်း ပဋ္ဌက၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ ဆိုခြင်း ပဋ္ဌက၊ အာပတ်သင့်သည် မသင့်သည်ကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ ပြုအပ်သော ကမ္မပဋ္ဌက၊ ဝတ္ထုပဋ္ဌက၊

မရှက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ မလိမ္မာခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဥတ်ထားခြင်း ပဋ္ဌက၊ သုတ်ကို မသိခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဓမ္မကို မသိခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဤသည်ကား သုံးခုမြောက် ဝေါဟာရဝဂ် အရေအတွက်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၄–ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ်

၄၂၅။ မြတ်စွာဘုရား တရားနှင့် မလျော်သော (အာပတ်သင့်၏ဟူသော) အယူကို ထင်စွာပြုခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

အာပတ် မသင့်သည်၌ (အာပတ်သင့်သည်ဟူသော) အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ဒေသနာဂါမ် မဟုတ်သောအာပတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ဒေသနာကြားအပ်ပြီးသော အာပတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ရဟန်း လေးပါး ငါးပါးတို့ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ မနဟုဆိုအပ်သော စိတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာပြု၏။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

အာပတ်သင့်သည်၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ဒေသနာဂါမ်ဟုတ်သော အာပတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာပြု၏၊ ဒေသနာ မကြားအပ်သေးသော အာပတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ရဟန်းလေးပါး ငါးပါးတို့ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ မပြု၊ မနဟုဆိုအပ်သော စိတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ မပြု။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အခြားတရားနှင့် မလျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည်လည်း ဤငါးပါး တို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

အသီးအသီး ပေါင်းသင်းခြင်းရှိသူ 'နာနာသံဝါသက' ၏ အထံ၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ အသီးအသီးသော သိမ်၌ တည်သူ၏ အထံ၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ပကတိသီလမရှိသူ၏ အထံ၌ အယူကိုထင်စွာ ပြု၏၊ ရဟန်းလေးပါး ငါးပါးတို့ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ မနဟု ဆိုအပ်သော စိတ်ဖြင့်အယူ ကို ထင်စွာ ပြု၏။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ တရားနှင့်လျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

တူသော ပေါင်းသင်းခြင်းရှိသူ၏ အထံ၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ တူသော သိမ်၌ တည်သော သူ၏အထံ၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ပကတိသီလရှိသူ၏ အထံ၌ အယူကို ထင်စွာ ပြု၏၊ ရဟန်းလေးပါးငါးပါးတို့ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ မပြု၊ မနဟု ဆိုအပ်သော စိတ်ဖြင့် အယူကို ထင်စွာ မပြု။

ဥပါလိ တရားနှင့်လျော်သော အယူကို ထင်စွာ ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၆။ အသျှင်ဘုရား တရားနှင့် မလျော်သော အကပ်ခံခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော အကပ်ခံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ကိုယ်ဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့် မခံယူ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်မခံယူ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့် မခံယူ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် မခံယူ၊ စွန့်လွှတ်၍ ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း မခံယူ။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော အကပ်ခံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော အကပ်ခံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ကိုယ်ဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့် ခံယူ၏၊ ကိုယ်ဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ခံယူ၏၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့် ခံယူ၏၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ခံယူ၏၊ စွန့်လွှတ်၍ ပေးအပ်သည်ကို ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း ခံယူ၏။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော အကပ်ခံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၇။ အသျှင်ဘုရား အနတိရိတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အနတိရိတ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

(ကပ္ပိမှုမပြု) အပ်သော သစ်သီးစသည်ကို အတိရိတ်ပြု၏၊ အကပ်မခံအပ်သော ဝတ္ထုကို အတိရိတ်ပြု၏၊ မချီ မကြွ မ, မနိုင်သော ဝတ္ထုကို အတိရိတ်ပြု၏၊ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း မဟုတ်သည်၌အတိရိတ်ပြု၏၊ "ဤအလုံးစုံကို တော်ပြီ"ဟု မဆို။

ဥပါလိ အနတိရိတ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အတိရိတ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

(ကပ္ပိမှုပြု) အပ်ပြီးသော သစ်သီးစသည်ကို အတိရိတ်ပြု၏၊ အကပ်ခံအပ်သော ဝတ္ထုကို အတိရိတ် ပြု၏၊ ချိန်ခိုင် မ, နိုင်သော ဝတ္ထုကို အတိရိတ်ပြု၏၊ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ အတိရိတ်ပြု၏၊ "ဤအလုံးစုံကိုတော်ပြီ"ဟု ဆို၏။

ဥပါလိ အတိရိတ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၈။ အသျှင်ဘုရား အဘယ်မျှသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည် ထင်ရှားပါ သနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

စားဆဲသည် ထင်ရှား၏၊ ဘောဇဉ်သည် ထင်ရှား၏၊ ဟတ္ထပါသ် အတွင်း၌ တည်၏၊ ရှေးရှု ဆောင်၏၊ မြစ်ပယ်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

ဥပါလိ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၂၉။ မြတ်စွာဘုရား တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ရဟန်းသည် ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏၊ ပါရာဇိကဖြင့် စောဒနာအပ်သည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ်သို့ရောက်၏ဟု ဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့်မလျော် သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းမည်၏။

ရဟန်းသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စောဒနာအပ်သည်ရှိသော်ပါစိတ်သို့။ပ။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်၏ဟု ဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းမည်၏။

ရဟန်းသည် သံဃာဒိသိသ်သို့။ပ။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်၏၊ ဒုက္ကဋ်ဖြင့်စောဒနာအပ်သော် ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏ဟု ဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းမည်၏။

ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်၏၊ ဒုက္ကဋ်ဖြင့် စောဒနာအပ်သော် သံဃာဒိသိသ်သို့။ပ။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့ ရောက်၏ဟု ဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် ပါဋိဒေသနီအာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းမည်၏။

ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ရဟန်းသည် ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏၊ ပါရာဇိကဖြင့် စောဒနာအပ်သော် ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏ဟုဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့် လျော်သော ဝန်ခံသဖြင့်ပြုခြင်းမည်၏။

ရဟန်းသည် သံဃာဒိသိသ်သို့။ပ။ ပါစိတ်သို့။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်၏၊ ဒုက္ကဋ်ဖြင့်စောဒနာအပ်သည်ရှိသော် ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်၏ဟု ဝန်ခံ၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာသည် ဒုက္ကဋ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အံ့၊ တရားနှင့် လျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းမည်၏။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော ဝန်ခံသဖြင့် ပြုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၀။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော် အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်း အမှုကို ပြုစေသည် ရှိသော် အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတိသော သီလလည်း မရှိ၊ သာသနာတော်မှရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း ဆိုတတ်၏၊ အာပတ်မှ ထစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း မဆိုတတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော်အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော် အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ရှက်လည်း ရှက်တတ်၏၊ ပညာလည်း ရှိ၏၊ ပကတိသီလလည်း ရှိ၏၊ အာပတ်မှ ထစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း ဆိုတတ်၏၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း မဆိုတတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော်အခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၁။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို မဆွေးနွေးမမေးမြန်းအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို မဆွေးနွေး မမေးမြန်းအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ ပညတ်ကို မသိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို မဆွေးနွေး မမေးမြန်းအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဝိနည်းကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၂။ မြတ်စွာဘုရား အမေးပြဿနာ မေးခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အမေးပြဿနာ မေးခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

နံ့သည့်အဖြစ်ကြောင့် တွေဝေသည့်အဖြစ်ကြောင့် အမေးပြဿနာကို မေး၏။

ယုတ်ညံ့သော အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးနိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ အမေးပြဿနာကို မေး၏။

နိပ်စက်လိုသည်ဖြစ်၍ အမေးပြဿနာကို မေး၏။

သိလိုသည် ဖြစ်၍ အမေးပြဿနာကို မေး၏။

"ငါ၏ ပြဿနာ အမေးခံရသူသည် ကောင်းစွာ ဖြေဆိုမည်ဖြစ်မူ ကောင်း၏၊ ပြဿနာ အမေးခံရသူသည် ကောင်းစွာ ဖြေဆိုမည်မဟုတ်မူ ငါသည် ထိုသူအား ကောင်းစွာပင် ဖြေဆိုအံ့"ဟု နှလုံးသွင်းကာအမေးပြဿနာကို မေး၏။

ဥပါလိ အမေးပြဿနာ မေးခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၃။ မြတ်စွာဘုရား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

နံ့သည့်အဖြစ်ကြောင့် တွေဝေသည့်အဖြစ်ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏။

ယုတ်ညံ့သော အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးသည် နိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြောကြား၏။

ရှုးသောကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်သောကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏။

အထင်ကြီးခြင်းဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏။

ဟုတ်မှန်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏။

ဥပါလိ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၄။ မြတ်စွာဘုရား စင်ကြယ်ခြင်း 'ဝိသုဒ္ဓိ' တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ စင်ကြယ်ခြင်း 'ဝိသုဒ္ဓိ' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့ပါနည်း။

နိဒါန်းကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြား၏၊ ဤသည်ကား ပဌမဖြစ်သော စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။

နိဒါန်းနှင့် ပါရာဇိကလေးပါးတို့ကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြား၏၊ ဤသည်ကား နှစ်ခုမြောက် စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။

နိဒါန်းပါရာဇိကလေးပါးနှင့် သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ပြပြီး၍ အကြွင်းကို သုတသဒ္ဒါဖြင့်ကြား၏၊ ဤသည်ကား သုံးခုမြောက် စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။

နိဒါန်း ပါရာဇိကလေးပါး သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါးနှင့် အနိယတနှစ်ပါးတို့ကို ပြပြီး၍ အကြွင်း ကိုသုတသဒ္ဒါဖြင့် ကြား၏၊ ဤသည်ကား လေးခုမြောက် စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။

အကျယ်အားဖြင့် ပြခြင်းသည်ပင်လျှင် ငါးခုမြောက် စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။

ဥပါလိ စင်ကြယ်ခြင်း 'ဝိသုဒ္ဓိ' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၅။ မြတ်စွာဘုရား စားဖွယ် 'ဘောဇဉ်' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ စားဖွယ် 'ဘောဇဉ်' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ထမင်း၊ မုယောမုန့်၊ မုန့်လုံး၊ ငါး၊ အမဲ။

ဥပါလိ စားဖွယ် 'ဘောဇဉ်' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

လေးခုမြောက် ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ထင်စွာပြုခြင်း ပဌက၊ တစ်ပါးသောအာပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်း ပဌက၊ အကပ်ခံ ခြင်း ပဌက၊ အနတိရိတ် ပဌက၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း ပဌက၊ ဝန်ခံသဖြင့်ပြုခြင်း ပဌက၊ အခွင့်ပြုခြင်း ပဌက၊ ဝိနည်းကိုဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း ပဌက။

အမေးပြဿနာကို မေးခြင်း ပဌက၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြေကြားခြင်း ပဌက၊ စင်ကြယ်ခြင်း ပဌက၊ စားဖွယ်ဘောဇဉ် ပဌက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၅–အတ္တာဒါနဝဂ်

၄၃၆။ မြတ်စွာဘုရား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် မိမိသန္တာန်၌ အဘယ်မျှသော တရားတို့ကို ဆင်ခြင်၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် မိမိသန္တာန်၌ ငါးပါးသော တရားတို့ကိုဆင်ခြင်၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် " (ငါသည်) စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်၏လော၊ စင်ကြယ်သော အပေါက်အကြားမရှိသော (သူတစ်ပါးတို့ ပုတ်ခတ်သောအားဖြင့်) မသုံးသပ်အပ်သော ကိုယ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏လော၊ ငါ့အား ဤတရားသည် ရှိသလော၊ သို့မဟုတ် မရှိသလော"ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသူ မဖြစ်အုံ့၊ စင်ကြယ်သော အပေါက်အကြားမရှိသော (သူတစ်ပါးတို့ ပုတ်ခတ်သောအားဖြင့်) မသုံးသပ်အပ်သော ကိုယ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသူ မဖြစ်အုံ့၊ ထိုရဟန်းအား "တိုက်တွန်းပါ၏၊ အသျှင်သည် ကိုယ်ကျင့် (တရား) ကို ကျင့်ပါဦး"ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုတတ်သူတို့သည် ရှိတတ်ကုန်၏။

ဥပါလိ နောက်တစ်မျိုးကား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် "ငါသည်စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်၏လော၊ စင်ကြယ်သော အပေါက်အကြားမရှိသော (သူတစ်ပါးတို့ပုတ်ခတ်သောအားဖြင့်) မသုံးသပ်အပ်သော နှုတ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏လော၊ ငါ့အားဤတရားသည် ရှိသလော၊ သို့မဟုတ် မရှိသလော"ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသူ မဖြစ်အုံ့၊ စင်ကြယ်သော အပေါက်အကြားမရှိသော (သူတစ်ပါးတို့ ပုတ်ခတ်သောအားဖြင့်) မသုံးသပ်အပ်သော နှုတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသူ မဖြစ်အုံ့၊ ထိုရဟန်းအား "တိုက်တွန်းပါ၏၊ အသျှင်သည် နှုတ်အကျင့် (တရား) ကို ကျင့်ပါဦး"ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုတတ်သူတို့သည် ရှိတတ်ကုန်၏။

ဥပါလိ နောက်တစ်မျိုးကား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် "ငါ့အား သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ ရန်ငြိုးကင်းသော မေတ္တာစိတ်သည် ရှေးရှုတည်၏လော၊ ငါ့အား ဤတရားသည်ရှိသလော၊ သို့မဟုတ် မရှိသလော"ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ ရန်ငြိုးကင်းသော မေတ္တာစိတ်သည် ရှေးရှုမတည်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ထိုရဟန်းအား "တိုက်တွန်းပါ၏၊ အသျှင်သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ မေတ္တာစိတ်ကိုဖြစ်စေပါဦး"ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုတတ်သူတို့သည် ရှိတတ်ကုန်၏။

ဥပါလိ နောက်တစ်မျိုးကား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် "ငါသည် များသောအကြားအမြင် ရှိပါ၏လော၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်ပါ၏လော၊ အကြားအမြင်ကို စုဆောင်း ပါ၏လော၊ အစ၌ ကောင်းခြင်း အလယ်၌ကောင်းခြင်း အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်, သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ဟောဖော်ပြတတ်သော တရားတို့ကို များစွာ ကြားနာဖူးပါ၏လော၊ နှုတ်ဖြင့် ဆောင်ဖူးပါ၏လော၊

လေ့ကျက်ဖူးပါ၏လော၊ စိတ်ဖြင့်ဆင်ခြင်ဖူးပါ၏လော၊ ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိဖူးပါ၏လော၊ ငါ့အား ဤတရားသည် ရှိသလော၊ သို့မဟုတ် မရှိသလော"ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည်၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူးသည် အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ အကြင်တရားတို့သည် အစဉ်ကောင်းခြင်း အလယ်ဉ်ကောင်းခြင်း အဆုံးဉ် ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ အနက်, သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသောစင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ဟောဖော်ပြတတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား ထိုသို့သဘောရှိသောဤတရားတို့ကို များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည် မဖြစ်အံ့၊ နှုတ်ဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်သည် လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည် မဖြစ်ကုန်အံ့၊ စိတ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်အပ် ကုန်သည် ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်မဖြစ်ကုန်အံ့၊ ထိုရဟန်းအား "တိုက်တွန်းပါ၏၊ အသျှင်သည် အာဂုံ (ဝိဋ္ဌကတ်) ကို သင်ပါဦး"ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုသူတို့သည် ရှိတတ်ကုန်၏။

ဥပါလိ နောက်တစ်မျိုးကား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒက ရဟန်းသည် "ငါ့အား ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်, ကောင်းစွာ နှုတ်တက်ရ, ပါဠိ အဋ္ဌကထာအားဖြင့် ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန် သည် ဖြစ်၍နှစ်ပါးသော ပါတိမောက်တို့သည် အကျယ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ (နှုတ်ဉ်) လာကုန်၏လော၊ ငါ့အားဤတရားသည် ရှိသလော၊ သို့မဟုတ် မရှိသလော"ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းအား ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်, ကောင်းစွာ နှုတ်တက်ရ, ပါဠိ အဋ္ဌကထာအားဖြင့်ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နှစ်ပါးသော ပါတိမောက်တို့သည် အကျယ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ (နှုတ်ဉ်) မလာကုန်မူ၊ ငါ့သျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ပြည်ဉ် ဟောအပ်သနည်းဟုမေးအပ်သော် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မဖြေနိုင်အံ့၊ ထိုရဟန်းအား "တိုက်တွန်းပါ၏၊ အသျှင်သည် ဝိနည်းကိုသင်ပါ ဦးလော"ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုတတ်သူတို့သည် ရှိတတ်ကုန်၏။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိ သန္တာန်ဉ်ဆင်ခြင်၍ စောဒနာအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၇။ မြတ်စွာဘုရား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် အဘယ်တရားတို့ကိုမိမိသန္တာန်ဉ် ဖြစ်စေ၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် ငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိ သန္တာန်ဉ်ဖြစ်စေ၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

လျှောက်ပတ်သော အခါဉ် ဆိုအံ့၊ မလျှောက်ပတ်သော အခါဉ် မဆိုအံ့။

ဟုတ်မှန်သဖြင့် ဆိုအံ့၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့် မဆိုအံ့။

နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် ဆိုအံ့၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့် မဆိုအံ့။

အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သဖြင့် ဆိုအံ့၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သဖြင့် မဆိုအံ့။

မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိုအံ့၊ ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မဆိုအံ့။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာသော စောဒကရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိ သန္တာန်၌ဖြစ်စေ၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၈။ မြတ်စွာဘုရား သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် အဘယ်တရားတို့ကိုမိမိသန္တာန်၌ နှလုံးသွင်း၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် ငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိ သန္တာန်၌နှလုံးသွင်း၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

သနားခြင်း၊ အစီးအပွါးကို ရှာခြင်း၊ အစီးအပွါးနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ အာပတ်မှ ထစေလိုခြင်း၊ ဝိနည်းကိုရှေးရှုခြင်း။

ဥပါလိ သူတစ်ပါးကို စောဒနာလိုသော စောဒကရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိ သန္တာန်၌နှလုံးသွင်း၍ သူတစ်ပါးကို စောဒနာအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၃၉။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော် ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော် ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့် ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိ၏၊ မိုက်၏ မလိမ္မာ၊ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော် မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ခွင့်ပေးခြင်း အမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော် ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ခွင့်ပေးခြင်း အမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော်ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့် ရှိ၏၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိ၏၊ စင်ကြယ်သော အသက် မွေးခြင်းရှိ၏၊ ပညာရှိ၏ လိမ္မာ၏၊ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော် မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

ဥပါလိ ဤငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုစေသည်ရှိသော်ခွင့်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၀။ မြတ်စွာဘုရား မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူအပ်ပါသနည်း။

ဥပါလိ မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။

ဥပါလိ မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် 'ငါသည် အကြင် မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါအခါလော၊ သို့မဟုတ် အခါမဟုတ်သလော'ဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အခါ မဟုတ်၊ အခါသည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ ဤသို့ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို မယူအပ်။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အခါတည်း၊ အခါမဟုတ်သည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုရဟန်းသည် 'ငါသည် အကြင် မိမိ ယူအပ်သောအဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည် ထင်ရှားဟုတ်မှန်လေသလော၊ သို့မဟုတ် မထင်ရှား မဟုတ်မမှန်လေသလော'ဟု အလွန် ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည် မထင်ရှား မဟုတ်မမှန်၊ ထင်ရှားဟုတ်မှန်သည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိ ကရုဏ်းကိုမယူအပ်။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည် ထင်ရှားဟုတ်မှန်၏၊ မထင်ရှား မဟုတ်မမှန်သည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုရဟန်းသည် 'ငါသည်အကြင် မိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည်အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်လေသလော၊ သို့မဟုတ် မစပ်လေသလော'ဟု အလွန် ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည် အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကိုမယူအပ်။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည် အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သည် မဖြစ်'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုရဟန်းသည် 'ငါသည်ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူသည်ရှိသော် တရားအားဖြင့် ဝိနည်းအားဖြင့် မြင်ဖူးကာမျှအဆွေခင်ပွန်း စားသောက်ဖက်အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော အပင်းအသင်း ရဟန်းတို့ကို ရအံ့လော၊ သို့မဟုတ် မရအံ့လော'ဟု အလွန်ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ငါသည် ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူသည် ရှိသော်တရားအားဖြင့် ဝိနည်းအားဖြင့် မြင်ဖူးကာမျှအဆွေခင်ပွန်း စားသောက်ဖက်အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန် သောအပင်းအသင်း ရဟန်းတို့ကို မရအံ့'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်း ကိုမယူအပ်။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ငါသည် ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူသည် ရှိသော်တရားအားဖြင့် ဝိနည်းအားဖြင့် မြင်ဖူးကာမျှအဆွေခင်ပွန်း စားသောက်ဖက်အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန် သောအပင်းအသင်း ရဟန်းတို့ကို ရအံ့'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုရဟန်းသည် 'ဤမိမိယူအပ်သောအဓိကရုဏ်းကို ယူသော ငါ၏ (ယူခြင်း) အကြောင်းကြောင့် သံဃာ၏ ငြင်းခုံခြင်းသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် အထူးထူးကို ပြောဆိုခြင်းသည် သံဃာကွဲပြားခြင်းသည် သံဃာ၏အရေးအကြောင်းသည် သံဃာ၏ပိုင်းခြားခြင်းသည် သံဃာ၏ အသီးသီးဥပုသ်စသည်ပြုခြင်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ သို့မဟုတ် မဖြစ်လတ္တံ့လော'ဟု အလွန် ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူသော ငါ၏ ထိုယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် သံဃာ၏ ငြင်းခုံခြင်းသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် အထူး ထူးကိုပြောဆိုခြင်းသည် သံဃာကွဲပြားခြင်းသည် သံဃာ၏အရေးအကြောင်းသည် သံဃာ၏ ပိုင်းခြားခြင်း သည်သံဃာ၏ အသီးသီး ဥပုသ်စသည်ပြုခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို မယူအပ်။

ဥပါလိ ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် 'ဤမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူသော ငါ၏ ထိုယူခြင်းအကြောင်းကြောင့် သံဃာ၏ ငြင်းခုံခြင်းသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် အထူးထူးကိုပြောဆိုခြင်းသည် သံဃာကွဲပြားခြင်းသည် သံဃာ၏အရေးအကြောင်းသည် သံဃာ၏ ပိုင်းခြား ခြင်းသည်သံဃာ၏ အသီးသီး ဥပုသ်စသည်ပြုခြင်းသည် မဖြစ်လတ္တံ့'ဟု အကယ်၍ သိအံ့၊ ဥပါလိ ထိုမိမိယူအပ်သော အဓိကရုဏ်းကို ယူအပ်၏၊ ဥပါလိ ဤသို့ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိမိယူအပ်သောအဓိကရုဏ်းကို ယူခြင်းသည် နောင်အခါ၌လည်း နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုလတ္တံ့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၁။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသောရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သီလရှိ၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို စောင့်ရှောက်၍ နေ၏၊ အကျင့် ကျက်စားရာ အရပ်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အဏုမြူမျှသော အပြစ်တို့၌ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိ၏၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ကျင့်၏၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည် အကြားအမြင်ကိုဆည်းပူးသည် ဖြစ်၏။ အကြင်တရားတို့သည် အစ၌ကောင်းခြင်း အလယ်၌ကောင်းခြင်းအဆုံး၌ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ အနက်, သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သောမြတ်သော အကျင့်ကို ဟောဖော်ပြ တတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား ထိုသို့သဘောရှိသော တရားတို့ကိုများသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည် နှုတ်ဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်သည် လေ့ကျင့်အပ်ကုန်သည် စိတ်ဖြင့်ရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်သည် ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုရဟန်းအား နှစ်ပါးကုန်သော ပါတိမောက်တို့သည် အကျယ်အားဖြင့် ကောင်းစွာ နှုတ်၌ လာကုန်သည် ပါဠိတော်အားဖြင့် အဋ္ဌကထာအားဖြင့် ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ကုန်သည် ကောင်းစွာ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည် ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏၊

စင်စစ် ဝိနည်း၌ တည်၏၊ တွန့်တိုခြင်း (ညည်းတွားခြင်း) မရှိ၊

(သပိတ်သက်နံ့ စသော) အကြောင်းကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သူ နှစ်ဦးတို့ကို သက်သာစေခြင်းငှါသိစေခြင်းငှါ ကြည့်စေခြင်းငှါ ရှုစေခြင်းငှါ ကြည်လင်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

ဥပါလိ ဤပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့် ရှိ၏၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိ၏၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေး ခြင်းရှိ၏၊ ပညာရှိ၏ လိမ္မာ၏၊ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော် မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏၊

ဥပါလိ ဤပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ပုဒ်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားအစပ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသော ရဟန်းတို့အား ကျေးဇူးများ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၂။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သုတ်ကို မသိ၊ သုတ်အား အလျော်ကို မသိ၊ ဝိနည်းကို မသိ၊ ဝိနည်းအား အလျော်ကို မသိ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

သုတ်ကို သိ၏၊ သုတ်အားအလျော်ကို သိ၏၊ ဝိနည်းကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို သိ၏၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌လည်း လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း မမေးမစိစစ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

တရားကို မသိ၊ တရားအားအလျော်ကို မသိ၊ ဝိနည်းကို မသိ၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကား၌လည်း မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

တရားကို သိ၏၊ တရားအားအလျော်ကို သိ၏၊ ဝိနည်းကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက် စကား၌လည်း လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း မမေးမစိစစ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ ပညတ်ကို မသိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း မမေးမစိစစ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်၏ ဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်'ကို မသိ၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို မသိ၊ အာပတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း မမေးမစိစစ်အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်၌ မလိမ္မာ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မမေးမစိစစ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်း။

အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကိုသိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် မေးစိစစ်အပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ငါးခုမြောက် အတ္ထာဒါနဝဂ် ပြီး၏။

ထိုအတ္ထာဒါနဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

စင်ကြယ်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ ကာလ ပဋ္ဌက၊ သနားခြင်း ပဋ္ဌက၊ ခွင့်ပေးမှုပြုခြင်း ပဋ္ဌက၊ မိမိယူအပ်သောအဓိကရုဏ်း ပဋ္ဌက၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်သော ပဋ္ဌက၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်းဖြစ်သော ပဋ္ဌက၊ ဝတ္ထုကို မသိပဋ္ဌက၊ သုတ်ကို မသိပဋ္ဌက၊ တရားကို မသိပဋ္ဌက၊ တစ်ဖန် ဝတ္ထုကို မသိပဋ္ဌက၊ အာပတ်ကိုမသိပဋ္ဌက၊ အဓိကရုဏ်းကို မသိပဋ္ဌက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၆–ခုတင်ဝဂ်

၄၄၃။ မြတ်စွာဘုရား အရညကင်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အရညကင်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ပညာနုံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိုက်မဲတွေဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တောင်၌ နေ၏။

ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုး နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ တောင်၌ နေ၏။

ရူးသောကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်သောကြောင့် တောင်၌ နေ၏။

"မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း ချီးမွမ်းအပ်၏"ဟု (နှလုံးသွင်း၍) တောခ္ခ နေ၏။

စင်စစ်မှာမူ အလိုနည်းသည်ကိုသာ မှီ၍ ရောင့်ရဲသည်ကိုသာ မှီ၍ ခေါင်းပါးသည်ကိုသာ မှီ၍ (ကာယစိတ္တ ဥပဓိတို့၏) ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာ မှီ၍ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသော တောနေ ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုသာ မှီ၍ တောခ္ခ နေ၏။

ဥပါလိ အရညကင်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရား ပိဏ္ဍပါတ်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ပံသုကူရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ရုက္ခမူရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား သုသာန်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား အဗ္ဘောကာသိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား တိစီဝရိက်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား သပဒါနစာရိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား နေသဇ္ဇိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ယထာသန္ထတိရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ဧကာသနိက်ရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ပ။

မြတ်စွာဘုရား ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ပညာနုံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိုက်မဲတွေဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောက်တည်၏။

ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောက်တည်၏။

ရူးသောကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်သောကြောင့် ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောက်တည်၏။

"မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း ချီးမွမ်းအပ်၏"ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောက်တည်၏။

စင်စစ်မှာမူ အလိုနည်းသည်ကိုသာ မှီ၍ ရောင့်ရဲသည်ကိုသာ မှီ၍ ခေါင်းပါးသည်ကိုသာ မှီ၍ (ကာယ စိတ္တ ဥပဓိတို့၏) ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာ မှီ၍ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသော ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကိုသာ မှီ၍ ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောက်တည်၏။

ဥပါလိ ပတ္တပိဏ္ဍိကရူတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ခြောက်ခုမြောက် ဓုတင်္ဂဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဓုတင်္ဂဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အရညကင်ရှုတင်၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရှုတင်၊ ပံသုကူရှုတင်၊ ရုက္ခမူရှုတင်၊ ငါးခုမြောက် သုသာန်ရှုတင်၊ လွင်တီးခေါင်၌ ဆောက်တည်သော (အဗ္ဘောကာသိက) ရှုတင်၊ တိစီဝရိုက်ရှုတင်၊ အိမ်စဉ်ဆွမ်းခံသော (သပဒါနစာရိက) ရှုတင်၊ ထိုင်နေခြင်းကို ဆောက်တည်သော (နိသဇ္ဇ) ရှုတင်၊ ယထာသန္ထတိရှုတင်၊ တစ်နေရာတည်းသာ စားသောက်သော (ဧကာသနိက်) ရှုတင်၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကရှုတင်၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကရှုတင်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်အပြီးတည်း။

၇–မုသာဝါဒဝဂ်

၄၄၄။ မြတ်စွာဘုရား မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း 'မုသာဝါဒ' တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း 'မုသာဝါဒ' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–

ပါရာဇိကသို့ ရောက်ကြောင်း မုသာဝါဒသည် ရှိ၏။

သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်ကြောင်း မုသာဝါဒသည် ရှိ၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းသို့ ရောက်ကြောင်း မုသာဝါဒသည် ရှိ၏။

ပါစိတ်သို့ ရောက်ကြောင်း မုသာဝါဒသည် ရှိ၏။

ဒုက္ကဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း မုသာဝါဒသည် ရှိ၏။

ဥပါလိ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း 'မုသာဝါဒ' တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၅။ မြတ်စွာဘုရား သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်းတန့်ထားသော အာဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား "ရဟန်း မသင့်၊ မျက်ကွယ်မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြား စကားမများလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည်ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း ပြုအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း တန့်ထားသော ငါးပါးသော အာဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား "ရဟန်း မသင့်၊ မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြား စကားမများလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း ပြုအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတိသော သီလလည်း မရှိ၊ (သာသနာမှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည် ဖြစ်၍ ဆိုတတ်၏၊ (အာပတ်မှ) ထစေလိုသည် ဖြစ်၍ မဆိုတတ်။

ဥပါလိ သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း တန့်ထားသောဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား "ရဟန်း မသင့်၊ မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက်ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြား စကားမများလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာ ကိုလည်းကောင်း ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း တန့်ထားသော အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း "ရဟန်း မသင့်၊ မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက်ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြား စကားမများလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း ပြုအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိ၏၊ မိုက်၏ မလိမ္မာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်, ခိုက်ရန်ကို ပြုတတ်၏။

ဥပါလိ သံဃာ့အလယ်၌ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း တန့်ထားသောဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား "ရဟန်း မသင့်၊ မျက်ကွယ် မျက်မှောက် ငြင်းခုံလျက်ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောကြား စကားမများလင့်"ဟု နှိမ်နင်း၍ သံဃာသည် ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း ပြုအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄ဖ။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကိုမပေးအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကို မပေးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

အာပတ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို မသိ၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို မသိ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို မသိ၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ် မရှုန့်ရင်းမကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို မသိ၊ ကုစား၍ ရသော အာပတ် ကုစား၍ မရသော အာပတ်ကို မသိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကို မပေးအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးအပ်၏။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

အာပတ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိ၏၊ ပေါ့သော အာပတ် လေးသော အာပတ်ကို သိ၏၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ် အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်မရှုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို သိ၏၊ ကုစား၍ ရသော အာပတ် ကုစား၍ မရသောအာပတ်ကို သိ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၇။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရဟန်းသည် အာပတ်သို့ ရောက်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရဟန်းသည် အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

အရှက်မရှိခြင်း၊ မသိခြင်း၊ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' နှိပ်စက်ခြင်း၊ မအပ်သည်၌ အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ အပ်သည်၌ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိခြင်း။

ဥပါလိ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရဟန်းသည် အာပတ်သို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အခြား ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်လည်း ရဟန်းသည် အာပတ်သို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

(ဝိနည်းမိုရ်ကို) မတွေ့ (မမြင်) သဖြင့်၊ (အပ် မအပ်ကို) မကြားဖူးသဖြင့်၊ အိပ်ပျော်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ထိုသို့ မအပ်သည်၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသဖြင့်၊ သတိမေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။

ဥပါလိ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရဟန်းသည် အာပတ်သို့ ရောက်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၈။ မြတ်စွာဘုရား ရန်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ရန်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ မပေးသည်ကို ယူခြင်း၊ ကာမတို့၌ အမှားကျင့်ခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း၊ ယစ်မူးကြောင်းဖြစ်သော သေအရက်သောက်ခြင်း။

ဥပါလိ ရန်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရား ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ကာမတို့၌အမှားကျင့်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ယစ်မူးကြောင်းဖြစ်သောသေအရက်သောက်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။

ဥပါလိ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၄၉။ မြတ်စွာဘုရား ပျက်စီးခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ပျက်စီးခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း၊ အနာရောဂါ (နှိပ်စက်၍) ပျက်စီးခြင်း၊ သီလပျက်စီးခြင်း၊ အယူပျက်စီးခြင်း။

ဥပါလိ ပျက်စီးခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရား ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

ဆွေမျိုးပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းစိမ်ပြည့်စုံခြင်း၊ ရောဂါကင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၊ အယူပြည့်စုံခြင်း။

ဥပါလိ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ခုနစ်ခုမြောက် မုသာဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

ထိုမုသာဝါဒဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

မုသားပြောခြင်း ပဋ္ဌက၊ နှိမ်နင်း၍ ဥပုသ်ပြုခြင်း ပဋ္ဌက၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော နှိမ်နင်း၍ ဥပုသ်ပြုခြင်းပဋ္ဌက၊ မေးစိစစ်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ အာပတ်သို့ရောက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော အာပတ်သို့ရောက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ ရန်ငါးပါး ပဋ္ဌက၊ ကြဉ်ရှောင် ခြင်း ပဋ္ဌက၊ ပျက်စီးခြင်း ပဋ္ဌက၊ ပြည့်စုံခြင်း ပဋ္ဌက။ ခုနစ်ခုမြောက် မုသာဝါဒဝဂ် အရေအတွက်တည်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၈–ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်

၄၅၀။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ဘိက္ခုနီမသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းမိန်းမတို့အား ကိုယ်ကို ဖွင့်လှစ်၍ ပြ၏၊ ပေါင်ကို ပြ၏၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို ပြ၏၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို ပြ၏၊ ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြက်ရယ်ပြောဆို၏ လူတို့ကို (မေထုန်မှီဝဲစိမ့်သောငှါ) ယှဉ်စေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်း ကိုဘိက္ခုနီသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းမိန်းမတို့အား လာဘ်မရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါလုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား နေရာမရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆဲရေးတတ်ရေရွတ်တတ်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် ကွဲပြားစေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်း ကိုဘိက္ခုနီသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအားလည်း ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းမိန်းမတို့အား လာဘ်မရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါလုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား နေရာမရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဆဲရေးတတ်ရေရွတ်တတ်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် ယှဉ်စေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ဘိက္ခုနီသံဃာသည်သာ ကဲ့ပြုအပ်၏၊ ထိုရဟန်း ကိုဘိက္ခုနီသံဃာသည် ရှိမခိုးအပ်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅၁။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအား ကဲ့ပြုအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအား ကဲ့ပြုအပ်၏၊

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ကိုယ်ကို ဖွင့်လှစ်၍ ပြ၏၊ ပေါင်ကို ပြ၏၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို ပြ၏၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို ပြ၏၊ ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြက်ရယ်ပြောဆို၏ လူတို့ကို (မေထုန်မှီဝဲစိမ့်သောငှါ) ယှဉ်စေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအား ကဲ့ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအားလည်း ကဲ့ပြုအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား လာဘ်မရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား နေရာမရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို ဆဲရေးတတ် ရေရွတ်တတ်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်ကွဲပြားစေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအား ကဲ့ပြုအပ်၏။

ဥပါလိ အခြား ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအားလည်း ကဲ့ပြုအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား လာဘ်မရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား နေရာမရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို ဆဲရေးတတ် ရေရွတ်တတ်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်ယှဉ်စေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမအား ကဲ့ပြုအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅၂။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထားအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထား အပ်။

အဘယ်အင်္ဂါငါးပါးနှင့်တို့နည်းဟူမူ–

အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတိသီလလည်း မရှိ၊ (သာသနာမှ) ရွှေ့လျောစေလိုသည်ဖြစ်၍ ဆိုတတ်၏၊ (အာပတ်မှ) ထစေလိုသည်ဖြစ်၍ မဆိုတတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထားအပ်။

ဥပါလိ အခြား ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထားအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့် ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိ၏၊ မိုက်၏ မလိမ္မာ၊ မေးစိစစ်အပ်သည်ရှိသော် မေးစိစစ်ခြင်းကို ပေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထားအပ်။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်း ကိုမတန့်ထားအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆဲရေးတတ်ရေရွတ်တတ်၏။ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်အတူ မလျော်သော ရောနှောခြင်းဖြင့် ရောနှော၍ နေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့် ထားအပ်။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမ ခြင်းကိုမတန်ထားအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတိသီလလည်း မရှိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခိုက်ရန်ကိုလည်းကောင်း ပြုတတ်၏၊ သိက္ခာသုံးပါး၌လည်း ဖြည့်ကျင့်လေ့ မရှိ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မတန့်ထားအပ်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅၃။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မယူအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မယူ အပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ကိုယ်နှုတ်၌ ဖြစ်သော မကျင့်အပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆဲရေးတတ် ရေရွတ်တတ်၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်အတူ မလျော်သော ရောနှောခြင်းဖြင့် ရောနှော၍ နေ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မယူအပ်။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမ ခြင်းကိုမယူအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– အရှက်လည်း မရှိ၊ မိုက်လည်း မိုက်၏၊ ပကတိသီလလည်း မရှိ၊ ခရီးသွားလည်း ဖြစ်၏၊ နာဖျားသူလည်း ဖြစ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမခြင်းကို မယူအပ်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅၄။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ မဆွေးနွေးအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ မဆွေးနွေးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– အသေကွဲဖြစ်သော သီလဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မပြည့်စုံ၊ အသေကွဲဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မပြည့်စုံ၊ အသေကွဲဖြစ်သော ပညာဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မပြည့်စုံ၊ အသေကွဲဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် 'ဝိမုတ္တိ'ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မပြည့်စုံ၊ အသေကွဲဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် 'ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန' ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မပြည့်စုံ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ မဆွေးနွေးအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်အတူ ဆွေးနွေးအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ–

အသေကွဲဖြစ်သော သီလဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အသေကွဲဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အသေကွဲဖြစ်သော ပညာဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အသေကွဲဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်'ဝိမုတ္တိ'ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အသေကွဲဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် 'ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန' ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ ဆွေးနွေးအပ်၏။

ဥပါလိ အခြားငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်လည်း အတူ မဆွေးနွေးအပ်။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဋ္ဌကထာ 'အတ္ထ' ၌ အထူးအပြားကို သိသော ဉာဏ် 'အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ' သို့ မရောက်။

ပါဠိတော် 'ဓမ္မ' ၌ အထူးအပြားကို သိသော ဉာဏ် 'ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ' သို့ မရောက်။

ဝေါဟာရသဒ္ဒါ အထူးအပြားကို သိသော ဉာဏ် 'နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါ' သို့ မရောက်။

အောက်ဥာဏ်သုံးပါး 'ပဋ္ဌိဘာန'၌ အထူးအပြားကို သိသောဥာဏ် 'ပဋ္ဌိဘာနပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ' သို့ မရောက်။

လွတ်မြောက်တိုင်းသော စိတ်ကို မဆင်ခြင်တတ်။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ မဆွေးနွေးအပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ ဆွေးနွေးအပ်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်းဟူမူ– အဋ္ဌကထာ 'အတ္ထ' ၌ အထူးအပြားကို သိသော ဥာဏ် 'အတ္ထပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ' သို့ ရောက်၏။

ပါဠိတော် 'ဓမ္မ' ၌ အထူးအပြားကို သိသော ဥာဏ် 'ဓမ္မပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ' သို့ ရောက်၏။

ဝေါဟာရသဒ္ဒါ အထူးအပြားကို သိသော ဥာဏ် 'နိရုတ္တိ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ' သို့ ရောက်၏။

အောက်ဥာဏ်သုံးပါး 'ပဋ္ဌိဘာန' ၌ အထူးအပြားကို သိသောဥာဏ် 'ပဋ္ဌိဘာနပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ' သို့ ရောက်၏။

လွတ်မြောက်တိုင်းသော စိတ်ကို ဆင်ခြင်တတ်၏။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့် အတူ ဆွေးနွေးအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ရှစ်ခုမြောက် ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ရဟန်းမိန်းမသံဃာသည်သာ ကံပြုအပ်သော ပဋ္ဌက၊ ထိုမှ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သောရဟန်းမိန်းမသံဃာသည်သာ ကံပြုအပ်သော ပဋ္ဌကနှစ်ပါး၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား ကံပြု ခြင်း ပဋ္ဌကသုံးပါး၊ မတန့်ထားအပ်ဟူသော ဒုက်နှစ်ပါး၊ မယူအပ်ဟူသော ပဋ္ဌက နှစ်ပါးတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဆွေးနွေးခြင်း ပဋ္ဌကတို့၌ကား နှစ်ပါးသော ဒုက် တို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၉–ဥဗ္ဗာဟိကဝဂ်

၄၅၅။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဋ္ဌကထာ၌ မလိမ္မာ၊ ပါဠိတော်၌ မလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါ၌ မလိမ္မာ၊ အက္ခရာ၌ မလိမ္မာ၊ ရှေ့နောက်စကား၌ မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့်မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဋ္ဌကထာ၌ လိမ္မာ၏၊ ပါဠိတော်၌ လိမ္မာ၏၊ သဒ္ဒါ၌ လိမ္မာ၏၊ အက္ခရာ၌ လိမ္မာ၏၊ ရှေ့နောက်စကား၌ လိမ္မာ ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုလည်း ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အမျက်ထွက်တတ်၏၊ အမျက်ဒေါသသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ သူ့ကျေးဇူးကိုချေဖျက်တတ်၏၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်မှုသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ ဂုဏ်ပြိုင်တတ်၏၊ ဂုဏ်ပြိုင်မှုသည်နှိပ်စက်အပ်၏။ မနာလိုတတ်၊ မနာလိုမှုသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ မိမိအယူကို အမှား သုံးသပ်လေ့ရှိ၍စွဲမြဲစွာ ယူလေ့ရှိသည့်ပြင် ပြန်လည်၍လည်း စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အမျက်မထွက်တတ်၊ အမျက်ဒေါသသည် မနှိပ်စက်အပ်။ သူ့ကျေးဇူးကို မချေဖျက်တတ်၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်မှုသည် မနှိပ်စက်အပ်။ ဂုဏ်မပြိုင်တတ်၊ ဂုဏ်ပြိုင်မှုသည် မနှိပ်စက်အပ်။ မနာလိုခြင်းမရှိ၊ မနာလိုမှုသည် မနှိပ်စက်အပ်၊ ၊ မိမိအယူကို အမှားသုံးသပ်လေ့မရှိ, စွဲမြဲစွာယူလေ့မရှိသည့်ပြင် ပြန်လည်၍လည်း စွန့်လွှတ်နိုင်လွယ်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုလည်း ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အမျက်ထွက်တတ်၏၊ စောင်းမြောင်းတတ်၏၊ ဆန့်ကျင်တတ်၏၊ အမျက်ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဆုံးမစကားကို သည်းမခံသည် ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်သောအားဖြင့် မနာယူတတ်။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အမျက်မထွက်တတ်၊ မစောင်းမြောင်းတတ်၊ မဆန့်ကျင်တတ်၊ အမျက်ကို မဖြစ်စေတတ်၊ ဆုံးမစကားကို သည်းခံသည် ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်သောအားဖြင့် နာယူတတ်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုလည်း ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– တွေဝေစေတတ်၏၊ မအောက်မေ့စေတတ်၊ ခွင့်မပေးစေဘဲ ဆိုတတ်၏၊ တရားအတိုင်း ဝိနည်းအတိုင်း အာပတ်အတိုင်း မစောဒနာတတ်၊ တရားအတိုင်း ဝိနည်းအတိုင်း အာပတ်အတိုင်း မဆုံးဖြတ်တတ်၊ အယူအတိုင်း မဆိုတတ်။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းကိုဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဇ္ဇာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အောက်မေ့စေတတ်၏၊ မတွေဝေစေတတ်၊ ခွင့်ပေးစေ၍ ဆိုတတ်၏၊ တရားအတိုင်းဝိနည်းအတိုင်း အာပတ်အတိုင်း စောဒနာတတ်၏၊ တရားအတိုင်း ဝိနည်းအတိုင်း

အာပတ်အတိုင်းဆုံးဖြတ်တတ်၏၊ အယူအတိုင်း ဆိုတတ်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုလည်း ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ အရှက်လည်း မရှိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ့်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ရှက်လည်း ရှက်တတ်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုလည်း ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက် ၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဝိနည်းခ္ခ်ိလည်း မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် မသမုတ်အပ်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းခ္ခ်ိလည်း လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ဥဗ္ဗာဟိက (ကမ္မဝါစာ) ဖြင့် သမုတ်အပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅ဖ။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–သုတ်ကို မသိ၊ သုတ်အားအလျော်ကို မသိ၊ ဝိနည်းကို မသိ၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို မသိ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ခ္ခ်ိလည်း မလိမ္မာ။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–သုတ်ကို သိ၏၊ သုတ်အားအလျော်ကို သိ၏၊ ဝိနည်းကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို သိ၏၊ အကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ခ္ခ်ိလည်း လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–တရားကို မသိ၊ တရားအားအလျော်ကို

မသိ၊ ဝိနည်းကို မသိ၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားခ္ခ်ိန်လည်း မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–တရားကို သိ၏၊ တရားအားအလျော်ကို သိ၏၊ ဝိနည်းကို သိ၏၊ ဝိနည်းအားအလျော်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားခ္ခ်ိန်လည်း လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဝတ္ထုကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ ပညတ်ကို မသိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို မသိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ –ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောပုဒ်ကို သိ၏၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို သိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ,ရောက်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို မသိ၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို မသိ၊ အာပတ်၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်ခ္ခ် မလိမ္မာ၊ ဥပါလိဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို သိ၏၊ အာပတ်၏ပယောဂ ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်ခ္ခ် လိမ္မာ၏။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကိုမသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်ခ္ခ်မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'သူမိုက်'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်' ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ အဆုံးအဖြတ်၌လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် 'ပညာရှိ'ဟူ၍သာ ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ကိုးခုမြောက် ဥဗ္ဘာဟိကဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဥဗ္ဘာဟိကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အဋ္ဌကထာ၌ မလိမ္မာခြင်း ပဋ္ဌက၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ စိတ်ဆိုးခြင်း ပဋ္ဌက၊ အကြင်ရဟန်းသည်မိုက်စေတတ်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပဋ္ဌက၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာခြင်းပဋ္ဌက၊ ထိုမှ တစ်ပါးလည်း– သုတ်ကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဓမ္မကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဝတ္ထုကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ အာပတ်ကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ အဓိကရုဏ်းကို သိခြင်း ပဋ္ဌက၊ အလုံးစုံတို့ကို နှစ်ပါး နှစ်ပါးဟူ၍ ပြအပ်ကုန်၏၊ ကဏ္ဍပက္ခသုက္ကပက္ခကို သိကုန်ရာ၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၄၅၇။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါမသင့်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အာပတ်ကို မသိ၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်'ကို မသိ၊ အာပတ်၏ ပယောဂကို မသိ၊ အာပတ်၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အာပတ်ကို သိ၏၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း 'သမုဋ္ဌာန်'ကို သိ၏၊ အာပတ်၏ ပယောဂကိုသိ၏၊ အာပတ်၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– အဓိကရုဏ်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်'ကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ပယောဂကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို မသိ၊ အဓိကရုဏ်း အဆုံးအဖြတ်၌မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–အဓိကရုဏ်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြောင်း'သမုဋ္ဌာန်'ကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ပယောဂကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို သိ၏၊ အဓိကရုဏ်းအဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာ၏။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ အရှက်လည်း မရှိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ရှက်လည်း ရှက်တတ်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ အကြားအမြင်လည်း နည်းပါး၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ အကြားအမြင်လည်း များ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဝတ္ထုကို မသိ၊ နိဒါန်းကို မသိ၊ ပညတ်ကို မသိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောပုဒ်ကို မသိ၊ ရှေ့နောက်စကားစပ်ကို မသိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဝတ္ထုကို သိ၏၊ နိဒါန်းကို သိ၏၊ ပညတ်ကို သိ၏၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ပုဒ်ကိုသိ၏၊ ရှေ့နောက် စကားစပ်ကို သိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်းအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဝိနည်းဌ်လည်း မလိမ္မာ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဝိနည်းဌ်လည်း လိမ္မာ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ အလေးပြု၍

သံဃာကို အလေးမပြု။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ သံဃာကိုသာ အလေးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလေးမပြု။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ အာမိသကိုသာ အလေးပြု၍ သူတော်ကောင်းတရားကို အလေးမပြု။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ မသင့်။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုသာ အလေးပြု၍ အာမိသကို အလေးမပြု။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၅၈။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သံဃာသည် ကွဲပြားပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သံဃာသည် ကွဲပြား၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ကံဖြင့်ကွဲ၏၊ (ပါတိမောက်) ပြခြင်းဖြင့် ကွဲ၏၊ (ဘေဒကရဝတ္ထုကို) ပြောကြားသည်ဖြစ်၍ ကွဲ၏၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြားသဖြင့် ကွဲ၏၊ စာရေးတံမဲ ယူစေသဖြင့် ကွဲ၏။ ဥပါလိ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်သံဃာသည် ကွဲပြား၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရား သံဃာ့အရေး သံဃာ့အရေး ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှဖြင့်သံဃာ့အရေးသာ ဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်မျှဖြင့်ကား သံဃာ့အရေးလည်းဖြစ်သံဃာကွဲပြားခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ ငါသည် အာဂန္တု 'ဧည့်သည်' ရဟန်းတို့အား အာဂန္တုကဝတ်ကို ပညတ်ခဲ့၏၊ ဥပါလိ ငါသည်ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ပညတ်ပါလျက် အာဂန္တုရဟန်းတို့သည် အာဂန္တုကဝတ်၌ မကျင့်ကုန်။ ဥပါလိ ဤသို့ မကျင့်ခြင်းသည်လည်း သံဃာ့အရေးသာ ဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်။ ဥပါလိ ငါသည်အာဝါသိက 'ကျောင်းနေ' ရဟန်းတို့အား အာဝါသိကဝတ်ကို ပညတ်ခဲ့၏၊ ဥပါလိ ငါသည် ဤသို့သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ပညတ်ပါလျက် ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည် အာဝါသိကဝတ်၌ မကျင့်ကုန်။ ဥပါလိ ဤသို့ မကျင့်ခြင်းသည်လည်း သံဃာ့အရေးသာ ဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်။

ဥပါလိ ငါသည် ရဟန်းတို့အား ဆွမ်းစားဇရပ်၌ သီတင်းကြီးစဉ်အားလျော်စွာ ညဉ့်အတိုင်းအရှည်အားလျော်စွာ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သည် အားလျော်စွာ နေရာဦး ရေဦး ဆွမ်းဦး (ခံယူရမည့်) ဆွမ်းစားဇရပ်ကျင့်ဝတ်ကို ပညတ်ခဲ့၏၊ ဥပါလိ ငါသည် ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ပညတ်ပါလျက်ရဟန်းငယ်တို့သည် ဆွမ်းစားဇရပ်၌

မထေရ်ကြီးရဟန်းတို့၏ နေရာကို တားမြစ်ကုန်၏။ ဥပါလိ ဤသို့တားမြစ်ခြင်းသည်လည်း သံဃာ့အရေးသာ ဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်။

ဥပါလိ ငါသည် ရဟန်းတို့အား ကျောင်း (အိပ်ရာနေရာ) ၌ သီတင်းကြီးစဉ်အားလျော်စွာ ညဉ့်အတိုင်းအရှည် အားလျော်စွာ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သည်အားလျော်စွာ သေနာသနဝတ်ကို ပညတ်ခဲ့၏၊ ဥပါလိ ငါသည် ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ပညတ်ပါလျက် ရဟန်းငယ်တို့သည် မထေရ်ကြီး ရဟန်းတို့၏ ကျောင်း (အိပ်ရာနေရာ) ကို တားမြစ်ကြကုန်၏။ ဥပါလိ ဤသို့ တားမြစ်ခြင်းသည်လည်း သံဃာ့အရေးသာ ဖြစ်၍ သံဃာကွဲပြားခြင်း မဖြစ်။

ဥပါလိ ငါသည် ရဟန်းတို့အား သိမ်အတွင်း၌ ဥပုသ်အတူ ပဝါရဏာအတူ သံဃာ့ကံအတူ ကံကြီးကံငယ် အတူပြုခြင်းကို ပညတ်ခဲ့၏၊ ဥပါလိ ငါသည် ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ပညတ်ပါလျက်ထိုသိမ်အတွင်း၌ပင် အသီးအခြားပြု၍ ဂိုဏ်းဖွဲ့၍ အသီးအခြား ဥပုသ်ကို ပြုကုန်၏၊ အသီးအခြားပဝါရဏာကို ပြုကုန်၏၊ အသီးအခြား သံဃာ့ကံကို ပြုကုန်၏၊ အသီးအခြား ကံကြီးကံငယ်တို့ကိုပြုကုန်၏။ ဥပါလိ ဤသို့ အသီးအခြား ပြုခြင်းသည်သာလျှင် သံဃာ့အရေးလည်း ဖြစ်၍ သံဃာ ကွဲပြားခြင်းလည်း ဖြစ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဆယ်ခုမြောက် အဓိကရဏဥပသမဝဂ် ပြီး၏။

ထိုအဓိကရဏဥပသမဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အာပတ်ကို သိခြင်း ပဉ္စက၊ အဓိကရုဏ်းကို သိခြင်း ပဉ္စက၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်း ပဉ္စက၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိခြင်း ပဉ္စက၊ ဝတ္ထုကို သိခြင်း ပဉ္စက၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်၌ မလိမ္မာခြင်း ပဉ္စက၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအလေးပြုခြင်း ပဉ္စက၊ အာမိသကို အလေး ပြုခြင်း ပဉ္စက၊ သံဃာကွဲပြားခြင်း ပဉ္စက၊ သံဃာ့အရေးထိမှုတစ်ပါး သံဃာ ကွဲပြားခြင်း။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၁။ ရာဇိ= အရေးဟူသည် အက်ကြောင်း၊ ကွဲပြားမည့် အရိပ်အရောင်ကို ဆိုလိုသည်။

♣

၁၁–သံဃဘေဒကဝဂ်

၄၅၉။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ပါနည်း၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ပါနည်း၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့ပါနည်း၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို ဆောက်တည်၍ (အသီးအခြား) ကံပြု၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်

အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို ဆောက်တည်၍ (အသီးအခြား) ပါတိမောက်ပြ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို ဆောက်တည်၍ ပြောဆို၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကိုဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို ဆောက်တည်၍ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါး နှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟု ပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို ဆောက်တည်၍ စာရေးတံမဲယူစေ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို

တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟု ပြ၏၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ ကဲ့ပြု၏။ပ။

နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ အသီးအခြား ပါတိမောက်ပြ၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ပြောဆို၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကိုဆောက်တည်၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါမတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟု ပြ၏၊ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ ကဲ့ပြု၏။ပ။

အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက် တည်၍ အသီးအခြား ပါတိမောက် ပြ၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ ပြောဆို၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ထပ်ကာထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောက်တည်၍ စာရေးတံမဲယူစေ၏။ပ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာ သင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည် ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟုပြ၏၊ အမှတ်သညာကို ဆောက်တည်၍ ကဲ့ပြု၏။ပ။ အမှတ်သညာကို ဆောက်တည်၍ အသီး အခြားပါတိမောက်ပြ၏။ပ။ အမှတ်သညာကို ဆောက်တည်၍ ပြောဆို၏။ပ။ အမှတ်သညာကို ဆောက်တည်၍ထပ်ကာထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။ အမှတ်သညာကို ဆောက်တည်၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ ဥပါလိဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် သံဃဘေဒကဝဂ် ပြီး၏။

ထိုသံဃဘေဒကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

အယူကို ဆောက်တည်၍ ကဲ့ပြုခြင်း ပဉ္စက၊ အသီးအခြားပါတိမောက်ပြခြင်း ပဉ္စက၊ ဆိုခြင်း ပဉ္စက၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြားသိစေခြင်း ပဉ္စက၊ စာရေးတံမဲယူစေခြင်း ပဉ္စက၊

ဤငါးပါးသောပဋ္ဌကနည်းတို့သည် အယူကို မှီကုန်၏၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အားရှိသောနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမှတ်ကိုလည်းကောင်း (မှီကုန်သော) သုံးပါးသော ထိုနည်းတို့သည်ငါးပါးစီ အပြားရှိကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၁၂–ဒုတိယသံဃဘေဒကဝဂ်

၄၆၀။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့ပါနည်း၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့ပါနည်း၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့ပါနည်း၊ ကုစားကောင်းပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ (အဓမ္မစသော) အယူကို မဆောက်တည်မူ၍ ကံပြု၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟုပြ၏၊ အယူကို မဆောက်တည်မူ၍ အသီးအခြား ပါတိမောက်ပြ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ အယူကို မဆောက်တည်မူ၍ ဆိုး၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသောသူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ အယူကို မဆောက်တည်မူ၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော

သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ အယူကို မဆောက်တည်မူ၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြားအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ ကံပြု၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ အသီးအခြားပါတိမောက်ပြ၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ ဆို၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။ နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ပ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရားမဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟုပြ၏၊ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ ကံပြု၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကိုမဆောက်တည်မူ၍ အသီးအခြားပါတိမောက်ပြ၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ဆို၏။ပ။ အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။

အားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို မဆောက်တည်မူ၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ပ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးမတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။

ဥပါလိ အခြား အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည်လည်း အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ပြ၏၊ တရားဟုတ်သည်ကိုတရား မဟုတ်ဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟု ပြ၏၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်း မဟုတ်ဟု ပြ၏၊ အမှတ်သညာကို မဆောက်တည်မူ၍ ကံပြု၏။ပ။ အမှတ်သညာကို မဆောက်တည်မူ၍ အသီးအခြားပါတိမောက်ပြ၏။ပ။

အမှတ်သညာကို မဆောက်တည်မှု၍ ဆိုး၏။ပ။ အမှတ်သညာကို မဆောက်တည်မှု၍ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြား (သိစေ) ၏။ပ။ အမှတ်သညာကို မဆောက်တည်မှု၍ စာရေးတံမဲ ယူစေ၏။ပ။

ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသင်းခွဲသော သူသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငရဲ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး မတည်လတ္တံ့၊ ကုစားကောင်း၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ဒုတိယသံဃဘေဒကဝဂ် ပြီး၏။

ထိုဒုတိယသံဃဘေဒကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

(အမမ္ဘစသော) အယူကို မဆောက်တည်မှု၍ ကဲ့ပြုခြင်း ပဌက၊ အသီးအခြား ပါတိမောက်ပြခြင်းပဌက၊ ပြောဆိုခြင်း ပဌက၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြားစေခြင်း ပဌက၊ စာရေးတံမဲယူစေခြင်း ပဌက၊ ထိုငါးပါးတို့သည် အယူကို မှီကုန်၏၊ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အားရှိသောနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမှတ်ကိုလည်းကောင်း သုံးပါးသော ထိုနည်းတို့သည်ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏။

အောက် ကဏ္ဍပက္ခ၌ အမ္ပုနှစ်ဆယ်သော အစီအရင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူပင် သုက္ကပက္ခ၌အမ္ပုနှစ်ဆယ်သော အစီအရင်တို့ကို သိလင့်ကုန်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၁၃–အာဝါသိကဝဂ်

၄၆၁။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ငရဲ၌ ချထားအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ငရဲ၌ ချထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏။ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ သံဃိကပစ္စည်းကို ပုဂ္ဂလိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ငရဲ၌ချထားအပ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူထားအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်။ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ သံဃိကပစ္စည်းကို ပုဂ္ဂလိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မသုံးဆောင်။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းနေရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူထားအပ်သကဲ့သို့ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆၂။ မြတ်စွာဘုရား တရားနှင့် မလျော်သော ဝိနည်းကို ဖြေဆိုခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့ ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော ဝိနည်းကို ဖြေဆိုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့ တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟုမှတ်စေ၏ (ဆို၏)၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု

မှတ်စေ၏။ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုမှတ်စေ၏။ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု မှတ်စေ၏။ မပညတ်ရသေးသည်ကို ပညတ်၏။ ပညတ်ထားပြီးကို ဖြတ်၏ (နုတ်ပယ်၏)။ ဥပါလိ တရားနှင့် မလျော်သော ဝိနည်းကို ဖြေဆိုခြင်းတို့သည်ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော ဝိနည်းကို ဖြေဆိုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟုမှတ်စေ၏ (ဆို၏)၊ တရားဟုတ်သည်ကို တရားဟုတ်သည်ဟု မှတ်စေ၏။ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု မှတ်စေ၏။ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုတ်သည်ဟု မှတ်စေ၏။ မပညတ်ရသေးသည်ကိုမပညတ်၊ ပညတ်ထားပြီးသည်ကို မဖြတ် (မနုတ်ပယ်)။ ဥပါလိ တရားနှင့် လျော်သော ဝိနည်းကိုဖြေဆိုခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆၃။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူ ပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ငရဲ၌ ချထားအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ဤအတူ ငရဲ၌ ချထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့လိုက်၏၊ မောဟာ ဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ညွှန်းအပ်သည် မညွှန်းအပ်သည်ကို မသိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ငရဲ၌ ချထားအပ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ ညွှန်းအပ်သည် မညွှန်းအပ်သည်ကို သိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆၄။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော အိပ်ရာနေရာခင်းသော ရဟန်းကို။ပ။

ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကို။ပ။ သင်္ကန်းခံယူသော ရဟန်းကို။ပ။ သင်္ကန်းဝေဖန်သော ရဟန်းကို။ပ။ ယာဂုဝေဖန်သော ရဟန်းကို။ပ။ သစ်သီးဝေဖန်သော ရဟန်းကို။ပ။ ခဲဖွယ်ဝေဖန်သော ရဟန်းကို။ပ။ အသေးအဖွဲစွန့်သော ရဟန်းကို။ပ။ ပုဆိုးကို ယူစေသော ရဟန်းကို။ပ။ နိသဒ္ဒိယသပိတ်ကို ယူစေသော ရဟန်းကို။ပ။ အရံစောင့်အား စေခိုင်းသော ရဟန်းကို။ပ။ သာမဏေအား စေခိုင်းသော ရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ငရဲ၌ ချထားအပ်ပါသနည်းဟု (လျှောက်၏)။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သာမဏေအား စေခိုင်းသော ရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ငရဲ၌ ချထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့လိုက်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်၏၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်၏၊ ဘယာဂတိသို့ လိုက်၏၊ စေခိုင်းအပ်သည်မစေခိုင်းအပ်သည်ကို မသိ။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သာမဏေအား စေခိုင်းသော ရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်ယူပစ်ချအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ငရဲ၌ ချထားအပ်၏။

ဥပါလိ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သာမဏေအား စေခိုင်းသော ရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်၊ စေခိုင်းအပ်သည့်မစေခိုင်းအပ်သည်ကို သိ၏။ ဥပါလိ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သာမဏေကို စေခိုင်းသော ရဟန်းကို (တစ်စုံတစ်ယောက်က) ဆောင်၍ ထားအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ နတ်ပြည်၌ ထားအပ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက် အာဝါသိကဝဂ် ပြီး၏။

ထိုအာဝါသိကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ကျောင်းနေရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ဝိနည်း၌ အမေးကို ဖြေဆိုခြင်း ပဋ္ဌက၊ ဆွမ်းညွှန်း ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာခင်းသော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း ပဋ္ဌက၊ သင်္ကန်းကို ခံယူသော ရဟန်းပဋ္ဌက၊ သင်္ကန်းကို ဝေဖန်သော ရဟန်း ပဋ္ဌက။

ယာဂုကို ဝေဖန်သော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ သစ်သီးကို ဝေဖန်သော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ခဲဖွယ်ကို ဝေဖန်သောရဟန်း ပဋ္ဌက၊ အသေးအဖွဲပရိက္ခရာကို စွန့်သော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ သာယာ၍ ခံယူသော ရွှေငွေကိုယူစေခိုင်းသော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ သပိတ်ကို ခံယူစေသော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ အရံစောင့် စေခိုင်းသော ရဟန်းပဋ္ဌက၊ သာမဏေကို စေခိုင်းသော ရဟန်း ပဋ္ဌက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

၁၄–ကထိနတ္ထာရဝဂ်

၄၆၅။ မြတ်စွာဘုရား ကထိန်ခင်းခြင်း၌ အကျိုးတို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိကထိန်ခင်းခြင်း၌ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ထင်ရှားရှိ သောရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ သွားနိုင်ခြင်း၊ သင်္ကန်းကို မယူဘဲ သွားနိုင်ခြင်း၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားနိုင် ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ အလိုရှိတိုင်း သင်္ကန်းကို ထားနိုင်ခြင်း၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော သံဃိကသင်္ကန်းသည် ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့အား ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပါလိကထိန်ခင်းခြင်း၌ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆၆။ မြတ်စွာဘုရား သတိလွတ်ကင်း ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ပျော်သော သူ၏ အပြစ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ သတိလွတ်ကင်း ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ပျော်သောသူ၏ အပြစ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဆင်းဆင်းရဲရဲ အိပ်ရ၏၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နိုးရ၏၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်၏၊ နတ်တို့သည် မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ သုက်လွတ်၏။ ဥပါလိ သတိလွတ်ကင်းဆင်ခြင်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ အိပ်ပျော်သော သူ၏ အပြစ်တို့သည်ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ သတိထင်လင်း ဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ပျော်သော သူ၏ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏၊ ချမ်းသာစွာ နိုးရ၏၊ မကောင်းသောအိပ်မက်ကို မမြင်မက်၊ နတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ သုက်မလွတ်။ ဥပါလိ သတိထင်လင်း ဆင်ခြင်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အိပ်ပျော်သော သူ၏ အကျိုးတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆ဂ။ မြတ်စွာဘုရား ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ရွာတွင်းဝင်သော သူကိုရှိမခိုးအပ်၊ လမ်းခရီးသွားသူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အမိုက်မှောင်၌ နေသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အမှုပြုဆဲဖြစ်၍နလုံးမသွင်းသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အိပ်သော သူကို ရှိမခိုးအပ်။ ဥပါလိ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အခြား ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ယာဂုသောက်ရာ၌ ရှိမခိုးအပ်၊ ဆွမ်းစားဧရပ်၌ ရှိမခိုးအပ်၊ တစ်ဖက်သော ရန်သူအဖို့၌ တည်သော သူကိုရှိမခိုးအပ်၊ တခြားတစ်ပါးကို ကြံအောက်မေ့နေသူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးနေသော သူကို ရှိမခိုးအပ်။ ဥပါလိ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အခြား ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ခဲဝါးဆဲသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ စားဆဲသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ ကျင်ကြီးစွန့်ဆဲသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ ကျင်ငယ်စွန့်ဆဲသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းကို ရှိမခိုးအပ်။ ဥပါလိ ရှိမခိုးအပ် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အခြား ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ရှေးဦး ပဋ္ဌင်းခံသော သူသည် နောက်မှ ပဋ္ဌင်းခံသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ သာမဏေကို ရှိမခိုးအပ်၊ အဓမ္မကို ဆိုလေ့ရှိသော သီတင်းကြီးဖြစ်သော နာနာသံဝါသကရဟန်းကို ရှိမခိုးအပ်၊ မိန်းမကို ရှိမခိုးအပ်၊ ပဏ္ဍာဂ်ကို ရှိမခိုးအပ်။ ဥပါလိ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။

ဥပါလိ အခြား ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ–ပရိဝါသ်နေသော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အရင်းသို့ငင်ထိုက်သော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ မာနတ်ထိုက်သော သူကိုရှိမခိုးအပ်၊ မာနတ်ကျင့်သော သူကို ရှိမခိုးအပ်၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သော သူကို ရှိမခိုးအပ်။ ဥပါလိရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆ဃ။ မြတ်စွာဘုရား ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– နောက်မှ ရဟန်းခံသူသည် ရှေးဦး ရဟန်းခံသူကို ရှိခိုးအပ်၏၊ ဓမ္မကို ဆိုလေ့ရှိသော သီတင်းကြီးဖြစ်သော နာနာသံဝါသကရဟန်းကို ရှိခိုးအပ်၏၊ ဆရာကို ရှိခိုးအပ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို ရှိခိုးအပ်၏၊ နတ်မာရ်နတ် ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော ဤသြကာသလောကဌ်လည်းကောင်း၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာ မင်းများ လူများနှင့်တကွသော ဤသတ္တလောကဌ်လည်းကောင်း ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးအပ်၏။ ဥပါလိ ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ဤငါးပါးတို့တည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄၆၉။ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းကြီးရဟန်း၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်အဘယ်မျှသော တရားတို့ကို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍ ခြေတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်သနည်းဟု (လျှောက်၏)။ ဥပါလိ သီတင်းကြီးရဟန်း၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော သီတင်းငယ်ရဟန်းသည် ငါးပါးသော တရားတို့ကို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍ ခြေတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ– ဥပါလိ သီတင်းကြီးရဟန်း၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော သီတင်းငယ်ရဟန်းသည် (၁) လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ဝတ်ကိုစံပယ်တင်၍ (၂) လက်အုပ်ကို ချီလျက် (၃) လက်ဝါးပြင် နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ခြေတို့ကို ဆုပ်နယ်ကာ (၄) ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း (၅) ရိုသေခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍ ခြေတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။ ဥပါလိ သီတင်းကြီး ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော သီတင်းငယ်ရဟန်းသည် ဤငါးပါးသော တရားတို့ကိုမိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍ ခြေတို့ကို ရှိခိုးအပ်ကုန်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက် ကထိနတ္ထာရဝဂ် ပြီး၏။

ထိုကထိနတ္ထာရဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ကထိန်ခင်းခြင်းပဋ္ဌက၊ အိပ်ခြင်းပဋ္ဌက၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်းပဋ္ဌက၊ ယာဂုသောက်ခြင်း ပဋ္ဌက၊ ခဲဖွယ်ကိုခဲခြင်း ပဋ္ဌက၊ ရှေးခ်ီ ပဋ္ဌင်းခံသော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်း ပဋ္ဌက၊ ရှိမခိုးအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ပဋ္ဌက၊ ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ပဋ္ဌက၊ ရှိခိုးအပ် သူအပေါ်၌ ကျင့်ရမည့် ပဋ္ဌက။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ဥပါလိပဋ္ဌက ပြီး၏။

ထိုဝဂ်တို့၏ အကျဉ်းချုပ်

အနိသိတဝဂ်၊ ကမ္မဝဂ်၊ ဝေါဟာရဝဂ်၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ်၊ စောဒနာဝဂ်၊ ဓုတင်္ဂဝဂ်၊ မုသာဝါဒဝဂ်၊ ဘိက္ခုနီဩဝါဒဝဂ်၊ ဥဗ္ဗာဟိကဝဂ်၊ အဓိကရဏဝူပသမဝဂ်၊ ထိုမှတစ်ပါး သံဃဘေဒကဝဂ် နှစ်ပါး၊ အာဝါသိကဝဂ်၊ ကထိနတ္ထာရဝဂ်၊ ဤတစ်ဆယ့်လေးပါးသော ပဋ္ဌကဝဂ်တို့ကို ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

အတ္ထာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်

၁–ပါရာဇိက

၄၇၀။ စိတ်မရှိဘဲ သင့်၍ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သင့်ပြီးလျှင် စိတ်မရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ စိတ်မရှိဘဲ သင့်၍ စိတ်မရှိဘဲ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည်ရှိ၏။

ကုသိုလ်စိတ်ရှိ၍ သင့်ပြီးလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏၊ အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သင့်ပြီးလျှင် အဗျာကတစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွတ်သော အာပတ်သည် ရှိ၏။

ပဌမပါရာဇိကသည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ပဌမပါရာဇိကသည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

ဒုတိယပါရာဇိကသည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ဒုတိယပါရာဇိကသည်သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။

တတိယပါရာဇိကသည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ တတိယပါရာဇိကသည်သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။

စတုတ္ထပါရာဇိကသည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ စတုတ္ထပါရာဇိကသည်သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်းဖြစ်၏။

ပါရာဇိကလေးပါး ပြီး၏။

၂–သံဃာဒိသိသ်

၄၇၁။ လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသောသမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွှတ်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဌာန် ကြောင့်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သည်အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သည်တစ်ပါးသော သမုဒ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

မာတုဂါမကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

မာတုဂါမကို ရှုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

မာတုဂါမ၏ အထံ၌ မိမိသည် အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကိုပြောဆိုသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

မာတုဂါမ၏ အထံ၌ မိမိသည် အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကိုပြောဆိုသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်း ကောင်း ဖြစ်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော (တံစဉ်းပဲခွပ်စသော) အဆောက်အဦဖြင့် ကုဋီကို ပြုစေသော ရဟန်း၏သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော (တံစဉ်းပဲခွပ်စသော) အဆောက်အဦဖြင့် ကုဋ္ဌီကို ပြုစေသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ကြီးသော ကျောင်းကို ပြုစေသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

ကြီးသော ကျောင်းကို ပြုစေသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

ရဟန်းကို (မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှံ့ရှာခြင်း) အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းကို တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရုဏ်း၏ တစ်ခုခု ညွှန်းပြအပ်သော အမြွက်မျှကို စွဲ၍ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသောသမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

ရဟန်းကို တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရုဏ်း၏ တစ်ခုခု ညွှန်းပြအပ်သော အမြွက်မျှကို စွဲ၍ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ပ။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော သံဃာသင်းခွဲသောရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော သံဃာသင်းခွဲသောရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော သံဃာသင်းခွဲသောရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းတို့၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော သံဃာသင်းခွဲသောရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းတို့၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဆုံးမခက်သောရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဆုံးမခက်သောရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

သံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါး ပြီး၏။

၄၇။ပ။ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း (စွန့်မှု) ပြုသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။

မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရေ၌ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း (စွန့်မှု) ပြုသော ရဟန်း၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည် တစ်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်။

သေခိယ ပြီး၏။

---

၃ – ပါရာဇိက စသည်

၄၇၃။ လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

နှစ်ပါးသော အနိယတတို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

နှစ်ပါးသော အနိယတတို့သည် သုံးပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

သုံးဆယ်သော စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်တို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

သုံးဆယ်သော စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်တို့သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သည် ခြောက်ပါးသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

လေးပါးသော ပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှသော သမုဒ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

လေးပါးသော ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့သည် လေးပါးသော သမုဋ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါးသော သေခိယတို့သည် ဘယ်မျှသော သမုဋ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါးသော သေခိယတို့သည် သုံးပါးသော သမုဋ္ဌာန်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။

ရံခါ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ နှုတ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါနှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်။ ရံခါကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။

သမုဋ္ဌာန်ပြီး၏။

ထိုသမုဋ္ဌာန်၏ အကျဉ်းချုပ်

စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ အာပတ်သင့်ကြောင်း သမုဋ္ဌာန်၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အာပတ်အားလျော်သောနည်းအားဖြင့် သမုဋ္ဌာန်ကို သိကုန်ရာ၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ဒုတိယဂါထာသင်္ကေတ

၁ – ကာယဒွါရစသည်၌ ဖြစ်သောအာပတ်

၄၇၄။ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကိုအဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း။ ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့ကို နှီးနှောခြင်း (ကာယသံသဂ္ဂ) အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း။

ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကို ခြောက်ပါးတို့ဟူ၍ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကိုခြောက်ပါးတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား သုံးပါးသော အာပတ်တို့ကို နှီးနှောခြင်း (ကာယသံသဂ္ဂ) အကြောင်းကြောင့် ငါးပါးသော အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏။

အရုဏ်တက်သည်၌ အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း၊ ယာဝတတိယကအာပတ်တို့သည်အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဤသာသနာတော်၌ အဋ္ဌဝတ္ထုကအာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့် အလုံးစုံတို့ကို အကျဉ်းရေတွက်ခြင်း ဖြစ်သနည်း။

အရုဏ်တက်သည်၌ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏၊ ယာဝတတိယကအာပတ်တို့သည်နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဤသာသနာတော်၌ အဋ္ဌဝတ္ထုကအာပတ်သည် တစ်ပါးသာတည်း၊ (နိဒါနုဒ္ဒေသ) တစ်ပါးဖြင့် (သိက္ခာပုဒ်ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ) အလုံးစုံတို့ကို အကျဉ်းရေတွက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်အပ်သော ဝိနည်း၏ အရင်း'မူလ' တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။ အဘယ့်မျှသော ဝိနည်း၌ ဂရုကအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်အပ်သော ဝိနည်း၏ အရင်း 'မူလ' တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ နှစ်ပါးသော ဝိနည်း၌ ဂရုကအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ရှန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ရှာတစ်ပါးသွားခြင်း၌ အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော အသားတို့၌ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို ဟောအပ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အသားတို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဟောအပ်သနည်း။

ရှာတစ်ပါးသွားခြင်း၌ အာပတ်တို့ သည် လေးပါးတို့တည်း၊ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ လူအသားတစ်မျိုး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်ကို ဟောအပ်၏။ ကိုးပါးသော အသားတို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဟောအပ်၏။

ညဉ့်အခါ နှုတ်၌ဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ နေ့အခါ နှုတ်၌ဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ပေးသော သူအား အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ခံယူသော သူအားအဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ညဉ့်အခါ နှုတ်၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ နေ့အခါ နှုတ်၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ပေးသောသူအား အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ခံယူခြင်းကြောင့် (အာပတ်တို့သည်) လေးပါးတို့တည်း။

---

၂ – ဒေသနာဂါမ် စသော အာပတ်

၄၇၅။ ဒေသနာဂါမ်အာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ကုစားကောင်းသောသပ္ပဋိကမ္မအာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဤအာပတ်တို့တွင် မကုစားကောင်းသော အပ္ပဋိကမ္မအာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်ကုန်သနည်း။

ဒေသနာဂါမ်အာပတ်တို့ကို ငါးပါးတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ကုစားကောင်းသော သပ္ပဋိကမ္မအာပတ်တို့ကို ခြောက်ပါးတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဤအာပတ်တို့တွင် မကုစားကောင်းသော အပ္ပဋိကမ္မအာပတ်ကို နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ပါရာဇိကအာပတ်) တစ်ပါးဟူ၍ ဟောအပ်၏။

အဘယ်မျှသော ဝိနယဂရုကအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကား အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော စပါး 'ကောက်' ၏ အရည်သည် နေလွဲသောအခါ၌ အပ်သနည်း၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် သမုတ်ခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

နှစ်ပါးသော ဝိနယဂရုကအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ကာယဒွါရဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် (အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ပင်တည်း)၊ နေလွဲသော အခါ၌ အပ်သော စပါး 'ကောက်'၏ အရည်သည် (လောဏသောဝိရကဆေး) တစ်ပါးသာတည်း၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် သမုတ်ခြင်းသည် (ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ) တစ်ပါးသာတည်း။

ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ပါရာဇိကတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ သံဝါသဘူမိတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ညဉ့်ပြတ်သနည်း၊ ဒွဂုံလပညတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ပါရာဇိကတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ သံဝါသဘူမိတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ နှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ညဉ့်ပြတ်၏၊ ဒွဂုံလပညတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သံဃာသည် ကွဲပြားသနည်း၊ ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌ အဘယ်မျှကုန်သော ပဌမာပတ္တိကအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဥတ်ကိစ္စတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့် နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့သို့ ရောက်၏၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သံဃာသည် ကွဲပြား၏၊ ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌ ပဌမာပတ္တိကအာပတ်တို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဥတ်ကိစ္စတို့သည် နှစ်ပါးတို့တည်း။

သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သောပါရာဇိကတို့သည် အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ပြယ်ဆိုခြင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ အောင်သွယ်ခြင်းကြောင့် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း။

သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ပါရာဇိကအာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ပြယ်ဆိုခြင်းကြောင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ အောင်သွယ်ခြင်းကြောင့် (အာပတ်တို့သည်) သုံးပါးတို့တည်း။

အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပဉ္စင်းမခံအပ်ကုန်သနည်း၊ ကံတို့၏ ရေတွက်ခြင်းတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော ဖျက်ဆီးခြင်းတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တစ်ပြိုင်နက် (ကမ္မဝါ) ရွတ်ခြင်းသည် အပ်သနည်း။

သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပဋ္ဌင်းမခံအပ်ကုန်၊ ကံတို့၏ ရေတွက်ခြင်းတို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းတို့ကို သုံးပါးတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏၊ သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တစ်ပြိုင်နက် (ကမ္မဝါ) ရွတ်ခြင်းသည် အပ်၏။

မပေးအပ်သည်ကို ယူခြင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ မေထုန်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဖြတ်သောသူအား အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

မပေးအပ်သည်ကို ယူခြင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ မေထုန်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် လေးပါးတို့တည်း၊ ဖြတ်သောသူအား အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း။

ဘိက္ခုနောဝါဒကဝဂ်၌ ပါစိတ်အာပတ်နှင့် တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ပညတ်အပ်သလော၊ ဤဘိက္ခုနောဝါဒကဝဂ်၌ အဘယ်မျှသော နဝကတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ရဟန်းမိန်းမတို့အား သင်္ကန်းပေးခြင်းဖြင့် အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း။

ဘိက္ခုနောဝါဒကဝဂ်၌ ပါစိတ်အာပတ်နှင့် တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့ကို ပညတ်အပ်သည်သာတည်း၊ ဤဘိက္ခုနောဝါဒကဝဂ်၌ လေးပါးသော နဝကတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းမိန်းမတို့အား သင်္ကန်းပေးခြင်းကြောင့် (ပါစိတ်အာပတ် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဟောအပ်၏)။

ရဟန်းမိန်းမတို့အား အဘယ်မျှလောက်သော ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ကောက် 'စပါး' စိမ်းကို (တောင်း၍) စားသော ရဟန်းမိန်းမအား အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်နှင့်တကွဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဟောအပ်သနည်း။

ရဟန်းမိန်းမတို့အား ရှစ်ပါးသော ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ကောက် 'စပါး' စိမ်းကို (တောင်း၍) စားသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဟောအပ်၏။

သွားသော ရဟန်းအား အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ရပ်သော ရဟန်းအားလည်း အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ထိုင်သော ရဟန်းအားလည်း အဘယ်မျှသောအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အိပ်လျောင်းသော ရဟန်းအားလည်း အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်သနည်း။

သွားသော ရဟန်းအား လေးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ရပ်သော ရဟန်းအားလည်းထိုမျှလောက် လေးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုင်သော ရဟန်းအားလည်း လေးပါးသောအာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ အိပ်လျောင်းသော ရဟန်းအားလည်း ထိုမျှလောက် လေးပါးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

---

၃ – ပါစိတ်

၄၇၆။ အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သို့ မရှေးမနှောင်း တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာသနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော ငါးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သို့ မရှေးမနှောင်းတစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သို့ မရှေးမနှောင်းတစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာသနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော ကိုးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့သို့ မရှေးမနှောင်းတစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှသောစကားခွန်းဖြင့် ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော ငါးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို စကားတစ်ခွန်း တည်းဖြင့်ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို အဘယ်မျှသောစကားခွန်းဖြင့် ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော ကိုးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို စကားတစ်ခွန်းတည်းဖြင့် ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို အဘယ်ကို (ထုတ်ဖော်ပြော) ကြား၍ ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်သနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော ငါးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို ဝတ္ထုကို (ထုတ်ဖော်ပြော) ကြား၍ ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို အဘယ်ကို (ထုတ်ဖော်ပြော) ကြား၍ ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်သနည်း။

အလုံးစုံသော အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော ကိုးပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို ဝတ္ထုကို (ထုတ်ဖော်ပြော) ကြား၍ ဒေသနာကြားရာ၏ဟု နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောအပ်၏။

ယာဝတတိယကဋ္ဌ အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ (ဝိညတ်နှင့် စပ်သော) စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ခဲသော သူအား

အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဘောဇဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ယာဝတတိယကဋ္ဌ အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ (ဝိညတ်နှင့် စပ်သော) စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့် (အာပတ်တို့သည်) ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ခဲသော သူအား အာပတ်တို့သည် သုံးပါးတို့တည်း၊ ဘောဇဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် (အာပတ်တို့သည်) ငါးပါးတို့တည်း။

အလုံးစုံသော ယာဝတတိယကတို့သည် အဘယ်မျှသော အရာတို့သို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လည်း အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဓိကရုဏ်းသည်ဖြစ်သနည်း။

အလုံးစုံသော ယာဝတတိယကတို့သည် ငါးပါးသော ဌာနတို့သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ငါးပါးသောသီတင်းသုံးဖော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် အာပတ်သည် ဖြစ်၏၊ ငါးပါးသော သီတင်းသုံးဖော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဓိကရုဏ်းသည် ဖြစ်၏။

အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဆုံးအဖြတ်သည် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ငြိမ်းခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် အာပတ်မသင့်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော အကြောင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်သနည်း။

ငါးပါးသော သီတင်းသုံးဖော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဆုံးအဖြတ်သည် ဖြစ်၏၊ ငါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ငြိမ်းခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ငါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် အာပတ်မသင့်၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။

အဘယ်မျှသော ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့သို့ ညဉ့်အခါ၌ ရောက်သနည်း၊ အဘယ်မျှသောကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့သို့ နေ့အခါ၌ ရောက်သနည်း၊ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်သော ရဟန်းအားအဘယ်မျှသော အာပတ်သည် ဖြစ်သနည်း၊ ဆွမ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်မျှသောအာပတ်သည် ဖြစ်သနည်း။

နှစ်ပါးသော ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော အာပတ်တို့သို့ ညဉ့်အခါ၌ ရောက်၏၊ နှစ်ပါးသော ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အာပတ်တို့သို့ နေ့အခါ၌ ရောက်၏၊ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်သော ရဟန်းအား တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏၊ ဆွမ်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ပါးသော အာပတ်သည် ဖြစ်၏။

အဘယ်မျှသော အကျိုးတို့ကို ကောင်းစွာ မြင်သော ရဟန်းသည် သူတစ်ပါးတို့ကို ယုံကြည်၍ဒေသနာကြားသနည်း၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်သနည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဝတ်တို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်သနည်း။

ရှစ်ပါးသော အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ကောင်းစွာ မြင်သော ရဟန်းသည် သူတစ်ပါးတို့ကို ယုံကြည်၍ဒေသနာကြားရာ၏၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သုံးပါးတို့ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဝတ်တို့ကို လေးဆယ့်သုံးပါးတို့ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။

အဘယ်မျှသော အရာ၌ မုသားပြောခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ အတိုင်းအရှည် 'ပရမ'ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်သနည်း၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အပြစ်ကို (ဒေသနာ) ကြားခြင်းငှါ ဖြစ်သနည်း။

ငါးပါးသော အရာ၌ မုသားပြောခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ အတိုင်းအရှည် 'ပရမ'ကို တစ်ဆယ့်လေးပါးတို့ဟူ၍ဆိုအပ်၏၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း၊ လေးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားအပြစ်ကို (ဒေသနာ) ကြားခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

မုသားပြောခြင်းသည် အင်္ဂါမည်မျှရှိသနည်း၊ ဥပုသ်၏ အင်္ဂါတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ တမန်၏အင်္ဂါတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ (သာသနာတော်သို့ ဝင်လိုသော) တိတ္ထိကျင့်ဝတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

မုသားပြောခြင်းသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏၊ ဥပုသ်၏ အင်္ဂါတို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း၊ တမန်၏ အင်္ဂါတို့ သည်ရှစ်ပါးတို့တည်း၊ (သာသနာတော်သို့ ဝင်လိုသော) တိတ္ထိကျင့်ဝတ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့တည်း။

ရဟန်းမိန်းမ ဥပသမ္ဘဒကံသည် အကြိမ်မည်မျှ ကမ္မဝါစာ ရွတ်ခြင်းရှိသနည်း၊ အဘယ်မျှသောရဟန်းမိန်းမတို့အား ခရီးဦးကြိုဆိုအပ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ရဟန်းမိန်းမတို့အား နေရာပေးအပ်သနည်း၊ အဘယ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမသော ရဟန်းဟူ၍ သမုတ်အပ်သနည်း။

ရဟန်းမိန်းမ ဥပသမ္ဘဒကံသည် ရှစ်ကြိမ်ကမ္မဝါစာ ရွတ်ခြင်းရှိ၏၊ (ဆွမ်းစားဧရပ်၌) ရှစ်ယောက်သောရဟန်းမိန်းမတို့အား ခရီးဦးကြိုဆိုအပ်၏၊ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမတို့အား နေရာ ပေးအပ်၏၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆုံးမသော ရဟန်းဟူ၍ သမုတ် အပ်၏။

အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပါရာဇိကအာပတ်သည် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သည် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် အာပတ်မသင့်သနည်း၊ အလုံးစုံသော သူတို့အား တစ်ခုတည်းသော ဝတ္ထုရှိကုန်သလော။

(ပုဂ္ဂိုလ်) တစ်ယောက်အား ပါရာဇိကအာပတ်သည် ဖြစ်၏၊ (ပုဂ္ဂိုလ်) လေးယောက်တို့အား ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သည် ဖြစ်၏၊ (ပုဂ္ဂိုလ်) လေးယောက်တို့အားသာလျှင် အာပတ် မသင့်၊ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား (သံဃဘေဒကဟူသော) တစ်ခုတည်းသော ဝတ္ထုရှိကုန်၏။

ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း အကြောင်းဝတ္ထုတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အဘယ်မျှသော ရဟန်းတို့ဖြင့် သံဃာ သည်ကွဲပြားသနည်း၊ ဤအာပတ်တို့တွင် ပဌမာပတ္တိကအာပတ်တို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဥတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကံတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း အကြောင်းဝတ္ထုတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း၊ ကိုးယောက်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် သံဃာ သည်ကွဲပြား၏၊ ဤအာပတ်တို့တွင် ပဌမာပတ္တိကအာပတ်တို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း၊ ဥတ်ဖြင့် ပြုအပ် သောကံတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။

---

၄ – ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသည်

၄၇၇။ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှိမခိုးအပ်သနည်း၊ အရှိအသေပြုခြင်းနှင့် တကွ လက်အုပ်ချီခြင်းကို မပြုအပ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဒုက္ခဇ္ဇအာပတ်သည် ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ရက်တို့ပတ်လုံး (အတိရေက) သင်္ကန်းဆောင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုအပ်သနည်း။

ဆယ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှိမခိုးအပ်ကုန်၊ အရှိအသေပြုခြင်းနှင့်တကွ လက်အုပ်ချီခြင်းကို မပြုအပ်ကုန်၊ ဆယ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဒုက္ခဇ္ဇအာပတ်သည် ဖြစ်၏၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး (အတိရေက) သင်္ကန်းဆောင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုအပ်၏။

ဤကျောင်းဌ ဝါကျွတ်ကုန်သော အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင်္ကန်းကို ပေးအပ်သနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ခံယူသူရှိသော် ပေးအပ်သနည်း၊ အဘယ်မျှသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် မပေးအပ်သနည်း။

ဤကျောင်းဌ ဝါကျွတ်သော သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့အား သင်္ကန်းကို ပေးအပ်၏၊ ခုနစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ခံယူသူရှိသော် ပေးအပ်၏၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မပေးအပ်။

ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းသည် အဘယ်မျှ အရာသော အာပတ်တို့ကို ညဉ့်တစ်ရာ ဖုံးလွှမ်း၍ အဘယ်မျှညဉ့်တို့ပတ်လုံး ပရိဝါသ်နေ၍ (ယင်းအာပတ်မှ) လွတ်ရသနည်း။

ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းသည် တစ်ထောင်သော အာပတ်တို့ကို ညဉ့်တစ်ရာ ဖုံးလွှမ်း၍ ဆယ်ညဉ့်ပတ်လုံး ပရိဝါသ်နေ၍ (ယင်းအာပတ်မှ) လွတ်ရာ၏။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် အဘယ်မျှသော ကံအပြစ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ အလုံးစုံသော ကံတို့ကိုပင် အဓမ္မိကကံတို့ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သလော။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံအပြစ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ အလုံးစုံသော ကံတို့ကိုပင် အဓမ္မိကကံတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် အဘယ်မျှသော ကံပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မိကကံတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် လေးပါးသော ကံပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ အလုံးစုံသော ကံတို့ကိုပင် ဓမ္မိကကံတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် အဘယ်မျှသော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဓမ္မိကကံ အဓမ္မိကကံတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကဌ် ခြောက်ပါးသော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်

ဤကံခြောက်ပါးတို့တွင် ကံတစ်ပါးကိုသာ တရားနှင့် လျော်၏ဟူ၍ ဟောအပ်၏၊ ကံငါးပါးတို့ကို တရားနှင့် မလျော်ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကာ၌ အဘယ်မျှသော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဓမ္မိကကံ အဓမ္မိကကံတို့သည် အဘယ်မျှတို့နည်း။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် စမ္မေယျကွန္ဒကာ၌ လေးပါးသော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤကံလေးပါးတို့တွင် ကံတစ်ပါးကိုသာ တရားနှင့် လျော်၏ဟူ၍ ဟောအပ်၏၊ ကံသုံးပါးတို့ကို တရားနှင့် မလျော်ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏။

အနန္တမည်သော နိဗ္ဗာန်ကို အောင်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိဝေကကိုမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဤ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင် အဘယ်မျှသော အာပတ်တို့သည် ငြိမ်းအေးကြောင်း 'သမထ' တို့နှင့် ကင်း၍ ငြိမ်းအေးကုန်သနည်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၌ လိမ္မာသောသူ သင့်ကို ငါမေး၏၊ ဖြေကြားပါလော့။

အနန္တမည်သော နိဗ္ဗာန်ကို အောင်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိဝေကကိုမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်အာပတ်အစု (ခုနစ်ပါး) တို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤအာပတ်အစု (ခုနစ်ပါး) တို့တွင် တစ်ပါးသော အာပတ်မျှလည်း ငြိမ်းအေးကြောင်းတို့နှင့် ကင်း၍ မငြိမ်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၌ လိမ္မာသောသူ သင့်အား ထိုအမေးကို ငါသည် ဖြေဆိုပါ၏။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုအဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိရ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို ငါတို့ နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ငရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့ကုန်သော သံဃာကို သင်းခွဲတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုခြောက်ယောက်ယုတ် တစ်ရာ့ငါးကျိပ် (၁၄၄ –ယောက်) တို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုအဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိရ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အပါယ်၌ မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုတစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်း တို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဋ္ဌကတို့ကို အဘယ်မျှတို့ဟူ၍ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိရ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဌကတို့ကို တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ဟူ၍ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

---

၅ – သောဋ္ဌသက်စသည်

၄၇၈။ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်သော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကံတို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်သော ကံအပြစ်တို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကိုနာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံအပြစ်တို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှလောက်သော ကံပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လေးပါးသော ကံပြည့်စုံခြင်းတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော ကံတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါသိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခြောက်ပါးသော ကံတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော ကံတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လေးပါးသော ကံတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော ပါရာဇိကတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရှစ်ပါးသော ပါရာဇိကတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော သံဃာဒိသိသ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော အနိယတတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ပါးသော အနိယတတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါသိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လေးဆယ့်နှစ်ပါးသော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော ပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့ကိုဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိုရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပါဋိဒေသနီအာပတ် တို့ကိုဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မျှသော သေခိယတို့ကို ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော သင်ဝိနည်းဓိရ်၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာပါကုန်အံ့။

နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါးသော သေခိယတို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိနည်းကို ငါ သိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံသော ငါ၏ (အထံမှ) ဝိနည်းတို့ကို နာလော့။

သင်သည် အကြင်ရွှေ့လောက် ကောင်းစွာ မေးအပ်၏၊ ငါသည် အကြင်ရွှေ့လောက် ကောင်းစွာဖြေအပ်၏၊ ထိုရွှေ့လောက် အမေးတွင်လည်းကောင်း၊ အဖြေတွင်လည်းကောင်း ပါဠိတော်မှကင်းလွတ်သော တစ်စုံတစ်ရာသော အမေးအဖြေသည် မရှိ။ ဤကား ဒုတိယဂါထာသင်္ကေတ အပြီးသတ်တည်း။

ဒုတိယဂါထာသင်္ကေတ ပြီး၏။

သေဒမောစနဂါထာ

၁ – အဝိပ္ပဝါသပဏ္ဍာ

၄၇၉။ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် (ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော) ပေါင်း ဖော်ခြင်း မရှိသည့်ပြင်အချို့သော (အကပ္ပိယ) အသုံးအဆောင်ကို မရအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် (တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌) အတူတကွ အိပ်ခြင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (သားငယ်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမဟု ကြဲ)။

မစွန့်အပ် မဝေဖန်အပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော ဂရုဘဏ္ဍာငါးပါးကို စွန့်သော သုံးဆောင်သောရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ကာလဝိပတ္တိအခါကျောင်းစောင့်ရဟန်းဟု ကြဲ)။

ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဆယ်ပါးတို့ဟူ၍လည်း မဆိုအပ်၊ (ပဏ္ဍာက်စသော) အဘဗ္ဗ ဝဋ္ဋနီယပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်တို့ဟူ၍လည်း မဆိုအပ်သော သီတင်းကြီးကို ရှိခိုး သော သူအား အာပတ်သင့်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (အဝတ်မရှိ ရဟန်းကြီးဟု ကြဲ)။

နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းလည်း မဟုတ်၊ ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလည်း မဟုတ်၊ သံဃာသင်းခွဲသောရဟန်းလည်း မဟုတ်၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသော ရဟန်း လည်း မဟုတ်၊ တူသောသံဝါသကအရာ၌လည်း တည်သော ရဟန်းသည် အဘယ်သို့ လျှင် သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အခြားရဟန်းတို့နှင့်မဆက်ဆံသူ ဖြစ်ရအံ့နည်း၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဖူးသောရဟန်းဟု ကြဲ)

အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်သော ကုသိုလ်ဖြစ်သော တရားကို မေးမြန်းလျက် (ပရိသတ်သို့) ကပ်သည့်အပြင်အသက်ရှင်သည်လည်း မဟုတ်၊ သေသည်လည်း မဟုတ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု

သည်လည်း မဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဘုရားသျှင်တို့သည် ဟောကုန် သနည်း၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည်ကြေအပ်၏။ (နိမ္မိတဘုရားဟု ကြေ)

ညှပ်ရိုးမှအထက် ဦးခေါင်း၌တည်သော မုခမဂ်၌လည်း ပါရာဇိကကို ရည်၍ မဆို၊ ချက်မှ အောက်၌တည်သော ဝစ္စမဂ်ပဿာဝမဂ်ကိုလည်း ကြဉ်၍ (ယင်းမှ တစ်ပါးသော ကိုယ်အရပ်၌) မေထုန်မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်သို့လျှင် ပါရာဇိကအာပတ်သည် ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (ဦးခေါင်းမရှိသော ကဗန္ဓပြိတ္တာဟု ကြေ)။

အကြင်ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦဖြင့် မကြားအပ်သော ကုဋီရာရှိသောပမာဏကို လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဘီးလှည့်လည်လောက်ရာဥပစာမရှိသော ကုဋီကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (မြက်မိုးကုဋီဟု ကြေ)။

အကြင်ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦဖြင့် ကြားအပ်သော ကုဋီရာရှိသောပမာဏရှိသော ဘေးရန်မရှိသော နွားနှစ်ကောင်တပ်သော လှည်းဘီး လှည့်လည်လောက်ရာ ဥပစာရှိသောကုဋီကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား အာပတ်သင့်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (မြေကုဋီဟုကြေ)။

(အကြင်ရဟန်းသည်) ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ရာသော လွန်ကျူးခြင်း (ပယောဂ) ကို မကျင့်၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း သူတစ်ပါးတို့ကို မဆို၊ ထိုရဟန်းသည် ဂရုက ဖြစ်သော ပါရာဇိကသို့ ရောက်ရာ၏။ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (ပါရာဇိကကျသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းမိန်းမဟု ကြေ)။

ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော မကောင်းမှု တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြု၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော မကောင်းမှုတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြု၊ စိတ်ဖြင့်လည်း မကောင်းမှု တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြု သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖျက်ဆီးအပ်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့လျှင် ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီးအပ် သည် ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဤအမေးကိုပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်ဟု ကြေ)။

(အကြင်ရဟန်းသည်) တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူနှင့် နှုတ်ဖြင့် မပြောမဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါးတို့ကို ရည်၍အသံကိုလည်း မမြွက်ဆို၊ ထိုရဟန်းသည် နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၏၊ ကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်သို့ မရောက်ရာ၊ ဤအမေး ကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (ဥပသမ်ကံအရာဝယ် ဝစီဒွါရ၌ ပြုသင့်သည်ကို မပြုခြင်းကြောင့် သင့်သော မုသာဝါဒဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ကြေ)။

ဘုရားမြတ်သည် ဟောအပ်သော အလုံးစုံသော လေးပါးသော သံဃာဒိသိသ်တို့သို့ တစ်ခုတည်းသောပယောဂဖြင့် ရောက်ရာအံ့လော၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြေအပ်၏။ (အရုဏ်တက်သောအခါရွာတစ်ပါး၌ အကျုံးဝင်သော မြစ်၏ ထိုမှာ ဘက်ကမ်းသို့ သက်ဝင်သော ရဟန်းမိန်းမဟု ကြေ)။

တစ်ဖက်ဘက်မှ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမနှစ်ဦးတို့၏ လက်မှ သက်နှံကို ခံယူ သော ရဟန်းအားအထူးထူးသော အာပတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ရာအံ့လော၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည်

ကြောင်အပ်၏။ (ဘိက္ခုဧကတောဥပသမ္ပန္နေ ဘိက္ခုနီဧကတောဥပသမ္ပန္နေ ရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်ဟု ကြ)။

လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ညီညွတ်တိုင်ပင်၍ ဂရုဘဏ္ဍာကို ခိုးယူကုန်၏၊ ရဟန်းသုံးယောက်တို့သည် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ယောက်သည် ပါရာဇိကသို့ မရောက်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (အသပြာခြောက်ပဲကို ခိုးသောဆရာတပည့်လေးယောက်တို့တွင် သာဟတ္ထိကသုံးပဲ အာဏာတ္ထိကသုံးပဲကို ခိုး၍ ထုလ္လစ္စဉ်းသင့်သော ဆရာ၊ သာဟတ္ထိကတစ်ပဲ အာဏာတ္ထိကငါးပဲကို ခိုး၍ ပါရာဇိက ကျသော တပည့်သုံးဦးဟု ကြ)။

---

၂ – ပါရာဇိကာဒိပဏ္ဍာ

၄၈၀။ မိန်းမသည် အတွင်း၌ ရှိပြီးလျှင် ရဟန်းက အပြင်၌ရှိလျက် အပေါက်မရှိသောမေထုန်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဘယ်သို့လျှင် ပါရာဇိက ကျရာအံ့နည်း၊ ဤအမေးကိုပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (ဒုဿကုဋ္ဌီစသည်ဟု ကြ)။

ဆီကိုလည်းကောင်၊ ပျားကိုလည်းကောင်း၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်းကိုယ်တိုင် အကပ်ခံ၍ ထားရာ၏၊ ခုနစ်ရက် မလွန်မီ အကြောင်းရှိသော် သုံးဆောင်သော ရဟန်းအားအာပတ်သင့်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (လိုင်ပြန်၍ သုံးဆောင်သောရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမဟု ကြ)။

နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်နှင့်တကွ သုဒ္ဓပါစိတ်ဟုဆိုအပ်သော အာပတ်သို့ တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (သံဃာအား ရည်စူးပြီး လာဘ်မှ အချို့ကို မိမိသို့၊ အချို့ကိုသူတစ်ပါးသို့ ညွတ်စေခြင်းဟု ကြ)။

နှစ်ဆယ်သော ရဟန်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ရာ၏၊ ညီညွတ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ကံကို ပြုကုန်ရာ၏၊ ရဟန်းတစ်ယောက်သည် တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာရှိသော အရပ်၌ တည်ရာ၏၊ ထိုကံသည်ကား ဝဂ်ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်ရာအံ့လော၊ ဤအမေးကိုပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (ဗာရာဏသီပြည် စသည်၌ တည်ရှိသော တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာကျယ်သောဂါမသိမ်ဟု ကြ)။

ဖဝါးဖြန့်၍ သွားကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်မြွက်၍ ဆိုသဖြင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံဂရုကချည်းဖြစ်သော ကုစားကောင်းသည်ချည်းဖြစ်သော ခြောက်ဆယ့်လေးပါးသော (သံဃာဒိသိသ်) အာပတ်တို့သို့ တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာအံ့လော၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သောမိန်းမတို့အား အောင်သွယ် သူဟု ကြ)။

ဝတ်သော သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်နှင့် နှစ်ထပ်ပြု၍ရုံသော ဒုကုဋ္ဌအားဖြင့် အလုံးစုံသောသင်္ကန်းသုံးထည်တို့သည် နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြောင်အပ်၏။ (အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမကို ဖွပ်လျှော်စေခြင်းဟု ကြ)။

ဥတ်လည်း မထား၊ ကမ္မဝါစာလည်း မရှတ်၊ မြတ်စွာဘုရားကလည်း 'ဧဟိဘိက္ခု' မခေါ်၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်းလည်း မရှိ၊ သူ၏ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်လည်း မပျက်စီး၊

ဤအမေးကိုပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ အဋ္ဌဂရုဓံဖြင့် ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ဟူ၍ ကြဲ)။

အမိမဟုတ်သော မိန်းမကို ဖြစ်စေ၊ အဖမဟုတ်သော ယောကျ်ားကို ဖြစ်စေ၊ အရိယာမဟုတ်သောမိန်းမ ယောကျ်ားတို့ကို ဖြစ်စေ သတ်ခြင်းကြောင့် မိုက်သော သူသည် အာနန္တရိယကံသို့ ရောက်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (လိင်ပြန်သော အမိအဖဟု ကြဲ)။

အမိရင်းဖြစ်သော မိန်းမကို ဖြစ်စေ၊ အဖရင်းဖြစ်သော ယောကျ်ားကို ဖြစ်စေ၊ အမိရင်းအဖရင်းတို့ကိုဖြစ်စေ သတ်ခြင်းကြောင့် အာန နန္တရိယကံသို့ မရောက်၊ ဤ အမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (တိရစ္ဆာန် အမိအဖဟု ကြဲ)။

မစောဒနာဘဲ မအောက်မေ့စေဘဲ မျက်မှောက် မရောက်သူအား ကံကို ပြုရာ၏၊ ပြုအပ်သောကံသည် လည်း ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီး ဖြစ်ရာ၏၊ ကံပြုသော သံဃာသည် လည်း အာပတ် မသင့်ရာ၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ဒုတေနုပသမ္ပဒ ကံဟု ကြဲ)။

စောဒနာ၍ အောက်မေ့စေ၍ မျက်မှောက် ရောက်သူအား ကံကို ပြုရာ၏၊ ပြုအပ်သော ကံသည် လည်းပြုသည် မမည်ရာ၊ ကံပြုသော သံဃာသည်လည်း အာပတ်သင့်ရာ၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည်ကြဲအပ်၏။ (ပဏ္ဍုက်စသော သူကို ပဋ္ဌင်းခံခြင်းဟု ကြဲ)။

ဖြတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်၏၊ ဖြတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းအား အာပတ် သင့်၏၊ ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည်ကြဲအပ်၏။ (သစ်ပင်, အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖြတ်သော ရဟန်းစသည်၊ ခေါင်းရိတ်သော ရဟန်းစသည်၊ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်း၊ ကျောင်းမိုးသော ရဟန်းစသည်ဟု ကြဲ)။

အမှန်ကို ဆိုသော ရဟန်းသည် ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ မုသားဆိုသော ရဟန်း သည်ကားလဟုကအာပတ်သို့ ရောက်၏။ မုသားဆိုသော ရဟန်းသည် ဂရုက အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ အမှန်ကိုဆိုသော ရဟန်းသည် လဟုကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ 'သိခရဏီသိစသည်ဖြင့် အမှန်' ကို ပြောသော ရဟန်းနှင့် သမ္ဘာနမုသာဝါဒကို ပြောဆိုသောရဟန်း၊ မဟုတ်မမှန် သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောသော ရဟန်းနှင့်ဟုတ်မှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြောသော ရဟန်းတို့ဟု ကြဲ)။

၃–ပါစိတ္တိယာဒိပဋ္ဌာ

၄၈၁။ အမိဌာန်တင်ပြီးသော ဆိုးရည်ဆိုးပြီးသော ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးပြီးသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်းကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်သူ ရဟန်းဟု ကြဲ)။

(အကြင်) ရဟန်းသည် နေဝင်သည်ရှိသော် အသားတို့ကို စား၏၊ ထိုရဟန်းသည် အရှုံးလည်း မဟုတ်၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သူလည်း မဟုတ်၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သည်လည်း မဟုတ် ရာ၊

ထိုရဟန်းအား အာပတ်လည်းမသင့်၊ ထိုတရားကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟော အပ်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (စမ်ပြုပြန်သော ရဟန်းဟု ကြဲ)။

(အကြင်ရဟန်းသည်) တပ်မက်သော စိတ်မရှိ၊ ခိုးလိုသော စိတ်မရှိ၊ ထိုရဟန်းသည် သူတစ်ပါးကိုသေစိမ့်သောဌာ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းသည်လည်း မဟုတ်၊ စာရေးတံမဲကို ပေးသော ရဟန်းအားပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ခံယူသော ရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ် သင့်၏၊ ဤအမေးကိုပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်းနှင့် ယင်းရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းဟုကြဲ)။

ရွံ့ရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော တောကျောင်းလည်း မဟုတ်၊ သံဃာသည်လည်း (စီဝရအဝိပ္ပဝါသ) သမ္မုတိကို မပေးအပ်၊ ထိုရဟန်းအား ကထိန်ခင်းအပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် သင်္ကန်းကိုထား၍ ယူဇနာခွဲအရပ်သို့ သွားရာ၏၊ ထို အရပ်၌ပင် အရုဏ်တက်စေသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့ သည် ကြဲအပ်၏။ (သုပ္ပတိဋ္ဌိတပညောင်ပင်နှင့်တူသော ယူဇနာတစ်ရာစသည်ကျယ်ပြန့် သည့် တစ်ဦးသော အမျိုး၏ သစ်ပင်ရင်း၌ သင်္ကန်းထားသော ရဟန်းဟု ကြဲ)။

ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်၍ ဝစီဒွါရ၌ မဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုအထူးထူးရှိသော အာပတ်အားလုံး တို့သို့မရှေးမနှောင်း တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (မိန်းမအများတို့၏ဆံပင် လက်ချောင်းစသည်ကို တစ်ပေါင်းတည်း ကိုင်ဆွဲသော ရဟန်းဟု ကြဲ)။

ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်၍ ကာယဒွါရ၌ မဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုအထူးထူးရှိသော အာပတ်အားလုံး တို့သို့မရှေးမနှောင်း တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (မိန်းမများတို့အား ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ဆိုသော ရဟန်းဟု ကြဲ)။

(လူ နတ် တိရစ္ဆာန်အားဖြင့်) သုံးဦးစီဖြစ်ကုန်သော မိန်းမ ယောကျ်ား ဥဘတော ဗျည်းပဏ္ဍုက်တို့ကိုလည်း မေထုန်မမှီဝဲ၊ မိမိမဂ်၌လည်း မေထုန်ကို မမှီဝဲ မကျင့်၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပင် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ရာ၏၊ ဤ အမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (အဋ္ဌဝတ္ထုကပါရာဇိကဟု ကြဲ)။

သံဃာအား မညွတ်ရသေးသော သင်္ကန်းကို အမိအား တောင်းသော ရဟန်းအား အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်အဘယ်အာပတ်သည် သင့်သနည်း၊ အမျိုးတော်သူ၌ (တောင်း သော ထိုရဟန်းအား) အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အဘယ်အာပတ် မသင့်သနည်း၊ ဤ အမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (မိုးရေခံသင်္ကန်းကို အခါမဟုတ်ရာ၌ တောင်း သော် ဝဿိကသာဋ္ဌိကာသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ အညာတကဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်မသင့်)။

အမျက်ထွက်သော သူသည် သံဃာကို နှစ်သက်စေတတ်၏၊ အမျက်ထွက်သော သူကို သံဃာကကဲ့ရဲ့၏၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် အမျက်ထွက်သူကို ချီးမွမ်းကြောင်းဖြစ်သော သဘောကားအဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (တိတ္ထိယကျင့်ဝတ်ဟူ၍ ကြဲ)။

ဝမ်းမြောက်သောသူသည် သံဃာကို နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဝမ်းမြောက်သောသူကို သံဃာက ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် ဝမ်းမြောက်သူကို ကဲ့ရဲ့ကြောင်းဖြစ်သော ထို သဘောသည်

အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (တိတ္ထိယကျင့်ဝတ်ဟူ၍ ကြဲ)။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့လည်းကောင်းတစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရာ၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ကိလေသာစိုစွတ်သောယောဂျားလက်မှ ဆွမ်းကို ခံယူ၍ လူသား, ကြက်သွန်, ပဏီတဘောဇဉ်, ကြွင်းသောအကပ္ပိယအသားတို့နှင့် ရော၍ စားသော ရဟန်းမိန်းမဟု ကြဲ)။

နှစ်ယောက်သော သာမဏေတို့သည် အနှစ်နှစ်ဆယ် ပြည့်ကြသည့်ပြင် နှစ်ယောက်သောသာမဏေတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်လည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ကမ္မဝါဆရာလည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ကမ္မဝါစာလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်ကြလျက် သာမဏေ တစ်ယောက်သည် ပဉ္စင်းဖြစ်၏၊ သာမဏေတစ်ယောက်သည် ပဉ္စင်းမဖြစ်၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (မြေ၌ တည်သောသာမဏေ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သော သာမဏေဟု ကြဲ)။

အကြင် ရဟန်းသည် ကပ္ပဗိန္ဒုလည်း မထိုး၊ ဆိုးရည်လည်း မဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်၍ သွားလိုရာ့အရပ်သို့ သွားရာ၏၊ ထိုရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ထိုအာပတ် မသင့်သော သဘောကိုလည်းမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိ တို့သည် ကြဲအပ်၏။ (သင်္ကန်းလုယက်ခံရသောရဟန်းဟု ကြဲ)။

မပေး မခံယူ၊ ထို့ကြောင့် အကပ်ခံခြင်းသည် မရှိ၊ သို့သော် ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ လဟုကအာပတ်သို့ မရောက်၊ ထိုဂရုကအာပတ်သို့လည်း သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ရောက်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ပိဏ္ဍပါတဂဟဏဥယျောဇနဘိက္ခုနီဟု ကြဲ)။

မပေး မခံယူ၊ ထို့ကြောင့် အကပ်ခံခြင်းသည် မရှိ၊ (သို့သော်လည်း) လဟုက အာပတ်သို့ ရောက်၏၊ ဂရုကအာပတ်သို့ မရောက်၊ ထိုလဟုကအာပတ်သို့လည်း သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ရောက်၏၊ ဤအမေးကို ပညာရှိ တို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ကိလေသာစိုစွတ်သောယောဂျားလက်မှ ရေဒန်ပူကို ခံယူရန် တိုက်တွန်းသော ဘိက္ခုနီမဟု ကြဲ)။

အကြင်သူသည် အကြွင်းရှိသော ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်၏၊ မရှိသေခြင်းကို စွဲ၍ ဖုံးလွှမ်း၏၊ ထိုသူသည် ရဟန်းမိန်းမလည်း မဟုတ်ရာ၊ (ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်) အာပတ် သို့ မရောက်ရာ၊ ဤအမေးကို ပညာရှိတို့သည် ကြဲအပ်၏။ (ဥက္ခိတ္တကရဟန်းဟု ကြဲ)။

သေဒမောစနဂါထာ ပြီး၏။

ထိုသေဒမောစနဂါထာ၏ အကျဉ်းချုပ်

အသံဝါသဂါထာ၊ မဝေဖန်အပ်သော ဂါထာ၊ ဆယ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာ၊ မနှင့်ထုတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာ၊ တရားကို မေးမြန်း၍ ပရိသတ်သို့ ကပ်သောဂါထာ၊ ညှပ်ရိုးမှ အထက်ဆိုသောဂါထာ၊ ထို့နောက် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အဆောက် အဦ နှစ်ဂါထာ။

နကာယိုက် ဂရုက်ဂါထာ၊ ဝါစသိုက်ဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်သော နကာယိုက် ဂါထာ၊ စကားမဆိုသောဂါထာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဂါထာ၊ ဥဘောဇကတောဂါထာ၊ ရဟန်း လေးပါးဂါထာ။

မိန်းမကို ဆိုသော ဂါထာ၊ ဆီကို ဆိုသော ဂါထာ၊ စွန့်အပ်သော ဂါထာ၊ ရဟန်းယောကျ်ားကိုဆိုသောဂါထာ၊ ဖဝါးလှမ်းကာမျှဖြင့် ဆိုသော ဂါထာ၊ သင်းပိုင်ဝတ်သော ဂါထာ၊ ဥတ်မထားသောဂါထာ၊ အမိမဟုတ်သည်ကို သတ်သော ဂါထာ၊ အဖကို သတ်သော ဂါထာ။

မစောဒနာသော ဂါထာ၊ စောဒနာသော ဂါထာ၊ ဖြတ်သော ရဟန်းဂါထာ၊ဟုတ်မှန်သော စကားကိုဆိုသော ဂါထာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ဂါထာ၊ နေဝင်သော ဂါထာ၊ တပ်မက်သော စိတ်မရှိသော ဂါထာ၊ တောကျောင်းမဟုတ်သော ဂါထာ။

ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ဂါထာ၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော ဂါထာ၊ မိန်းမသုံးယောက် ဂါထာ၊ အမိကို ဆိုသောဂါထာ၊ အမျက်ထွက်သော နှစ်သက်သော ဂါထာ၊ ဝမ်းမြောက် သော ဂါထာ၊ သံဃာဒိသိသ်ကို ဆိုသောဂါထာ၊ နှစ်ပါးကို ဆိုသော ဂါထာ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုးသော ဂါထာ၊ မပေးသော ဂါထာ၊ (လဟုကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်မှတ်သော) မပေးသော ဂါထာ၊ ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဂါထာ၊ ချွေးထွက်အောင် ကြိုးရသောကြောင့် 'သေဒမောစန' အမည်ရှိသော (လေးဆယ့်သုံး) ဂါထာ၊ အမေးပြဿနာကို ပညာရှိတို့ သည် ထင်စွာ ပြအပ်၏။ ဤကား အကျဉ်းချုပ် အပြီးတည်း။

ပဋ္ဌဝဂ်

၁–ကမ္မဝဂ်

၄၈၂။ ကံတို့သည် အပလောကနကံ၊ ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။ ဤလေးပါးသော ကံတို့သည် အဘယ်မျှသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ပျက်ကုန်သနည်း။

ဤလေးပါးသောကံတို့သည် ဝတ္ထုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိမ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဤငါးပါးသောအကြောင်း တို့ကြောင့် ပျက်ကုန်၏။

၄၈၃။ အဘယ်သို့လျှင် ဝတ္ထုကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ကံကို မျက်ကွယ်၌ ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

မေးမြန်း၍ ပြုအပ်သော ကံကို မမေးမြန်းဘဲ ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ပြုအပ်သော ကံကို ဝန်မခံဘဲ ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

သတိဝိနည်းထိုက်သူအား အမူဋ္ဌဝိနည်းကို ပေးအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

အမူဋ္ဌဝိနည်းထိုက်သူအား တဿပါပိယသိကာကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

တသပါပိယသိကာကံထိုက်သူအား တဇနီယကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

တဇနီယကံထိုက်သူအား နိယသကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

နိယသကံထိုက်သူအား ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ပဗ္ဗာဇနီယကံထိုက်သူအား ပဋိသာရဏီယကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ပဋိသာရဏီယကံထိုက်သူအား ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ဥက္ခေပနီယကံထိုက်သူအား ပရိဝါသ်ကို ပေးအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ပရိဝါသ်ထိုက်သူအား အရင်းသို့ငင်ခြင်းကို ပေးအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

အရင်းသို့ငင်ထိုက်သူအား မာနတ်ကို ပေးအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

မာနတ်ထိုက်သူကို အဗ္ဘာန်သွင်းအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

အဗ္ဘာန်ထိုက်သူကို ပဠင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ဥပုသ်နေ့မဟုတ်သော နေ့၌ ဥပုသ်ကို ပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။

ပရဝါဏာ မဟုတ်သော နေ့၌ ပရဝါဏာပြုအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း။ ဤသို့လျှင် ဝတ္ထုကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၈၄။ အဘယ်သို့လျှင် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

ဝတ္ထုကို မသုံးသပ်၊ သံဃာကို မသုံးသပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်၊ ဥတ်ကို မသုံးသပ်၊ နောက်မှလည်းဥတ်ကို ထားဏ။ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၈၅။ အဘယ်သို့လျှင် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

ဝတ္ထုကို မသုံးသပ်၊ သံဃာကို မသုံးသပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်၊ ကမ္မဝါစာကို ယုတ်စေ၏၊ အခါမဟုတ်သည်၌လည်း ကြား (သိစေ) ၏။ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည်ပျက်ကုန်၏။

၄၈၆။ အဘယ်သို့လျှင် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

အလွန်ငယ်သော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ အလွန်ကြီးသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ နိမိတ်ပြတ်သော သိမ်ကိုသမုတ်၏၊ အရိပ်လျှင် နိမိတ်ရှိသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ နိမိတ်မရှိသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သိမ်ပ၌တည်လျက် သိမ်ကို သမုတ်၏၊ မြစ်၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သမုဒ္ဒရာ၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ ထုံးအိုင် 'ဇာတသရအိုင်' ၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သိမ်တစ်ပါးနှင့် သိမ်တစ်ပါးကို စပ်၏၊ သိမ်တစ်ပါးဖြင့် သိမ်တစ်ပါးကို လွှမ်းမိုး၏၊ ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၈၇။ အဘယ်သို့လျှင် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် မလာကုန်၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို ဆောင်အပ်၏၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ပဉ္စဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌။ပ။ ဒသဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌။ပ။ ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် မလာကုန်။ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို ဆောင်အပ်၏၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ဤတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၈၈။ စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော လေးပါးသော ရဟန်းတို့ သည်ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ကြွင်းသော ပကတိ သီလရှိသော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာက ကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ် (ကံသို့မရောက်)၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူ ကံထိုက်၏။

ပဉ္စဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော ငါးပါးသော ရဟန်းတို့သည် ကံ အားလျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ကြွင်းသော ပကတိသီလရှိသော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာကကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူ ကံထိုက်၏။

ဒသဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော ဆယ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည် ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ကြွင်းသော ပကတိ သီလရှိသော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာ ကကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူ ကံထိုက်၏။

ဝီသတိဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သောကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော နှစ်ဆယ်သော ရဟန်းတို့သည်ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ကြွင်းသော ပကတိ သီလရှိသော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏။ သံဃာက ကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူ ကံထိုက်၏။

၄၈၉။ ကံတို့သည် အပလောကနကံ၊ ဉတ္တိကံ၊ ဉတ္တိဒုတိယကံ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံအားဖြင့် လေးပါးတို့တည်း။ ဤလေးပါးသော ကံတို့သည် အဘယ်မျှသော အခြင်းအရာတို့ကြောင့် ပျက်ကုန်သနည်း။

ဤလေးပါးသော ကံတို့သည် ဝတ္ထုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိမ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသတ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ကြောင့် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၀။ အဘယ်သို့လျှင် ဝတ္ထုကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

ပဏ္ဏာက်ကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ ခိုး၍ ပေါင်းသောသူ 'ထေယျသံဝါသက' ကိုပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သောအဓမ္မကံတည်း၊ တိရစ္ဆာန်ကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ အမိသတ်သူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ အဖသတ်သူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ ရဟန္တာသတ်သူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ ရဟန်းမိန်းမ ဖျက်ဆီးသူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ သံဃာသင်းခွဲသူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ မြတ်စွာဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင် ပြုသူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ ဥဘတောဗျည်းကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သူကို ပဋ္ဌင်းခံအံ့၊ ဝတ္ထုပျက်သော အဓမ္မကံတည်း၊ ဤသို့လျှင် ဝတ္ထုကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၁။ အဘယ်သို့လျှင် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

ဝတ္ထုကို မသုံးသပ်၊ သံဃာကို မသုံးသပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်၊ ဥတ်ကို မသုံးသပ်၊ နောက်မှလည်းဥတ်ကို ထား၏။ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဥတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၂။ အဘယ်သို့လျှင် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

ဝတ္ထုကို မသုံးသပ်၊ သံဃာကို မသုံးသပ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်၊ ကမ္မဝါစာကို ယုတ်စေ၏၊ အခါမဟုတ်သည်၌လည်း ကြား (သိစေ) ၏။ ဤငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကမ္မဝါစာကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၃။ အဘယ်သို့လျှင် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

အလွန်ငယ်သော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ အလွန်ကြီးသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ နိမိတ်ပြတ်သော သိမ်ကိုသမုတ်၏၊ အရိပ်လျှင် နိမိတ်ရှိသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ နိမိတ်မရှိသော သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သိမ်ပဋ္ဌတည်လျက် သိမ်ကို သမုတ်၏၊ မြစ်၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သမုဒ္ဒရာ၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ ထုံးအိုင် 'ဇာတသရအိုင်' ၌ သိမ်ကို သမုတ်၏၊ သိမ်တစ်ပါးနှင့် သိမ်တစ်ပါးကို စပ်၏၊ သိမ်တစ်ပါးဖြင့် သိမ်တစ်ပါးကို ဖုံးလွှမ်း၏။ ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိမ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၄။ အဘယ်သို့လျှင် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်သနည်း။

တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် မလာကုန်၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

စတုဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို ဆောင်အပ်၏၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ပဉ္စဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌။ပ။ ဒသဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌။ပ။ ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် မလာကုန်၊ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တားမြစ်ကုန်၏။

ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်အပ်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ဝီသတိဝဏ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ကံအားလျောက်ပတ်လောက်သော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ဆန္ဒထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကို ဆောင်အပ်၏၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်တားမြစ်ကုန်၏။

ဤတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပရိသတ်ကြောင့် ကံတို့သည် ပျက်ကုန်၏။

၄၉၅။ အပလောကနကံသည် အဘယ်မျှသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။ ဉတ္တိကံသည် အဘယ်မျှသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။ ဉတ္တိဒုတိယကံသည် အဘယ်မျှသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။ ဉတ္တိ စတုတ္ထကံသည် အဘယ်မျှသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။

အပလောကနကံသည် ငါးပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။ ဉတ္တိကံသည် ကိုးပါးသော အရာတို့သို့ရောက်၏။ ဉတ္တိဒုတိယကံသည် ခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။ ဉတ္တိစတုတ္ထကံသည် ခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။

၄၉၆။ အပလောကနက်သည် အဘယ်ငါးပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။

ထုတ်သောသူကို သွင်းခြင်းကံ၊ ထုတ်ခြင်းကံ၊ ဆံရိတ်ခြင်းကံ၊ ဗြဟ္မဒဏ်ပေးခြင်းကံ၊ ငါးခုမြောက်သောကံသည်သာ လက္ခဏာဖြစ်သော (အဝန္ဒိယစသော) ကံ။

အပလောကနကံသည် ဤငါးပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ္တိကံသည် အဘယ်ကိုးပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။

သွင်းခြင်းကံ၊ ထုတ်ခြင်းကံ၊ ဥပုသ်ကံ၊ ပဝါရဏာကံ၊ သမုတ်ခြင်းကံ၊ (သင်္ကန်းစသည်ကို) ပေးခြင်းကံ၊ (အာပတ်ကို) ခံခြင်း၊ (ပဝါရဏာကို) ငင်ခြင်း၊ ကိုးခုမြောက်သော ကံသည် သာ လက္ခဏာဖြစ်သော ကံ။

ဥတ္တိကံသည် ဤကိုးပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ္တိဒုတိယကံသည် အဘယ်ခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။

သွင်းခြင်းကံ၊ ထုတ်ခြင်းကံ၊ သမုတ်ခြင်းကံ၊ (သင်္ကန်းစသည်ကို) ပေးခြင်းကံ၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းကံ၊ (ကုဋီကျောင်းရာကို) ကြားခြင်းကံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ကံသည် သာ လက္ခဏာဖြစ်သောကံ။

ဥတ္တိဒုတိယကံသည် ဤခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။

ဥတ္တိစတုတ္ထကံသည် အဘယ်ခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်သနည်း။

သွင်းခြင်းကံ၊ ထုတ်ခြင်းကံ၊ သမုတ်ခြင်းကံ၊ (သင်္ကန်းစသည်ကို) ပေးခြင်းကံ၊ နှိပ်ခြင်းကံ၊ ဆုံးမခြင်းကံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ကံသည် သာ လက္ခဏာဖြစ်သောကံ။

ဥတ္တိစတုတ္ထကံသည် ဤခုနစ်ပါးသော အရာတို့သို့ ရောက်၏။

၄၉၇။ စတုဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိသီလရှိကုန်သော လေးပါးသော ရဟန်းတို့ သည်ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ပကတိသီလရှိကုန်သော ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာက ကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူကံထိုက်၏။

ပဉ္စဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော ငါးပါးသော ရဟန်းတို့သည် ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ပကတိသီလရှိကုန်သော ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာက ကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူကံထိုက်၏။

ဒသဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိ သီလရှိကုန်သော ဆယ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည် ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ပကတိ သီလရှိကုန်သော ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာက ကံပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကံအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူကံထိုက်၏။

ဝီသတိဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော ကံ၌ ပကတိသီလရှိကုန်သော နှစ်ဆယ်သော ရဟန်းတို့သည် ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်၏၊ ပကတိသီလရှိကုန်သော ကြွင်းကျန်သော

ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒထိုက်ကုန်၏၊ သံဃာက ကဲပြုခံရသည့် ရဟန်းသည် ကဲအား မလျောက်ပတ်၊ ဆန္ဒလည်း မထိုက်၊ စင်စစ်မှာမူကဲထိုက်၏။

ပဌမ ကမ္မဝဂ် ပြီး၏။

၂–အတ္ထဝသဝဂ်

၄၉၈။ နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်၊

သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

အကျင့်သီလဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်၊

အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်၊

နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်ဘေးရန်တို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

အပါယ်ငရဲစသည်၌ ကျရောက်စေတတ်သော ဘေးရန်တို့ကို (တမလွန်ဘေးရန်တို့ကို) ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်အပြစ်တို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

အပါယ်ငရဲစသည်၌ ကျရောက်စေတတ်သော အပြစ်တို့ကို (တမလွန်အပြစ်တို့ကို) ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်ဘေးတို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

တမလွန်ဘေးတို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို စွဲ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက် အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

တမလွန် အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

လူတို့ကို စောင့်ရှောက်ရန်၊

ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အသင်းအပင်းကို ဖြတ်တောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊

ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့စေရန်၊

ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ'ကို ချီးမြှောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ခုမြောက် အတ္ထဝသဂ် ပြီး၏။

၃–ပညတ္တဂ်

၄၉၉။ နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား ပါတိမောက်ကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပါတိမောက်ထားခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပဝါရဏာကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပဝါရဏာထားခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ တဇ္ဇနီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ နိယဿကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပဋိသာရဏီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဥက္ခေပနီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပရိဝါသ်ပေးခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ အရင်းသို့ငင်ခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ မာနတ်ပေးခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်း ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဩသာရဏီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ နိဿာရဏီယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဥပသမ္ပဒကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ အပလောကနကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဥတ္တိကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဥတ္တိဒုတိယကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဥတ္တိစတုတ္ထကံကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။

သုံးခုမြောက် ပညတ္တဂ်ပြီး၏။

၄–အပညတ္တေ ပညတ္တဂ်

၅၀၀။ ။ပ။ မပညတ်အပ်သည်၌ ပညတ်တော်မူ၏၊ ပညတ်အပ်ပြီးသည်၌ နောက်ထပ် ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ သမ္မုခါဝိနည်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ သတိဝိနည်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ အမူဠှဝိနည်းကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ ပဋိညာတကရဏသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ ယေဘုယျသိကာသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ တဿပါပိယသိကာသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။ပ။ တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်၊

သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်။

ဤအကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်၊

အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်။

ဤအကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်၊

နောင် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်ဘေးရန်တို့ကို ပိတ်ပင်ရန်၊

တမလွန်ဘေးရန်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်အပြစ်တို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

တမလွန်အပြစ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်ဘေးတို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

တမလွန်ဘေးတို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်၊

တမလွန်အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

လူတို့ကို စောင့်ရှောက်ရန်၊

ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အသင်းအပင်းကို ဖြတ်တောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊

ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

နှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်တံ့စေရန်၊

ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန်။

ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးထူးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သားတို့အား တိကဏ္ဍဝတ္ထာရကသမထကို ပညတ်တော်မူ၏။

လေးခုမြောက် အပညတ္တေ ပညတ္တဝဂ် ပြီး၏။

၅–နဝသင်္ကဟဝဂ်

၅၀၁။ ရေတွက်ခြင်းတို့သည် ကိုးပါးတို့တည်း။

ဝတ္ထုဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ အာပတ်ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ နိဒါန်းဖြင့်ရေတွက်ခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ အာပတ်အစုဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ သမုဋ္ဌာန်ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ အဓိကရုဏ်းဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊ သမထဖြင့် ရေတွက်ခြင်း။ ဤကိုးပါးတို့တည်း။

အဓိကရုဏ်းဖြစ်သည်ရှိသော် ပစ္စည်းဥစ္စာကြောင့် ရန်သူဖြစ်သော နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည် အကယ်၍လာကုန်အံ့၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား လည်း ဝတ္ထုကို ကြားစေအပ်၏၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့အား လည်း ဝတ္ထုကို ကြားစေပြီး၍ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား လည်း ဝန်ခံစေအပ်၏။

နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့၏လည်း ဝန်ခံခြင်းကို ကြား၍ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း "ငါတို့၏ဤအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းရာ၌ သင်ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်လည်း နှစ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်ကြကုန်အံ့လော"ဟုဆိုအပ်ကုန်၏။

ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်လည်း "နှစ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်ပါကုန်အံ့"ဟု အကယ်၍ ဆိုကုန်အံ့၊ သံဃာ သည်ထိုအဓိကရုဏ်းကို လက်ခံအပ်၏၊ အလဒ္ဓီများသော ပရိသတ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဤသို့ ဖြစ်သော်) ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မဝါစာဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်၏။

လူမိုက်များသော ပရိသတ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဤသို့ဖြစ်သော်) ဝိနည်းရိုရ်ကို ရှာမှီးအပ်၏၊ အကြင်တရားသဘောဖြင့် အကြင်ဝိနည်းဖြင့် အကြင်မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းသည်ငြိမ်း၏၊ ထို (တရားသဘောဝိနည်း မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမ) ဖြင့် ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေအပ်၏။

ဝတ္ထုကို သိအပ်၏၊ အနွယ်ကို သိအပ်၏၊ အမည်ကို သိအပ်၏၊ အာပတ်ကို သိအပ်၏။

မေထုန်အကျင့်ဟူသည်ကား ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

မပေးသည်ကို ယူခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကဟူသည်အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

လူကိုယ်ဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ပါရာဇိကဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားထက် မြတ်သော တရားဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်းဖြစ်၏။ ပါရာဇိကဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

သုက်လွတ်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ကြမ်းတမ်းသောစကားဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

မိမိအလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်ဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

အောင်သွယ်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦဖြင့် ကုဋီ (ကျောင်းငယ်) ကို ပြုစေခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ကြီးသော ကျောင်းကို ပြုစေခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ရဟန်းကို အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ် လည်းဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ရဟန်းကို တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရုဏ်း၏ တစ်စုံတစ်ရာ ညွှန်းအပ်သော အမြွက်မျှကို စွဲ၍ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်းအား သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်းဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

သင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းတို့အား သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ဆုံးမခက်သော ရဟန်းအား သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

အမျိုး (ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရား) ကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား သုံးကြိမ်တိုင်အောင် (ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ဆုံးမပါလျက် (အယူကို) မစွန့်ခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်းဖြစ်၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် အမည်လည်း ဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။ပ။

မရှိသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း စွန့်မူပြုခြင်းဟူသည် ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ အန္ဓယ်လည်း ဖြစ်၏၊ ဒုက္ကဋ်ဟူသည် အမည်လည်းဖြစ်၏၊ အာပတ်လည်း ဖြစ်၏။

ငါးခုမြောက် နဝသင်္ကာဝင် ပြီး၏။

ထိုကမ္မဝင်အစရှိသောဝင်၏ အကျဉ်းချုပ်

အပလောကနက်၊ ဥတ္တိုက်၊ ဥတ်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော က်၊ ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော က်၊ ဝတ္ထု၊ ဥတ်၊ ကမ္မဝါစာ၊ သိမ်၊ ပရိသတ်၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သော က်၊ မေးရ၍ ပြုအပ်သော က်၊ ဝန်ခံသဖြင့် ပြုအပ်သော က်၊ သတိ ဝိနည်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝတ္ထု၊ သံဃာ, ပုဂ္ဂိုလ်, ဥတ်ကိုမသုံးသပ်ခြင်း, နောက်မှ ဥတ်ထားခြင်း၊ ဝတ္ထု၊ သံဃာ, ပုဂ္ဂိုလ်, ကမ္မဝါစာကို ယုတ်စေခြင်း, အခါမဟုတ်သည်၌ ကြားသိစေခြင်း၊ အလွန်ငယ်သော သိမ်၊ အလွန်ကြီးသော သိမ်၊ နိမိတ်ပြတ်သောသိမ်၊ အရိပ်လျှင် နိမိတ်ရှိသော သိမ်၊ သိမ်ပဋ္ဌ တည်လျက် သမုတ်သော သိမ်၊ မြစ်သိမ်၊ သမုဒ္ဒရာ သိမ်၊ ထုံးအိုင်သိမ်၊ သိမ်ချင်းချင်းစပ်သော သိမ်၊ မိမိသိမ်ဖြင့် သူတစ်ပါးသိမ်ကို လွှမ်းမိုးသော သိမ်၊ လေးပါး ငါးပါးဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သော က်။

ဆယ်ပါးသော ဝဂ်သံဃာ နှစ်ဆယ်သော ဝဂ်သံဃာသည် ပြုအပ်သောက်၊ ဆန္ဒကို မဆောင်ခြင်း ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်းက်အားလျောက်ပတ်ခြင်း (က်ထိုက်ရဟန်း) ဆန္ဒ ထိုက်သော ရဟန်း ကဲ့ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အပလောကနက်သည် ငါးပါးသော အရာ သို့ ရောက်၏။ ဥတ္တိုက်သည် ကိုးပါးသော အရာသို့ရောက်၏၊ ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ် မြောက်သော ကဲ့သည် ခုနစ်ပါးသော အရာသို့ ရောက်၏၊ ဥတ်လျှင်လေးကြိမ် မြောက်သော ကဲ့သည် ခုနစ်ပါးသော အရာသို့ ရောက်၏။ (သံဃာ) ကောင်းသည်၏ အဖြစ်၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်၊ သီလချစ်ခင်သည်၏ အဖြစ်၊ အာသဝေါတရားတို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ရန် အပြစ် ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်၊ လူတို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသော ရဟန်း၊ မကြည်ညိုသူ တို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသူတို့ကိုတိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်း၊ သူတော် ကောင်းတရားကို ရှည်စွာ တည်စေခြင်း၊ ဝိနည်းလေးပါးကိုချီးမြှောက်ခြင်း၊ ပါတိမောက်ကို ပြခြင်း၊ ပါတိမောက်ကို ထားခြင်း၊ ပဝါရဏာကို ထားခြင်း၊ တဇ္ဇနီယက်၊ နိယသက်၊ ပဗ္ဗာဇနီယက်၊ ပဋိသာရဏီယက်၊ ဥက္ခေပနီယက်၊ ပရိဝါသ်ပေးခြင်း၊ အရင်းသို့ငင်ခြင်း၊ မာနတ်ကို ပေးခြင်း၊ အဇ္ဈာန်သွင်းခြင်း၊ သွင်းခြင်း သြသာရဏီယ၊ ထုတ်ခြင်း နိဿာရဏီယ၊ ထိုမှ တစ်ပါး ပဋ္ဌင်းခံခြင်း၊ အပလောကနက်၊ ဥတ္တိုက်၊ ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မြောက်ကဲ့၊ ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ကဲ့၊ မပညတ်သည်၌ တစ်ဖန် ပညတ်ခြင်း၊ သမ္မုခါဝိနည်း၊ သတိဝိနည်း၊ အမူဠ္ဠဝိနည်း၊ ယေဘုယျသိကာ ဝိနည်းကဲ့၊ တဿပါပိယသိကာ ဝိနည်းကဲ့၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကဲ့၊ ဝတ္ထု ပျက်စီးခြင်း၊ အာပတ်၊ နိဒါန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အစု၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဓိကရဏ်း၊ ငြိမ်းခြင်းတို့ကိုရေတွက်ခြင်း၊ အမည်၊ ထိုမှ တစ်ပါး အာပတ်။ ဤကား အကျဉ်းချုပ်အပြီးတည်း။

ပရိဝါပြီး၏။

ပရိဝါပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။